நள சரித்ரெ –
இயற்றியவர் ஸ்ரீகனகதாஸர்.

தமிழில் அர்த்த விளக்கங்களை எழுதியவர்:
'ஜகன்னாத கேசவ' சத்ய நாராயணன்
பெங்களூரு. 8904458276

நள சரித்ரெ - இயற்றியவர் ஸ்ரீகனகதாஸர்.
முன்னுரை

மகாபாரத்தில் வரும் நளோபாக்கியானத்தை படித்தால், கலியின் தொந்தரவு இருக்காது என்று கலிபுருஷனே கூறியிருப்பதால், ஸ்ரீகனகதாஸர் இயற்றிய, கன்னட ஹரிதாஸ ஸாகித்யத்தின் இன்னொரு அற்புத காவியமான இந்த நள சரித்ரெயை, கண்டிப்பாக நாம் அனைவரும் படிக்க வேண்டும்.

மொத்தம் இருக்கும் 481 பத்யங்களை படித்து, புரிந்து கொண்டு, அர்த்தம் எழுதி முடிப்பதற்கு, ஒரு பத்யத்திற்கு குறைந்த பட்சம் 10 நிமிடங்கள் என்று வைத்துக் கொண்டாலும், மொத்தம் 481 * 10 = 4810 நிமிடங்கள், சுமார் 80 மணி நேரங்கள் ஆகியிருக்கின்றன. இதனை, நமது 'Jagannatha Kesava' youtube channelல் உரையாக தொடர்ந்து சொல்லிவிட்டு, பிறகு இந்த ஈபுத்தகத்தை வெளியிடுகிறேன். இது காகித புத்தகமாக வரவில்லை. இலவச PDF மட்டுமே.

முதலில் இந்த பத்யங்கள் - அர்த்தங்களுடன் கொடுத்துவிட்டு, பின்னர் மூலம் மட்டும் (பாராயணத்திற்காக) என்றும் கொடுத்திருக்கிறேன். அனைவரும் இந்த நள சரித்ரெயை அர்த்தம் புரிந்துகொண்டு படித்து, சொல்லப்பட்ட பலன்களை, ஸ்ரீகனகதாஸர் அந்தர்கத பாரதிரமண முக்யப்ராணாந்தர்கத ஸ்ரீவரபுரதரஸ சென்னிகராயனின் அருளால் அடையுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

‘ஜகன்னாத கேசவ’ சத்ய நாராயணன்
8904458276.
25/10/2023

பொருளடக்கம்

1.	நள சரித்ரெ – அர்த்தங்களுடன்	பக்கம் #4
2.	நள சரித்ரெ - மூலம் மட்டும்	பக்கம் #165

நள சரித்ரெ - இயற்றியவர் ஸ்ரீகனகதாஸர்.

* மொத்தம் 9 ஸந்திகளையும், அதில் 481 ஷட்பதி பத்யங்களையும் கொண்டது இந்த க்ருதி.
* மகாபாரதத்தில் உள்ள 18 பர்வங்களில், மூன்றாவது உள்ளது 'வன பர்வம்' . இதில் மொத்தம் 324 அத்தியாயங்கள் உள்ளன. இதில் 52 முதல் 79ம் அத்தியாயங்கள் வரை உள்ளதே நளோபாக்யான என்னும் நள தமயந்தியின் சரித்திரம்.
* நளன். நிஷத நாட்டின் அரசன். நிஷதன் என்றும் அழைப்படுகிறான். தந்தை வீரசேனன்.
* தமயந்தி. விதர்ப்ப நாட்டு இளவரசி. தந்தை பீம அரசன்.

இந்த நள சரித்ரெ காவியத்தின் சுருக்கம் இவ்வாறு உள்ளது.

* நள தமயந்தி இருவரும் ஒருவரையொருவர் பார்க்காமலேயே, விரும்பிக் கொள்கின்றனர்.
* தமயந்தியின் ஸ்வயம்வரம்
* தேவர்களின் தூதுவனாக வந்து நளன் தமயந்தியை சந்திக்கிறான்.
* தேவர்களின் முன்னிலையில், தமயந்தி, நளனை தன் கணவனாக வரிக்கிறாள்.
* தேவர்களை அவமானம் செய்ததற்காக, கலிபுருஷன் நள தமயந்தியரை தண்டிக்க நினைக்கிறான்.
* கலிபுருஷன் நளனில் நுழைய, அவன் தன் ராஜ்ஜியத்தை, செல்வங்களை என அனைத்தையும் இழக்கிறான்.
* நள தமயந்திகள் வனவாசத்திற்கு செல்கின்றனர்.
* நளன் தமயந்தியை விட்டு பிரிகிறான்.
* தமயந்தி துன்பப்படுகிறாள்
* தமயந்தி சேதி என்னும் நகரத்திற்கு வந்து சேர்கிறாள்
* நளன் கார்கோடகன் என்னும் சர்ப்பத்தினால் கடிக்கப்படுகிறான்
* நளன் அயோத்தி நகருக்கு வந்து சேர்கிறான்.
* பீம அரசன், நள தமயந்தியனரை தேட முயல்கிறான்
* ஒரு தூதுவன், தமயந்தியை சேதி நகரில் கண்டுபிடிக்கிறான்
* தமயந்தி, தன் தந்தையான பீம அரசனிடம் திரும்ப வந்து சேர்கிறாள்
* பீம அரசன், நளனை தேட முயல்கிறான்
* தமயந்தியின் இரண்டாம் ஸ்வயம்வரத்திற்காக, ருதுபர்ண அரசன், நளனுடன் புறப்படுகிறான்.
* கலிபுருஷன் நளனை விட்டு விலகுகிறான்
* ருதுபர்ண அரசன் விதர்ப்ப நாட்டிற்கு வந்து சேர்கிறான்.
* ருதுபர்ணனின் தேரோட்டி யார் என்று கண்டுபிடிக்க தமயந்தி தன் வேலையாளை அனுப்புகிறாள்
* தமயந்தி, நளனுடன் சேர்கிறாள்
* நள தமயந்திகள் மறுபடி தன் நாட்டுக்கு வந்து அரசாட்சி புரிகிறான்.

***

நள சரித்ரெ

ராயரொளக3க்3க3ளெயனா கௌன்
தே1யனிகெ3 ரோமஶ மஹாமுனி
ராய விஸ்தரிஸித3னு நளபூ4வரன சரிதெயனு
ஸ்ரீயரஸ வரபுரத3 சென்னிக3
ராயனங்கி1தவாகி3 பேளுவெ
ப்ரீயதிந்தா3லிஸுவ ஸுஜனரிகீ3 மஹாகதெ2ய |

அரசர்களில் சிறந்தவனான தர்மராஜனுக்கு, ரோமஷ மகாமுனிவர் விளக்கியதான, நள மகாராஜாவின் கதையினை, லட்சுமிதேவியின் தலைவனான, பேலூரு சென்னிக ராயனின் அங்கிதத்தைக் கொண்டு நான் சொல்கிறேன். இந்த கதையினை, ஸஜ்ஜனர்கள் அன்புடன் கேட்க வேண்டும்.

முதலாம் ஸந்தி

ஸ்ரீரமண ஸரஸிஜதளாக்ஷ மு
ராரி ஸசராசரப4ரித து3ரி
தாரி நித்யானந்த3 நிர்ஜரநிகர தா3தா1ர
வாரிஜாம்ப3க வரகு3ணாஶ்ரய
மாரபித வேதா3ந்தனுத ஸா
கார சென்னிக3ராய பாலிஸு ஜனகெ மங்க3ளவ ||1

லட்சுமிதேவியின் தலைவனான, தாமரைக் கண்ணனான, முர அசுரனைக் கொன்றவனான, சராசர வஸ்துக்கள் அனைத்திலும் வ்யாபித்திருப்பவனான, நித்யானந்த ஸ்வரூபனான, அழிவில்லாத, தாமரைக் கண்ணனான, அனைத்து சிறந்த குணங்களின் ஆஸ்ரயனான, மன்மதனின் தந்தையான, வேதங்களால் போற்றப்படுபவனான, அற்புதமான உருவங்களைக் கொண்டவனான, சென்னிகராயனே, மக்கள் அனைவருக்கும் மங்களங்களை அளிப்பாயாக.

ஶரதி4ஶயன முகுந்த3 கம்ஸா
ஸுர மத2ன ஸுரமௌளிவந்தி3த
கி3ரித4ராச்யுத வேணுனாத3 வினோத3 ப4வதூ3ர
ஸரஸிஜோத்3ப4வனுத த3யாஸா
க3ர முராந்தக தே3வ வரபுர
த3ரஸ சென்னிக3ராய பாலிஸு ஸகல ஸஜ்ஜனர ||2

பாற்கடலில் படுத்திருப்பவனே, முகுந்தனே, கம்ஸன் என்னும் அசுரனைக் கொன்றவனே, தேவதைகளால் வணங்கப்படுபவனே, கிரிதரனே, அச்யுதனே, வேணுநாத வினோதனே, சம்சார சாகரத்தை கடக்க உதவுபவனே, பிரம்மனால்

வணங்கப்படுபவனே, கருணைக்கடலே, முர என்னும் அசுரனை கொன்றவனே, தேவனே, பேலூரு சென்னிகராயனே, அனைத்து மக்களுக்கும் மங்களங்களை அருள்வாயாக.

உரக^{3}ரிபு கேதன விபீ^{4}ஷண
வரத^3 ஹரி ஸத்ப^{4}க்தபோஷண
து^{3}ரித குலகி^{3}ரி வஜ்ர நரகாந்தக மஹாமஹிம
பரமபுருஷ யஶோதெயாத்மஜ
து^{3}ரித து^{3}க்க^{2}வினாஶ வரபுர
த^{3}ரஸ சென்னிக^{3}ராய பாலிஸு நம்மனனவரத ||3

கருடத்வஜனே, விபீஷணனுக்கு அருளியவனே, ஹரியே, பக்தர்களை காப்பவனே, மலை போல இருக்கும் பாவங்களை அழிப்பவனே, நரகாசுரனை கொன்றவனே, மகாமகிமனே, பரமபுருஷனே, யசோதையின் மகனே, துக்கங்களை அழிப்பவனே, பேலூரு சென்னிகராயனே, அனைத்து மக்களுக்கும் மங்களங்களை அருள்வாயாக.

கரிவத^{3}ன ஹேரம்ப^3 லம்போ^{3}
த^{3}ர க^{3}ணாதி^{4}ப மோத^{3}கப்ரிய
பரஶு பாஶாங்குஶ கராங்கிததி^{3}ந்த^3 ரஞ்ஜிஸுவ
ஸுர நரோரக^3 நமித கௌ^{3}ரீ
வர குமாரக வித்^{3}யெவாரிதி^{4}
வரத^3 க^{3}ணபதி பாலிஸென்னய மதிகெ^{3} மங்க^{3}ளவ ||4

யானை முகனே, ஹேரம்பனே, லம்போதரனே, கணாதிபனே, மோதகப்ரியனே, பரஷு, பாஷ, அங்குஷ, ஆகிய ஆயுதங்களை கைகளில் தரித்தவனே, தேவர்கள், மனிதர்கள் ஆகிய அனைவராலும் வணங்கப்படுபவனே, கௌரியின் மகனே, கல்விக் கடலே, வரங்களை அருள்பவனே, கணபதியே, இந்த கிருதியை முடிக்க எனக்கு அருள்வாயாக.

நாரி நளினதளாக்ஷி வர ஜம்
பா^{4}ரினுதெ சதுரானன ப்ரியெ
பூ^{4}ரி ஶுப^{4}கு^{3}ணப^{4}ரிதெ ப^{4}க்தாஸ்ரித ஜனாதா^{4}ரெ
நீரெ நிகமவிசாரெ கனஷ்ருங்
காரெ ப^{4}க்தரிகு^{3}ரதெ^{3} கொடு^{3}வ உ
தா^{3}ரெ ஶாரதெ^{3} நலிதொ^{3}லிது^{3} நெலஸென்ன ஜிஹ்வெயலி ||5

தேவியே, அழகான கண்களைக் கொண்டவளே, இந்திரனால் வணங்கப்படுபவளே, பிரம்மனின் மனைவியே, அற்புதமான நற்குணங்களைக் கொண்டவளே, பக்தர்களுக்கு ப்ரியமானவளே, வேதங்களுக்கு அபிமானியே, அழகானவளே, பக்தர்களுக்கு எவ்வித

குறைகளும் இன்றி வரங்களை அருள்பவளே, ஷாரதா தேவியே, சரஸ்வதியே, என் நாக்கில் நின்று இந்த் கிருதியை முடிக்க அருள்வாயாக.

ராயரொளக^{3}க்^{3}க^{3}ளெயனா கௌந்
தேயனிகெ^{3} ரோமஶ மஹாமுனி
ராய விஸ்தரிஸித^{3}னு நளபூ^{4}வரன சரிதெயனு
ஸ்ரீயரஸ வரபுரத^{3} சென்னிக^{3}
ராயனங்கி^{1}தவாகி^{3} பேளுவெ
ப்ரீயதி^{3}ந்தா^{3}லிஸுவ ஸுஜனரிகீ^{3} மஹாகதெ^{2}ய ||6

அரசர்களில் சிறந்தவனான தர்மராஜனுக்கு, ரோமஷ மகாமுனிவர் விளக்கியதான, நள மகாராஜாவின் கதையினை, லட்சுமிதேவியின் தலைவனான, பேலூரு சென்னிக ராயனின் அங்கிதத்தைக் கொண்டு நான் சொல்கிறேன். இந்த கதையினை, ஸஜ்ஜனர்கள் அன்புடன் கேட்க வேண்டும்.

பரம புண்யசரித்ரெயித^{3}னா
த^{3}ரிஸி கேளுவ நரர ஜன்மாந்
தரத^{3} க^{4}ன து^{3}ஷ்கர்ம து^{3}க்க^{2}வினாஶவாகு^{3}வுது^{3}
கரி துரக^{3} ரத^{2}னிசய ராஜ்யத^{3}
ஸிரிய ஸம்பத^{3}வாயுவனு முர
ஹரனு மன்னிஸி கொடு^{3}வ ஸுஜனரிகி^{3}ஷ்ட ஸம்பத^{3}வ ||7

பரம புண்ணியகரமான சரித்திரமான இதனை மிகவும் பக்தியுடன், அக்கறையுடன் கேட்கும் மனிதர்களின் ஜென்மாந்தரத்தின் அபாரமான கெட்ட பாவங்கள், கஷ்டங்கள் அனைத்தும் விலகிப் போய்விடும். யானை, குதிரை, ரதங்களுடன் கூடிய ராஜ்யம், செல்வம், தன தானியங்கள் ஆகியவற்றை, முரஹரனான ஸ்ரீகிருஷ்ணன் கருணையுடன் அளிப்பான் ஸஜ்ஜனர்களுக்கு அவர்களின் இஷ்டங்களை விருப்பங்களை நிறைவேற்றி வைப்பான்.

ஜனப குருபூ^{4}பாலனொளு ஜூ
ஜினலி ராஜ்யவ ஸோது யமனந்
த^{3}னனு தன்னனுஜாதரொட^{3}னெயெ ஸத்யவனு பி^{3}ட^{3}தெ^{3}
வனிதெ தௌ^{4}ம்யமுனீந்த்^{3}ர மந்த்ரீ
ஜன ஸஹித நடெதந்து^{3} காம்யக
வனதொ^{3}ளகெ^{3} ஸஞ்சரிஸுதிர்த்த^{3}னு தீர்த்த^{2}யாத்ரெயலி ||8

மக்களின் அரசனாக இருந்த துரியோதனனிடம், சூதாட்டத்தில் தன் அனைத்தையும் அரசினையும் இழந்து, யமனின் மகனான தர்மராஜன், தன்னுடைய தம்பிகளுடன், தன்னுடைய வாக்கினை காப்பதற்காக, தன்னுடைய மனைவியான திரௌபதி,

தௌம்ய முனிவர், மந்திரிகளுடன் சேர்ந்து, (வனவாச சமயத்தில்) காம்யக வனத்தில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தான். தீர்த்த யாத்திரைகளை செய்து கொண்டிருந்தான்.

த4ரணீபதி சிந்திஸுவ ஹலுபித3
நரன ஹத3னேனெந்து3 தபத3லி
மரெதுv களெத3னு நம்மனினிப3ரனெனுதலிரலந்து3
ஸூரப களுஹித3 ரோமஷனு முனி
வரனு க3ட3ணதொ3ளெய்தி3 ரவிபா4
ஸூர ஸுதேஜதொ3ளந்து3 காம்யகவனகெ நடெ3தந்த3 ||9

மகாராஜனான தர்மராஜன், கவலைப்பட்டு புலம்பினான். மனிதன், செய்யவேண்டிய கடமைகளில், தவங்களில், எதையாவது மறந்து விட்டேனோ?. நம் நிலை தற்போது என்ன? என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்க, அன்று, (அப்போது), தேவேந்திரன் அனுப்பியதாக, ரோமஷ மகரிஷி, தன்னுடைய முனிவர்கள் புடைசூழ, ஒளி பொருந்திய சூரியனின் தேஜஸ் போன்றதாக, அந்த காம்ய வனத்திற்கு வந்தார்.

ச்யவன கௌ3தம கபில ப்4ருகு3 பா4
ர்க்க3வ ப4ரத்3வாஜாத்ரி கௌஷிக
பவனப4க்ஷண வாமதே3வ மரீசி மைத்ரேய
ஶ்ரவதி கண்வாங்கி3ரஸ ஶுக கா3
லவ பராஶர தா3ல்ப்4ய வரமுனி
நிவஹதொ3ட3னெய்தந்த3னா ரோமஶ மஹாமுனிப ||10

ச்யவன, கௌதம, கபில, ப்ருகு, பார்க்கவ, பரத்வாஜ, அத்ரி, கௌஷிக, பவன பக்ஷண, வாமதேவ, மரீசி, மைத்ரேய, ஷ்ரவதி, கண்வ, அங்கிரஸ, ஷுக, காலவ, பராஷர, தால்ப்ய ஆகிய முனிவர்கள் புடைசூழ, ரோமஷ மகாமுனிவர், அந்த காம்ய வனத்தில் நுழைந்தார்.

அரஸனனுஜரு ஸஹித முனிமு
க்2யரனு கண்டி3தி3ரெத்3து3 சரணதொ3
ளெரகி3 பி3ஜயங்கெ3ய்ஸி தந்த3னு தளிர மண்டபகெ
வர முனீந்த்3ரரிக3ர்க்4ய பாத்3யோ
த்கரதொ3ளபசரிஸூத்த த3ர்ப்பா4
ஸ்தரணத3லி குள்ளிரிஸித3னு ப4யப4ரித ப4க்தியலி ||11

அரசனான தர்மராஜன், அவனின் தம்பிகளுடன், ரோமஷ மகரிஷி மற்றும் முனிவர்கள் வந்ததைக் கண்டு, அவர்களை விழுந்து வணங்கி, வரவேற்று, அவர்களை தங்கும் இடத்திற்கு கூட்டி வந்தான். அந்த முனிவர்களுக்கு, அர்க்ய, பாத்யங்கள் முதலான (கால் கழுவி) உபசாரம் செய்து, தர்ப்பாஸனத்தில் மிகவும் பக்தி மற்றும் மரியாதைகளுடன், அமரச் செய்தான்.

நீவகா4ட3த3 தே3வரிஷிக3ளு
பாவனரு மூலோககதி ஸம்
பா4வனியரு ஸத்யஸந்த4ரு நிர்மலாத்மகரு
ஆவனரிவனு நிம்ம மஹிமெய
பா4விஸுவடெனக3ளவெ நிம்ம ப
தா3வலம்ப3ன ஸேவெ தொ3ரகிது த4ன்யராவெந்த3 ||12

பவித்ரமான தேவ ரிஷிகள் நீங்கள். பாவனர்கள். மூன்று உலகங்களிலும் மிகவும் போற்றத்தக்கவர்கள். உண்மையே பேசுபவர்கள். தூய்மையானவர்கள். உங்களுடைய மகிமையை யார்தாம் அறிவார்கள்?. உங்களுக்கு பாதபூஜை செய்யும் சேவை கிடைத்தது, எங்களின் பாக்கியமே ஆகும் – என்றார் தர்மராஜன்.

த4ரணிபதி ஸுக்ஷேமவே நிஜ
தருணி நின்னனுஜாத தனயரு
வரஸசிவ ஸாமந்த தௌ4ம்யமுனீந்த்3ர மந்த்ரிக3ளு
பரிணதரெ பேளெனலு நிம்மய
பரம கருணாம்ருதவெ நம்மனு
ஹொரெயுதிரெ ஸுக்ஷேம பே3ரில்லெந்த3னா ந்ருபதி ||13

ரோமஷ மஹரிஷி, தர்மராஜனிடம் இவ்வாறு கேட்டார். அரசனே, நீ நலமா? உன்னுடைய மனைவி, உன்னுடன் பிறந்த தம்பிகள், அவர்களுடைய குழந்தைகள், உன்னுடைய மந்திரி ஸாமந்த, முனிவரான தௌம்யர், மந்திரிகள் என அனைவரும் நலமா? என்று கேட்க, தர்மராஜனும் – உங்களுடைய பரம கருணாம்ருதமே, எங்களை காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. நாங்கள் அனைவருமே நலம் என்றான்.

தா4ரிணிய நெரெ ஸோது அனுஜரு
வாரிஜானனெ ஸஹித ப3ந்தீ3
கோ4ர கானனதொ3ளகெ3 கி3ரி க3ஹ்வரத மத்4யத3லி
ஸேரி ஹ்ருத1ஸுக2ராகி3 ப3ளலித3
ராரு த4ரெயொளகெ3ன்னவோலு ப4வ
தூ3ர முனிகுலதிலக ஹேளெந்த3ரஸ பி3ஸுஸுய்த3 ||14

தர்மராஜன் ரோமஷ முனிவரிடம் இவ்வாறு கூறுகிறான். முனிவரே, எங்களின் அரசினை தோற்று, நான் மற்றும் தம்பிகளுடன், மனைவியுடன், இந்த கோரமான காட்டில், மலை, குகைகளின் நடுவே வந்து வசிக்கிறோம். அனைத்து சுகங்களையும் விட்டு நாங்கள் இங்கு கஷ்டப்படுபவதைப் போல, இந்த பூமியில் இதுவரை வேறு யாராவது இவ்வாறு கஷ்டப்பட்டிருக்கிறார்களா? என்று சம்சார சாகரத்தை கடந்தவரான முனிகுல திலகரே, எங்களுக்கு சொல்லுங்கள் என்று சொல்லி கஷ்டப்பட்டான், தர்மராஜன்.

எலெ மஹீபதி நீனினிது உ
ம்மளிஸலேகரஸுக^{3}ளு பூர்வத^{3}
நள ஹரிஷ்சந்த்^{3}ராதி^{3} ராக^{4}வ ந்ருபரு ஹளுவத^{3}லி
லலனெயர தாவக^{3}லி கஷ்டவ
ப^{3}ளஸித^{3}ரு அவரந்தெ நினகு^{3}ப
டளக^{3}ளுண்டே ப^{3}ரிதெ^{3} மனனோயதி^{3}ரு நீனெந்த^{3} ||15

ரோமஷ மகரிஷி, தர்மராஜனிடம் இவ்வாறு சொல்கிறார். ஹே அரசனே, நீ ஏன் இவ்வாறு கஷ்டப்படுகிறாய்?. உனக்கு முன்னால், பல அரசர்கள், உதாரணத்திற்கு, நள, ஹரிசந்திர, ராமன் ஆகியோர் தங்களது மனைவிகளை மற்றும் ராஜ்ஜியங்களை விட்டு, மிகவும் கஷ்டப்பட்டவாறு காட்டினில் சுற்றித் திரிந்தார்கள். ஹே தர்மராஜனே, நீ உன் மனதை கஷ்டப்படுத்தாமல் இரு – என்றார்.

பரம ரிஷிக^{3}ள நெரவியே ஸபெ^{4}
ஹரிய காருண்யாம்பு^{3}தி^{4}யெ ஸிரி
நர வ்ருகோத^{3}ர மாத்^{3}ரிதனயரு நினகெ^{3} பா^{3}ஹுப^{3}ல
தருணியே போ^{4}கெ^{3}ய்க ஸம்ப
த்துருதரத^{3} வனராஜ்ய நினகி^{3}ந்
தி^{1}ரலு ஸரியாரரஸ சிந்திஸலேகே நீனெந்த^{3} ||16

மேலும் ரோமஷ மகரிஷி இவ்வாறு சொல்கிறார். இங்கு நிறைந்திருக்கும் முனிவர்களே உன்னுடைய சபை என்று நினைத்துக் கொள். ஸ்ரீஹரியின் கடல் போன்ற கருணையே உனக்கு அபாரமான செல்வம். அர்ஜுனன், பீமன் மற்றும் மாத்ரியின் மக்கள் ஆகியோரே உன்னுடைய பலம் மிகுந்த படை. மேலும், இளம்பெண்ணான, மகிழ்ச்சியை தரக்கூடியவளான திரௌபதியும் உன்னுடன் இருக்கிறாள். இவ்வாறான செல்வங்கள் உன்னிடம் இருக்க, உனக்கு சரிசமம் என்று யாராவது இருக்கிறார்களா? இல்லை. ஆகவே கவலைப்படாதே – என்றார்.

ஆத^{3}டெ^{3}லெ முனினாத^{2} நள ந்ருப
மேதி^{3}னியனுளித^{3}வனியலி த
ளோத^{3}ரியனெந்த^{3}க^{3}லித^{3}னு தானார தெ^{3}ஸெயிந்த^{3}
ஸாதி^{4}ஸித^{3}வனியனு த^{4}ரெயெந்
தாது^{3}தா^{3} நள ந்ருபகெ^{3} நீவித^{3}
நாத^{3}ரிஸி பேளெனலு நகு^{3}திந்தெந்த^{3}னா முனிப ||17

தர்மராஜன் முனிவரிடம் இவ்வாறு கேட்கிறான். ஆகவே, முனிவர்களில் சிறந்தவரே, இந்த நள மகாராஜன் எப்படி தன்னுடைய அரசினை இழந்தான்?. எப்படி மற்றும் ஏன் தன்னுடைய மனைவியை இழந்தான்?. அடுத்து, யாருடைய உதவியினால் அவன் மறுபடி தன்னுடைய அரசினை அடைந்தான்?. இவை அனைத்தையும், ஹே

முனிவரே, எங்களுக்கு சொல்லுங்கள் என்று கேட்டான். அதற்கு அந்த முனிவர், சிரித்த முகத்துடன் இவ்வாறு பதில் கூறினார்.

பூ^{4}தளேந்த்^{3}ரரொளதி^{4}கப^{3}ல வி
க்^{2}யாதனஹ நளசக்ரவர்த்தியு
பூ^{4}தளவ பாலிஸித^{3}னாதன விமல சரிதெயனு
ஸூதமுனி ஹேளித^{3}னு மௌனி
வ்ராதத^{3}லியாக^{3}ஸ்த்யமுனி ஸம்
ப்ரீதியிந்த^{3}ருஹித^{3}னு ரகு^{4}நந்த^{3}னனொளீகதெ^{2}ய ||18

பூமியில் இருந்த அரசர்களில், நள மகாராஜனே மிகவும் வீரமானவன். புகழ்பெற்றவனான நளன், தன் அரசினை, எவ்வித குற்றம் குறைகளின்றி ஆண்டு வந்தான். இத்தகைய வீரனான நளனின் கதையை, ஸூத முனிவர், தன்னுடைய குழுவினர்களுடன் அமர்ந்திருந்த அகஸ்த்ய முனிவரிடம் சொல்ல, அந்த அகஸ்த்ய முனிவரும், ரகுவம்சத்தை சேர்ந்த ஸ்ரீராமனுக்கு இந்த கதையை கூறினார்.

வஸுதெ^{4}பதி கேளீ சரித்ரெய
நிஷத^{4}வெந்தெம்பா^{3} மஹாபுர
வெஸெது^{3}த^{3}க^{3}ணித கோ^{3}புர ப்ராகார ஶிக^{2}ரத^{3}லி
மிஸுனி ரத்னப்ரபெ^{4}க^{3}ளலி ரஞ்
ஜிஸுவ தே^{3}வாலயக^{3}ளிர்து^{3}து^{3}
வஸுதெ^{4}க^{3}ச்சரியெனிஸிதா^{1} புரவரஸ கேளெந்த^3 ||19

ஹே தர்மராஜனே, நள மகாராஜனின் கதையை, அவனுடைய வாழ்க்கையைப் பற்றி சொல்கிறேன் கேள். அவன், நிஷாத என்னும் மிகச்சிறந்த ஒரு நகரத்தில் வசித்தான். அந்த நகரம், மிகவும் உயரமான மாட மாளிகைகளைக் கொண்டிருந்தது. உயரமான கட்டிடங்களை கொண்டிருந்தது. தங்கமயமான, வெள்ளிமயமான பற்பல கோயில்கள் அந்த நகரத்தில் இருந்தன. பூமியில் மிகச் சிறந்த நகரம் என்று அந்த நகரம் பெயர் பெற்றிருந்ததில் எவ்வித ஆச்சரியமும் இல்லை.

முரிமுரித^3 கொத்தளத^3 ஸாலின
பருட^{2}வத^3 ஹுலிமுக^{2}த^3 பா^{3}கி^{3}ல
மிருப மணிவ்ரஜத^3 கவாடத^3 ரந்த^{4}வட்டிகெ^{3}ய
உருதரத^3 வேதி^{3}கெய ஹேமத^3
மெரெவ ஸோபானக^{3}ள நெலெயு
ப்பரிகெ^{3}க^{3}ள மேலெஸெவ கலஶவ காந்தி ரஞ்சிஸிது ||20

வளைந்து வளைந்து இருக்கும் கோட்டைகளின் வரிசை, புலி முகம் கொண்ட கதவுகளைக் கொண்ட கோபுரங்கள், மினுக்குவதான தங்கமயமான கதவுகளைக் கொண்ட கோட்டைகள், மாளிகளைக் கொண்டதான பற்பல சாலைகள், அந்த

மாளிகைகளின் உப்பரிகைகளில் இருக்கும் கலசங்களின் ஒளியானது மிகவும் அழகாக ஒளிர்ந்தது.

முகி3ல துடு3குவ தெனெக3ளாள்வே
ரிக3ளு பாதாளப3ர கா2தக3
ளக3ளு ப3ளஸித3 கோ1டெ1 ஸுத்தாவரிஸிது3ன்னதத3
க3க3னவீதி4ய தாரகெயவோல்
ஸொக3ஸு தோருவ கன்னடி3ய ஸா
லுக3ள ரத்னப்ரபெ4க3ளலி ரஞ்ஜிஸிது3தா3 நக3ர ||21

அந்த கோட்டைகள் மிகவும் உயர்ந்து வானை முட்டுமளவிற்கு இருந்தன. அவற்றை சுற்றிலும் அகழிகள், பாதாள வழிகள் ஆகியவை இருந்தன. அந்த உயர்ந்த சுவர்களை சுற்றிலும் கூண்டுகள் இருந்தன. இவை அனைத்தும் மிகவும் பலமாக வலிமையாக கட்டப்பட்டிருந்தன. அகழிகள் தண்ணீரால் நிரப்பப்பட்டிருந்தன. அந்த தண்ணீரில், வான்வெளியின் நட்சத்திரங்கள் மினுக்க, இவையே வான்வெளியோ என்று சந்தேகம் வரும்படியாக, கண்ணாடியில் பதித்த ரத்தினங்களைப் போல இருந்தது. இவ்வாறாக அந்த நகரம் ஒளிர்ந்தது.

ரவிஶஶிய வீதி2க3ள ஹேமத3
விவித4 மணிபி4த்திக3ள காந்தியு
தி3வவனணெது3து3 ரத்ன நிசயத3 ப4த்3ரப4வனிகெய
யுவதியர ஸங்கீ3த வீணா
ரவத3 ரஹியலி மனகெ ஸவிதோ3
ருவ மஹாரசனெயலி மெரெது3து3 நிஷத4 வர நக3ர ||22

சூரிய சந்திரர்களைப் போல ஒளிர்வதான சாலைகள் – அவை தங்கமயமாக ஒளிர்ந்தன. பற்பல முத்து, ரத்தினங்களைப் போல ஒளிர்ந்தன. அது ஸ்வர்க்கத்தைப் போலவே இருந்தது. அந்த நகரின் பெண்களின் ஸங்கீதம், வீணை நாதத்தில், மற்றும் மனதை மயக்குவதான அழகான கீர்த்தனைகளில், நிஷாத நகரமானது அழகாக இருந்தது.

வஸுதெ4யமரரு க்ஷத்ரியரு ரஞ்
ஜிஸுவ வைஶ்ய சதுர்த்த4ருன்னத
குஶலவித்3யாதி4கரு கவிக3ளு மல்லகா3யகரு
அஸம ரதி2கரு ஸமரத3லி ஸா
ஹஸரு கரி ரத2 துரக3 பாய்த3ள
வெஸெது3த3க3ணித சாதுரங்க3தி3 நிஷத4 வர நக3ர ||23

அந்த நகரத்தில், பிராமணர்கள், க்ஷத்ரியர்கள், வைசியர்கள் மற்றும் நான்காம் வர்ணத்தவர்கள், கலைகளில் வல்லவர்களான கலைஞர்கள், கவிஞர்கள், மல்லர்கள்,

தேரோட்டிகள், வீரர்கள் இருந்தனர். மேலும், யானை, ரத, காலாட்படையினர்கள் பலரும் இருந்தனர். இவ்வாறு அனைவருடனும் நிஷத நகரம் ஒளிர்ந்தது.

ஸால பி3ல்வ கபித்த2 ஜம்பு3 த
மால தா3டி3ம வகுள வட ஹிம்
தால க்ரமுக கத3ம்ப3 குரவக கத3ளி க2ர்ஜூர
தால சந்த3ன பனஸ வர த
க்கோல கேதகி குடஜ ஸரள த3
ஸாலதருக3ள நிசயதி3ந்து3த்3யான ரஞ்ஜிஸிது1 ||24

அந்த நகரத்தில் இந்த மரங்கள் ஏராளமாக இருந்தன. வில்வ, விளாம்பழ, ரோஸ் ஆப்பிள், ஆரஞ்ச், மாதுளை, வகுள, அரச, பனை, பாக்கு, கதம்ப, கத்திரி, வாழை, கர்ஜூர, தாள, சந்தன, பலா, புங்கை, நுங்கு, கேதகி, வேப்பிலை, ஆகிய மரங்கள் வரிசையாக இருந்து, அந்த நகரத்திற்கு அழகு சேர்த்தன.

பூ4ரமண கேளா புராதி4ப
வீரஸேன ந்ருபால ரிபு ஸம்
ஹார நாதன தனய நள ந்ருபனெம்பு3த3பி4தா4ன
பூ4ரி விக்ரம பரமத4ர்ம வி
சார ஶஶிகுலமௌளி க4னக3ம்
பீ4ர பாலிஸுதிர்த்த3 ஸப்த த்3வீபவவனிபர ||25

ஹே அரசனே, தர்மராஜனே கேள். அந்த நகரத்தின் அரசன் வீரசேனன். எதிரிகளை வெல்லும் திறன் கொண்டவன். அவனது மகன் நள. அபாரமான வீரன். தர்மத்தை பின்பற்றுபவன். எதையும் சிந்தித்து முடிவு எடுப்பவன். குலத்தை உத்தாரம் செய்ய வந்தவன். கம்பீரமானவன். ஏழு தீவுகள் கொண்ட அந்த அரசினை அவன் அற்புதமாக காத்துவந்தான்.

ஶரதி4 மேரு தி3க3ந்தத3வனீ
ஶ்வரரு கப்பவ தெருவரக3ணித
து4ரவிஜய தோ3ர்ப3லரு மணிமய மகுடவர்த்த4னரு
சரணகானதராகி3 நளபூ4
வரன ப4ஜிஸுதலிர்த்த3ரமரே
ஶ்வரன ஒலகத3ந்தெ மெரெது3து3 ந்ருபதியாஸ்தா2ன ||26

கடல், மலைகளுக்கு நடுவில் இருப்பதான நாடுகளின் அரசர்கள் அனைவரும் தங்களின் கப்பங்களை (காணிக்கைகளை) எடுத்துக் கொண்டு வருவர். அத்தகைய அரசர்கள் தங்களின் மணிமயமான கிரீடங்களுடன் வந்து, நள மகாராஜாவின் பாதங்களில் விழுந்து வணங்கி, அவனை போற்றி, அவனுடைய சபையினில்

வீற்றிருந்தனர். இந்த அரசவையானது, தேவேந்திரனின் தேவ சபையைப் போலவே இருந்தது. இவ்வாறு அந்த சபை ஒளிர்ந்தது.

பூ4மிபதி கேளித்தலுத்தர
பூ4மியலி பஜ்ஜளிஸுதிஹ ஸு
த்ராம புரதந்தெஸெது3த3ல்லி வித3ர்ப்ப4 நக3ரவது3
ராமணீயக ரசனெயலி நவ
ஹேமக2சித ஸுரத்ன ஸௌத4
ஸ்தோமக3ள ஸாலினலி ரஞ்ஜிஸுதிர்து3தா3 நக3ர ||27

ஹே அரசனே, இதனை கேள். இந்த நகரத்தின் வடக்கு திசையில், விதர்ப்ப என்னும் நகரம் இருந்தது. அது பூமியில் ஒளிர்ந்து கொண்டு, இந்திரன் இருக்கும் அமராவதி நகருக்கு ஒப்பாக இருந்தது. அழகான மாட மாளிகைகளுடன், தங்கமயமாக, ரத்னங்கள் பதிக்கப்பட்ட சுவர்களைக் கொண்ட மாளிகைகளை கொண்டிருந்தது அந்த நகரம்.

அல்லிக3தி4பதி பீ4ம ந்ருப கு3ண
த3ல்லி நயத3லி வீர்ய விதரண
த3ல்லி சாதுர்யத3லி ஸௌபா4க்3யத3லி தை4ர்யத3லி
ப3ல்லித3னு தானாகி3 நிஜஸுத
ரில்லவெந்து3ம்மளிஸுதிரெ மன
த3ல்லிகா3க்ஷண ப3ந்த3னா த3மனாக்2ய முனிவரனு ||28

அந்த நகரத்தின் அரசன், பீமன். அவன் குணத்தில் சிறந்தவன். வீரன். கருணையில், புத்திசாலித்தனத்தில், சௌபாக்கியத்தில், தைரியத்தில் சிறந்தவன். ஆனால், தனக்கு ஒரு சிறந்த வாரிசு இல்லை என்று மனதில் வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்க, அந்த சமயத்தில் அங்கு வந்தார் முனிவரான தமனாக்ய.

ப3ந்த3 முனிக3வனிபதி வந்தி3ஸி
நிந்து3 கரக3ள முகி3து3 வினயதொ3
ளெந்த3 ஸுதஸந்தானவில்லத3 ஸிரியதே3கெந்து3
நொந்து3 நுடி3யலு ஸுதர படெ3யத3
தந்தெ3கி3து3 ஸந்தாபவல்லவெ
எந்து3 முனி கருணத3லி ஸந்தெயிஸித3னு ஜனபதிய ||29

வந்த முனிவரான தமனாக்யரை, அரசர் எழுந்து நின்று கைகளை குவித்து வணங்கி, மிகுந்த வினயத்துடன், தனக்கு ஒரு வாரிசு உருவாகவில்லை என்னும் கவலையை அவரிடம் சொல்ல, அந்த முனிவரும் – ஆம், வாரிசு இல்லாத மனிதனுக்கு அது மிகப் பெரிய கவலையையே தரும் – என்று ஆமோதித்தார்.

யோக3த்3ருஷ்டியொளரிது3 முனிவர
நாக3 ந்ருபனொட3னெந்த3 புத்ரக
யாக3வனு மாட3ரஸ தப்பது3 புத்ரலாப4வெனெ
ஆ க3ருவ முனி மந்த்ரதி3ந்த3 ஸ
ராக3த3லி ஶுப4தி3ன ஸுலக்ன3தி3
யாக3வனு பூரெயிஸித3னு ஸுரநரரு தணிவந்தெ ||30

அப்போது அந்த முனிவர் தனது யோக த்ருஷ்டியினால் இதற்கு ஒரு தீர்வு கண்டு, அரசரிடம் இவ்வாறு கூறினார். அரசனே, நீ, புத்ரக யாகத்தை செய். அப்போது தவறாமல் உனக்கு வாரிசு உருவாகும் என்றார். அவர் உபதேசம் செய்தபடி, ஒரு நல்ல நாளில், ஒரு நல்ல லக்னத்தில், விதிப்படி அந்த யாகத்தை, தேவர்களும் மனிதர்களும் மெச்சுமாறு, அரசன் செய்து முடித்தான்.

அரஸ கேளா யாக3ஸமனம்
தரதொ3ளா முனிமுக்2யரனு ஸ
த்கரிஸி களுஹித3னவரவரனுசிதோபசாரத3லி
தருணிகா3து3து3 க3ர்ப்ப4 மங்க3ள
கர ஸுலக்3ன ஸுதாரெயலி ந்ருப
நரஸி படெ3த3ளு தனுஜெயோர்வள லோகஸுந்த3ரிய ||31

ஹே தர்மராஜனே கேள். அந்த யாகம் முடிந்தபின், அரசன் வந்த அனைவரையும் மரியாதை செய்து அனுப்பி வைத்தான். அந்த செய்கைகளால், அரசியானவள் கர்ப்பவதி ஆனாள். ஒரு நல்ல நாளில், நல்ல லக்னத்தில், ஒரு நல்ல நட்சத்திரத்தில், அந்த அரசி, உலகில் மிகவும் அழகானதான ஒரு பெண் குழந்தையை பெற்றாள்.

அமர து3ந்து3பி4 மொளக3லிளெ ஸம்
ப்4ரமிஸெ புரஜன நலியெ ந்ருபனா
ஸமயத3லி த3மனாக்2ய முனிக3பி4னமிஸி நிஜஸுதெகெ3
விமல நாமவ பாலிஸெனலா
கமலமுகி2 த3மயந்தியெந்து3
த்தமத3 பெஸரெந்த3ருஹி முனி ஹொரவண்டனாஶ்ரமகெ ||32

இத்தகைய அழகான பெண் குழந்தை பிறந்த சமயத்தில், வானில் துந்துபிகள் முழங்கின. நாட்டு மக்கள் மகிழ்ச்சியில் குதித்து ஆடினர். அப்போது, அந்த அரசன், தமனாக்ய முனிவரை வணங்கி, தன் குழந்தைக்கு ஒரு தக்க பெயரை சூட்டுமாறு கேட்டான். அந்த முனிவரும், அக்குழந்தைக்கு தமயந்தி என்று பெயர் வைக்குமாறு சொல்லி, பின் தனது ஆசிரமத்திற்கு புறப்பட்டார்.

நிரிகு3ருள பவளாத4ரத3 கரி
கரத3 தோள்க3ள கம்பு3கண்ட2த3

தரள நயனத3 ஸம்பகெ3ய நாஸிகத3 பெரெனொஸல
ஹரிய மத்4யத3 ஹம்ஸகமனத3
கு3ருகுசத3 கரபல்லவத3 ஸர
ஸிருஹமுகி2 நலிதா3டு3த்தித்3த3ளு ராஜப4வனத3லி ||33

சுருள் முடிகள், பவழம் போன்ற உதடுகள், யானை போன்ற வலிமையான தோள்கள், சங்கு போன்ற கழுத்து. பெரியான கண்கள், சம்பிகை மலர் போன்ற மூக்கு. வளைந்த புருவங்கள். சிங்கம் போன்ற வளைந்த இடுப்பு. அன்னம் போன்ற நடை. பெரியதான மார்புகள். வலிமையான கைகள். தாமரை போன்ற முகம். இவ்வாறு சௌந்தர்யங்களைக் கொண்டு தமயந்தி, அந்த அரண்மனையில் சுற்றித் திரிந்தாள்.

கு3ணதொ3ளதி ஷீலத3லி மாதின
ப4ணிதியலி கா3ம்பீ4ர்யத3லி வித
ரணதலனுபம வித்3யெயலி கு3ரு தெ3ய்வப4க்தியலி
ப்ரணுதிஸலு ஶர்வாணி ரதியரி
கெ3ணெயெனிப ஸுந்த3ரிகெ3 மிக்கின
ப3ணகு3 ஸதியரு ஸரியெ லோகதொ3ளெந்த3னா முனிப ||34

குணத்தில், பேச்சின் சாதுர்யத்தில், காம்பீர்யத்தில் சிறந்தவளாகவும், கருணையில் ஈடு இணை இல்லாதவளாகவும் இருந்தாள். கல்வியில், குரு மற்றும் தெய்வ பக்தியில் முதன்மையானவளாக இருந்தாள். பார்வதி, ரதியின் அழகிற்கு இணையானவளாக இருந்தாள். இத்தகைய அழகாக இருந்தவளான தமயந்திக்கு, இந்த உலகில் ஈடு இணையாக வேறொருவர் இருந்தார்களா? (இல்லை) என்றார் முனிவர்.

கேளு பாண்ட3வதனய பீ4ம ந்ரு
பாலனோலக3த3ல்லி த4ரணீ
பாலகர சரித ப்ரஸங்க3தொ3ளிரலு நள ந்ருபன
ஶீலவனு ஸௌந்த3ர்ய விப4வ வி
ஶாலமதி லாவண்ய ரூபு கு3
ணாளிக3ள விஸ்தரிஸி கொண்டா3டி3த3ரு கவிஜனரு ||35

ஹே தர்மராஜனே கேள். ஒரு முறை, பீம அரசன், தன்னுடைய அரசவையில், வீற்றிருந்த அரசர்களுடன் பேசிக் கொண்டிருக்கையில், நள அரசனின் அழகினையும், வீரம், அறிவு, தோற்றம், குணங்கள் ஆகியவற்றை கொண்டாடி புகழ்ந்தனர், அங்கிருந்த புலவர்கள்.

வனஜமுகி2யா வார்த்தெயெல்லவ
மனவொலிது3 கேளித3ளு ஹிக்3கு3த
நெனெது3த3ந்த:கரண ஹெச்சித சித்தவ்ருத்தியலி
நெனெது3 ப3ரெ3த3ளு நளன ரூபவ

நனுனயதி3 சித்ரத3லி மிகெ3 ஸஞ்
ஜனிஸிதவனலி மோஹவெலெ த4ரணீஸ கேளெந்த3 ||36

அப்போது அந்தப் பக்கம் வந்தவளான தமயந்தி, அந்த பேச்சுக்களையெல்லாம் கேட்டாள். நளனைப் பற்றி சிந்தித்து, மனம் மகிழ்ந்து, தான் கேட்டபடி, நளனின் சித்திரத்தை ஒரு வரைபடமாக வரைந்தாள். நளன் மேல் தான் ஆசை கொண்டாள் - ஹே தர்மராஜா, மேலும் சொல்கிறேன், கேள்.

ஆக3 மத3னனு தன்ன ப3லவனு
பே3க3த3லி ஜோடி3ஸலு கோ2யெந்
தா3க3லரஸஞ்செக3ளு அளிவிண்டு3க3ளு நலிதா3டெ3
கோகி3லெக3ளோகொ3ட3லு கிளிக3ளு
கூகெ3 நவிலுக3ளாடெ3 மன்மத2
னாக3 பொக3ணெக3ளனு ஸந்தி4ஸியெச்சனங்க3னெய ||37

அப்போது மன்மதன், தன் வலிமையை கூட்டியவாறு வேகமாக தன் பாணத்தை தமயந்தி மேல் விட, அந்த சமயத்தில் மயில்கள் ஆடின. குயில்கள் கூவின. கிளிகள் கூடி ஆடத் துவங்கின. மன்மதன் அப்போது தன் பாணத்தை அடிக்க, தமயந்தின் மார்பில் அது பட்டு, அவளை காயப்படுத்தியது.

உண்ணளன்னவ காமக3த்தலெ
கண்ணினலி பெர்ச்சிது3து3 ஸதியர
மன்னணெகெ3 மைகொ3ட3ளு ப3லு பே3ஸரதி3 ப3ளலுவளு
ப3ண்ணிஸியெ மாதாட3லொல்லளு
ப3ண்ணகு3ந்தி3த3 தே3ஹதொ3ளகெ3ள
வெண்ணுக3ள ஸௌக்2யவனு தொரெத3ளு மத3னனெஸுகெ3யலி ||38

மன்மதனின் பாணம் பட்ட தமயந்தியின் நிலை இவ்வாறு இருந்தது. அவள் அன்னத்தை உண்ணவில்லை. கண்களில் காமம் குடிகொண்டிருந்தது. தோழிகளின் பேச்சினை காது கொடுத்து கேட்கவில்லை. மிகவும் துன்பப்பட்டு புலம்புகிறாள். விரிவாக பேசுவதில்லை. தேகத்தில் வண்ணம் குறைந்தது. உடல் நலத்தை பார்த்துக் கொள்வதையே விட்டாள்.

கௌதி3யரு கண்ட3ந்தரங்க3தி3
ப3லித3 விரஹத3 ராஜவத3னெய
ஹொளலொளுத்3யானவன ஸுருசிர புஷ்பதருக3ளலி
எளத3ளிர நெளலினலி பரிமள
த3லர பன்னீரினலி தளுவதெ3
நலவு ஹிங்கி3த3 ஸதியனுசரிஸித3ரு ப3னதொ3ளகெ3 ||39

ராஜகுமாரியின் அந்தரங்கத்தில் நடந்த விரக தாபத்தை, தோழிகள் கண்டனர். விரகத்தில் தவித்த தமயந்தி, ஒளிர்ந்த தோட்டத்தில் உருண்டாள். சுவையான பழங்களை தரக்கூடிய செடி கொடிகளின், இலை மரங்களின் நிழலில் படுத்தாள். நறுமணம் தரக்கூடிய பன்னீரில் நனைந்த புல் தரைகளில் படுத்து, வனங்களில் சுற்றிக் கொண்டிருந்தாள்.

கெலரு ஹத3னேனெந்து3 ப3கெ3த3ரு
கெலரு பன்னீருக3ள தளித3ரு
கெலரு கப்புரக3ந்த4வனு லேபிஸித3ரங்க3த3லி
கெலரு பீ3ஸித3ராலவட்டதி3
கெலரு ஹூவனு ஹாஸித3ரு கோ
மலெகெ3 நானாவித4த3 உபசாரங்க3ளனு ரசிஸி ||40

ராஜகுமாரியின் இந்த நிலையைக் கண்ட அவளது தோழிகள் சிலர் என்ன ஆயிற்று என்று அவளிடம் கேட்டனர். சிலர் அவள் மேல் பன்னீர் தெளித்தனர். சிலர் குளிர்ச்சியான சந்தனத்தை அவள் தேகத்தின் மேல் தெளித்தனர். சிலர் அவளுக்கு விசிறியால் காற்று வீசினர். சிலர் அவளுக்கு பூச்சூட்டினர். தமயந்திக்கு இவ்வாறு அவளது தோழிகள் பற்பல விதமான உபசாரங்களை செய்தனர்.

ஈ பரியொளா காமினிகெ3 ஶை
த்யோபசாரவ மாடி3த3ரு பரி
தாப வெக்3க3ளிஸிது3து3 இத3கின்னேனு ஹத3னெனுத
சாபளெயராலோசிஸுத கடு3
பாபியங்க3ஜனெந்து3 ப3ய்யுத
தோபினெடெகி3ரதெ3ய்தி3 தந்த3ரு ஸதிய ஸந்தெயிஸெ ||41

இவ்வாறாக அந்த தோழிகள் தமயந்திக்கு பல்வேறு விதமாக உபசாரங்களை செய்தனர். அவளுடைய சோகத்தை போக்க முயன்றனர். இந்த நிலைக்கு என்ன தீர்வு என்று அந்த தோழிகள் சிந்தித்தவாறு, இந்த நிலைக்கு காரணமான மன்மதனை பாவி என்று திட்டினர். தமயந்தியை சமாதானம் செய்ய முற்பட்டனர்.

ப3கு1ள பா1த3ரி நிம்ப3 வட கே
தகி பாடளி குடுஜ சம்
பக ரஸால கபித்த2 தா3டி3ம க்ரமுக தருக3ளலி
ஶுக நவிலு ஜிலிஜிலிக3 கீ3ஜுக3
ப3க ஹஸுப3 கோ3ரவங்க டி1ட்டி1ப4
பிக சகோரக மீங்கு3லிக3 ஹக்கிக3ளு ரஞ்ஜிஸிது ||42

வகுள, பாதிரி, எலுமிச்சை, ஆல, கேதகி, அம்புவாகினி, வேப்பிலை, சம்பக, மாம்பழ, விளாம்பழ, மாதுளை, பாக்கு மரங்களில் கிளிகள், மயில்கள், குருவி, கொக்கு,

தூக்கணாங்குருவி, மைனா, நீர்க்கோழி, குயில், சகோர ஆகிய பறவைகள் கூட்டம் கூட்டமாக (அந்த மரங்களில்) பறந்து கொண்டிருந்தன.

பி^{3}கி^{3}த^3 ரத்னத^3 ஸால ஸோபா
னக^{3}ள கெந்தா^{3}வரெய மொக்^{3}கெ^{3}ய
முகு^{3}ள தும்பி^{3}ய ஹம்ஸக^{3}ள ப^{3}க சக்ரவாகக^{3}ள
ஸொக^{3}ஸுதோ^{3}ருவ ஸரஸியலி வர
ஸுகு^{3}ணியரு த^{3}மயந்தியொளு மன
ஸொக^{3}ஸினிந்தா^{3}டி^{3}த^{3}ரு ஜலகேளிய வித^{3}க்^{3}தெ^{4}யரு ||43

விதம்விதமான ரத்னங்களால் இழைக்கப்பட்ட, வரிசையாக பல படிக்கட்டுகள் அங்கு இருந்தன. பூக்களை முகரும் தும்பிகள், அன்னப்பறவைகள், கொக்கு, சக்ரவாக ஆகியவை விளையாடும் ஏரி அங்கு இருந்தது. தமயந்தியின் தோழிகள், தமயந்தியின் மனம் மாற வேண்டும் என்பதற்காக அவளுடன் இந்த ஏரியில் பல்வேறு வகை விளையாட்டுகளில் ஈடுபட்டனர்.

ப^{3}ந்து^{3} ஸதியரு கொளன தீரதி^{3}
நிந்து^{3} வஸ்த்ராப^{4}ரணபூ^{4}ஷண
தி^{3}ந்த^3 ஶஶிகாந்தோபலதி^{3} குள்ளிரிஸி ஶஶிமுகி^{2}ய
அந்து^{3} விரஹவ்யதெ^{2}ய நானா
சந்த^{3}த^{3}லி ஶைத்யோபசாரக^3
ளிந்த^3 ஸந்தெயிஸித^{3}ரு வரபுரத^{3}ரஸனாக்ஞெயலி ||44

அந்த தோழிகள் அந்த குளத்தின் கரைக்கு வந்து, பற்பல ஆடை அணிகலன்களைக் கொண்டு, தமயந்தியை, நிலவொளியில் உட்கார வைத்து, சந்திரனைப் போல ஒளிர்வதான முகத்தைக் கொண்டவளை, அன்று, அவளது விரக நிலையை மாற்றுவதற்காக, பற்பல உபசாரங்களை செய்து அவளை அலங்கரித்தனர். இவை அனைத்தும் வரபுரத அரசனான, பேலூர் சென்னகேஷவனின் ஆணைப்படியே (இச்சைப்படியே) நடந்தன.

***

<u>**இரண்டாம் ஸந்தி**</u>

ஹலவு நயனீதியலி ஹம்ஸெய
களுஹலந்தி^{3}ன ராயபா^{4}ரதி^{3}
நள ந்ருபகெ^{3} ஸதியாத^{3}ளா த^{3}மயந்தி மனவொலிது^{3} ||1

பல்வேறு விதங்களாக (சாமர்த்தியத்துடன் பேசி, நடந்து கொண்டு), அன்னத்தை தூதாக அனுப்பி பேசியதால், தமயந்தி, நளனுக்கு மிகவும் விரும்பி மனைவி ஆனாள்.

கேளு குந்தீதனய பீ4ம ந்ரு
பால தனுஜெகெ3 விரஹ ப3லிது3
விஶாலவாகி3ரலித்த கேளை நிஷத நக3ரியனு
பாலிஸுவ நள சக்ரவர்த்தியு
மேலெனிப ஸபெ4யல்லி ரத்னத3
ஸாலுஹொளஹின ஸிம்ஹபீட2தொ3ளெஸெது3 குள்ளிர்த3 ||1

ஹே தர்மராஜனே கேள். பீம மகாராஜாவின் மகளான தமயந்தி இங்கு விரக தாபத்தில் வெந்து, வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்தாள். அங்கோ, நிஷாத ராஜ்ஜியத்தில், நள சக்ரவர்த்தி, ரத்னங்கள் வரிசையாக இழைக்கப்பட்டிருந்ததான, சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருந்தான்.

கௌ3ள வங்க3 களிங்க3 குந்த1ள
சோள ப3ர்ப3ர ஸிந்து4 கேரள
லாள மக3த4 வராள ஸௌராஷ்ட்ராதி3 பூ4மிபர
பா3ளெயர மந்த்ரிக3ள வீரப4
டாளி நட1 கா3யகர கவிக3ள
ஜால ஸந்தோ3ஹத3லி மெரெது3து3 ந்ருபதியாஸ்தா2ன ||2

கௌள, வங்க, களிங்க, குந்தள, சோள, பர்பர, ஸிந்து, கேரள, லாள, மகத, வராள ஸௌராஷ்டிர ஆகிய அரசுகளின் அரசர்கள்; அந்த அரசர்களின் மந்திரிகள், வீரர்கள், நடனம் ஆடுபவர்கள், பாடகர்கள், கவிஞர்கள் ஆகிய குழுக்கள், அந்த நளனின் சிம்மாசனம் இருந்த அவையில் மகிழ்ச்சியுடன் வீற்றிருந்தனர்.

ஆ ஸமயத3லி ப3ந்த3னல்லிகெ3
தே3ஷயாத்ரிக பூ4ஸுரனொளவ
னீஶ கேளித3னிளெயொளேனுண்டதி விசித்ரவெனெ
பூ4ஸுரோத்தமனெந்த3னெலெ த4ர
ணீஶ கேளு வித3ர்ப்ப4னக3ரதொ3
ளேஸு புண்யோத3யதி3 படெ3த3னோ பீ4ம ந்ருப ஸுதெ1ய ||3

அந்த சமயத்தில், ஒரு யாத்திரிகன் அந்த அரசவைக்கு வந்தான். அவனைப் பார்த்து நளன் இவ்வாறு கேட்டான். இந்த பூமியில், ஏதேனும் புதிய, விசித்திரமான செய்தி இருக்கிறதா?. அதற்கு அந்த யாத்திரிகன் – கேள் அரசனே, விதர்ப்ப என்னும் நகரத்தில், பீம மகாராஜா, தன்னுடைய முற்பிறவிகளின் புண்ணியத்தினால் ஒரு அழகான பெண்ணை மகளாக பெற்றிருக்கிறான்.

அவள ரூபகு3ணாதி3ஶயக3ள
நெவகெ3 ப3ண்ணிஸலளவெ கேளா
யுவதி லோகத3 ஸதிய ப3கெ3யந்தல்ல பா4விஸலு

ப்^{1}ரவிமலாகாரத^{3}லி ம்ருது^{3}த^{1}ர
ஸவி நுடி^{3}ய ஸம்பா^{4}ஷணெக^{3}ளலி
பு^{4}வனதொ^{3}ளு நா காணெ த^{3}மயந்திகெ^{3} ஸமானரனு ||4

அவளுடைய ரூப, குணங்களை முழுமையாக வர்ணிக்க முடியாது என்னால், கேள் அரசனே. அந்தப் பெண், உலகத்தில் உள்ள மற்ற பெண்களைப் போல இல்லை. அவளிடம் எவ்விதமான குறைகளும் இல்லை. மிருதுவாக பேசுவதில் அவளே சிறந்தவள். இவ்வாறாக அந்த தமயந்திக்கு சமானமானவர்கள் இந்த உலகில் வேறு யாரும் இல்லை.

முரஹரன நிஜஸொஸெய ரூபந்
தி^{1}ரலி சந்த்^{3}ரன மக^{3}ள செலுவந்
திரலி மைனாகன ஸஹோத^{3}ரியந்த^{3}வந்திரலி
ஶரதி^{4}தனுஜெய ஸௌந்த^{3}ரியவனு
மரஸிதெம்பு^{3}து^{3} லோகதொ^{3}ளகா^{3}
ஸரஸிஜாக்ஷிய ப^{3}கெ^{3}கெ^{3} ஸரியில்லரஸ கேளெந்த^{3} ||5

முரஹரனான பகவந்தனின் மருமகள் (ரதிதேவி), சந்திரனின் மகள், மற்றும் மைனாகனின் சகோதரி, மற்றும் வருணனின் மகள் இவர்கள் அனைவருமே அழகானவர்கள் என்று நாம் அறிகிறோம். ஆனால், இவர்கள் அனைவரின் அழகினையும் தமயந்தியின் அழகு மறைத்து விடுகிறது. இவளின் அழகிற்கு யாருமே ஈடில்லை, கேள் அரசனே.

மிஸுனியோலெய டா^{4}ள கத^{3}பினொ
ளெஸெயெ மேலுது^{3} ஜாரெ குசப^{4}ர
குஸியெ நடு^{3}வல்லாடெ^{3} மஸகி^{3}த^{3} மந்த^{3}ஹாஸத^{3}லி
எஸெவ ஸோர்முடி^{3} பா^{4}ரத^{3}லி பா^{3}
கி^{3}ஸித^{3} கொரளின கை வீணெய
பி^{3}ருஸுஹாக்ஷிய ஸொப^{3}க^{3} ப^{3}ண்ணிஸலரியெ நானெந்த ^{3} ||6

தங்கமயமான தோடுகள் அவளுடைய கன்னங்களை அழகாக்குகின்றன. அவை ஒளிர்கின்றன. அவளுடைய பெரிய மார்புகளிலிருந்து தாவணி சரியும்போது, மெலிதான இடுப்பு நடுங்குகிறது. அவளுடைய நீளமான கருங்கூந்தல் அவளுடைய கழுத்திலிருந்து தொங்குகிறது. அவள் மெதுவாக சரிந்தவாறு, மிகவும் அழகாக, இனிமையாக வீணையை மீட்டுகிறாள்.

ஹேளுதிரெ நுடினுடிகெ^{3} மெச்சுத
கேளி தலெதூ^{3}கி^{3}த^{3}னு ந்ருஷத^{4}
நாலிக^{3}ளிகெ^{3} ஸரோஜமுகி^{2} கோ^{3}சரஸித^{3}ந்தாகெ^{3}
பா^{3}லிகெய மோஹிஸித^{3} புஷ்பஶ

ராளியலி மனனொந்து3 ஶிவ ஶிவ
லோலலோசனெயெந்து1 தனக3ஹளெனுத சிந்திஸித3 ||7

அந்த யாத்திரிகனின் (பிராமணனின்) பேச்சினை கேட்டவாறு, மகாராஜா, அவன் கூறிய விஷயங்களை ஆமோதித்தவாறு, அவளுடைய அழகினை புகழ்ந்தான். தமயந்தியின் தாமரை முகம், அவனுடைய கண்களின் முன் வந்தது. அந்த படபடக்கும் கண்களைக் கொண்ட அந்தப் பெண், எப்படி என் மனைவி ஆவது என்று நினைத்தான். சிவ சிவ என்று சிவபெருமானை, அதற்காக வேண்டினான்.

வனிதெ கு3ணக3ளொளொந்த3னொந்த3னு
மனதொ3ளகெ3 ஸவிமாடி3 தருணிய
நெனெது3 பொம்புளிவோகி3 விரஹதி3 மத3னகீடா3கி3
க4ன விரஹத3லி காயகந்தி3த3
ஜனப நளனிரெ பே3ண்டெ1காரர
ஜனிவஹதி3ம் ப3ந்த3ரா ஸமயத3லி வனசரரு ||8

தமயந்தியின் நற்குணங்களில் ஒன்றினை, ஒவ்வொன்றினை, மனதில் நினைத்தவாறு, அந்தப் பெண்ணையே நினைத்தவாறு, மயங்கியவாறு, மனதில் விரக தாபம் கொண்டு, தேகம் குன்றியவாறு நள மகாராஜா இருக்கையில், அப்போது அந்த சபைக்கு சில வேட்டைக்காரர்கள் வந்தனர்.

ப3ந்து3 ப2லவஸ்துக3ள காணிகெ
யிந்த3 கைமுகி3த3ரஸ ம்ருக3க4ன
விந்து3 பே3ண்டெகெ3 க3மிஸபே3கெனெ ந்ருபதி நஸுநகு3த
இந்து3 விரஹவ களெவிடி3து3 லே
ஸெந்து3 ஶப3ரர களுஹியோலக3
தி3ந்த3லரமனெகெ3ய்த3லஸ்தாம்பு3தி4யொளினனிளித3 ||9

அந்த வேட்டைக்காரர்கள் அரசனிடம் வந்து, பற்பல பழம் முதலான பொருட்களை காணிக்கையாக அளித்து, கை குவித்து, மிருகங்களை கொல்வதற்கு வேட்டைக்கு, அரசன் தங்களுடன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டனர். அதற்கு நள மகாராஜா சிரித்தவாறு, இன்று இந்த விரக தாபத்திலிருந்து தப்பிக்க இதுவே சிறந்த வழி என்று நினைத்து, அரசவையிலிருந்து புறப்பட்டு, அரண்மனைக்குள் (தயார் ஆவதற்காக) சென்றான்.

நளினஸக2னுத3யத3லி நள ந்ருப
திலக கரெஸித3 ஸகள த3ளவனு
ஹொளெவ க2ட்3க3 கடா2ரி மொத3லாத3கி2ள கைது3க3ள
ப3லுப4டரு பே3ண்டெ1யலி நானா
ப3லெக3ளண்டி1ன கோலு கண்ணிய

ப^{3}லயுதரு ஸந்த^{3}ணிஸி மெரெது^{3}து^{3} புரத^{3} பா^{3}ஹெயலி ||10

சந்திரனின் நண்பனான சூரியன் உதயமாகும்போது, அடுத்த நாள், நள மகாராஜா, தயார் ஆவதற்கு, தன் நெற்றியில் திலகம் வைத்துக் கொண்டான். தன் அனைத்து படையினரையும் அழைத்தான். ஒளிர்வதான, வாள், கத்தி ஆகிய அனைத்து ஆயுதங்களுடன், தன் அனைத்து படையினருடன், வேட்டைக்காக, அவர்கள் அனைத்து விதமான வலைகள், கொம்பு ஆகிய ஆயுதங்களை ஏந்தியவாறு, அந்த வீரர்கள் ஒன்று சேர்ந்து புறப்பட்டனர். அந்த நகருக்கு வெளியே சென்றனர்.

அரஸ கேள் ஶஶிகுல ஶிரோமணி
த^{4}ரிஸித^{3}னு நவரதுனமயதா^{3}
ப^{4}ரணக^{3}ள தி^{3}வ்யாம்ப^{3}ராதி^{3} ஸுக^{3}ந்த^{4}லேபத^{3}லி
த^{1}ரிஸியேரித^{3} வாயுவேக^{3}த^{3}
துரக^{3}வனு ஸந்த^{3}ணிஸி மோஹர
தெரளிதக^{3}ணித வாத்^{3}யத^{3}லி நெல பி^{3}ரியலைதந்த^{3} ||11

ஹே தர்மராஜனே கேள். சந்திரகுலத்தின் நாயகனான அந்த நள மகாராஜா, நவரத்ன மயமான ஆபரணங்களை தான் தரித்தான். அற்புதமான ஆடை அணிகலன்களை அணிந்து, சுகந்தமான சந்தனங்களை பூசிக் கொண்டு, வாயு வேகத்திற்கு ஈடான குதிரைகளை வரவழைத்து அதில் ஏறினான். அவனுடன் சென்ற அபாரமான வாத்தியங்களில், நிலமே அதிர்ந்தது போல ஆயிற்று.

ஏன ஹேளுவெனரஸ ஹொக்கரு
கா^{1}னனவ ப^{3}ளஸித^{3}ரு ம்ருக^{3}ததி
யானலாபுதெ^{3} தெகெ^{3}து^{3} ஹாய்து^{3}து^{3} ப^{4}ட^{1}ர ப^{3}ல்லணெகெ^{3}
ஆனெக^{3}ள கெட^{3}ஹித^{3}ரு ப^{3}லஸந்
தா^{4}னத^{3}லி ஹுலி கரடி^{3} முஸு மொல
வானராதி^{3} ஸமஸ்த ம்ருக^{3}க^{3}ள தருபி^{3} கெட^{3}ஹித^{3}ரு ||12

ஹே தர்மராஜனே, நான் அதனை எப்படி வர்ணிப்பேன்?. இந்த படையினர் காட்டினை அடைந்தனர். இவர்களுடைய படை, ஆயுதங்களை பார்த்து, அந்த மிருகங்கள் ஓடத் துவங்கின. இவர்கள் யானைகளை கொன்றனர். மிகவும் வீரமாக, புலி, கரடி, சிறிய முயல், குரங்கு என அனைத்து மிருகங்களையும் கொன்று குவித்தனர்.

ஹத்தி தத்^{3}கி^{3}ரிஶிக^{2}ரவனு மர
மொத்தத^{3}லி ப^{3}லெக^{3}ளனு ஹாய்கி^{1}த^{3}
ரொத்தி ஸோஹித^{3}ரொந்து^{3} க^{4}னதர ஸின்ஹவப்^{3}ப^{3}ரிஸி
ஹொத்த கோபதி^{3} ஸைன்யவனு முரி
தொ^{3}த்தி ப^{3}ருதிரெ கண்டு^{3} ந்ருப பெ^{3}ம்
ப^{3}த்தி கடி^{3}த^{3}னு ம்ருக^{3}பதிய வனவெல்ல பெ^{3}ரகா^{3}கெ^{3} ||13

மலை, குன்றுகளின் மேல் ஏறி, மரங்களுக்கு இடையே பல வலைகளை விரித்தனர். அந்த வலையில் ஒரு மிகப்பெரிய கொடூரமான சிங்கம் மாட்டிக் கொண்டது. அது கோபத்துடன் இந்த படையினரை கொல்வதற்காக வர, அந்த படையினரும் பயந்து ஓட, ஆனால், அரசனோ, தைரியமாக அதனை எதிர் கொண்டு போரிட்டான்.

நலிஸி பே3ண்டெயனல்லி ப3ளலித3
ப3ல ஸமேததி3 ப3ந்து3 தத்புர
வளயது3த்3யானவனு ஹொக்கனு ப3லித3 விரஹத3லி
நலவு ஹிங்கி3த3 மனத3 து3கு3ட3தொ3
ளிளிது3 தொளெத3னு ஜானு ஜங்கெ4ய
கொளதி3 பரிஹ்ருதனாகி3 ஸஞ்சரிஸித3னு மனதொ3ளகெ3 ||14

சிறிது நேரம் கழித்து, வேட்டையை நிறுத்தினான். தன் படையினருடன் சேர்ந்து, அந்த காட்டின் அருகில் இருந்த ஒரு தோட்டத்தில் நுழைந்தான். மறுபடி விரக தாபத்தில் மனம் வருந்தினான். அங்கிருந்த ஒரு சிறிய குளத்தில் இறங்கி, தன் கை, கால்களை கழுவினான். பின் சிறிது சமாதானம் அடைந்து, மறுபடி அந்த வனத்தில் சஞ்சரிக்கத் துவங்கினான், நள மகாராஜா.

ஆ கொளத3 தீரத3லி தருக3ள
நேகவத3ரொளகொ3ந்து3 டா2வினொ
ளேக வ்ருக்ஷத3 நெளலினலி நவக்குஸுமதி3க்கெயலி
ஆ கமலஜன துரக3 நித்3ரா
வ்யாகுலதி3 மலகி3ரலு கண்ட3 ஶு
பா4கரோன்னத ஶுப்4ரதேஜத3 ராஜஹம்ஸவனு ||15

அந்த குளத்தின் மறுகரையில், மரம் செடி கொடிகள் பல இருந்த ஒரு தனிமையான இடத்தில், இனிமையான சுகந்த வாசம் நிரம்பியதான அந்த இடத்தில், தாமரை பிறந்தவனான பிரம்மனின் குதிரை ஒன்று படுத்திருக்க (அல்லது தாமரை முகம் கொண்ட நளனின் குதிரை படுத்திருக்க), அங்கு அருகில், மிகச் சிறந்ததான, வெண்மையான, அழகியதான, ஒரு அன்னப் பறவையை நளன் கண்டான்.

அருணமயதா3னத3 பத3யுக3
க3ரிக3ளுன்னத த4வள தே3ஹத3
பரம தேஜதொ3ளெஸெவ ஹம்ஸெய கண்டு3 பெ3ரகா3கி3
ஹரஹரா ! இத3ராயத1வ முர
ஹரனு தானே ப3ல்லனெனுத
க்கரதி3 மெல்லனெ கரவ நீடு3த பிடி3த3 ஹம்ஸவனு ||16

அதன் தேகம் சூரிய ஒளி போல ஒளிர்ந்தது. பாதமும் அப்படியே. அதன் அலகுகள் தூய்மையாக இருந்தன. வெண்மையாக இருந்த தேகத்தைக் கொண்டிருந்த அந்த

அன்னத்தைக் கண்டு மயங்கி, சிவசிவா. இதனை எப்படி படைத்தான் என்று முரஹரனான பகவந்தனே சொல்ல வேண்டும் என்று நினைத்தவாறு, மெதுவாக தன் கைகளை நீட்டி, அந்த அன்னப்பறவையை பிடித்தான், நளன்.

ஒத^{3}ரி குணியலு ஹஸ்ததொ^{3}ளக^{3}த^3
கத^{3}லத^{3}ந்திரெ பிடி^{3}யலரஸன
வத^{3}னகமலவ நோடி^{3} ஹெத^{3}ரிது ப^{3}ஹள பீ^{4}தியலி
ஹ்ருத^{3}ய கரகு^{3}வ மாதனெந்து^{3}து^{3}
மத^{3}கரிகெ^{3} நோரஜந்தரவெ கை
ஸத^{3}ரத^{3}வரனு கொலுவுதே^{3}னரிதெ^{3}ந்து^{3}தா^{3} பக்ஷி ||17

அரசனின் கைக்குள் சிக்கியிருந்த அந்த அன்னப்பறவை, அவனுடைய முக கமலத்தை பார்த்து மிகவும் பயந்தவாறு இவ்வாறு கூறியது. அவனுடைய மனதை கரைக்கும் வண்ணம் இவ்வாறு பேசியது. அரசனே, மதம் பிடித்த யானைக்கு ஒரு கொசு போட்டி ஆகுமா?. கையில் சுலபமாக சிக்கியவர்களை கொல்வது மிகவும் சுலபம்தானே? – என்று அந்தப் பறவை கேட்டது.

கரிக^{3}ளனு முரிதி^{3}டு^{3}வ ஸிம்ஹகெ
நரிக^{3}ளிதி^{3}ரே தானு நினக^{3}ந்
தரவெ ஸாகந்திரலி கண்ட^{3}வரெல்ல கடு^{3} நக^{3}ரெ
அரிப^{4}யங்கர ஷத்ருக^{3}ள ஸம்
ஹரிஸுவுது^{3} ந்ருப நீதி நினகி^{3}து^{3}
தரவெ பி^{3}டு^{3} பரஹிம்ஸெ தோ^{3}ஷவிதெ^{3}ந்து^{3}தா^{3} பக்ஷி ||18

யானைகளை கொல்லும் / வெல்லும் சிங்கத்திற்கு ஒரு நரியானது ஈடாகுமா? நான் உனக்கு சமம் ஆவேனா?. போதும். பார்ப்பவர்கள் சிரிக்கப் போகிறார்கள். பயங்கரமான எதிரிகளை கொல்வதே ஒரு அரசனின் கடமை / வீரம் ஆகும். (என்னை கொல்வது) உனக்கு சரியா? விடு என்னை. பிறரை இவ்வாறு துன்புறுத்துவது தோஷம் ஆகும் – என்று அந்த பறவை கூறியது.

ப^{3}ட^{3}ப^{3}கௌ^{3}தண விக்குவெடெ^{3}யொ
க்குடி^{3}தெ ஜலவே மஞ்சு ஸுரிய
ல்கொட^{3}னெ கெரெ தும்பு^{3}வுதெ^{3} ந்ருப நீனென்ன பு^{4}ஞ்ஜிஸலு
ஒட^{3}லிகா^{3}ப்யாயனவெ கேளெலெ
பொட^{3}விபதி பி^{3}டு^{3} நன்ன மனெயலி
மட^{3}தி^{3} ஸுதரும்மளவ நோடெ^{3}ந்தொ^{3}ரலிதா பக்ஷி ||19

பசியால் இருக்கும் ஒரு ஏழைக்கு, சிறு அளவிலான பால், போதுமா? காலை அல்லது மாலையின் பனி, ஒரு பெரிய ஏரியை நிரப்புமா?. ஹே அரசனே, நீ என்னை உண்டால், உன் பசி அடங்குமா? தயவு செய்து கேள். என்னை விட்டுவிடு. என்

வீட்டில் எனக்காக, என் மனைவி, மக்கள் காத்திருப்பார்கள் – என்று அந்த பறவை கூறியது.

மரன ஹூத்தவனேரித3ர ஸங்
க3ரதி3 தை4ன்யம்ப3டு3வராயுத4
முரித3 ப3ரிகெ3ய்யவர நீரொளு ஹொக்கு நிந்த3வர
தருணியர மரெகொ3ண்ட3வர நி
ப்3ப3ரதி3 முரிதோ3டு3வர நித்3ரா
ப4ரதொ3ளிர்த்த3ர கோலுவுது3சிதவெ எந்து3தா3 பக்ஷி ||20

மரம் ஏறி நிற்பவர்களை, பாம்புப் புற்றில் ஏறியவர்களை, ஆயுதம் இல்லாமல் பரிதாபமாக நிற்பவர்களை, முறிந்த ஆயுதம் கொண்டவர்களை, வெறும் கையில் நிற்பவர்களை, தண்ணீரில் நிற்பவர்களை, பெண்களை, பயத்தில் ஒளிந்திருப்பவர்களை, வேகமாக தோற்று ஓடுபவர்களை, தூங்கிக் கொண்டிருப்பவர்களை – கொல்வது சரியா? நீயே சொல் – என்று அந்தப் பறவை கூறியது.

நுடி3கெ3 நாசித3னரஸ ஹம்ஸத3
நட3வளிகெ3 மெச்சித3னு நின்னனு
ஹிடி3து3 கொலுவவனல்ல நின்னாலயகெ ஹோகெ3ந்து3
பி3ட3லு ரெக்கெய கொட3ஹி ஹாரிது
ஒட3னெ மரளிது த4ரெகெ ராயன
கடெகெ மண்டி3ஸி குளிது நுடி3து3து3 ந்ருபகெ3 வினயத3லி ||21

இவ்வாறாக கேட்ட அந்தப் பறவையின் வசனங்களுக்கு, நள மகாராஜன் வெட்கப்பட்டான். அந்த புத்திசாலித்தனமான பேச்சிற்கு அதனை பாராட்டினான். உன்னைப் பிடித்து நான் கொல்லப் போவதில்லை. நீ உன் வீட்டிற்குப் போ. என்று அதனை விட்டுவிட, அந்தப் பறவையும், உடனே தன் இறக்கைகளை படபடவென அடித்துக்கொண்டு வானில் பறந்தது. ஆனால், மறுபடி தரைக்கு இறங்கி, அரசனின் அருகில் வந்து அமர்ந்து, அரசனை இவ்வாறு மரியாதையுடன் கேட்டது.

பூ4ரமண கேளஸுவ காய்து3ப
காரமாடி3தெ3 நீனு நினகு3ப
கார மாடு3வெனெனலதே3னெந்த3ரஸ பெ3ஸகொ3ண்ட3
ஸாரஹ்ருத3யனெ சித்தவிஸு வி
ஸ்தாரதி3ந்த3ருஹுவெனு பு4வனதொ3
ளாரிகு3ண்டெ பரமஸுக்ருதக3ளெந்து3தா3 பக்ஷி ||22

அரசனே, கேள். இந்தப் பறவையை (என்னை) நீ காப்பாற்றி உதவி செய்தாய். நானும் உனக்கு ஒரு உதவி செய்வேன் – என்றது. இதைக் கேட்ட அந்த அரசன்,

வியப்படைந்தான். பறவையே, நீ எனக்கு என்ன உதவி செய்வாய்? என்று கேட்டான். கருணை உள்ளம் கொண்ட அரசனே, கேள். நான் உனக்கு ஒரு விஷயத்தை மிகவும் விளக்கமாக சொல்வேன். இந்த பூமியில் யார் மிகவும் புண்ணியம் செய்தவர்கள் என்று அதிலிருந்து உனக்கு புரியும் – என்றது.

அரஸ கேளதிதூ3ரத3லி ஸுர
புரவ போல்வ வித3ர்ப்ப4பட்டண
த3ரஸு பீ4ம ந்ருபால நாதன தனுஜெ த3மயந்தி
பரம புண்யாங்க3னெ மஹாஸுந்
த3ரி நிபுணெ கஜக3மனெ நயகு3ண
ப4ரிதெ ஸொப3கி3ன ஸோனெ தானிஹளல்லி வனஜாக்ஷி ||23

அப்போது அந்த அன்னம் சொல்கிறது. ஹே அரசனே கேள். இங்கிருந்து வெகு தூரத்தில், தேவலோகத்தைப் போன்றதான ஒரு பட்டணம் – விதர்ப்ப என்று பெயர் இருக்கிறது. அதன் அரசன் – பீமன். அவனது மகள் – தமயந்தி. அவள் மிகவும் புண்ணியம் செய்தவள். மிகவும் அழகானவள். அறிவாளி. யானையைப் போன்ற வீரமான நடை கொண்டவள். அற்புத குணங்களைக் கொண்டவள். அழகின் வடிவாகவே இருப்பவள். தாமரைக் கண்களை கொண்டவள்.

பொக3ளலளவே ஸதிய செலுவின
ப3கெ3ய பா4விஸி நோட3லதி ஸோ
ஜிக3வு நெரெ த3மயந்தி யௌவன ரூபரேகெ2யலி
நகெ3மொக3த3 பொம்பொ3க3ர மிஞ்சின
பொ3க3ஸெக3ங்க3ள ஸெளெநடு3வ ஸெ
ள்ளுகு3ர பெ3ட3கி3ன காந்தெ ரஞ்ஜிஸுதிர்ப்பளா புரதி3 ||24

அந்தப் பெண்ணின் அழகினை புகழ்வதற்கு முடியுமா? (என்னால் முடியாது). பார்ப்பதற்கு அவள் மிகவும் அழகானவள். அந்த தமயந்தி, வாலிப வயதில் இருக்கிறாள். சிரித்த முகம் மின்னலைப் போல ஒளிர்கிறது. பெரியதான, வசீகரிப்பதான கண்கள். மெல்லியதான இடுப்பு. வாலிபமும், அழகும் ஒரு சேர அவளிடம் இருக்கிறது. அவள் அந்த நகரத்தில் வசிக்கிறாள்.

க்ஷிதியொளிஹ ஸதியரலி அமரா
வதியொளிஹ பெண்க3ளலி மேணா
விதளத3ல்லிஹ நாரியரலீக்ஷிஸித3டா3 ஸதிகெ3
ப்ரதிய காணெனு ரூபினலி நீ
நதி1 செலுவ நினக3வளு பாஸடி
ஸதிகெ3 நீனெ ரமணனல்லதெ3 காணெனிதரரனு ||25

இந்த பூமியில் இருக்கும் பெண்களிலேயே; அந்த தேவலோகத்தில் இருக்கும் பெண்களிலேயே; மேன்மையான விதள உலகத்தில் இருக்கும் பெண்களிலேயே; நான் தேடினால், அந்தப் பெண்ணுக்கு, அவளுடைய அழகிற்கு ஈடு இணை என்று யாரும் கிடையாது. அரசனே, நீ மிகவும் அழகாக இருக்கிறாய். உனக்கு அவள் சரியாக இருக்கிறாள். உனக்கு அவளே தலைவி அவளுக்கு நீயே தலைவன். உன்னைத் தவிர நான் வேறு யாரையும் அவளுக்கு சமமாக காணவில்லை.

அவளு நினகொ3லிவந்தெ மாடு3வெ
ஶிவன க்ருபெ நினகு3ண்டு நம்மலி
ஸவடி3னுடி3யில்லரஸ நம்பு3வுதெ3ன்ன நீனெனலு
அவனிபதி நஸுநகு3த ஹம்ஸெய
ஸவிநுடி3கெ3 மனஸோது விரஹத3
தவகத3லி ஹேவரிஸி நுடி3த3னு நளனு க2க3பதிகெ3 ||26

அன்னம் மேலும் கூறியது – அவள் (தமயந்தி) உனக்கு கிடைக்குமாறு நான் செய்வேன். சிவனின் கிருபை உனக்கு இருக்கிறது. நான் என்றும் பொய் பேசுவதில்லை. நீ என்னை நம்ப வேண்டும். என்று சொல்ல, அந்த அரசன் (நளன்), சிரித்தவாறு, அந்த அன்னத்தின் இனிமையான பேச்சுக்கு மனம் மயங்கி, விரக தாபத்தில் மேலும் வெட்கப்பட்டு, அந்த அரசன் இவ்வாறு கூறினான்.

மனஸிஜன ஶரஹதிகெ3 நொந்தெ3னு
தனுவ ஸைரிஸலாரெனெனகா3
வனிதெயனு ஸேரிஸுத ஸலஹென்னஸுவ கருணத3லி
எனகெ3 நீனே பரமபா3ந்த4வ
மனகெ ஹருஷவ மாடு3 நீனீ
ப3னகெ ப3ஹ பரியந்த தானில்லிஹெனு ஹோகெ3ந்த3 ||27

மன்மதனின் காமபாணத்திற்கு நான் மயங்கியிருக்கிறேன். உடல் நொந்திருக்கிறேன். ஆகவே, அந்த வனிதையை (பெண்ணை) என்னுடன் சேர்த்து வைத்து, உதவி செய்வாயாக. எனக்கு நீயே கருணையுடன் உதவி செய்ய வேண்டும். நீயே என் உற்ற நண்பன். என் மனதிற்கு மகிழ்ச்சியை கொடுப்பாயாக. அப்படி என் மனதிற்கு மகிழ்ச்சி வரும்வரையில் நான் இங்கேயே இருப்பேன், நீ சென்று வா – என்றான் நள மகாராஜா.

கேளு த4ர்மஜ நளந்ருபாலன
பீ3ளுகொண்டு3 ஸராக3தி3ந்த3 வ
நாலயவ ஹொரவண்டு தெரளிது வாயுவேக3த3லி
ஆ லதாங்கி3ய பதிய கீர்த்தி வி
ஶாலவாத3ந்த3த3லி ராஜனு
ராள க3க3னகெ ஹாய்து3 கண்டி3ளித3ந்து3தா3 புரகெ ||28

ஹே தர்மராஜனே கேள். இவ்வாறாக நள மகாராஜாவிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு, அந்த பறவையானது, உடனடியாக அந்த வனத்திலிருந்து புறப்பட்டு, வாயுவேகத்தில் சென்றது. அந்த லதாங்கியின் (தமயந்தியின்) வருங்கால கணவனின் (நளனின்) புகழ் எப்படி அபாரமாக இருக்கிறதோ, அப்படி இந்தப் பறவை வானில் பாய்ந்தது. பின்னர், விதர்ப்ப நகரம் சமீபத்தில் வந்தவுடன், கீழே இறங்கத் துவங்கியது.

கனகமணி நிர்மிதத^{3} ஸௌத^{4}தி^{3}
ஜனனிகர ஸந்தோ^{3}ஹத^{3}லி உப
வனத^{3} வீதி^{4}க^{3}ளெஸெது^{3} மெரெவ வித^{3}ர்ப்ப^{4} பட்டணகெ
மனவொலிது^{3} நிஜப^{3}ளக^{3} ஸஹிதங்
க^{3}னெயரோலக^{3}த^{3}ல்லி மத^{3}னன
மொனெயலகி^{3}னலி ப^{3}ளல்வ ஸதியனு கண்டு^{3}தா ஹம்ஸெ ||29

கனக மணிகளால் இழைக்கப்பட்ட மாட மாளிகைகள்; மகிழ்ச்சியுடன் மக்கள் தோட்டங்களில், வீதிகளில் நடமாடும் விதர்ப்ப பட்டணத்திற்கு விரைந்து வந்தது அந்த அன்னப்பறவை. மன்மதனின் பாணங்களில் அடிபட்டவாறு, தன் தோழிகளுடன் இருந்த தமயந்தியை அந்த பறவை கண்டது.

நீலமணி பி^{3}த்திகள வஜ்ரத^{3}
ஸாலுக^{3}ம்ப^{3}த^{3} பஜ்ஜெ ஹலகெ^{3}ய
மேலெ முத்தின லோவெ ஹவளதி^{3} கடெ^{3}த^{3} போ^{3}தி^{3}கெ^{3}ய
ஸால மணிமண்டபதி^{3} மஞ்சத^{3}
மேலெ மண்டி^{3}ஸி நளன சிந்தெய
தாளித^{3}ங்க^{3}னெ ஸதியரொட^{3}னிரெ கண்டு^{3}தா^{3} ஹம்ஸெ ||30

நீலமணிகள் கட்டப்பட்ட, வைரங்களால் இழைக்கப்பட்ட, பச்சை மணிகளின் வரிசையின் மேல், முத்துகள். அதன் மேல் பவழங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மண்டபத்தில் இருந்ததான, மஞ்சத்தின் மேல் படுத்திருந்தாள் தமயந்தி. நளன் மேல் இருந்த ஆசையை தாங்க முடியாமல், தன் தோழிகளுடன் இருந்தாள் என்பதை கண்டது அந்த பறவை.

பெரெனொஸலு கத்துரிய திலகத^{3}
கொரள முத்தின ஹார ரத்னத^{3}
பெ^{3}ரள முத்^{3}ரிகெக^{3}ள ஸுவர்ணத^{3} கரத^{3} கங்கணத^{3}
பரிபரிய நிரியுடி^{3}கெ^{3}க^{3}ள நூ
புரத^{3} தொட^{3}ரின தே^{3}ஸி மிகெ^{3} ப^{3}ள
ஸிரெலு தருணியரந்து^{3} ஸதியனு கண்டு^{3}தா^{3} ஹம்ஸெ ||31

பிறை நிலவு போன்றதான கஸ்தூரியால் ஆன திலகம்; கழுத்தில் முத்து மாலை; விரல்களில், ரத்னங்களால் ஆன மோதிரங்கள். கைகளில், தங்க வளையல்கள்;

பற்பல விதமான மணிகளால் ஆனதான கொலுசுகள் (சலங்கைகள்), அவை அதிகமாக சத்தம் வரக்கூடியதாக இருக்க, தன் தோழிகளுடன் இருந்ததான தமயந்தியை அந்தப் பறவை கண்டது.

தளித மேக4தி3 ஹொளெவ மிஞ்சின
ப3ளக3வெனெ ஹம்ஸெக3ளு நப4தி3ம்
தி3ளெகி3ளிது3 ஸதியர ஸபா4மண்ட3லதி3 குள்ளிரலு
நளினலோசனெ கண்டு3 பக்ஷிய
லலனெயர மொக3 நோடி3 ஹம்ஸத3
செலுவ ப3ண்ணிஸி ஹிடி3யபே3கெந்தெ3னுத க3மிஸித3ளு ||32

கார் மேகத்தில் ஒளிர்வதான மின்னலைப் போல, சடாரென்று அந்த அன்னப்பறவைகள், வானிலிருந்து இறங்கி, அந்தப் பெண்கள் இருந்த சபா மண்டபத்தில் அமர்ந்தன. இந்தப் பறவைகளைக் கண்ட அந்த தாமரைக் கண்ணைக் கொண்ட தமயந்தி, தன் தோழிகளைக் கண்டு, அந்தப் பறவையின் அழகினை வர்ணித்து, அதனை பிடிக்க வேண்டும் என்று அவர்களை அனுப்பினாள்.

மெல்லமெல்லனெ அடி3யிடு3த கர
பல்லவவ சாசித3ளு நூபுர
க4ல்லுக4லிரெனெ அத்தலித்தலு ஸாருதா ஹம்ஸெ
நில்லத3ங்கை3ஸூத்த ப3ரல
ல்லல்லி எட3ரிது குஸுமமய நவ
மல்லிகெய ப3னதல்லி ஹொக்குது3 ஹொத3ர ஹொஸமெளெய ||33

அந்தத் தோழியும் அந்த பறவையை பிடிக்கச் செல்லும் காட்சி. மெதுமெதுவாக அடிவைத்தவாறு, தன் கைகளை விரித்தாள். அவளது கொலுசு சத்தமிட, அந்த பறவையும் அங்கும் இங்கும் செல்ல, அவள் கைக்கு சிக்காமல் அங்கங்கு நகர, நறுமணம் மிக்கதான மல்லிக்கைப் பூக்கள் நிறைந்ததான அந்த வனத்தில், அந்த பறவை நுழைந்து, மறைந்து நின்றது.

கெ1ளதி3யர கெலகொத்தி தானெ
மெளெய ஹொக்களு பா3கெ3 ஸெளெ நடு3
ப3ளுகெ குசபா4ரத3லி மேலுது3 ஜாரெ முடி3 கெத3ரெ
ஜலஜமுகி2 பெ3மரிடலு கொரளின
லலித தே3காவளிக3ளல்லா
ட3லு ஸெரக3னளவடி3ஸி நிந்த3ளு ப3ளலி பி3ஸுஸுய்து3 ||34

தன் தோழிகளை தொடர்ந்து, தமயந்தி தானே, மெதுவாக அந்த தோட்டத்தில் சென்றாள். அப்படி ஓடுகையில், அவளது மார்புகளின் பாரத்தில், அவளது இடை குலுங்கியது. அந்த தாமரைக் கண் கொண்டவள், அணிந்திருந்த கழுத்தில் இருந்த

முத்து மாலைகள் அனைத்தும் விலக, அவள் சிறிது நின்று, தன் மேலாடையை சரி செய்து கொண்டு நின்றாள்.

எலெ ஸரோருஹக[3]ந்தி[4] நீனென
கொ[3]லிது[3] மனத[3]லி ஹிடி[3]வெனெம்பீ[3]
சலவிதே[3]தகெ மாணு நாவம்ப[3]ரத[3] பக்ஷிக[3]ளு
நிலுகுவவராவல்ல ப[3]ரிதே[3]
ப[3]ளலதி[3]ரு தா ப[3]ந்த[3] பரியனு
திளுஹுவெனு நினகெ[3]ல்லவனு கேளெந்து[3]தா[3] பக்ஷி ||35

அந்தப் பறவை அவளிடம் பேசுகிறது – ஹே, தாமரை போன்ற முகம் கொண்டவளே, நீ என்னை விரும்புகிறாய் என்று எனக்குத் தெரிகிறது. என்னை பிடித்துவிடலாம் என்று உன் மனதில் நினைக்கிறாய். நாங்கள் வானில் சிறகடித்து பறக்கக்கூடிய பறவைகள். உங்களிடம் சிக்குபவர்கள் அல்ல. நீயும் அப்படி ஆசைப்பட்டு, பின்னர் வருத்தப்படாதே. நான் இங்கு வந்த நோக்கத்தினை சொல்வேன். அனைத்தையும் சொல்வேன். நீ அதனை கேள் – என்றது பறவை.

நளினமுகி[2] நளசக்ரவர்த்திய
ப[3]ளிய வாஹனவாகி[3] தானிஹெ
நொலிது[3] ஸலஹுவனென்ன பரம ப்ரீதிவசனத[3]லி
இளெகெ[3] நளகூப[3]ர ஜயந்தர
செலுவ மத[3]னன ரூபரேகெ[2]ய
ஹளிவுதா[3] நள ந்ருபன நிஜஸௌந்த[3]ர்யதா[3]டோ[1]ப[1] ||36

தாமரைக் கண் கொண்டவளே, நான் நள சக்ரவர்த்தியின் தூதுவனாக இங்கு வந்திருக்கிறேன். அவன் என்னிடம் மிகவும் அன்புடன் கூறிய வார்த்தைகளை சொல்கிறேன் கேள். அந்த நளன், நளகூபரின் (கந்தர்வர்கள்), ஜயந்த, அழகான மன்மதன் ஆகியோரின் அழகினைவிட அழகாக இருக்கிறான். உண்மையான அழகினை அவன் பெற்றிருக்கிறான்.

நின்ன ரூபிகெ[3] ஸலுவுதெள[3] நள
நுன்னதத[3] ஸௌந்த[3]ர்ய ஜக[3]தொ[3]ள
கி[3]ன்னு நா ஸரிகா[3]ணெ நிமகீ[3]ர்வரிகெ[3] ஸமனஹுது[3]
என்னலா நுடி[3]கே[3]ளி ஹம்ஸெகெ[3]
தன்ன ஶிரவனு பா[3]கி[3] கு[3]ணஸம்
பன்னெ நுடி[3]த[3]ளு நாசி நஸு நகெ[3]யிந்த[3] வினயத[3]லி ||37

உன்னுடைய உருவத்திற்கும், அழகிற்கும், நள மகாராஜாவின் அழகிற்கும், இந்த உலகில் நான் இன்னும் சரிசமம் என்று யாரையும் காணேன். நீங்கள் இருவருமே

பொருத்தமானவர்கள். என்று கூறிய அந்த பறவையின் பேச்சினைக் கேட்டு, தமயந்தி வெட்கத்தில் தன் தலை குனிந்து, புன்னகையுடன் இவ்வாறு பேசத் துவங்கினாள்.

பரம கு3ண நிதி4 பக்ஷி பேள் பா3
ஹிரனு பாதகி மத3னனெலெ நி
ஷ்டுரதொ3ளெஸெயலு புஷ்பபா3ணதி3 நொந்து3தெ3ன்னொட3லு
கருணரஸ தா4ரெயலி தாபவ
பரிஹரிஸபே3கெந்து3 நீனா
த4ரணிபதி நள ந்ருபகெ பி3ன்னயிஸெந்த3ளிந்து3முகி2 ||38

தமயந்தி அந்த அன்னத்திடம் கூறுகிறாள்: ஹே அன்னப்பறவையே, நீ மிகவும் நற்குணங்களைக் கொண்டவனாக இருக்கிறாய். நான் சொல்வதைக் கேள். அந்த பாவி, வெட்கமில்லாதவனான மன்மதன், கள்ளத்தனமாக (குறும்புத்தனமாக) தன்னுடைய புஷ்ப பாணத்தினால் என்னை அடித்திருக்கிறான். நான் அதனால் தாபத்தால் நொந்திருக்கிறேன். என் உடலை, கருணை என்னும் ரஸத்தினால் மூழ்கடித்து, என்னுடைய தாபத்தை பரிகரிக்க வேண்டும் என்று, நீ அந்த மகாராஜாவான நள மகாராஜாவிடம் சென்று கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும் – என்று சந்திரனைப் போன்ற முகத்தைக் கொண்டவளான தமயந்தி கேட்டுக் கொண்டாள்.

பரர து3க்க2வ பரிஹரிஸி மிகெ3
பரரிகு3பகாரார்த்த2வெஸக3லு
பரம புண்யவிதெ3ந்து3 பேள்வரு பிரியராத3வரு
பரம பா4ந்த3வ நீனெக3னெ ஸ
த்கரிஸு விரஹதி3 நொந்த3வள கரெ
கரெகெ3 கு3ரிமாட3தி3ரு ஸலஹெந்த3ளு ஸரோஜமுகி2 ||39

மற்றவர்களின் பரம துக்கத்தினை பரிகரித்து, அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். இதுவே பரம புண்ணியமான செயல் என்று நமக்கு ப்ரியமானவர்கள் (முன்னோர்கள்) கூறுகிறார்கள். ஹே அன்னமே, நீயே எனக்கு உற்ற உறவினன். எனக்கு உதவி செய். விரக தாபத்தால் நொந்தவளான என்னை, மறுபடி இதே குழியில் தள்ளிவிடாதே. என்னை காப்பாற்று என்று கூறினாள், தாமரைக் கண்ணினைக் கொண்ட தமயந்தி.

ப3லித3 விரஹாக்3னியலி நொந்தெ3னு
ப3ளலிதெ3னு தனு பா3டி3 தாபதி3
நலுவு ஹிங்கி3து ப3வணெ ஹெச்சிது த்ராணவௌதா3ய்து
ஹலவு மாதே1னின்னு நள ந்ருப
திலகனென்னய பதியலா பூ4
தளத3 புருஷரு பிதன ஸம கேளெந்த3ளிந்து3முகி2 ||40

அபாரமான விரக அக்னியில் நான் நொந்திருக்கிறேன். என் உடல் வாடி, அந்த தாபத்தில் நான் வாடியிருக்கிறேன். என் நடை தளர்ந்தது. குழப்பம் அதிகரித்தது. சக்தி குறைகிறது. இன்னும் ஏன் இந்த வீணான பேச்சு?. நள மகாராஜாவே என்னுடைய பதியாக நான் நினைக்கிறேன். இந்த பூமியில் உள்ள மற்ற அனைத்து ஆண்களும் என்னுடைய தந்தைக்கு சமமானவர்கள், கேள் – என்று தமயந்தி கூறினாள்.

அரஸ கேளா ஹம்ஸெ தருணிய
கருணத^{3}ளதெய கண்டு^{3} தா ப^{3}ந்
தி^{3}ருவ கார்யத^3 ஹத^{3}னு லேஸாய்தெந்து^{3} மனதொ^{3}ளகெ^{3}
ஹருஷ மிகெ^{3} கொண்டா^{3}டி^{3} ஸதியனு
கரெது^{3} நுடி^{3}து^{3}து^{3} நினகெ^{3} நளபூ^{4}
வரன பதியனு மாள்பெனஞ்சதி^{3}ரெந்து^{3}தா^{3} ஹம்ஸெ ||41

ஹே தர்மராஜனே கேள் (ரோமஷ மகரிஷி). அந்தப் பெண்ணின் பரிதாபமான நிலையைக் கண்டு, தான் வந்த காரியமானது, மிகவும் சுலபமாக ஆயிற்று என்று அந்த அன்னம் மனதில் நினைத்தது. மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் கொண்டாடியவாறு, அந்த தமயந்தியை அழைத்து இவ்வாறு கூறியது. உனக்கு நள மகாராஜாவையே கணவனாக நான் ஆக்குவேன். நீ பயப்படாமல் இருப்பாயாக என்று அந்த அன்னம் கூறியது.

அந்தரங்கத^3 பு^{3}த்^{3}தி^{4}யனு த^{3}ம
யந்திகெ^{3}ல்லவனருஹி தருணிய
ஸந்தவிட்டலல்லிந்த^3 களுஹிஸிகொண்டு^{3} பே^{3}க^{3}த^{3}லி
முந்தளர்து^{3} மிகெ^{3} தன்ன பா^{3}ந்த^{4}வ
ஸந்ததியனொட^{3}கொண்டு^{3} நிஷத^{4}ன
சிந்தெயனு பரிஹரிஸபே^{3}கெந்தை^{3}தி^{3}தா ஹம்ஸெ ||42

தன்னுடைய மனதில் இருந்த விஷயங்களையெல்லாம் அந்த தமயந்தியிடம் சொல்லி, அந்த தமயந்தியை சமாதானம் செய்து, அங்கிருந்து விடைபெற்றுக் கொண்டு, வேகமாக முன்னேறி, தன்னுடைய நண்பர்களான பிற அன்னங்களுடன், நிஷதனான நளனின் கவலையை பரிகரிப்பதற்காக பறந்தது, அந்தப் பறவை.

ஆக^3 நளபூ^{4}வரன த^{3}க்ஷிண
பா^{4}க^3 பு^{4}ஜ நயனங்க^{3}ளது^{3}ரிது^{3}
வாக^3 கேளித^{3}னித^{3}ர ப^{2}லவேனெந்து^{3} பூ^{4}ஸுரர
போ^{4}க^{3}ஸுக^{2}த^{3}ர்ஷனத^3 ப^{2}லவிந்
தீ^{3}க^{3}லஹுதெ^{3}னலா ஸமயதி^{3} ஸ
ராக^{3}த^{3}லி நடெதந்து^{3}தா^{3} ந்ருபனெடெ^{3}கெ^{3} கலஹம்ஸெ ||43

அதே சமயத்தில், அங்கு, நள மகாராஜாவின் வலது கண் மற்றும் வலது தோள்கள் இரண்டும் துடித்தன. இதன் பலன் என்ன என்று அரசன் கேட்க, அங்கிருந்தவர்கள் - போக சுகங்கள் கிடைக்கப் போகின்றன. இதுவே இதன் பலன் என்று சொல்ல, அதே சமயத்தில், நள மகாராஜாவிடம் வந்து சேர்ந்தது அந்த அன்னப்பறவை.

ப3ந்த3 ஹம்ஸெய கண்டு3 முக2களெ
யிந்த3லரித3னு ந்ருபதி மனத3லி
இந்து3முகி2 தனகொ3லித3 ஹத3னஹுதெ3ந்து3 ஹருஷத3லி
மந்த3க3மனெய கண்டி3ரே வி
நெந்து3 நுடி3த3ளு ஸதிய ப3கெ3யே
னெந்து3 பெ3ஸகொ3ளெ நகு3த ப3ளிகிந்தெந்து3தா3 பக்ஷி ||44

தன்னிடம் வந்த அன்னப்பறவையைக் கண்டு, அதனுடைய முக மலர்ச்சியைக் கண்டு, நள மகாராஜா தன் மனதில், தமயந்தி தனக்கு மனைவியாவதில் எந்தப் பிரச்னையும் இல்லை என்று நினைத்தான். மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன், அந்தப் பறவையிடம் இவ்வாறு கேட்டான். மெதுவாக நடப்பவளான தமயந்தியை பார்த்தாயா? அவள் என்ன கூறினாள்? அவளுடைய நிலை என்ன? என்று கேட்க, அந்தப் பறவை அவனுடைய கவலையான நிலையைப் பார்த்து, இவ்வாறு கூறத் தொடங்கியது.

மானவாதி4ப கேளு மனத3னு
மானவனு பி3டு3 கு3டி3ய கட்டிஸு
நீனெளஸிதி3ஷ்டார்த்த2ப2ல ஸித்3தி4ஸிதுதி3ன்னேனு
மானநிதி4 நீ முன்ன மாடி3த3
னூன ஸுக்ருதத3 ப2லவோ நின்னனெ
த்4யானிஸுவளனவரத மன பே3ரில்லவா ஸதிகெ3 ||45

ஹே அரசனே, கேள். மனதில் கவலையை விடு. கோயில்களை கட்டு (கொண்டாடு). நீ நினைத்த இஷ்டார்த்தங்களின் பலன்கள் கிடைத்தன. இனி என்ன கவலை?. சிறந்தவனே, நீ முன்னர் செய்த அபாரமான நற்செயல்களின் பலனாக, உன்னையே எப்போதும் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாள் தன் மனதில், வேறு யாரும் இல்லை அங்கு, அந்தப் பெண்ணுக்கு.

ஆ தளோத3ரி நின்ன மேலண
ப்ரீதியிந்தொ3லித3ந்தரங்க3தி3
காதரிஸுதிஹளங்க3ஜன உபடளதி3 கடு3னொந்து3
தா4துகு3ந்தி3ஹளா தருணி மன
ஸோது ஹம்ப3லிஸுவளு நள ந்ருப
நாதனே பதியெந்து3 நம்பி3ஹெனெந்த3ளிந்து3முகி2 ||46

வயிறு மெலிந்ததான அந்தப் பெண், உன் மேல் உள்ள அன்பினாலும், அந்தரங்கத்தில் அவளை மன்மதன் அடித்த பாணத்தினாலும், மனம் நொந்து, தேகம் குன்றியிருக்கிறாள். மிகவும் கவலைப்படுகிறாள். நள மகாராஜாவே தன் கணவன் என்று நம்பிக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று அந்த தமயந்தி என்னிடம் கூறினாள்.

எலெ ந்ருபதி த^{3}மயந்தியனு நின
கொ^{3}லிஸி ப^{3}ந்தெ^{3}னு பா^{4}ஷெ ஸந்து^{3}து^{3}
லலனெயனு நீ மது^{3}வெயாகி^{3}ந்தெ^{3}ன்ன களுஹெனலு
ப^{3}ளலிதிரி நமகோ^{3}ஸுக^{3}வே ப^{3}லு
ஹளுவத^{3}லி தோளலிதி^{3}ரி கஷ்டவ
ப^{3}ளஸிதி^{3}ரி ஸாகின்னு க^{3}மயிஸியெந்து^{3} பீ^{3}ள்கொட்ட ||47

ஹே நளனே, தமயந்தியை உனக்காக நான் பேசிவிட்டு வந்திருக்கிறேன். நான் உனக்கு கொடுத்த வாக்கினை முடித்திருக்கிறேன். நீ உடனடியாக அந்தப் பெண்ணை திருமணம் செய்துகொள். என்னை என் வீட்டிற்கு அனுப்பிவிடு என்று சொல்ல, எனக்காக நீ மிகவும் துன்பப்பட்டிருக்கிறாய். மிகவும் கஷ்டப்பட்டிருக்கிறாய். போதும் நீங்கள் செய்த உதவி. இனி உங்கள் வீட்டிற்கு செல்லுங்கள் என்று அந்தப் பறவைக்கு விடை கொடுத்தான் நளன்.

கேளு பாண்ட^{3}வதனய ராஜம
ராள தெரளிது^{3}த^{3}த்த நளபூ^{4}
பாலனித்தலு ப^{3}ந்து^{3} ஹொக்கனு தன்ன நக^{3}ரியனு
ஆளுமந்தி^{3}ய களுஹி மனதி^{3} வி
ஶால விரஹத^3 தாபத^{3}லி மிகெ^{3}
கேளமேள வினோத^3 விப^{4}வவனுளித^{3}னா ந்ருபதி ||48

ஹே தர்மராஜனே, கேள். அந்த அன்னப்பறவையானது தன் வீட்டிற்கு திரும்பச் சென்றது. நள மகாராஜா, தன் இருப்பிடத்திற்கு வந்து சேர்ந்தான். தன் சேவகர்களை அனுப்பிவிட்டான். மனதில் அபாரமான விரக தாபத்தைக் கொண்டு, எவ்வித மகிழ்ச்சி, கொண்டாட்டங்கள், ஆட்டம் பாட்டம் எதுவும் இல்லாமல், அமர்ந்திருந்தான் அந்த மகாராஜா.

அத்தலா த^{3}மயந்தி நளனொளு
சித்தவிட்டளு ந்ருபகெ^{3} விரஹவு
ஹொத்திதாகெய மேலெ இர்வரிகா^{3}ய்து ஸந்தாப
சித்தஜனு பாதகனு விரஹவ
ஹொத்திஸித^{3}னிப்^{3}ப^{3}ரிகெ^{3} மத^{3}னன
ஹெத்தவனு வரபுரத^{3}ரஸ செ்ன்னிக^{3}ராய கருணிஸித^3 ||49

அங்கு அந்த தமயந்தி, நளனில் மனம் வைத்து இருந்தாள். இங்கு நளனுக்கும் அவள் மேல் விரகம் இருந்தது. இருவருக்குமே மனதில் தாபம் இருந்தது. இப்படியாக இருவரின் மனதிலும் மன்மதன் தாபத்தை வைத்தான். மன்மதனை பெற்றவரான, வரபுரத சென்னிகராய (அப்படியே ஆகட்டும்) என்று அருளினான்.

****

<u>மூன்றாம் ஸந்தி</u>

ராஜிஸுவ வர பீ4மபுரத3லி
ராஜ நளந்ருப மது3வெயாகி3 ஸ
ராஜதேஜதி3 ப3ந்து3 ஹொாக்கனு புரவ ஸதிஸஹித ||

பீமனின் ராஜ்ஜியமான விதர்ப்பத்தில், ராஜ நளனுக்கும், தமயந்திக்கும் திருமணம் நடந்தது. நளன், தமயந்தியை அழைத்துக்கொண்டு, தன் அரசுக்கு வந்து சேர்ந்தான்.

கேளு த4ர்மஜ நளன ரூபனு
கேளலீ ஹத3னாய்து ஸதிகெ3 ந்ரு
பாலனங்க3வு கோ3சரிஸலெந்த3ஹுதோ3 விரஹாக்3னி
நாலகெ3கெ3 த்3ரவவில்ல மஞ்சத3
மேலெ மலக3லு ப3லித3வஸ்தெ2ய
ஹேளலின்னேனரஸ த3மயந்திய மனோவ்யதெ2ய ||1

ஹே தர்மராஜனே, கேள். நளனின் ரூபத்தை கேட்டதாலேயே, தமயந்தி காமவயப்பட்டாள். இப்போது அவனை பார்த்ததால் என்ன ஆகும்?. அவளுடைய நாக்கு உலர்ந்தது. தன் படுக்கையில் படுத்தாள். பிறகு எழுந்து, அந்த சொகுசினை விட்டு, தரையில் படுத்தாள். அவளுடைய நிலையை நான் என்னவென்று சொல்வேன்?

லலனெ நித்3ராங்க3னெயனுளித3ளு
ஹொாலபு3த3ப்பித3 மனதி3 ஸதியரு
ஸுளியெ நள ந்ருப ப3ந்த3னிதோ3 எந்தெ3னுத களவளிஸி
நிலுகி நோடு3வளொம்மெ காணதெ3
ஹலுபு3வளு மத்தொம்மெ கண்ட3த3
கெ1ளதி3யரு தம்மொளகெ3 தாவாலோசிஸித3ரல்லி ||2

தமயந்தி தன் தூக்கத்தை விட்டாள். மிகவும் குழப்பமான மனநிலையை கொண்டாள். தோழிகள் அங்கிருந்து வெளியே செல்ல, நள மகாராஜா வந்துவிட்டானோ என்று பயந்து நின்று பார்க்கிறாள். ஆனால் அவனை காணாமல் வருத்தம் கொண்டாள். இவளுடைய இத்தகைய நிலையைக் கண்ட தோழிகள் தமக்குள் தாமே பேசிக்கொண்டு (இவளுக்கு என்ன ஆயிற்றோ) என்றனர்.

விரஹ ப3லி3து3து3 ஸுதெகெ3 நாவித3
நரஸக3ருஹவெவெந்து3 கெ1ளதி3ய
ரிரதெ3 ப3ந்த3ரு பீ4ம ந்ருபகி3ந்தெந்த3ரீ ஹத3ன
வர கவிக3ளந்தி3னலி த4ரணீ
ஶ்வரன கைவாரிஸலு கேளிது3
தருணி விரஹகெ தனுவ தெத்திஹளெந்த3ரப3லெயரு ||3

இவளுடைய விரக தாபம் அதிகம் ஆகிவிட்டது. நாம் இதனை உடனடியாக அரசனுக்கு சொல்ல வேண்டும் என்று அந்த தோழிகள், பீம மகாராஜாவிடம் வந்தனர். அன்று அந்த கவிகள் நளனின் பெருமைகளை புகழ, அதை கேட்டதிலிருந்து தருணியான தமயந்தி, விரகத்தின் தாபத்தில் சிக்கிக் கொண்டு தவிக்கிறாள் என்றனர்.

கேளித3னு நஸுநகு3த பீ4ம ந்ரு
பால தன்னாத்மஜெய யௌவன
தே3ளிகெ3யனாலிஸுத வரனாரெந்து3 சிந்தெயலி
ஓலக3கெ நடெதந்து3 ப3ரெஸித3
நோலெக3ள களுஹித3னு த4ரணீ
பாலகர ப3ரஹேளெனுத ஹோயிஸித3னு ட3ங்கு3ரவ ||4

இந்த தோழிகளின் பேச்சினைக் கேட்ட பீம மகாராஜா, தன் மகளின் வாலிப நிலையை கேட்டவாறு, இவளுக்கு தக்கதான வரன் யார் என்று சிந்தித்தவாறு, தன்னுடைய அரசவைக்கு வந்து, தக்க ஓலைகளை எழுத வைத்தான். அவற்றை, அனைத்து அரசர்களுக்கும் / ராஜகுமாரர்களுக்கும் அனுப்பினான். ஸ்வயம்வரத்தின் செய்தியை மக்களுக்கும் முரசு கொட்டி அறிவித்தான்.

ஹரித3ரரஸாளுக3ளு தி3க்குக3
ளரஸுக3ள நக3ரவனு இத்தலு
புரவ ஶ்ருங்க3ரிஸித3ரு பீ4ம ந்ருபால நாக்3ஞெயலி
த1ரிஸிதரு ப4ண்டா3ரத3லி நவ
ப4ரிதவாத3 ஸுவஸ்துக3ள வி
ஸ்தரிஸி கட்டித3ரக3லத3லி வைவாஹ மண்டபவ ||5

பீம மகாராஜாவின் ஆட்கள் அனைத்து திசைகளுக்கும் உடனடியாக பறந்தனர். அரசனின் செய்திகளை அனைவருக்கும் சொல்ல. இங்கு பீம மகாராஜாவின் ஆணையில், நகரத்தை அலங்கரித்தனர். கருவூலத்திலிருந்து அனைத்து அற்புதமான பொருட்களையும் வெளியே கொண்டுவந்து, ஒரு அருமையான திருமண மண்டபத்தை உடனடியாக கட்டினர்.

ஹொளெவ த3ண்டத3 கம்ப3க3ள பு
த்த2ளிய ஸாலின மேலுகட்டின

தளிர தோரணதோரணத3 லோவெக3ள அரளெலெய
ப3ளிய முத்தின ஸரத3 பவளத3
பி3ளிய செளரிய மேலுக3ட்டின
ஹொளஹு மிகெ3 ரசிஸித3ரு ஸதிய விவாஹமண்டபவ ||6

(அந்த திருமண மண்டபமானது), ஒளிர்வதான வெண்மையான தந்தங்களால் இருந்தது. பல சிலைகள் வரிசையாக வைக்கப்பட்டன. மாவிலை தோரணங்கள் ஆகியவை கட்டப்பட்டன. அதன் மேல், முத்துச்சரங்கள், பவழ மாலைகள், அந்த மண்டபத்தில் மேலே வரிசையாக கட்டி அலங்கரித்தனர், அந்த பெண்ணின் திருமண மண்டபத்தை.

ஓரணத3 பீ3தி3க3ள ஸாதி3ன
ஸாரணெய கத்துரிய மிகெ3 ப
ந்னீர சளெயத3 பரிமளத3 குங்குமத3 காரணெய
தோரணத3 தளிகெ3க3ள க4ன ஸிங்
கா3ரவெஸெயுவ கேரிகேரிய
வாரனாரியரிந்த3 ஸந்த3ணிஸிது வித3ர்ப்ப4புர ||7

அந்த நகரத்தின் வீதிகள், நன்றாக சுத்தம் செய்யப்பட்டு, கஸ்தூரி, பன்னீர் ஆகிய நறுமண வஸ்துக்கள் தெளிக்கப்பட்டன. குங்குமம் பூசப்பட்டன. மாவிலை தோரணங்கள் ஆகியவற்றால் அந்த வீடுகள் அலங்கரிக்கப்பட்டன. பற்பல ஊர்கள் / கிராமங்களிலிருந்து, சிறந்த அழகான பெண்கள் ஒன்று சேர வந்து சேர்ந்தனர், பீமனின் அரசுக்கு.

மாளவாந்த்4ர களிங்க3 கோஸல
சோள மத்ஸ்ய வராள கொங்கண
கௌ3ள குந்த1ள மக3த4 ப3ர்ப3ர பாண்ட்3ய கர்ணாட
லாள வங்க3 ஸுராஷ்ட்ர கு1ரு நே
பாள கூ4ர்ஜர ஸிந்து4 மரு பாஞ்
ஜாள மொத3லாத3கி2ள த4ரணீபாலரைதி3த3ரு ||8

மாளவ, களிங்க, கோஸல, சோள, மத்ஸ்ய, வராள, கொங்கண, கௌள, குந்தள, மகத, பர்பர, பாண்ட்ய, கர்ணாட, லாள, வங்க, ஸௌராஷ்டிர, குரு, நேபாள், கூர்ஜர ஸிந்து, மரு, பாஞ்சால, ஆகிய அனைத்து அரசுகளின் அரசர்களும் (ராஜகுமாரர்களும்) பீமனின் அரசுக்கு (ஸ்வயம்வரத்திற்காக) வந்தனர்.

த4ரணீவலய தி3க3ந்தத3வனீ
ஶ்வரரு பூ4ஸுர ஸித்3த4 வித்3யா
த4ரரு ஸுஜனரு மல்ல ஸசிவரு மகு1டவர்த4னரு
பரம புருஷரு பண்டி3தரு கவி

வரரு நட கா3யகரு வித்3யா
த4ரரு தெ3ய்வக்ஞருக3ளக3ணிதராகி3 நெரெது3து3 ராய கேளெந்த3 ||9

உலகம் முழுக்க உள்ளதான அரசர்கள், மகாராஜர்கள், ஸித்தர்கள், வித்யாதரர்கள், ஸஜ்ஜனர்கள், மல்லர்கள், அமைச்சர்கள், ராஜகுமாரர்கள், சிறந்த ஆளுமைகள், பண்டிதர்கள், கவிஞர்கள், நாட்டியம் ஆடுபவர்கள், பாடகர்கள், வித்யாதரர்கள், பக்தர்கள் (சன்யாசிகள்) என அனைவரும் அபாரமான எண்ணிக்கையில் வந்தனர், ஹே அரசனே கேள்.

ஆ ஸமயத3லி நாரத3னு ஹரி
வாஸுதே3வாயெம்ப3 வீணெய
பா4ஸுரத3 கரக3ளலி நுடி3ஸுத முனிக3ளொக்3கி3னலி
வாஸவன ஸபெ4கெ3ய்தரலு ஸந்
தோஷதி3ந்தி3தி3ரெத்3து3 க4ன ஸிம்
ஹாஸனதி3 குள்ளிரிஸி கைமுகி3தெ3ந்த3னமரேந்த்3ர ||10

அந்த சமயத்தில் நாரதன், ஹரிவாஸுதேவா என்னும் தன் வீணையை தன் கைகளில் ஏந்தி மீட்டியவாறு, முனிவர்கள் நிறைந்ததான இந்திரதேவனின் சபைக்கு வந்தார். இந்திரன் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் தன் ஆசனத்திலிருந்து எழுந்து, அவரை தன் சிம்மாசனத்தில் அமர்த்தி, கை குவித்து வணங்கியவாறு இந்திரன்.

எத்தணிந்தை3தந்தி3ரூர்வியோ
ளுத்தமரு த4ரணீஶரலி நெரெ
ஸத்யத4ர்ம ஸுஶீலராருண்டல்லி கு3ணவேனு
சித்தவிஸி முனினாத2யெனக3த3
பி3த்தரிஸி பேளெனலு ஸுரமுனி
சித்தத3லி நஸு நகு3த நுடி3த3னு பாகஶாஸனகெ3 ||11

இந்திரன் மறுபடி எழுந்து நின்று, தன் கேள்விக்கு பதில் சொல்லுமாறு நாரதரிடம் கூறினான். மிகவும் அற்புதமாக, ஸத்ய தர்மத்தை பின்பற்றுபவர், நல்லவர்கள் யாராவது இந்த உலகில் இருந்தால், அவர்கள் நற்குணங்களை கொண்டிருந்தால், அதனை, முனிநாதரான நாரதர், எனக்கு தயவு செய்து சொல்லுங்கள் என்று கேட்டான். அப்போது சுரமுனிவரான நாரதர், புன்னகைத்தவாறு இந்திரனிடம் இவ்வாறு கூறத் துவங்கினார்.

அமரபதி கேளவனியலி பூ4
ரமணருண்டு அனேகரவரொளு
நிமகெ3 பேள்வெ வித3ர்ப்ப4புரபதி பீ4ம ந்ருபதனுஜெ
கமலமுகி2 த3மயந்திகெ3ய்வன
ஸமதளஸெ சித்ததி3 ஸ்வயம்வர

கமித ப^{3}ல ந்ருபரெய்தி^{3} ப^{3}ருதிதெ^{3} த^{4}ரணியக^{3}லத^{3}லி ||12

அமரபதியான தேவேந்திரனே, நான் சொல்வதைக் கேள். இந்த பூமியில், நீ கூறுவதைப் போல, அரசர்கள் பலர் இருக்கின்றனர். அவர்களைப் பற்றி உனக்கு சொல்வேன். விதர்ப்ப என்னும் ஒரு நகரம் இருக்கிறது. அதன் அரசன் பீமன். அவனுடைய மகள், தாமரைக் கண்ணைக் கொண்ட தமயந்தி. அவளுக்கு திருமண வயது வந்திருப்பதால், அரசன் ஸ்வயம்வரத்திற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறான். அதற்காக அபாரமான வீரத்தைக் கொண்டவர்களான பல அரசர்கள் அந்த நாட்டிற்கு வந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

அல்லி நெரெத^{3} ஸமஸ்த த^{4}ரணி
வல்லப^{4}ரனேனெம்பெ^{3} பட்டண
வெல்ல நெரெது^{3}து^{3} தே^{3}ஶதே^{3}ஶாந்தரத^{3} யாசகரு
நில்லதை^{3}தருதிதெ^{3} விவாஹவ
நல்லி நோடு^{3}வெவெனுத முனி கர
பல்லவத வீணெயலி ஹம்ஸவனேரி ஹொரவண்ட ||13

அங்கு நிறைந்திருக்கும் அனைத்து அரசர்களைப் பற்றி நான் என்னவென்று சொல்வேன், அவர்கள் பட்டணம் முழுக்க நிரம்பியிருக்கின்றனர். பற்பல நாட்டிலிருந்து பல்வகையான மக்கள் அங்கு வந்திருக்கின்றனர். அந்த திருமணத்தை நானும் பார்க்கப் போகிறேன் என்று கூறியவாறு, நாரதர், தன் கையில் இருக்கும் வீணையை மீட்டியவாறு, அன்னப்பறவையில் அமர்ந்து அங்கிருந்து புறப்பட்டார்.

அரஸ கேளமரேந்த்^{3}ரனா முனி
வரன வசனவ கேளி ஹெச்சித^{3}
விரஹத^{3}லி கரெஸித^{3}னு ஸதியரிகெ^{3}ந்த^{3}னீ ஹத^{3}ன
பரமஸதி த^{3}மயந்தியளனுப
சரியத^{3}லி எனகொ^{3}லியெ மாடெ^{3}ந்
து^{3}ருதரத^{3} வஸ்துக^{3}ளனித்தப^{3}லெயர பீ^{3}ள்கொட்ட ||14

ஹே தர்மராஜனே கேள். அமரேந்திரனான இந்திரன், இவ்வாறாக நாரதரின் பேச்சினைக் கேட்டு, விரக தாபம் கொண்டான். தன் தேவபுரியின் பெண்களை அழைத்தான். இந்த அற்புத அழகியான தமயந்தியை, எனக்கு திருமணம் செய்ய ஏற்பாடு / உதவி செய்யுங்கள் என்று கூறி, அவர்களுக்கு பற்பல பரிசுப் பொருட்களை அளித்து, அவர்களை அனுப்பி வைத்தான்.

தரிஸி ஏரித^{3} தி^{3}வ்யரத^{2}வனு
கரெஸித^{3}னு யம வருண வாய
வ்யரு ஸஹித ஹொரவண்டனு அமராவதியனமரேந்த்^{3}ர
த^{4}ரெகி^{3}ளிது^{3} ப^{3}ரெ முந்தெ^{3} மார்க்க^{3}தி^{3}

ஸ்மரன ரூபின நைஷத4ன கண்
ட3ரு மனோராக3த3லி காணிஸிகொண்ட3ருசிதத3லி ||15

இந்திரன் தன்னுடைய ரதத்தை வரவழைத்து, அதில் ஏறினான். யம, வருண, வாயு ஆகியோரை அழைத்து அவர்களுடன், அமராவதியை விட்டு புறப்பட்டான். இவ்வாறு அவர்கள் தரைக்கு இறங்கி வருகையில், வழியில், அன்பின் உருவமான நிஷாத ராஜனான நளனை கண்டார்கள். உடனே அவன் முன் அன்புடன் சென்று நின்றார்கள்.

நளினமித்ரன தேஜத3வொலிளெ
கி3ளிவ மஹிமர கண்டு3 ரத2தி3ந்
தி3ளிது3 நள ந்ருப ப4க்தியலி கைமுகி3து3 நிந்தி3ரலு
தளித ஹருஷானந்த3த3லி ப3ர
ஸெளெது3 பி3கி3யப்பித3ரு ராயன
செலுவனீக்ஷிஸி நலிது3 கொண்டா3டி3த3ரு மனவொலிது3 ||16

சந்திரனின் நண்பனான சூரியனின் ஒளியைப் போல, ஒளியுடன் கீழே இறங்கும் அந்த மகிமர்களைக் கண்டு, நளன், தன்னுடைய ரதத்திலிருந்து இறங்கி, பக்தியுடன் கைகளை குவித்து நின்றிருந்தான். இந்திரன் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன், நளனை தன்னிடம் இழுத்து, கட்டித் தழுவிக் கொண்டான். அரசனின் அழகினை, வீரத்தை புகழ்ந்து, பாராட்டி, மகிழ்ச்சியுடன் அவர்கள் கொண்டாடினார்கள்.

குஶலவே நள ந்ருபதி பா3ரை
ஶஶிகுலோத்3ப4வ நின்ன பிதனீ
வஸுதெ4க3தி4பதி வீரஸேனனு பரமஸக2னெமகெ3
ஒஸெது3 பே3டு3வ கார்யவிது3 ப4ர
வஸதி3 ப3ந்தெ3வு நமகெ3 ப2ல ஸி
த்3தி4ஸிது1 உபகாரார்த்த2 நின்னிந்தா3க3பே3கெந்த3 ||17

இந்திரன் கூறுகிறான். ஹே நளனே. நலமா?. ஹே சந்திர குலோத்பவனே. உன் தந்தையான, இந்த நாட்டின் அதிபதியான வீரசேனன், எனக்கு உற்ற நண்பனாக இருக்கிறான். நாங்கள் விரும்பி வேண்டிக் கொள்ளும் வேண்டுகோள் இது. மிகவும் நம்பிக்கையுடன் வந்திருக்கிறோம். நமக்கு தக்க பலன் கிடைக்க வேண்டும். அதற்காக நீ எங்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் – என்றான்.

கரிக3மன சித்தவிஸூ நாவே
நரரு நிமக3ந்தரவெ ஸாகந்
திரலி நிம்ம பதா3ப்3ஜ தருஶனவாது3தி3ந்தி3னலி
ஹருஷ மிகெ3 நமகே3னு புத்3தி4ய
கருணிஸூவிரத3 மாள்பெனெனெ ஶசி
யரஸனா நுடி3கே3ளி நகு3திந்தெந்த3னா ந்ருபகெ3 ||18

நளன் கூறுகிறான். ஹே இந்திரனே. ஐராவதத்தில் செல்பவனே. தயவு செய்வாயாக. நாங்கள் மனிதர்கள். நீங்கள் என்னிடம் இவ்வாறு உதவி கேட்பது, உங்களுக்கு சரியா? போதும். உங்களின் பாத கமலங்களின் தரிசனம் ஆனது, இன்று எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. எனக்கு நற்புத்தியை அருள்வாயாக. என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொல். ஹே ஷசிதேவியின் கணவனே. இதை கேட்ட, இந்திரன் சிரித்தவாறு, நளனிடம் இவ்வாறு கூறினான்.

பூ4தளதொ3ளிஹ ஸதியரலி ரூ
பாதிஶயெ த3மயந்தியெனலா
மாதினலி மனவொலிது3தெ3னக3வளல்லி நீ போகி3
ஆ தளோத3ரிகு3சித வசன
ப்ரீதிபூர்வகதி3ந்த3 ஸதியள
நீ திளுஹியனுகூலெயனு மாடெ3ந்த3னமரேந்த்3ர ||19

தேவேந்திரன் கூறுவது. இந்த பூமியில் இருக்கும் பெண்களில், மிகவும் அழகான வடிவம் கொண்டவள் அந்த தமயந்தியே என்று நாங்கள் கேள்விப்பட்டோம். அதில் மிகவும் மகிழ்ந்து அவளில் மயங்கியிருக்கிறோம். ஆகவே, நீ அவளிடம் சென்று, அவளுக்கு தக்க வசனங்களை மிகவும் அன்புடன் சொல்லி, நான் அவளை விரும்புகிறேன் என்னும் செய்தியை நீ சொல்ல வேண்டும். இந்த உதவியை நீ எனக்கு செய்ய வேண்டும் என்றான் இந்திரன்.

ஈத பித்ருபதியமரபதி தா
நீத வருணனு வாயுவீதனு
மாத என்னிஸூ மாடு3 நமகு3பகாரவனு நீனு
ஈ ததுக்ஷணத்3ருஷ்ய வரவனு
ப்ரீதியிந்தொ3லிதி3த்தெவிந்தி3னொ
ளா தளோத3ரியொலிவ ஹத3னனு மாடு3 ஹோகெ3ந்த3 ||20

இவர் பித்ரு லோகத்திற்கு அதிபதியான யமதேவர்; இவர் வருணதேவர்; இவர் வாயுதேவர்; எங்களின் பேச்சினை நீ கேள். எங்களுக்கு ஒரு உதவியை செய். உனக்கு (உன் விருப்பப்படி) மறையும் வரத்தினை, மகிழ்ச்சியுடன் அளிக்கிறோம். இன்று நீ அந்த மெலிதான இடுப்பினைக் கொண்டவளான தமயந்தி, எனக்கு திருமணம் செய்யும் வழியை செய்வாயாக, சென்று வா – என்றான்.

கேளிதா3 மாதினலி சிந்தெய
தாளித3னு சித்தத3லி நள ந்ருப
லோலலோசனெ தன்னனெ பதியெந்து3 ப4ஜிஸிஹளு
ஆ லதாங்கி3ய மேலெ பரம வி
ஶால மனவிஹுதி3ன்னு ஶிவஶிவ
பா3லகிய பெ3ஸகொ3ளலு நாலகெ3யெந்து1 தனகெ3ந்த3 ||21

இவ்வாறு தேவேந்திரன் கூறிய அந்த பேச்சினைக் கேட்ட நளன், மனதில் கவலை கொண்டான். தாமரைக் கண்ணினைக் கொண்ட தமயந்தி, தன்னையே கணவன் என்று நினைக்கிறாள். அந்த லதாங்கியின் மேல், நானும் கூட அபாரமாக மனதினை (அன்பினை) செலுத்துகிறேன். சிவசிவா. அந்தப் பெண்ணின் மனம் கலங்குமாறு நான் எப்படி என் வாயால் இந்த விஷயத்தை அவளிடம் சொல்வேன்? - என்று நினைத்தான் நளன்.

எந்து3 மனத3லி மருகி3 வினயதொ3
ளெந்த3னெலெயமரேந்த்3ர நிமகா3
மந்த3க3மனெயனொளகு3 மாடெ3ந்தெ3னகெ3 பேள்விரல
ஹிந்து3க3ளெத3ரெ மனகெ க2தி நிம
கி3ந்து3 பா3ரதெ3 பி3ட3து3 லோகதி3
இந்து3முகி2யர கு3ணவ திளியலஸாத்4ய கேளெந்த3 ||22

இவ்வாறெல்லாம் மனதில் நினைத்து கவலைப்பட்டவாறு, ஆனாலும், மரியாதையுடன் நளன் கூறினான். ஹே அமரேந்த்ரனே. உங்களுக்கு அந்த தமயந்தியை மணம் முடித்து வைக்குமாறு சொல்கிறீர்கள். ஆனால் அப்படி என்னால் செய்ய முடியாவிட்டால், உங்களுக்கு கோபம் வராமல் இருக்காது; மேலும், உலகத்தில் பெண்களின் குணத்தை (அவர்களது மனதை) அறிவது மிகவும் அஸாத்தியம், கேள் - என்றான்.

ஆ யுவதியரு கார்யக3ள நெரெ
பீ3ய மாள்பரு குடில வித்3யதி3
மாயெக3ள ஹண்ணுவரு நித்யதி3 ஹுஸியனாடு3வரு
காயவளித3ரு அந்தரங்க3வ
பா3யபி3ட3ரன்யாவாடு3வ
ராயதாக்ஷியரந்த3விது3 ஸுரராஜ கேளெந்த3 ||23

அந்தப் பெண்கள், (அவர்களுக்கு பிடிக்கவில்லையென்றால்), செயல்களை தவறாக முடியுமாறே செய்வார்கள். நேர்மையற்ற மனதில் மாயையுடன் (குயுக்தியுடன்) செயல்களை செய்வார்கள்; தினமும் பொய் பேசுவார்கள். இந்த தேகம் அழியும்போதும், தங்கள் மனதில் அந்தரங்கத்தில் இருக்கும் விஷயத்தை வெளியே சொல்ல மாட்டார்கள். நீளமான கண்களைக் கொண்ட பெண்களின் வழக்கமே இதுதான், ஹே இந்திரனே, கேள் என்றான் நளன்.

கபடவனு பி3ட3ராத்மபு3த்3தி4யொ
ளுபமெகா3ணதெ3 நுடி3து3 ஹொளெவரு
சபல சித்ததி3 மனவ வஞ்சிஸி மாதனாடு3வரு
குபிதவளவட3தா3ப்தரொட3வெய
நபஹரிஸி ஸாஹஸவ மெரெவரு

நிபுணியரிகி3து3 ஸஹஜகு3ணவமரேந்த்3ர கேளெந்த3 ||24

தங்கள் கபட புத்தியை விடமாட்டார்கள். ஆத்ம புத்தியில் ஒன்றை வைத்து, பேச்சில் வேறொன்று பேசுவார்கள். சபல மனதுடன், ஆண்களை ஏமாற்றி, பேசுவார்கள். தங்கள் தோழிகளின் ஆபரணங்களை திருடி, சாமர்த்தியமாக செல்வார்கள். இவ்வாறாக செய்வதில் வல்லவர்கள். இது அவர்களது சகஜமான குணம், ஹே தேவேந்திரனே, கேள் என்றான் நளன்.

ஸாவிகெ3ணிஸரு மனதி3 ஸத்யவ
பா4விஸரு ஹுஸியொலுமெதோ3ருவ
ராவ பரியலி ஹ்ருத3யகொ3ட3த3 ந்ருதக3ளனாடு3வரு
வாவெவர்தனவில்ல ஸத்யகெ
பாவகன முட்டுவரு ஸதியர
நாவ பரியலி நம்ப3ப3ஹுதை3 எனுத ஹொரவண்ட ||25

அவர்கள் (அந்தப் பெண்கள்) மரணத்திற்கு பயப்படுவதில்லை. மனதில் உண்மையையே நினைக்க மாட்டார்கள் (பொய் பேசுவார்கள்). பொய்யான அன்பினை காட்டுவார்கள். உள்ளொன்று வைத்து புறம் ஒன்று பேசுவார்கள். பொய் பேசுகிறார்கள். அதனை நிரூபிப்பதற்காக, நெருப்பை கூட தொடுவார்கள். இத்தகைய பெண்களை நாம் எப்படி நம்புவது? என்று கூறி நளன் அங்கிருந்து புறப்பட்டான்.

நலவு ஹிங்கி3த3 மனதி3 ந்ருப மா
ர்ப3லவனல்லியெ நிலிஸி ப3ருதிரெ
தளித ரத்னப்ரபெ4ய ஸாலின ஸௌத4 பங்க்திக3ள
ஹொளெவ கலஶவ கோபுரத3 கொ
த்தளத3 ஸாலின கோண்டெயனு கண்
ட3லகு4பு4ஜப3ல ந்ருபதி ஹொக்க வித3ர்ப்ப4 பட்டணவ ||26

இவ்வாறு கூறி, அமைதியான மனதுடன், நள மகாராஜா, தன் படையினரை அங்கேயே விட்டுவிட்டு, விதர்ப்ப பட்டணத்தை நோக்கி நடக்கிறான். ரத்னங்களின் ஒளியால் அந்த நகரம் ஒளிர்கிறது. அங்கு கோட்டைகள், மாட மாளிகைகள் வரிசைகளாக இருந்தன. அதில் ஒளிரும் கலசத்தினைக் கொண்ட கோபுரங்கள், கூண்டுகளின் வரிசைகளுடன் கூடிய கோட்டைகள் ஆகியவற்றை அபாரமான தோள் பலத்தைக் கொண்டவனான நளன் பார்த்தான். அந்த விதர்ப்ப பட்டணத்தை வந்து அடைந்தான்.

அரமனெய பா3கி3லிகெ3 ப3ரலி
த்தெரத3 வேதி3கெக3ளலி பட்டுப்3க3ட1
ருருதரத3 கைது3க3ள காஹின தா3ரவட்டத3லி
இரலு கண்டா3 தருணியரு ஸஞ்

சரிஸுதிஹ ஸட3க3ரவ நளபூ4
வரன த்3ருஶ்யத3 ரூபினலி ஔஹொக்கனரமனெய ||27

அரண்மனையின் வாயிலுக்கு வந்து சேர்ந்தான் நளன். அங்கு உயர்ந்த மேடைகளில் நின்று, சேவகர்கள் பற்பல ஆயுதங்களை வைத்துக் கொண்டு, அந்த வாயில்களை காத்துக் கொண்டிருப்பதை கண்டான். பல பெண்கள் அங்கும் இங்குமான சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தனர். அப்போது நளன், இந்திரன் தனக்குக் கொடுத்த வரத்தினை பயன்படுத்தி, மறைந்தான். அப்படியே அரண்மனைக்குள் நுழைந்தான்.

ஆக3லா த3மயந்தி சித்ரத3
பா3கி3லுப்பரிகெ3யலி ரத்னத3
தூகு3 மஞ்சத3 ஹாஸினலி குள்ளிரலு கெ3ளதி3யரு
ஆ க3ருவெயோலக3தொ3ளிருதிரெ
பொக3ணெயனெஸுகெ3யலி நளசரி
தாக3மத3 கத2னக3ள தானாலிஸுத சித்தத3லி ||28

அப்போது, அந்த தமயந்தி, அழகான வேலைப்பாடுகள் நிறைந்ததான அந்த கோட்டைச் சுவற்றின் உப்பரிகையில், ரத்னங்களால் இழைக்கப்பட்ட ஒரு ஊஞ்சலில், ஒரு படுக்கையில் அமர்ந்திருந்தாள். அவளது தோழிகள் அவளை சுற்றி அமர்ந்திருந்தனர். அவள் இன்னும் மன்மதனின் பாணத்தால் சஞ்சலத்தில் இருந்தாள். முன்னர் தன் தோழிகளுடன் தான் பகிர்ந்திருந்த, நளனின் வருகையின் கதைகளை, இப்போது தன் மனதில் அசைபோட்டவாறு அமர்ந்திருந்தாள்.

ப3ந்த3ரல்லிகெ3 ஸுரப களுஹித3
மத3க3மனெயரகி2ள வஸ்துவ
தந்து3 காணிகெகொ3ட்டு கைமுகி3தெ3ரகி3 நிந்திரலு
ப3ந்த3 ஸதியர நோடி3 நீவெ
ல்லிந்த3 ப3ந்தி3ரி நிம்ம ஹத3னே
நெந்து3 பெ3ஸகொ3ளெ வினயதி3ந்த3ருஹித3ரு மானினிகெ3 ||29

அப்போது அந்த சமயத்தில் தேவேந்திரன் அனுப்பிய, மெதுவாக நடப்பதான பெண்கள், அனைத்து பரிசுப் பொருட்களையும் கொண்டு வந்து, அவற்றை தமயந்திக்கு காணிக்கையாக கொடுத்து, கை குவித்து நின்றனர். அந்த பெண்களை பார்த்து தமயந்தி, நீங்கள் எங்கிருந்து வந்தீர்கள். உங்களுடைய கதை (நிலை) என்ன என்று கேட்க, அவர்கள் மிகவும் மரியாதையுடன் இவ்வாறு சொல்லத் துவங்கினர்.

தாயெ கேளமரேந்த்3ர நிம்ம நி
ஜாயதத3 செலுவிகெய கேளிது
காயஜன ஶரஹதிகெ3 நொந்து3ரெ களுஹித3னு நமகெ3
ஆயத3த3 பூ4ஷணவ தோடு3

ஸூரராயனிகெ3 ஸதியாகு3 மர்த்யத3
ராயரஸ்தி2ரரவர நெச்சதி3ரெந்த3ரா ஸதிகெ3 ||30

அந்தப் பெண்கள் தமயந்திடம் இவ்வாறு கூறினர். தாயே. கேள். தேவேந்திரன் உன்னுடைய உருவத்தின் அழகினை கேட்டதிலிருந்து, காமதேவனின் பாணத்தினால் அடிபட்டு தவிக்கிறான். அவனே எங்களை இங்கு அனுப்பினான். அவர் அனுப்பிய இந்த ஆபரணங்களை அணிந்து கொள். தேவேந்திரனுக்கு மனைவி ஆகு. இந்த மனிதர்களான அரசர்கள், நிலையற்றவர்கள் என்பதை அறிந்து கொள் என்று தமயந்தியிடம் அவர்கள் கூறினர்.

பத3வி யாவுது3 லோகத3லி ஸூர
பத3வியல்லதெ3 பே3ரெ மிக்கின
பத3வியுண்டே தாயி பா4விஸி நோடு3 சித்தத3லி
ஸத3ரவே நரஜன்மத3வரிகெ3
ஒத3க3லரியது3 புண்ய நினகி3து3
ஸூத3தி கருணிஸூ மாதனெந்த3ரு நகு3த ரம்பெ4யரு ||31

அந்தப் பெண்கள் தேவேந்திரனின் செய்தியை தமயந்தியிடம் சொல்கின்றனர். ஹே தமயந்தியே, இந்த உலகில் சிறந்த பதவி எது? ஸூர பதவி தானே? இதை விட சிறந்த பதவி வேறு இருக்கிறதா?. தாயே, உன் மனதில் சிந்தித்துப் பார். மனிதப் பிறவிகளில் பிறந்தவர்களுக்கு இது கிடைக்குமா?. மிகவும் அரியதான வாய்ப்பு இது. நீ செய்த புண்ணியமே இவ்வாறாக வந்திருக்கிறது. நற்செயல்களை செய்தவளே, தயை கூர்ந்து நாங்கள் சொல்வதை கேள் – என்றனர், ரம்பை முதலான பெண்கள் புன்னகையுடன் இவ்வாறு கூறினர்.

அலர பரிமளதெ3டெ3கெ3 தும்பி3க3
ஹொலிது3 போபந்த3த3லி லோகதொ3
ளலரு விக1ஸிதவாகி3 ஹோஹுதெ3 தும்பி3யித்தெ3டெ3கெ3
ஸலெ தவகதி3ந்த3மரபதியெடெ3
கொ3லிது3 நீ போபந்தெ ஸூரபதி
நலுவினிந்த3லி நின்ன ப3ளிகெ3ய்து3வனு புண்யவலா ||32

அற்புதமான பரிமளம் மிக்க பூக்கள் இருக்கும் இடத்தை தேடியே தும்பிகள் செல்வது இந்த உலகில் வழக்கம். இதற்கு மாறாக, தும்பிகள் இருக்கும் இடத்திற்கு, அந்த நறுமணம் மிக்க பூக்கள் போகுமா?. அதைபோல, மிகவும் காதலுடன், அமரபதியான தேவேந்திரன் இருக்கும் இடத்திற்கு நீ சென்று அவனை விரும்ப வேண்டும் (அதுவே வழக்கம்). இதற்கு மாறாக, அந்த தேவேந்திரனே, உன்னை தேடி வந்திருக்கிறான். இது நீ செய்த புண்ணியம்தானே?

எனலு கேளித3ளா நுடி3ய ஸுர
வனிதெகெ3ந்த3ளு சித்தவெனகொ3
ப்3ப3னலி ஸிலுகிது மரளிபொடெ3 கமலாக்ஷக3ளவல்ல
அனிமிஷாதி4ப தனகெ3 தேவாங்
க3னெயரிருதிரெ மனுஜஸதி பா
வனவெ ப3ரிதெ3 து3ராஸெ தனகே3கெந்த3ளிந்து3முகி2 ||33

என்று அந்த பெண்கள் கூறியதை கேட்ட தமயந்தி, அந்த ஸுர பெண்களுக்கு இவ்வாறு கூறினாள். என் மனம் இன்னொரு மனிதனில் நிலைத்திருக்கிறது. என் கண்களை அவனிடமிருந்து என்னால் திரும்பப் பெறமுடியவில்லை. தேவாதிபாதியான இந்திரன், தனக்கு திருமணம் செய்ய தெய்வ லோகத்துப் பெண்கள் பலர் இருக்க, மனிதப் பெண்ணை விரும்புவது சரியா?. இந்த கெட்ட ஆசை அவனுக்கு எதற்கு? (அல்லது இந்த பேராசை எனக்கு எதற்கு?) – என்றாள் தமயந்தி.

மரளித3ரு ஸுரஸதியரித்தலு
ப3ருதெ நள ந்ருபதிலக தா மன
ஹருஷத3லி நிஜரூப தாள்த3னு ராஜதேஜத3லி
அரஸனிரெ த3மயந்தி கண்ட3
ச்சரிய மத3னனோ நளனோ நளகூ
ப3ரனோ ஜயந்தனோ எனெ விஸ்மயகொ3ண்ட3ளா தருணி ||34

தமயந்தியின் பேச்சினை கேட்ட, அந்த தேவலோகத்துப் பெண்கள், திரும்பிச் சென்றனர். அப்போது அங்கு வந்த நளன், தமயந்தியைக் கண்ட மகிழ்ச்சியில், தன் உண்மையான உருவத்தை கொண்டான். அரசனின் கம்பீரத்துடன் நளன் இருக்க, தமயந்தி அவனைப் பார்த்து வியப்படைந்தாள். இவன் மன்மதனோ, நளனோ, நளகூபரனோ, ஜயந்தனோ என்று ஆச்சரியப்பட்டாள். மெய் மறந்தாள்.

எந்து3 பரிதோஷத3லி நாரீ
வ்ருந்த3 ஸஹிதித3ரெத்3து3 வினயதி3
நிந்து3 கரக3ள முகி3து3 ஸிம்ஹாஸனதி3 குள்ளிரிஸி
தந்து3 முக்தாப2லக3ளனு முத3
தி3ந்த3 காணிகெயித்து ஸதியர
ஸந்த3ணிய கெலகொத்தி நுடி3த3ளு மது4ரவசனத3லி ||35

நளனைக் கண்ட மகிழ்ச்சியில், தன் தோழிகளுடன் தமயந்தியும் எழுந்து, மரியாதையுடன் நின்று, கைகளை குவித்து, நளனை சிம்மாசனத்தில் அமர்த்தி, சுவையான பழங்களை கொண்டு வந்து தந்து, மகிழ்ச்சியுடன் காணிக்கைகளை கொடுத்து, தன் தோழிகளின் படையினரை அனுப்பிவிட்டு, பின்னர் தன் இனிமையான குரலில் தமயந்தி, நளனிடம் இவ்வாறு கூறினாள்.

ஆரு நீவெல்லிந்த3 ப3ந்தி3ரி
காரணவிதே3னம்ம ராஜ
த்3வாரத3லி நீவ் ஹொக்க ஹத3னேனில்லி கண்டு3னொண
ஸேரலம்மது3 நீவகா4ட3த3
வீரரதி ஸௌந்த3ர்யரெனெ நள
பூ4ரமண நஸுநகு3த நுடி3த3னு ஸதிகெ3 வினயத3லி ||36

யார் நீங்கள்? எங்கிருந்து வந்தீர்கள்? இங்கு வந்த காரணம் என்ன?. இந்த ராஜத்வாரத்தில் நீங்கள் எப்படி வந்தீர்கள்?. இங்கு ஒரு ஆண் பூச்சிகூட வரமுடியாதே?. நீங்கள் அபாரமான வீரராக இருக்கிறீர்கள். மிகவும் அழகாக இருக்கிறீர்கள். என்று சொல்ல, நளனும் சிரித்தவாறு, தயமந்தியிடம் மரியாதையாக இவ்வாறு கூறினான்.

தருணி கேலமரேந்த்3ரனட்டித3
சரனு தா மிகெ3 நின்ன ரூபனு
ஸுரமுனிபனருஹித3ரெ கேளித3னிந்த்3ர விரஹத3லி
கரகி3 மத3னன ஶரஹதிகெ3 மன
மருகி3 ப3ந்தி3ஹனில்லிகா3தங்
க3ரஸியாகெ3னெ கேளி முக2தி3ருஹித3ளு த3மயந்தி ||37

ஹே தமயந்தியே கேள். இந்திரன் அனுப்பிய தூதன் நான். உன்னுடைய ரூபத்தை கேட்டு, அமரேந்திரன் மிகவும் வியப்படைந்திருக்கிறான். நாரதர் அதனை அவனுக்கு கூறியிருக்கிறார். இதைக் கேட்ட இந்திரன், விரக தாபத்தில் மருகி, மன்மதனின் பாணத்தால் அடிக்கப்பட்டு, மனம் கலங்கி, இங்கு வந்திருக்கிறான். இதை சொல்லவே நான் இங்கு வந்திருக்கிறேன். இவ்வாறு நளன் கூறியதை கேட்டு, தமயந்தி பேசத் துவங்குகிறாள்.

ப3ல்லவரு நீவதி4கரெம்மொளு
ஸல்லதீ3 நுடி3யேதகிது3 ஶசி
வல்லப4ன மாதேனு ஸாகந்திரலி எனகி3ன்னு
வல்லப4னு நள ந்ருபதியல்லதெ3
நல்லருண்டே1 ஜக3தி3 நீவ் ஸுர
ரல்ல நிம்மபி4தா4னவேனெந்த3ளு ஸரோஜமுகி2 ||38

அனைத்தையும் அறிந்தவரே. நீங்கள் சிறந்தவர். என்னிடம் ஏன் இவ்வாறு சொல்கிறீர்கள்? இது சரியல்ல. சசிவல்லபனான இந்திரனைப் பற்றி இங்கு ஏன் பேசுகிறீர்கள்?. போதும். எனக்கு இனி தலைவன், நள மகாராஜாவே. தவிர, இந்த உலகத்தில் வேறு யாரும் இல்லை. நீங்கள் தேவதை அல்ல. உங்களுடைய உண்மையான பெயர் / அறிமுகம் என்ன? சொல்லுங்கள் என்றாள் தமயந்தி.

தூ3தரலி குலகோ3த்ரகள நீ
நேதகரஸுவெ தருணி இந்த்3ரனு
க்2யாத புருஷனு ப3யஸுவுது3 க்ருதபுண்ய நினகி3ன்னு
பூ4தளத நரரதி4கரே ஸம்
ப்ரீதியேகவரல்லி பி3டு3 புரு
ஹூதனனு கைவிடி3து3 நீ ஸுகி2யாகு3 நடெ3யெந்த3 ||39

தூதனாக வந்திருப்பவனின் பெயர், குல, கோத்திரங்களை ஏன் கேட்கிறாய்?. பெண்ணே, இந்திரன் மிகப் புகழ்பெற்றவன். அவன் உன்னை விரும்புவது உன்னுடைய புண்ணியமே ஆகும். இந்த பூமியில் பிறந்த மனிதர்கள் உனக்கு சரியானவர்கள் அல்ல. அவர்களை நீ ஏன் விரும்புகிறாய்?. அவர்களை விடு. இந்திரனை கைப்பிடித்துக் கொள். பின் நீ சுகமாக வாழலாம், வா இந்திரனிடம் போகலாம் – என்றான் நளன்.

இளெய மர்த்யரு நாகனிளயரி
க3ளவெயந்தவரெல்ல நுடி3யலு
குலகி3ரிகெ3 நொரஜந்தரவெ நீ நோடு3 சித்தத3லி
நள ந்ருபன ப3யஸுவடெ3 நினக3வ
நொலிவனே தா4த்ரீ ஷரொளக3
க்3க3ளனெ ஸாகெந்தெ3னலு கனலிது3 நுடி3த3ளா தருணி ||40

இந்த பூமியின் மக்கள், தேவ லோகத்தின் மக்களுக்கு (அதிபதிக்கு) சமம் ஆகுமா?. ஆகாது. ஒரு சிறந்த பெரியதான மலைக்கு, ஒரு சிறிய கூழாங்கல் சமமாகுமா? நீ உன் மனதில் யோசித்துப் பார். நளனை விரும்புகிறேன் என்கிறாய். உனக்கு அவன் கிடைப்பானா?. அவன் இந்த உலகின் அரசர்களில் சிறந்தவனா? (இல்லை). போதும். என்று நளன் சொல்ல, கோபத்துடன் தமயந்தி இவ்வாறு கூறத் துவங்கினாள்.

மானவாதீ4ஶ்வரரொளகெ ஸனு
மானவுள்ளவ ஸத்யஸந்த4 நி
தா4னி ஹிமகரவம்ஶபாவன ஸார்வபௌ4மனலெ
ஆ நரேந்த்3ரகெ3 ஸரியே மனுமுனி
தா3னவாமரரின்னு நிமகீ3
ஹீனவ்ருத்திய மாததே3வகெந்த3ளு ஸரோஜமுகி2 ||41

மனித குல சக்ரவர்த்திகளில், அனைவரிடமும் மிகுந்த மரியாதை பெற்றவன், சொன்னதையே செய்பவன், கவனமாக செயல்படுபவன். சந்திரகுலத்தை உத்தாரம் செய்ய வந்திருப்பவன். ஸார்வபௌமன். இப்படிப்பட்ட இந்த நரேந்திரனுக்கு, மனு முனி (அவரே பின்னர் இந்திரன்) அப்படிப்பட்ட தேவேந்திரன் சரியா? சமா?. உங்களுக்கு ஏன் இந்த வேண்டாத வேலை? ஏன் இப்படி பேசுகிறீர்கள் என்றாள் அந்த தமயந்தி.

நிஷத4பதியே பதியெனுத பா4
விஸிதெ3னாதன கருணவென்னலி
பஸரிஸித3ட3து3 லேஸு லேஸல்லதொ3டெ3 நள ந்ருபகெ3
அஸுவ தெருவெனு எனகெ3 ப2ல ஸி
த்3த4ஸலிதே3 ஸங்கல்பவெந்தா3
ஶஶிவத3னெ கம்ப3னிய மிடி3த3ளு நக2த3 கொனெயல்லி ||42

இத்தகைய சிறப்புகளைக் கொண்ட நிஷத நாட்டு அதிபதியான நளனே என் கணவன் என்று நான் நினைத்திருக்கிறேன். அவனுடைய கருணை என்னில் வராமல் போகாது. சிறந்தவர்களில் சிறந்தவனான அந்த நள மகாராஜாவிற்கு என் வாழ்க்கையை தருவேன். எனக்கு இந்த பலன் கிடைக்க வேண்டும் என்பதே என் சங்கல்பம் என்று அந்த தமயந்தி கண்ணீர் விட்டாள். அதனை தன் விரல் நகத்தினால் துடைத்துக் கொண்டாள்.

கரகி3தந்த:கரண ந்ருபதிகெ3
ஸரசிஜாக்ஷிய த்3ருட4வ கண்ட3னு
கருணலதெ குடி3தோ3ரிதாக்ஷண நுடி3த3னா ஸதிகெ3
ஸரஸிஜானனெ கேளு தானே
த4ரணீபதி நளனெனலு லஜ்ஜிஸி
ஶிரவ நஸுபா3கி3த3ளு மத்திந்தெ3த3ளா ந்ருபகெ3 ||43

இவ்வாறாக தமயந்தி சொல்வதைக் கேட்ட நளனுக்கு, அவனது மனம் இரங்கியது. தாமரைக் கண்களைக் கொண்ட தமயந்தியின் மன திடத்தை அவன் இவ்வாறு கண்டான். அவனது மனதில் கருணை ரஸம் பொங்கி வழிந்தது. அப்போது, அந்தப் பெண்ணிடம் இவ்வாறு கூறினான். தமயந்தியே கேள். நானே அரசன் நளன். இவ்வாறு அவன் கூறியவுடன், தமயந்தி வெட்கம் அடைந்து, தலை குனிந்தாள். நளனிடம் இவ்வாறு கூறினாள்.

நாக1னிளயரு குடிலவித்3யரு
நேக மாயாவித3ரு த4ரெயொளு
ப்ராக்ருதரு நாவ் நிம்ம நம்பு3வ பரியதெ3ந்தெனகெ3
ஸாகு மன நம்பு3வரெ ஹ்ருத3யத3
ஜோகெயலி குருஹெனகெ3 தோரென
லா கமலலோசனெகெ3 நுடி3த3னு ந்ருப நித3ர்ஶனவ ||44

தேவர்கள், மயக்குவதில் வல்லவர்கள், பற்பல மாயாவிகள் இந்த பூமியில் இருக்கின்றனர். நான் உங்களை (நீங்கள் நளன் தான்) என்று எப்படி நம்புவது? போதும் நான் ஏமாந்தது. என் இதயம் மகிழுமாறு உண்மையை சொல்லுங்கள் (நிஜமான உருவத்தை காட்டுங்கள்) என்று கூற, அந்த தாமரைக் கண்ணைக் கொண்டவளுக்கு, நளன் உண்மை நிலையை இவ்வாறு கூறத் துவங்கினான்.

வனஜ முகி2 நின்னந்தரங்க3த3
மனவ காணுவ ப3கெ3யொளானிந்
தி3னலியனிமிஷனெந்து3 பேளிதெ3னித3ர தப்பேனு
மனத3 ஸம்ஶயவேனு ஹம்ஸெய
நினகெ3 களுஹிதெ3 ராயபா4ரதி3
வனிதெ நீனித3 திளிது3 நம்பு3வுதெ3ன்ன நீனெந்த3 ||45

தாமரை போன்ற முகத்தை கொண்டவளே, உன்னுடைய மனதினை அறியும் நோக்கத்தில், நான் தேவதை என்று கூறினேன். இதில் என்ன தவறு?. இதில் ஏன் சந்தேகம் கொள்கிறாய்?. நானே உனக்கு அன்னப்பறவையை அனுப்பினேன். இதனை ஒரு ராஜதந்திரமாக கருதி, என்னை நீ நம்ப வேண்டும் என்றான் நளன்.

நளனெனலு தனு புளகஜலத3லி
முளுகி3 ஹொம்பு1ளிவோ கி3 தன்னய
கெளதி3யர மரெகொ3ண்டு3 ஹருஷத3 ஹ்ருத3யபீ4தியலி
தொலகி3த3ளு ந்ருபனித்த புரவனு
களெது3 ப3ந்த3னு மனத3 விரஹதி3
ப3ளலுதிஹ தே3வேந்த்3ரனித்3தெ3டெ3கா3கி3 வஹிலத3லி ||46

இவ்வாறு, தானே நளன் என்று கூற, தமயந்தி மெய் சிலிர்த்தாள். மகிழ்ச்சி அதிகரித்தது. தன் தோழிகளிடம் தன் இதயத்தின் மகிழ்ச்சியை பகிர்ந்து கொண்டாள். நளன், பிறகு, அந்த நகரத்தை விட்டு வெளியே வந்தான். மனதில் விரக தாபம் கொண்டான். தேவேந்திரன் இருந்த இடத்திற்கு வேகமாக வந்தான்.

ப3ந்து3 ப4யபீ4தியலி நள ந்ருப
நிந்த்3ர மாருத யம வருணரிகெ3
வந்தி3ஸுத த3மயந்தி பேளித3 மாத விவரிஸலு
ஒந்து3 நின்னலி குடிலவில்லர
விந்த3 வத3னெயரிந்த3 கேளிதெ3
வெந்து3 ஸந்தெயிஸித3ரு ப4யகொ3ண்டி3ஹ ந்ருபாலகன ||47

இந்த விஷயத்தை இந்திரனிடம் எப்படி சொல்வது என்று பயத்துடன், நளன், இந்திரன், மருத, யம, வருணருக்கு வணங்கியவாறு, தமயந்தி கூறிய விஷயங்களை விவரித்தான். இந்திரனோ – நளனே, நீ கூறிய விஷயங்களில் எவ்வித ஒளிவு மறைவும் தந்திரமும் இல்லை. நாங்களே அதனை அந்தப் பெண்களிடமிருந்து கேட்டோம். ஆகவே, நீ கவலைப்படாதே என்று பயம் கொண்டிருந்த நளனை சமாதானம் செய்தார்கள்.

நளினமுகி2யர கபடசித்தவ
திளியலாரிகெ3 ஸாத்4ய கேளை
நள ந்ருபதி நமகா3கி3 ப3ளலிதெ3யெனுதலுபசரிஸி
ஒலிது3 பூ4ஷணவித்து களுஹித3
ரிளெய வல்லப4னல்லி தாவ் த
ம்மொளகெ3யாலோசிஸித3ரா இந்த்3ர யம மாருதனு ||48

அழகான முகத்தைக் கொண்ட, ஆனால் கபட புத்தியைக் கொண்ட பெண்களின் மனம் யாருக்கும் புரிவதற்கு அஸாத்தியம். ஹே நளனே கேள். நமக்காக நீ மிகவும் கஷ்டப்பட்டிருக்கிறாய் என்று சொல்லி நளனை உபசாரம் செய்து, மகிழ்ந்து, பற்பல பரிசுகளை அளித்து அனுப்பினர். பின்னர், தேவேந்திரன், யம, மாருதர் ஆகியோர் தமக்குள் தாமே அடுத்து என்ன செய்வது என்பது பற்றி சிந்தனை செய்தனர்.

லலனெயொல்லிவுத3கின்னு ஹத3னிது3
ஹலவு மாதேனெந்து3 நால்வரு
நளன ரூபனு தாள்தரித்தலு த4ரணீவல்லப4ரு
நலிது3 ப3ருதிரெ ஸ்வர்க்க3 மர்த்யா
வளிய ஜன ஸுர ஸித்3த4 கின்னர
ரொலிது3 கு3ஹ்யக க3ருட3 க3ந்த4ர்வாதி3 ஸுரரல்லி ||49

இனி அந்தப் பெண் நமக்குக் கிடைப்பதற்கு என்ன வழி என்று அந்த நால்வரும் (இந்திரன், யம, வாயு, வருண) நளனின் ரூபத்திற்கு அவர்கள் மாறினர். அப்போது அந்த சுயம்வர நிகழ்ச்சியில் பங்கேற்பதற்காக, அரசர்கள் வந்து கொண்டிருந்தனர். அவர்களுடன், ஸ்வர்க்க, பூமி, ஆகாய மக்கள், ஸுரர்கள், ஸித்தர்கள், கின்னரர்கள் ஆகியோர்களும் அங்கு வந்தனர். கருட, கந்தர்வ முதலான தேவர்களும் அங்கு வந்தனர்.

நெரெது3த3க3ணித3தரஸுக3ளு கரி
துரக3 ரத2 பாய்து3ளத3 ஸந்த3ணி
மெரெவ ஶங்க2 ம்ருத3ங்க3 தம்ப3ட பே4ரி நிஸ்ஸாள
அருபி3தல்லி வித3ர்ப்ப4புரபதி
த4ரிஸலாபனெ ஹர மஹாதே3
வரஸ ப3ண்ணிஸலரியெ நெரெத3 மஹாமஹீஸுரர ||50

அந்த நகரத்தில் பல்வேறு நாட்டு அரசர்கள் தங்களின் யானை, குதிரை, ரத, காலாட்படைகளுடன் வந்திருந்தனர். அங்கு சங்கு, ம்ருதங்க, தம்பட, பேரி, நிஸ்ஸாள ஆகிய வாத்தியங்களின் சத்தம் அதிகமாக கேட்டது. விதர்ப்ப நாட்டின் அரசனான பீமனால் இவர்களை வரவேற்று உபசரிக்க முடியுமா?. ஹே ஹர மகாதேவரே, இந்த சம்ப்ரமத்தை (மகிமை பொருந்திய தேவர்களின் / அரசர்களின் கூட்டத்தை) நான் என்னவென்று வர்ணிப்பேன்?

அவர பரியலி கரெது3 வினயதொ3
ளவரவர மரியாதெ3 மேரெயொ
ளவரவர ஸத்கரிஸி குள்ளிரிஸித3னு பீ4ம ந்ருப
அவரவரிகு3சிதோபசாரதொ3
ளவரவர மன்னிஸுதலிர்த3னு
பு4வனபதிக3ளனேகரனு ஸபெ4யொளகெ3 கேளெந்த3 ||51

இத்தகைய அனைவரையும் அழைத்து, பணிவுடன் அனைவருக்கும் மரியாதை செலுத்தி, அனைவரையும் அமர்த்தினான் பீமன். அவரவர்களுக்கு தக்க உபசாரங்களை செய்து, (அதில் ஏதாவது குறைகள் வந்தால்), தன்னை மன்னிக்குமாறு வேண்டினான். பிறகு பீமன், சபையில் அனைவரிடமும் வேறு ஏதாவது தேவைகள் இருக்கிறதா என்று கேட்டான்.

ஒந்து3 கடெ3யலி தாள மத்3த3ளெ
யொந்து3 கடெ3யலி ஸரஸ ந்ருத்யக3
ளொந்து3 கடெ3யலி ஸாரதர ஸங்கீ3த ஸாஹித்ய
ஒந்து3 கடெ3யலி க3த்3யபத்3யக3
ளொந்து3 கடெ3யலி தர்க்கஶாஸ்த்ரக3
ளொந்து3 கடெ3யலி ஹாஸ்யதி3ந்தி3ருதிர்து3தா3ஸ்தா2ன ||52

அந்த சபையில் ஓரிடத்தில் தாள, மத்தளங்களை சிலர் வாசித்துக் கொண்டிருந்தனர். வேறிடத்தில் சிலர் அழகான நடனம் ஆடிக் கொண்டிருந்தனர். வேறிடத்தில் சிலர் ஸங்கீத, ஸாகித்யங்கள் இசைத்துக் கொண்டிருந்தனர். வேறிடத்தில் சிலர் கத்ய, பத்யங்களை பாடிக் கொண்டிருந்தனர். வேறிடத்தில் சிலர் தர்க்க, சாஸ்திரங்களை வாதம் செய்து கொண்டிருந்தனர். வேறிடத்தில் சிலர் நகைச்சுவையுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தனர்.

இத்தலா த3மயந்திகெ3ண்ணெய
நொத்தித3ரு ஶோபா4னக3ள பா
டு3த்த கெ3லித3ரு திகு3ர மிகெ3 விவிதோ4பசாரத3லி
உத்தமாங்க3னெக3ளவடி3ஸெ நலி
யுத்த ஸதியரு மஜ்ஜனத3 மனெ
க3த்யதி4க ஹருஷத3லி த3மயந்தியனு கரெதொ3ய்து3 ||53

இங்கு, தமயந்திக்கு தேகம் முழுக்க எண்ணெய் தடவியவாறு, ஷோபனங்களை பாடியவாறு, பற்பல உபசாரங்களை செய்து அவளை மகிழ்ச்சிப் படுத்தினார்கள். அந்த தமயந்தியை சுற்றியவாறு, அவளது தோழிகள் ஆடிப் பாடினார்கள். இவ்வாறாக அவளை குளியல் அறைக்கு அழைத்துச் சென்றனர்.

பெ3ரஸித3ரு பன்னீர ஹொங்கொ3
ப்பரிகெ3யலி மொகெ3மொகெ3து3 நாரிய
ரெரெத3ரங்க3னெக3மள சந்த3ன க3ந்த4பரிமளதி3
தருணியரு லேபிஸித3ரஸிகெ3
வரது3கூலாப4ரணக3ள ஶ்ருங்
க3ரிஸித3ரு த3மயந்தியொப்பித3ளதி4க தேஜத3லி ||54

தமயந்திக்கு பன்னீர் தெளித்து குளிப்பாட்டினர். அதையும் ஒரு பெரிய பாத்திரத்திலிருந்ததை, மொண்டு மொண்டு எடுத்து ஊற்றினார்கள். அந்தப் பெண்கள், தமயந்திக்கு நறுமணம் மிக்க சந்தனத்தை பூசினார்கள். மிகச் சிறந்ததான ஆபரணங்களால் அவளை அலங்கரித்தனர். இதனால், தமயந்தி மிகவும் பளிச்சென்று அதிகமாக ஒளிர்ந்தாள்.

மட3தி3யரு ப3ளஸித3ரு ஸூத்தலு
ஹட3ப சாமர கி3ண்டி3யொளிக3
தொ3ட3னிரலு ப3ந்த3ளு ஸிதாப்3ஜகெ லக்ஷ்மியந்த3த3லி
எட3ப3லதொ3ளிஹ கஞ்சுகிக3ளு
க்3க3டி3ஸெ பாயவதா4ரினலி முங்
கு3டி3ய ஸதியர க3ட3ணத3லி நடெ3தந்த3ளிந்து3முகி2 ||55

அந்தப் பெண்கள் தமயந்தியை சுற்றிலும், பற்பல அலங்காரப் பொருட்களை ஏந்தியவாறு, சாமரங்களை வீசியவாறு, அனைவரும் தொடர்ந்து வர, தமயந்தி வந்தாள், வெள்ளைத் தாமரையில் வீற்றிருக்கும் லட்சுமிதேவியைப் போல; இடது வலது புறத்தில் இருந்த சேவகிகள், அவளது வருகையை திரும்பத்திரும்ப அறிவித்துக் கொண்டிருக்க, அரண்மனைக்கான வழியில், தன் தோழிகளுடன் சேர்ந்து தமயந்தி வந்தாள்.

குடி3தெக3ங்க3ள ஸிரிமுடி3ய ப3ட3
நடு3வ ஸெளெவதி பெ3ட3கி3னலி ஹொங்
கொ3ட3த3 மொலெ வையாரது3டு3கெ3ய ஸிரிய ஸட3க3ரத3
தோட3த ஜணஜண ரவத3 மெல்லடி3
யிடு3வ க3மனத3 ப4ரதி3 கிரு பெ3ம
ரிடு3த ப3ந்த3ளு ஸகி2யரொட3னெ விவாஹமண்டபகெ ||56

மயக்கும் கண்களுடன், அழகான கூந்தலுடன், மெலிந்த இடையுடன், ஒளிர்வதான அழகான உருவத்தில், தன் உடலின் மேல், மிகச் சிறந்ததான ஆடையை, மிக விலையுயர்ந்ததான கங்கணங்கள் கையில் ஒளிர்ந்து கொண்டிருக்க, மெதுவாக அடி மேல் அடி வைத்தவாறு, தென்றலைப் போல மெதுவாக, தன் தோழிகளுடன், தமயந்தி, திருமண மண்டபத்திற்கு வந்தாள்.

அவனிபதி நிஜகுவரிகெ3ந்த3னு
விவித4ரதுனத3 மகுடவர்த்த4ன
பு4வனபதிக3ளனேகவிதே3லா ஸிம்ஹபீட2த3லி
யுவதி நோடி3த்தெரதொ3ளிஹ ந்ருப
நிவஹத3லி நீ ஹாய்கு மனவி
த்3த3வன கொரளிகெ3னுத்த கொட்டனு புஷ்பமாலிகெய ||57

அரசனான பீமன், தன் மகளான தமயந்தியிடம் இவ்வாறு கூறினான். பற்பல சிறந்தவர்களான, வீரர்களான, அரசர்கள் பலர் அவரவர்களின் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருக்கின்றனர். ஹே தமயந்தியே பார், இந்த அரசர்களின் கூட்டத்தில், நீ சென்று பார்த்து, உனக்கு பிடித்தவனுக்கு, அவன் கழுத்தில் இந்த மாலையை போடுவாயாக என்று ஒரு புஷ்ப மாலையை அவளிடம் கொடுத்தான்.

ப3ந்த3ளா த3மயந்தி ந்ருபஸபெ4
க3ந்து3 ஹொாக்களூ கெ3ளதியரு முத3
தி3ந்த3 தோரித3ரல்லி இவரிவரெந்து3 விவரிஸுத
முந்தெ3 ப3ரெ கைகம்பி3யர ப3லு
ஸந்த3ணிய கெலகொத்திஸுதலிர
லிந்து3முகி2 நோடி3த3ளூ லஜ்ஜாப4வதொ3ளவனிபர ||58

அரசர்கள் நிறைந்திருந்த அந்த சபைக்கு தமயந்தி வந்தாள். அவளுடன் தோழிகளும் மகிழ்ச்சியுடன் வந்து, அந்த அரசர்களை இவர்கள் இவர்கள் என்று அறிமுகம் செய்தவாறு, விவரித்தவாறு முன்னே நடக்க, குச்சிகளை பிடித்தவாறு (சேவகர்கள்), அந்த கூட்டத்தினரை சரிப்படுத்திக் கொண்டிருக்க, தமயந்தி, மிகவும் வெட்கத்துடன் அந்த அரசர்களை பார்த்தாள்.

மாளவாதி4பனீஷ மக3த4 ந்ரு
பாலனீதனு மத்ஸ்ய கு1ரு நீ
பாலனீதனு கோஸலான்வயனீத ப3ர்ப3ரனு
சோளனீதனு ஸிந்து4ராஜனு
நீலனீத களிங்க3 குந்த1ள
பா1லகன நோடி3த்தலமரேஸ்வரன ஓலக3வ ||59

இவன் மாளவ நாட்டு அரசன்; இவன் மகத நாட்டு அரசன்; மத்ஸ்ய, குரு அரசர்கள் இவர்கள்; கோஸல அரசன் இவன்; பர்பரன், சோழன் இவன்; சிந்து ராஜன் இவன்; நீலன் இவன்; களிங்க, குந்தள பாலகன் இவன்; என்று அந்த அரசர்களின் வரிசையை பார்த்தவாறு தமயந்தி வந்தாள்.

என்னனொலிதி3ஹளெந்து3 கெலப3ரு
ஸன்னெமாடி3த3ளெந்து3 கெலப3ரு
க3ன்னதி3ந்தீ3க்ஷிஸுதலித்3த3ரு கெலரு ஹுப்3பி3னலி
ஸன்னெதோ3ரிதளெந்து3 கெலப3ரு
பி3ன்னணதி3 மிகெ3 ஓரெ நோட1த3
கண்ணினிந்தீ3க்ஷிஸித3ளெண்டா3டி3த3ரு கெலகெலரு ||60

இவள் என்னையே தேர்த்தெடுக்கிறாள் என்று சிலர்; என்னைக் குறித்து சமிக்ஞை செய்தாள் என்று சிலர்; ஆர்வத்துடன் காத்திருந்தனர் சிலர்; புருவத்தால் சமிக்ஞை செய்தாள் என்று சிலர்; தொடர்ச்சியாக, அதிகமாக ஓரக் கண்களால் அவள் என்னை பார்த்தாள் என்று கூறினர் சிலர்.

பா3ய பி3ங்கத3 ஸவினுடி3யனா
ராயராடி3த3ரல்லி கமலத3
ளாயதாம்ப3கி நளன ரூபின நால்வரிகெ3 கண்டு3
மாயவிது3 தானரியெனிவர நி
ஜாயதவனெந்தெ3னுத முரிதா3
வாயுக3தியலி ப3ந்து3 ஹொக்களு தன்ன மந்தி3ரவ ||61

மிகவும் தன்னடகத்துடன், இனிமையான பேச்சினையே அங்கிருந்த அந்த அரசர்கள் பேசினர். தாமரைக் கண்களைக் கொண்டவளான தமய்ந்தி, நளனின் ரூபத்தில் இருந்த நால்வரையும் பார்த்து, இது ஏதோ மாய வேலை. நான் இவர்களை அறிய மாட்டேன். இவர்களுடைய நிஜ ரூபம் என்னவென்று தெரியவில்லை என்று சொல்லியவாறு, அந்த சுயம்வரத்தை நிறுத்தியவாறு, வாயு வேகத்தில் வந்து தன் இருப்பிடத்தை அடைந்தாள்.

கண்டுபேக்ஷிஸி ப3ந்த3ளங்க3னெ
மண்ட3லாதி4பரெல்லரனு அத3
கண்டு3 பீ4ம ந்ருபால த1னுஜெய ப3ளிகெ3 நடெ3தந்து3
அண்ட3லெது3 பெ3ஸகொண்டொ3ட3ந்தா3
க2ண்ட3லன மாயெக3ள விவரிஸெ
சண்டபு3த்தி4யனுள்ள ந்ருப சிந்திஸித3 பா4ரதிய ||62

இவ்வாறான மாறுபாடுகளை (மோசடிகளை) கண்டு, அனைத்து அரசர்களையும் கண்டு, தமயந்தி திரும்பி தன் இடத்திற்கு வந்தாள். இதனைக் கண்ட பீம மகாராஜா, தன் மகளிடம் சென்று, என்ன விஷயம் என்று கேட்க, அவளோ மகாராஜர்களின் மாயைகளை விவரிக்க, சிறந்த புத்தி கொண்ட பீம மகாராஜன், உடனடியாக சரஸ்வதி தேவியை பிரார்த்தனை செய்தான்.

வாணி நீரஜபாணி ப்^{3}ரம்மன
ராணி பன்னக^{3}வேணி ஸுக்ருத
ஶ்ரோணி ஸுரனிகுரம்ப^{3}வந்தி^{3}தெ ஸத்யஸஞ்சாரி
வாணி ஸ்த்ரீ குலரன்னெ வரகீ^{3}
ர்வாணி ரக்ஷிஸு ரக்ஷிஸெந்தா^{3}
க்ஷோணிபதி கைமுகி^{3}து^{3} பே^{3}டி^{3}த^{3}னா ஸரஸ்வதிய ||63

வாணியே, தாமரையை கையில் பிடித்திருப்பவளே, பிரம்மனின் ராணியே. பாம்பினைப் போன்ற கூந்தல் கொண்டவளே. புண்ணியங்களை செய்த தேவர்களின் வரிசையால் வணங்கப்படுபவளே. அனைத்து இடங்களிலும் சஞ்சாரம் செய்பவளே. வாணியே. பெண்களின் குலத்தின் பெருமையே. வரங்களை அளித்து அருள்வாயாக. என்னை காப்பாயாக என்று அந்த பீம அரசன் கை குவித்து வணங்கினான், அந்த சரஸ்வதியை.

நெனெயலாக்ஷண ப^{3}ந்த^{3}ளல்லிகெ^{3}
வனஜனாப^{4}ன ஸொஸெ ஜக^{3}த்பா
வனெ ஸுரார்ச்சிதெ தே^{3}வி ப^{4}க்தாஶ்ரிதஜனாதா^{4}ரெ
ஜனப நீனிந்தி^{3}னலி என்னனு
நெனெத^3 ஹத^{3}னேனெனலு பத^{3}யுக^3
வனஜகானதனாகி^{3} பி^{3}ன்னயிஸித^{3}னு பா^{4}ரதிகெ^{3} ||64

இவ்வாறு பீமன் வணங்கியவுடன், அங்கு வந்தாள். வனஜனாபனான பகவந்தனின் மருமகள் (சரஸ்வதிதேவி), உலகை காப்பவள். தேவர்களால் வணங்கப்படுபவள். தேவி. பக்தர்களின் கதி. மக்களுக்கு ஆதாரமாக இருப்பவள். அரசனே, நீ இன்று என்னை நினைத்த காரணம் என்ன என்று கேட்க, பீமனு, சரஸ்வதி தேவியின் பாதங்களில் விழுந்து வணங்கி, இவ்வாறு அவளிடம் பிரார்த்தனை செய்தான்.

நிக^{3}மனுதெ கீ^{3}ர்வாணி ரக்ஷிஸு
முகு^{3}த^{3}ரனு கருணத^{3}லி நோடு^{3}த
லக^{3}ணிததி^{3} அரஸுக^{3}ளு நெரெதி^{3}ரெ திளியலரிதெ^{3}மகெ^{3}
மக^{3}ள மன விக^{3}டி^{3}ஸிது நால்வரு
பெ^{3}க^{3}டு^{3}கொலிஸித^{3}ரெனலு பா^{4}ரதி
நகு^{3}த நுடி^{3}த^{3}ளு கரெது^{3} த^{3}மயந்தியளனுபசரிஸி ||65

வேதங்களால் போற்றப்படுபவளே. உத்தமமான தேவதையே. உன் பக்தர்களை கருணையுடன் காப்பாற்று. இங்கு வந்து நிறைந்திருக்கும் அரசர்களை பார்த்தால், எங்களுக்கு இது தெரிந்தது. இதைக் கண்டு மகளின் மனம் கலங்கியது. அதில் நால்வர் இவளுக்கு ஏமாற்றம் (பெகடு = anxiety) கொடுத்திருக்கின்றனர். என்று சொல்ல, பாரதிதேவி, சிரித்தவாறு தமயந்தியை அருகில் அழைத்து, அவளை உபசரித்து, இவ்வாறு கூறினாள்.

தே3வ மாயவிதீ3க3 கேளெலெ
தே3வி இந்த்3ரன ப4ஜிஸெனலு ஸம்
பா4வனீயர ஸபெ4கெ3 ப3ந்தெ3ரகி3த3ளு ப4க்தியலி
தே3வகுலஸம்ப4வரு ரக்ஷிஸி
நீவு மக3ளெந்தெ3ன்ன பா4விஸி
பாவனரு தரளெயனு பதிகரிஸெந்3தளிந்து3ம்ருகி2 ||66

இது அனைத்தும் தேவர்களின் மாயை என்று சொல்லி, சரஸ்வதி தேவி தமயந்தியிடம், நீ இந்திரனை வணங்கு என்று கூறினார். அந்த அரசர்களின் சபைக்கு தமயந்தி வந்து இவ்வாறு பக்தியுடன் அவர்களை வேண்டினாள். தேவ குலத்தை காப்பவர்கள் நீங்கள். என்னை காக்க வேண்டும். என்னை மகளாக நினைத்து, புண்ணியம் செய்தவர்களான நீங்கள், இந்தப் பெண்ணுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்றாள்.

க4ளிலனே ப்ரச்சன்னவேஷவ
களெது3 யம பவமான வருணரு
ப3ளிக ஸுரபதி மெச்சி த3மயந்தியனு கொண்டா3டி3
நள ந்ருபன கரெஸித3ரு ஹூவின
மளெய கரெத3ரு தே3வது3ந்து3பி4
மொளக3லரஸன கொரளிகி3ட்டளு புஷ்பமாலிகெய ||67

உடனடியாக, தங்கள் மாய வேடத்தை களைந்து, யம, வாயு, வருணன் மற்றும் இந்திரன், தயமந்தியை மெச்சி கொண்டாடி, அங்கிருந்த நள மகாராஜாவை அழைத்தனர். பூமழையை பொழிந்தனர். தேவதுந்துபி முழங்கின. தமயந்தி மாலையை நளனின் கழுத்தில் இட்டாள்.

ஆ ஸமயத3லி பீ4ம ந்ருப ஸந்
தோஷத3லி கரெஸித3னு முனிக3ள
ஸேஸெத3ளித3ரு ஸதிபதியரிகெ3 ஹரஸி அக்ஷதெய
பூ4ஸுரர மததி3ந்த3லா த4ர
ணீஷ தா4ரெயனெரெத3னல்லி வி
லாஸதி3ந்த3 பாடி3த3ரு முத்தெயிதெ3யரு ஶோப4னவ ||68

அந்த சமயத்தில், பீம மகாராஜா மகிழ்ச்சியுடன் முனிவர்களை அங்கு அழைத்தான். அவர்களை உபசரித்தான். தம்பதிகளை அழைத்து, அக்ஷதையை தூவினர். அரசர்களின் சம்மதத்துடன், பீம அரசன், தமயந்தியை நளனுக்கு திருமணம் செய்து கொடுத்தான். அங்கிருந்த சுமங்கலியர்கள், ஷோபனவை மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் பாடினர்.

மங்க3ளாரதியெத்தித3ரு தே3
வாங்க3னெயரவனிபகெ3 த4ரெயொளு
துங்க3விக்ரமனாகெ3னுத ஹரிஸித3ரு முனிவரரு
ஹிங்க3த3மரேந்த்3ரனு மனோஹர
த3ங்க3வஸ்த்ராப4ரணவித்து ஸு
ராங்க3னெயரொட3கூ3டி3 களுஹிஸி கொண்ட3னுசிதத3லி ||69

தமயந்தி மற்றும் நளனுக்கு, மங்கல சுமங்கலியர்கள் ஆரத்தியை எடுத்தனர். இந்த பூமியில் தலைசிறந்த வீரனாக ஆக வேண்டும் என்று முனிவர்கள் வாழ்த்தினர். இந்திரன், நளனுக்கு, அழகான அங்கவஸ்திரங்களை அளித்து, தான் அனுப்பி வைத்த பெண்கள், தேவதைகள் ஆகியோருடன் அங்கிருந்து விடைபெற்று தன் இருப்பிடத்திற்கு சென்றான்.

அரஸ கேளு விவாஹஸமனந்
தரதொ3ளைத3னெய தி3னத3லி கொ
ப்பரிகெ3யலி தும்பி3த்3த3 பன்னீரனலி குங்குமவ
பெ3ரஸி ஹொய்யாடி3த3ரு உப4யத3
தருணியரு ஓகு1ளிய பரிமள
ஹொரெது3த3வனீதளவ ஸுரனிகுரும்ப4 நலிதா3டெ3 ||70

ஹே தர்மராஜனே கேள். அந்த திருமண சமயத்தில், அடுத்த ஐந்தாவது நாள், ஒரு பெரிய பாத்திரத்தில் பன்னீர் நிரப்பி, அதில் குங்குமம் கலந்து இருவரையும் குளிப்பாட்டினர். அந்த இடமே அருமையான நறுமணம் நிரம்பியிருந்தது. உலகத்து தேவர்கள் குழுக்கள் மகிழ்ச்சியுடன் ஆடிப் பாடினர்.

அரஸ கேளை தன்ன பா4ந்த4வ
த4ரணிபர மந்த்ரிக3ள முனிமு
க்2யர ஸுகா3யக பண்டி3தர பூ4ஸுரர யாசகர
ஹருஷ மிக3லாத3ரிஸித3னு கரி
துரக3 வஸ்த்ராப4ரணதி3ந்து3ப
சரிஸி பீ4ம ந்ருபாலனவரவருக3ள பீ3ள்கொட்ட ||71

ஹே தர்மராஜனே கேள். தன் உறவினர், சக அரசர்கள், மந்திரிகள், முனிவர்கள், முக்யஸ்தர்கள், பாடகர்கள், பண்டிதர்கள், அரசர்கள், யாசகர்கள் ஆகியோரை மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் உபசரித்தான். அவர்களுக்கு யானை, குதிரை, வஸ்திர ஆபரணங்கள் ஆகியவற்றை கொடுத்து உபசரித்து, பீம மகாராஜா, அந்த அனைவரையும் திரும்ப தங்களிடம் இடத்திற்கு செல்வதற்காக விடை கொடுத்தான்.

அளியனனு மன்னிஸுத மக3ளிகெ3
ஹொளெவ மணிபூ4ஷணவ பெட்டிகெ3
க3ளனு க3ஜ ரத2 துரக3 பாதா3தி3க3ள லலனெயர
ப3ளுவளியனித்தவனிபதி நிஜ
ப3லஸஹித மாடி3த3னு பயணவ
நுலிவ மங்க3ள பாட2கர ஸந்த3ணிய ரப4ஸத3லி ||72

மாப்பிள்ளையை ஆசிர்வதித்து, மகளுக்கு ஒளிர்வதான மணி பூஷணங்களின் பெட்டிகள், யானை, ரத, குதிரை, காலாட் படைகள், பல சேவகிகள், ஆகிய பரிசுகளை பீமன் அளித்தான். இவ்வாறான அபாரமான பரிசுகளுடன், நளன் தன் பயணத்தை துவக்கினான். அவனுடன் மகிழ்ச்சியுடன் பாடகர்களின் குழுவும் பாடிக் கொண்டே சென்றது.

வர முஹூர்த்ததொ3ளேரித3னு மணி
கிரணது3ன்னத ரத2வ நளபூ4
வரனு நிஜஸதி ஸஹித ஹொக்கனு நிஷத4 பட்டணவ
மொரெவ ஶங்க2 ம்ருத3ங்க3 பே4ரிக3
ளுருபி3 த4ந்த4ணிரெனலு மிகெ3 மோ
ஹரிஸிதா1 நிஸ்ஸாளததி க4னவாத்3ய கோ4ஷிஸலு ||73

ஒரு நல்ல முஹூர்த்தத்தில், தங்கமயமான மணிகள் கட்டப்பட்ட ரதத்தில் நளன், தன் மனைவி தமயந்தியுடன் ஏறினான். நிஷத பட்டணத்தை வந்து அடைந்தான். ஒலிப்பதான சங்கு, ம்ருதங்க, பேரிகள் முழங்க, மிகவும் மனம் மயக்குவதான நிஸ்ஸாள என்னும் வாத்தியம், அவன் வருகையை அறிவித்தது.

ப3ந்து3 ஹொக்கனு மந்தி3ரவ ந்ருப
வ்ருந்த3 நலியலு ஸகல ஜன ஸஹி
தந்து3 ஸிம்ஹாஸனகெ ப3ந்த3னு ஸசிவரொக்3கி3னலி
இந்த3முகி2 த3மயந்தியொட3னா
நந்த3த3லி ஸாம்ராஜ்யவாளித3
நந்து3 வரபுரத3ரஸ சென்னிக3ராய கருணத3லி ||74

தன் அரண்மனையை வந்து அடைந்தான் நள. தன்னுடைய குழுவினர்களுடன், மக்களுடன் சிம்ஹாஸனத்திற்கு வந்தான். அமைச்சர்களின் முன்னிலையில் தமயந்தி உடன், மகிழ்ச்சியில் அந்த நாட்டினை ஆண்டான். இவை அனைத்தும் வரபுரத அரஸ, சென்னிகராயனின் கருணையில் நடந்தது.

***

<u>**நான்காம் ஸந்தி**</u>

மருகெ3 புருஜன ஜூஜினலி பு
ஷ்கரகெ3 ராஜ்யவ ஸோது நளபூ4
வரனு நிஜஸதி ஸஹித ஹொரவண்டனு வனாந்தரகெ ||

அரண்மனை, மக்கள் என அனைவரையும் புஷ்கரனிடம் சூதாட்டத்தில் தோற்று, நள மகாராஜா தன் மனைவியுடன் வனத்திற்கு புறப்பட்டான்.

கேளிதை ராஜேந்த்3ர த4ர்ம ந்ரு
பால நைஷத4னதுள ஸம்பத3
தே3ளிகெ3யனேனெம்பெ3 ஸப்த த்3வீபதவனிபர
மௌளிக3ளு ந்ருபனங்க்4ரி கமலவ
நோலகி3ஸுதிஹுத3வன கீர்த்தி ச
டாளிஸிது தைஜக3வனவனீபால கேளெந்த3 ||1

ஹே தர்மராஜனே கேள். நளனானவன், நிஷாத நாட்டு அரசன், அவனுடைய அபாரமான செல்வத்தின் சிறப்பினை நான் என்னவென்று சொல்வேன்?. ஸப்த த்வீபத்தில் இருக்கும் அரசர்கள் அனைவரின் கிரீடங்கள், இவனுடைய பாத கமலங்களை முட்டுகின்றன. அவனுடைய புகழ் அபாரமாக இருக்கிறது. மூன்று உலகங்களுக்கும் அவனே அரசனாக இருந்தான். கேள்.

இந்தெஸெவ ஸம்பத்தினலி பூ4
காந்த நளசக்ரேஶனலி த3ம
யந்தி படெ3த3ளு புத்ரக1ன வரபுத்ரியோர்வளனு
ஸந்தஸதொ3ளிரலா வித3ர்ப்ப4 பு
ராந்தரதி3 நெரெத3கி2ள ஜன பூ4
காந்தரொட3னைதந்து3 ஹொக்கரு தம்ம நக3ரிக3ள ||2

இவ்வாறு இருந்ததான அபாரமான செல்வங்களுடன் இருந்தவனான, பூமண்டலத்தின் அரசனான நளனுடன், தமயந்தி பெற்றாள் – ஒரு மகனை மற்றும் ஒரு மகளை. அப்போது அந்த விதர்ப்ப நகரமே இவர்களை கண்டு மகிழ்ந்தது. அனைத்து மக்களும் இவர்களை பார்க்க வந்து, பின்னர் தங்களின் நகர்களுக்கு திரும்பச் சென்றனர்.

ஸுரபனாக3 வித3ர்ப்ப4புரவனு
தெரளுதமராவதிகெ3 தி3க்பா
லரு ஸஹித நலவிந்தெ3 த3மயந்திய சரித்ரெயனு
ஹருஷமிகெ3 கொண்டா3டு3தைதரு
திரலு மார்க்க3தி3 கண்ட3ரா கலி
புருஷனனு குடிலாத்மகன நிஸ்ஸார ஹ்ருத3யனனு ||3

இந்திரன் அந்த விதர்ப்ப புரியை விட்டு, தன்னுடைய அமராவதிக்கு திரும்பச் சென்றான். தன்னுடன் வந்தவர்களுடன். அங்கு கண்ட தமயந்தியின் சரித்திரத்தை (மகிமைகளை) மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் பேசிக் கொண்டு, கொண்டாடியவாறு அவர்கள் வந்து கொண்டிருக்க, வழியில் இவர்கள், கலிபுருஷனை கண்டனர். அவன் மிகவும் நயவஞ்சகம் (தந்திர மதி) கொண்டவன். சிறிதும் கருணை இல்லா இதயம் கொண்டவன்.

குருளு ஜுஞ்ஜுரு தலெய தக்3கி3த்3
கொரள கெங்க3ரிக3ண்ண மோரெய
கரகு க3ட்3ட3த்3 கெஞ்சுமீஸெய மலினவஸனத3லி
நெரெத3 வீர கராள ப4டரி
த்தெரதொ3ளுக்கின தேரினலி கலி
புருஷ காணிஸிகொண்ட3னமரேஷ்வரன நஸு நகு3த ||4

அந்த கலி புருஷனின் வர்ணனை இவ்வாறு இருக்கிறது. சுருள் முடிகள். தலையை குனிந்தவாறு இருந்தான். சிவந்த கண்கள். முறம் போன்ற பரந்த மார்புகள். அடர்ந்த மீசை. அழுக்கான, மலிவான ஆடைகள். இவற்றுடன் இருந்தவனான வீரன், துஷ்ட, தன் வீரர்களுடன் இருந்தவன். தன் தேரில் இருந்த இத்தகைய கலி புருஷனை, சிரித்தவாறு இருந்தவனை, இவர்கள் பார்த்தனர்.

ஆரு நீ ஜம்பா4ரியோ இவ
ராரு யம வருணாத்4யரோ ஸஞ்
சாரவெத்தலு நிமகெ3யெனலமரேந்த்3ர நஸு நகு3த
தோரஹுத்ததொ3ளெந்த3 நளனிகெ3
நாரி த3மயந்தியனு மது3வெய
தா4ரெயெரெயிஸி பந்தெ3வெனெ க2திகொ3ண்ட3 கலிராய ||5

அப்போது இவர்களை பார்த்து கலி கேட்கிறான். நீ யார் இந்திரனா? இவர்கள் யார்? யம, வருண ஆகியோரா?. நீங்கள் சஞ்சாரம் போய் வருகிறீர்களா? என்று கேட்க, இந்திரன் சிரித்தவாறு இவ்வாறு கூறுகிறான். நளனுக்கு தமயந்தியை திருமணம் செய்து வைத்துவிட்டு, நாங்கள் வந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்றான். இதைக் கேட்ட கலி புருஷன் மிகவும் கோபம் கொண்டான்.

அனிமிஷரு நீவதி4க பலரா
வனிதெயனு கைகொள்ளலாரதெ3
ஜனப நள ந்ருபகி3த்து ப3ந்தி3ரெ ஹரமஹாதே3வ
எனகெ3 நேமிஸி களுஹி நிம்மய
மனத3 ப3யகெய ஸலிஸுவெனு கே
ளெனலு ஸுரபதி நஸு நகு3த கலிபுருஷகி3ந்தெந்த3 ||6

இந்திராதிகளே, நீங்கள் மிகவும் பலசாலிகள். அந்த பெண்ணை தமயந்தியை, நீங்கள் திருமணம் செய்யாமல், அந்த அரசனான, நளனுக்கு திருமணம் செய்து கொடுத்துவிட்டு வந்திருக்கிறீர்கள். ருத்ரதேவர் என்னை இங்கு அனுப்பியிருக்கிறார். உங்களின் மனதின் விருப்பத்தை நான் நிறைவேற்றுவேன். அது என்னவென்று சொல்லுங்கள் என்று கேட்க. இந்திரன், சிரித்தவாறு கலிபுருஷனிடம் இவ்வாறு கூறத் துவங்கினான்.

லேஸனாடி^{3}தெ^{3} கலிபுருஷ நின
கீ^{3}ஸு பௌருஷவுண்டெ நமகி^{3}
ந்னா ஸரோருஹக^{3}ந்தி^{4}யலி மனவில்ல நள ந்ருபதி
ஆ ஸமஸ்த ந்ருபாலரலி ஸ
த்^{3}பூஷணனு ஶௌர்யன்னதனு கம
லாஸனனிக^{3}ளவல்ல நின்னலி ஹரிவுதே^{3}னெந்த^3 ||7

இந்திரன், கலி புருஷனிடம் இவ்வாறு கூறுகிறான். ஹே கலிபுருஷனே, நான் கூறியது தீவிரமாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம். உனக்கு அவ்வளவு வீரம் இருக்கிறதா?. நமக்கு இனி அந்தப் பெண்ணின் மேல் ஆசை இல்லை. அந்த நள மகாராஜன், அனைத்து அரசர்களில் மிகச் சிறந்தவன். சிறந்த வீரன். அவன் பிரம்மனுக்கே சமமாக நாங்கள் கருதுகிறோம். இதை உன்னிடம் சொல்வதில் என்ன?

எனலு க^{2}திகொ^{3}ண்டெ^{3}ந்த^3 கேளெலெ
அனிமிஷாதி^{4}ப என்னனரியா
தி^{3}னபனிதி^{3}ரலி தமத^3 கா^{3}வளியே மஹாதே^{3}வ
எனகெ^{3} ஸரியாரின்னு தஹெனா
வனிதெயனு குஹகத^{3}லி நளபூ^{4}
பனனு கெடி^{3}ஸியெ கானனகெ களுஹுவெனு நோடெ^{3}ந்த^3 ||8

என்று இந்திரன் கூற, கலி புருஷன் மிகவும் கோபம் கொண்டு, ஹே இந்திரனே கேள். என்னைப் பற்றி உனக்கு தெரியாது. நான் அனைவருக்கும் அபாரமான கடும் இருட்டாக / சூறாவளி சீற்றம் போல கஷ்டத்தை கொடுப்பவன். மகாதேவரான ருத்ரர், எனக்கு சரி சமம் என்று யாரும் இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார். நான் அந்த பெண்ணை, நளனை, தந்திரமாக, கெடுத்து, அவர்களை காட்டிற்கு அனுப்புவேன், நீங்கள் பாருங்கள் – என்றான்.

ஹரி ஹர பி^{3}ரம்மாதி^{3} தே^{3}வரு
நரருரக^3 ஸுர யக்ஷ கின்னர
க^{3}ருட^3 க^{3}ந்த^{4}ர்வாதி^{3} ஸுமனஸரெல்லரனு பி^{3}ட^{3}தெ^{3}
ஹுருளுகெ^{3}டி^{3}ஸுவெ ஸாகு நள பூ^{4}
வரன மாதேனின்னு லோகாந்
தரதொ^{3}ளெதுரில்லெனகெ^{3} நீவேனரியிரே எந்த^3 ||9

ஹரி, ஹர, பிரம்மாதி தேவர்கள், நர நாராயணர்கள், சேஷ, தேவர்கள், யக்ஷர்கள், கின்னரர்கள், கருட, கந்தர்வாதி என அனைவரையும் விடாமல், பிடித்து அவர்களை துன்புறுத்துவேன். போதும். நளனைப் பற்றிய பேச்சு இனி எதற்கு?. இந்த உலகங்களில் எனக்கு எதிராக யாருமே இல்லை. இதைப் பற்றி உங்களுக்கு என்ன தெரியும்? என்றான் கலிபுருஷன்.

நிமகெ பௌருஷவில்ல நளனா
க்ரமிஸிகொண்ட^{3}னு ஸதிய புருஷா
த^{4}மரு நிமகி^{3}ன்னேகெ கூடி^{3} வடுவேஷவனு நமகெ^{3}
கமலமுகி^{2}யனு நிமகெ^{3} பட்டத^{3}
ரமணியனு மாடு^{3}வெனு எந்து^{3}
த்^{3}ப்^{4}ரமிஸி நுடி^{3}த^{3}னு க^{3}ர்வத^{3}லி கலிபுருஷ ஸுரபதிகெ^{3} ||10

கலிபுருஷன் மேலும் சொல்கிறான். இந்திரனே, உங்களுக்கு வீரம் இல்லை. ஆகவே, நளன் அந்தப் பெண்ணை தான் திருமணம் செய்து கொண்டான். நீங்கள் புருஷர்களில் அதமர்கள். கீழானவர்கள். இனி உங்களுடன் என்ன பேச்சு?. எனக்கு வடு வேடத்தை கொடுங்கள். அந்த தமயந்தியை உங்களுடைய பட்டத்து ராணியாக ஆக்குவேன். என்று மிகவும் கோபத்துடன் கூறினான். கலிபுருஷன் கர்வத்துடன் தேவேந்திரனிடம் இவ்வாறு கூறினான்.

கேளி கிவி முச்சித^{3}ரு ஹரஹர
பா^{4}ளலோசன எனுத ஸபெ^{4}யலி
கூளனாடி^{3}த^{3} நுடி^{3}கெ^{3} ஸுரபதி கனலி க^{2}திகொ^{3}ண்டு^{3}
பீ^{3}ளுமாதுக^{3}ளேகெ நினகி^{3}து^{3}
நீளமேக^{4}ஶ்யாமனிகெ^{3} ஸம
பாளியெனிஸுவ நள ந்ருபகெ^{3} எரடெ^{3}ணிஸுவுதெ^{3} எந்த^{3} ||11

இவ்வாறு கலிபுருஷன் பேசிய பேச்சினைக் கேட்டு – இந்திராதி தேவர்கள், தங்கள் காதுகளை மூடிக் கொண்டனர். ஹரஹர சிவசிவா என்றவாறு, சபையில், அந்த கலிபுருஷன் பேசிய பேச்சினைக் கேட்டு, இந்திரன் மிகவும் கோபம் கொண்டான். இத்தகைய கொடூரமான பேச்சுகள் எதற்கு?. நீலமேகஷ்யாமனான கிருஷ்ணனுக்கு சமம் என்று சொல்லப்படக்கூடிய (அந்த அளவிற்கு சிறந்தவன் என்று அர்த்தம்) அந்த நளனுக்கு இவ்வாறு கேடு நினைப்பதா? என்றான்.

ப^{3}வணெயேகெ ஹிமாம்ஶுகுல ஸம்
ப^{4}வனு ஸுஜனாதா^{4}ர ந்ருபகுல
நிவஹதொ^{3}ளு விக்^{2}யாத நித்யோதா^{3}ர நிர்மளனு
இவகெ^{3} வரவித்தெவு ஸதா^{3} நெனெ
த^{3}வர பாதக ஹரிவுதி^{3}ன்னா
பு^{4}வனபதிகெ^{3}ணெயாரு லோகதொ^{3}ளெந்த^{3}னமரேந்த்^{3}ர ||12

ஏன் இவ்வளவு கோபம்?. ஹிமாம்ஷு குல ஸம்பன்னன் அந்த நளன். ஸஜ்ஜனர்களை காப்பவன். இந்த பூமியில் இருக்கும் அரசர்களில் மிகவும் சிறந்தவன். புகழ் பெற்றவன். தினமும் பல தானங்களை / நல்ல செயல்களை செய்பவன். தூய்மையானவன். இவனை நினைப்பவர்களின் கஷ்டங்கள் விலகட்டும் என்று அவனுக்கு நான் வரம் அளித்திருக்கிறேன். இத்தகைய அரசனுக்கு இணை யார் இருக்கிறார்கள் இந்த உலகத்தில்? என்றான் அந்த இந்திரன்.

ஹிடி3யெ சலவனு ஹிடி3த3 பளிகத3
பி3டெ3னு மதவென்னல்லி நிஷத4ன
நடு3விக3ட்டதெ3 மாணெ மாதாட3தி3ரி நீவெனலு
மிடு3கித3ரு கடுபாபியிவ தா
பி3ட3னெனுத மனனொந்து3 ஸுரபதி
தடெ3யதை3தி3த3னமரபுரக3வனீஶ கேளெந்த3 ||13

மனிதனை பிடிக்க மாட்டேன். அப்படி பிடித்தால் விடமாட்டேன். இதுவே என்னுடைய பழக்கம். தற்போது என் மனதில் நினைத்திருப்பது என்னவென்றால், நிஷாதனை நான் துன்புறுத்தாமல் அடங்க மாட்டேன். நீங்கள் எதுவும் பேசாதீர்கள் என்று கூறினான். இவன் மிகவும் பாபி ஆயிற்றே, இவன் பிடித்தால் விடமாட்டேன் என்று கவலைப்பட்டவாறு, தேவேந்திரன், உடனடியாக தன் இருப்பிடத்திற்கு சென்றான், ஹே தர்மராஜனே கேள்.

இளித3னவனீதளகெ க2ளகுள
திளகனெந்த3னு தன்ன ப4டரிகெ3
நள ந்ருபன கட்டுவட3ஸாத்4யவிதெ3னகெ3யாதனலி
ஒலிதி3ஹளு ஜயவது4 ஸுஶீலதெ
நெலஸிது3து3 து3ஶ்ஶீல து3ர்கு3ண
ப3ளஸத3ரஸனெனுத்த ஹொக்கனு நிஷத4 பட்டணவ ||14

இங்கு கலி புருஷன் நளனின் ஊருக்கு வந்தான். அந்த கலிபுருஷன் தன்னுடைய சேவகர்களிடம் இவ்வாறு கூறினான். நள ந்ருபனை என்னால் பிடிப்பது மிகவும் அசாத்தியம். ஏனெனில், அவனிடம் மகாலட்சுமியின் அருள் பரிபூரணமாக இருக்கிறது. அவனிடம் வெற்றி, புகழ், நற்குணங்கள் ஆகியவை நிறைந்திருக்கின்றன. கெட்ட குணங்கள், கெட்ட செயல்கள் ஆகியவை அவனிடம் இல்லை என்று சொல்லியவாறே, கலி புருஷன், நிஷத பட்டணத்தை வந்து அடைந்தான்.

மல்லிகெ3ய வன ஸம்பிகெ3ய ப3ன
வெல்ல கேதகி குஸுமமய மெளெ
யெல்ல ருத்3ராக்ஷிக3ளு ஸரஸீருஹத கொளக3ளவு
பெ3ல்லவத்தக3ளிக்ஷு த்3ராக்ஷிக
ளெல்ல கர்ஜூராதி3 வஸ்துக3

ளல்லதி3ல்ல வ்ருதா4 நெலனில்ல நளன ராஜ்யத3லி ||15

அந்த நளனின் ராஜ்ஜியத்தில் கண்ட காட்சிகள் இவை. மல்லிகை வனம், சம்பிகையின் வனம். அனைத்தும் கேதகியின் நறுமணம் நிரம்பியிருக்கின்றன. ருத்ராட்சங்கள் எல்லா இடங்களிலும் பரவியிருக்கின்றன. தாமரை மலர் நிறைந்த குளங்கள். சுவையான கரும்புகள், திராட்சை, கர்ஜூர ஆகியவை நிலமெங்கும் காணக் கிடைத்தன. இவ்வாறாக நளனின் ராஜ்ஜியம் அற்புதமாக இருந்தது.

இல்லவென்னரு பே3டி3த3ரெ பி3ட3
ரல்லி பாடி3ன பந்த2க3ள நுடி3
யில்லவ நருதவனாட3ரக்3க3த3 ஸத்ய நிர்மளரு
எல்லரொளக3திஹிதரு க்ரோத4க3
ளில்லதி3ஹ ஸத்3த4ர்மஜீவிக3
ளல்லி மெரெத3ரு ஸுஜனரா நள ந்ருபன ராஜ்யத3லி ||16

இல்லை என்று கேட்டால், கொடுக்காமல் விடமாட்டார்கள். சாதிகளின் பிரிவே இல்லை. கெட்ட வார்த்தைகளை பேசாமல் இருந்தார்கள். உண்மையையே பேசுபவர்கள், தூய்மையான மனம் கொண்டவர்கள். அனைவரைவிட மிகவும் சிறந்தவர்கள். க்ரோதங்கள் இல்லாதவர்கள், அனைவரும் ஸத்யதர்ம ஜீவிகளாக இருந்தனர். இவ்வாறாக நளனின் ராஜ்ஜியத்தில் மக்கள் இருந்தனர்.

பதியரிகெ3 வஞ்சிஸரு ஸதியரு
ஸுதரு பித்ருக3ள நுடி3க3ளனு தா
வதிக3ளெயராசார வர்ணாஶ்ரமத3 த4ர்மத3லி
மதியுதரு ஹரிப4க்திபா4வ
வ்ரத நியம நிஷ்டெ2யலி ஜனஸ
ம்மததொ3ளொஸெதொ3ப்புவரு நைஷத4 ந்ருபன ராஜ்யத3லி ||17

பெண்கள் கணவரை ஏமாற்றாமல் இருந்தார்கள். மக்கள் தந்தையின் சொற்களை தட்டாமல் செய்தார்கள். தங்களின் ஆசார, வர்ணாசிரம தர்மங்களை அனைவரும் பின்பற்றினர். அறிஞர்கள் ஹரிபக்தியை கொண்டிருந்தனர். விரத நியமங்களை அனைவரும் மிகவும் நிஷ்டையுடன் பின்பற்றினர்.

அல்லி திருகி3த3 பீ3தி3பீ3தி3க3
ளல்லி புரஜனவரியத3ந்திர
லல்லி மாயாரூபினிந்த3 பிஶாசனந்த3த3லி
ஸல்லலித1 ஶிவ விஷ்ணுப4க்திரி
கெ3ல்ல நயவித3னாகி3 குஜனர
நெல்ல காடு3வ ப3ந்த3னரமனெகா3கி3 கலிராய ||18

அங்கு அனைத்து தெருக்களிலும் சுற்றித் திரிந்தான். மக்கள் தன்னை பார்க்காதவாறு சுற்றினான். மாயா ரூபம் கொண்டு, பிசாசியைப் போல இருந்தான். நற்பண்புகளை கொண்டவர்களான சிவ விஷ்ணு பக்தர்களுக்கு மிகவும் மரியாதை செலுத்தியவாறு, கெட்டவர்களை துன்புறுத்துபவனான கலி புருஷன், அந்த நகரத்தின் அரண்மனைக்கு வந்து சேர்ந்தான்.

முரிது^{3} நோடி^{3}த^{3}னல்லி தெங்கி^{3}ன
மரக^{3}ளுன்னத விவித^{4}வ்ருக்ஷத^3
ஹொரிகெயலி கண்கெ^{3}ஸெவ நக^{3}ரோத்^{3}யான வீதி^{4}யலி
உருதரதொ^{3}ளிஹ அர்க்கபத்ரத^3
தருவினக்^{3}ரதொ^{3}ளிர்த^3 ப^{3}ஹுதி^{3}ன
வரஸ கேள் கலிபுருஷனித்தலு ராஜப^{4}வனத^{3}லி ||19

திரும்பத்திரும்ப பார்த்தான். அங்கு பல தென்னை மரங்கள் இருந்தன. சிறப்பான பற்பல மரங்களின் கிளைகளில் அமர்ந்திருந்தான். கண்களை மலரச் செய்யும் மலர்களை கொண்ட பல தோட்டங்களில் தங்கியிருந்தான். தெருக்களில் தங்கினான். பற்பல விதமான இலைகளைக் கொண்டிருந்த எருக்கஞ்செடியின் அடியில் இருந்தான். பல நாட்கள் கலிபுருஷன் இவ்வாறு தங்கியிருந்தான், ஹே தர்மராஜன் கேள், அவன் அரண்மனையிலும் சில நாட்கள் இருந்தான்.

கரெஸித^{3}னு நளந்ருபதி முனிமு
க்^{2}யரனு பூ^{4}ஸுரவர்க்க^{3}வனு ஸ
த்கரிஸி ஜப தப ஹோம யக்ஞாதி^{3}க^{3}ளனனுகொ^{3}ளிஸி
ஸுரர ஸந்தர்ப்பணெயொளிருதிஹ
நரஸனனுதி^{3}ன பூர்வஜன்மாந்
தரத^3 ப^{2}லவத^{3}னரியெ ப^{3}ந்து^{3}து^{3} காலக^{3}தி ந்ருபகெ^{3} ||20

நளன் பல முனிவர்களை, முக்யஸ்தர்களை, அரசர்களை அழைத்தான். அவர்களுக்கு மரியாதை செலுத்தி, ஜப தப ஹோம யக்ஞங்களை செய்வித்து, சுரர்களை மரியாதை செய்தான். இத்தகைய அரசனின் முற்பிறவிகளின் பலன், அவன் அறியாமல், காலச்சக்கரம் சுழல, அவனிடம் வந்தது.

ஒந்து^{3} தி^{3}வஸதொ^{3}ளாக^3 ந்ருபனிகெ^{3}
ப^{3}ந்து^{3}த^{3}ல்பாசமன காலதொ^{3}
ளந்து^{3} பூத்^{3}தா^{4}சமனவில்லதெ^{3} நிந்து^{3} நீர்குடி^{3}யெ
இந்து^{3} தனகி^{3}தெ^{3} ஸமயவெந்தா^{3}
நந்த^{3}த^{3}லி கலிபுருஷ ராயன
ஸந்தி^{4}ஸித^3 விதி^{4}வஶவ தப்பிஸலார ஹவணெந்த^3 ||21

இப்படியாக இருக்கையில், ஒரு நாள், அந்த காலமும் (சமயமும்) வந்தது. நள மகாராஜன், ஆசமனம் செய்யவேண்டிய காலத்தில், சுத்த ஆசமனம் செய்யாமல், நின்றவாறு தண்ணீர் குடித்தான். இதுவே தனக்கு தக்க சமயம் என்று மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன், கலிபுருஷன் ராயனை (நளனை) அடைந்தான். விதி வஷத்திலிருந்து (விதியின் விளையாட்டிலிருந்து) அவன் தப்பிக்க முடியாது, இதுவே தன் திட்டம் என்றான்.

கபட பூ4ஸர வேஷத3லி நி
ஷ்கபட நளபூ4வரன கெடி3ஸுவ
யுபமெயனு தா நெக3ளி ப3ந்த3னு புஷ்கரன ஹொரெகெ3
நிபுணனெந்த3னு நினகெ3 நளபூ4
மிபனு ஸக2னெனெ கேளி ப3ந்தி3ஹெ
நபயஷகெ1 ஹெத3ரதி3ரு நினக3ஹுதகி2ள ஸாம்ராஜ்ய ||22

ஒரு கபடமான அரசனின் வேடத்தில் வந்து, கபடம் இல்லாத நளனை கெடுக்கும் சிந்தனையை கொண்டு, கலி புருஷன், புஷ்கரனின் இருப்பிடத்திற்கு வந்தான். நீ நளனின் நண்பன் என்று கேள்விப்பட்டு இங்கு வந்திருக்கிறேன். நீ எதற்கும் (கெட்ட பெயர் வருமோ என்று) பயப்படாதே. உனக்கு இதனால் அனைத்து உலகங்களை ஆளும் சக்தியே / வாய்ப்பே வரும்.

ப3ல்லெயா நீனென்ன லோகக்கெ
ப3ல்லித3னு தா கலிபுருஷ நள
நல்லி த்3யூதவனாடி3 கெ3லிஸுவெ நின்ன நெத்தத3லி
ஒல்லெனெனதி3ரு ஸகலராஜ்யத3
வல்லப4ன மாடு3வெனு நடெ3 ஹுஸி
யில்ல நிஷதன கி1த்து பி3ஸுடு3வெ நம்பு3 நீனெந்த3 ||23

நீ என்னுடைய உலகத்தைப் பற்றி அறிவாயா?. நானே கலிபுருஷன். நீ நளனுடன் சூதாட்டம் ஆடி அவனை தோற்கடிப்பாயாக. (நான் உன்னை வெல்ல வைப்பேன்). நீ எதைப் பற்றியும் கவலைப்படாதே. உன்னை நான் அனைத்து உலகத்தின் அரசனாக ஆக்குவேன். தாமதம் செய்யாமல் உடனே புறப்படு. நிஷதனை (நளனை) தோற்கடிப்போம் என்னை நம்பு, என்றான் கலிபுருஷன்.

நம்பி3த3னு லேஸாகி3 பா4ஷெய
நிம்பு3கொண்டு3து3 ஹ்ருத3ய புஷ்கர
நெம்ப3 க2ள ஸந்தோஷத3லி கலிபுருஷனொட3கொ3ண்டு3
அம்பு3ஜாக்ஷன களெகெ தா ப்ரதி
பி3ம்ப3னெனிஸுவ நளன ப3ளிக3தி
ஸம்ப்3ரமதொ3ளைதந்த3ரிப்3ப3ரு ராயனோலக3கெ ||24

இவ்வாறாக பேசி மனதை மயக்கிய கலிபுருஷனின் வாக்கினை புஷ்கரன் நம்பினான். மகிழ்ந்தான். கெட்டவனான புஷ்கரன் என்னும் மகிழ்ச்சியுடன், கலி புருஷனுடன் சேர்ந்து, அம்புஜாக்ஷனான பகவந்தனுக்குப் பிறகு, தான் ப்ரதிபிம்பன் என்று நினைக்கும் அந்த நளனிடம் இந்த இருவரும் சென்றனர், அவனுடைய சபைக்கு.

மிஸுனி ரத்னப்ரபெ^{4}க^{3}ளலி ரஞ்
ஜிஸுவ மண்டபதொ^{3}ளகெ^{3} ராஜ
ப்ரஸர ஸஹிதவனீஶனித்தனு ஸிம்ஹபீட^{2}த^{3}லி
ஶஶிமுகி^{2}யரெட^{3}ப^{3}லதி^{3} கைவா
ரிஸுத ஸிதசாமரவ சிம்மலு
நஸு நகு^{3}த கைமுகி^{3}து^{3} புஷ்கரனெந்த^{3}னா நளகெ^{3} ||25

ஒளிர்வதான ரத்னங்களின் வரிசையில் ஒளிரும் மண்டபத்தில், தன் மந்திரிகளுடன் நளன், தன்னுடைய சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருந்தான். அழகான பெண்கள் இருவர், அவனின் இரு பக்கங்களிலும் நின்று, சாமரங்களை வீச, அந்த நளனிடம் சிரித்தவாறு, கை குவித்தவாறு, புஷ்கரன் இவ்வாறு சொல்லத் துவங்கினான்.

அரஸ கேளீ விப்ரனதி பா^{4}
ஸுர ஸுதேஜதொ^{3}ளெஸெவ நெத்தவ
நெரட^{3} காணிகெகொ^{3}ட்ட நனகி^{3}த^{3}ரல்லி மனவாய்து
ஹரவு ஹாஸங்கி^{3}க^{3}ளனாடு^{3}வெ
விரதெ^{3} ஸோதவனாவனாக^{3}லி
த^{4}ரெயனுளிது^{3} வனாந்தரகெ தெரளுவுது^{3} ஸதிஸஹித ||26

ஹே அரசனே நளனே கேள். என்றவாறு, புஷ்கரன் ஒளிர்வதான தேஜஸ் கொண்டதான இரு பகடை ஆடும் கட்டங்களை, அவனுக்கு காணிக்கையாக கொடுத்தான். எனக்கு இப்போது இதில் ஆர்வம் வந்திருக்கிறது. இடைவிடாமல் இதையே (பகடைகளையே) ஆடுகிறேன். (நாமும் ஆடுவோம்). இதில் தோற்றவன் யாராக இருந்தாலும், அவன் இந்த நிலத்தை (அரசினை) விட்டு, வனாந்தரத்திற்கு, தன் மனைவியுடன் செல்ல வேண்டும்.

த^{4}ரணிபதி நினகி^{3}னிது சித்தகெ
ஹருஷவாகி^{3}ரலின்னு மனத^{3}லி
கொரதெதோ^{3}ரலு மாணு இது^{3} பார்த்தி^{2}வர ப^{1}ந்த^{2} கணா
து^{4}ரகெ பே^{3}ண்டெகெ^{3} ஜூஜெகெ^{3}ந்த^{3}டெ^{3}
கரெத^{3}டோ^{3}ஸரிஸுவுது^{3} நீதியெ
நிருதவிது^{3} சித்தயிஸு எந்த^{3}னு ந்ருபகெ^{3} கைமுகி^{3}து^{3} ||27

ஹே அரசனே, புஷ்கரனே கேள். உனக்கு இது (நான் சொல்வது) மனதிற்கு மகிழ்ச்சியை தரட்டும். மனதில் குறைகள் (கோபம்) கொள்ளாமல் கேள். பொறு. இது

வீரர்களின் பரம்பரை. போருக்கு, வேட்டைக்கு அழைப்பது சரி. ஆனால், சூதாட்டத்திற்கு அழைப்பது நீதியா? சரியா?. நன்றாக நீ சிந்தித்துப் பார் என்றான் நளன், கைகுவித்தவாறு, புஷ்கரனிடம்.

மேதினீபதி கேளு ஸஜ்ஜன
ஸாது4 ப3ல்லனெ நளன ஹ்ருத3யவ
நா து3ராத்மன நுடி3ய கைகொண்டா3டி3த3னு ந்ருபதி
பே4த3த3லி கலிபுருஷ மாரோ
பாதி4யலி புஷ்கரன ஜூஜின
வாத3தி3ந்த3ரெக3ளிகெ3யலி கெ3லிஸித3னு வஸ்துக3ள ||28

ஹே தர்மராஜனே கேள். ஸஜ்ஜன ஸாதுகளை மதிப்பவனான, நளனின் இதயத்தை அவன் மாற்றினான். அந்த துராத்மனான புஷ்கரனின் பேச்சினை கேட்டு சூதாட்டம் ஆடினான் நளன். அந்த போட்டியில், கலிபுருஷன் தன்னுடைய மாய ஆட்டத்தில், எப்படியோ கெட்ட செயல்களை செய்து, புஷ்கரனை வெல்லச் செய்தான்.

து3க3னு பஞ்சக பா3ரவெரடி3
த்திகெய பே3டி3த3ட3ல்லி பீ3ள்வுது3
விக3ட3 புஷ்கர ந்ருபனு கெ3லித3னு ஹலகெ3யொந்த3ரலி
ப3கெ3ப3கெ3ய ரத்னக3ள த4ன தா4
ன்யக3ள க3ஜ ரத2 துரக3 மொத3லா
த3க3ணித ஸுவஸ்துக3ள ஸோதனு ந்ருபதி புஷ்கரகெ3 ||29

புஷ்கரன், ஆட்டத்தில், வெல்வதற்கு தனக்கு வேண்டிய எண்ணிக்கை அவனுக்கு விழுந்தது. குரூர புத்தியைக் கொண்ட புஷ்கரன் வென்றான் முதல் ஆட்டத்தில். விதம்விதமான ரத்தினங்கள், தன, தானியங்கள், யானை, ரத, குதிரை, ஆகிய எண்ணிக்கையற்ற பொருட்களை நளன் புஷ்கரனிடம் தோற்றான்.

ஆடி3த3னு ஜூஜினலி ந்ருப ஹோ
கா3டி3த3னு ராஜ்யவனு கோஶவ
கேடு3க3ர கை மேளவிஸிது3து3 தெ3ய்வக3தியிந்த3
பா3டி3தரஸன வத3ன ஸபெ4யலி
நோடி3த3ரு ஸஜ்ஜனரு மருகி3த3
ராட3லேனத3னரஸ ஸோத1னு விதி4ய க4டனெயலி ||30

நளன் சூதாட்டம் ஆடினான். தன் ராஜ்ஜியத்தை தோற்றான். தன் செல்வத்தை தோற்றான். கெட்டவர்களின் கை மேலோங்கியது. இனி தெய்வத்தின் விளையாட்டால், அரசனின் முகம் வாடியது. சபையில் இருந்த ஸஜ்ஜனர்கள் அவனை பார்த்தனர். அவர்களும் கவலைப்பட்டனர். இதை அரசன் ஏன் ஆட

வேண்டும் என்று நினைத்தனர். இவ்வாறாக நளன் விதிவசத்தால், இந்த சூதாட்டத்தில் தோற்றான்.

தீரிதின்னேனவனிபதி ப4ண்
டா3ரவஸ்து ஸுவஸ்துவெல்லவு
ஸேரிதெனகி3ந்தி3னலி ப1ணவேனின்னு பேளெனலு
பூ4ரமண சிந்திஸித3 மனத3லி
நாரியளனோட்3ட3வெனு ஸோதிஹ
தா4ரிணிய நெரெ கெ3லுவெனென்னுத தன்ன மனதொ3ளகெ3 ||31

எல்லாம் முடிந்துவிட்டது. இனி என்ன சொல்வது அரசனே?. கருவூலத்திலிருந்து அனைத்து பொருட்களும் இனி என்னையே சேர்ந்தது. இனி அடுத்து என்ன பணயம் வைக்கப் போகிறாய்? என்று கேட்க. நளன் தன் மனதில் இவ்வாறு நினைத்தான். இனி என் மனைவியை பணயம் வைத்து, இழந்த என் பூமியை (ராஜ்ஜியத்தை) மறுபடி வெல்வேன் என்று தன் மனதில் நினைத்தான்.

அரஸனாப்த புரோஹிதனு மன
ஹருஷவளிதெ3ய் தந்த3னந்த:
புரவ ஹொக்கனு ராஜவத3னெய ஸபெ4கெ3 தா ப3ந்து3
தருணியர மேளத3லி ஶோபி4ப
பரமரத்னத3 பீட2த3லி தா
ஹருஷமிகெ3 ரஞ்ஜிஸுவ ஸதியள கண்டு3 கைமுகி3து3 ||32

நளனின் நண்பனான புரோகிதன் ஒருவன், மகிழ்ச்சியை மனதிலிருந்து இறக்கி வைத்துவிட்டு, அந்தப்புரத்திற்கு, தமயந்தியின் சபைக்கு, வந்தான். தோழிகளின் கூட்டத்திற்கு நடுவில், ஒளிர்வதான ஒரு ரத்ன பீடத்தில் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் அமர்ந்திருக்கும் தமயந்தியை பார்த்து கை குவித்து (இவ்வாறு கூறுகிறான்).

தாயி பி3ன்னஹவிந்து3 நிம்மய
ராய ஸோதனு ஜூஜினலி நி
ர்தா3யத3லி புஷ்கரனு கெ3லித3னு ஸகலராஜ்யவனு
நோயலாக3து சித்தத3லி நெரெ
பீயவாது3து3 ஸிரியு இன்னித3
ராயதவ நீவ் ப3ல்லிரெந்த3னு விப்ர கைமுகி3து3 ||33

தாயே. இது எனக்கு வேண்டுகோள். உங்களுடைய அரசன் சூதாட்டத்தில் தோற்றான். அந்த போட்டியில் புஷ்கரன் அனைத்து ராஜ்ஜியங்களையும் வென்றான். நீங்கள் மனதில் கவலை கொள்ளக் கூடாது. எல்லா செல்வமும் உங்களை விட்டு நீங்கிவிட்டது. இனி இதன் விளைவினை நீங்கள் அறிவீர்கள் என்றான் அந்த பிராமணன் – கைகளை குவித்தவாறு.

கமலமனத்3லி மஞ்ஜு ஸுரிதா3
க்ரமத்3 ப3கெ3யலி ஸதியளிகெ3 முக2
கமல பாடி3து நுடி3ய கேளுத மனத்3 சிந்தெயலி
கமலனாப4ன கருண கவசவு
ஸமெத்3ராரேகு3வரு ஹரஹர
குமதி புஷ்கரனிந்து முனித்3னெ எனுத மருகித்3த்3ளு ||34

தாமரை மலரில் பனி விழுந்து வடிவதைப் போல, தமயந்திக்கு முக கமலம் வாடிப் போனது. புஷ்கரனின் பேச்சினைக் கேட்டு மனம் கவலைப்பட்டவாறு, கமலனாபனின் கருணா கவசம் தப்பிப் போயிற்று என்று எண்ணி, ஹரஹர என்று சொல்லியவாறு, தந்திர மதியைக் கொண்ட புஷ்கரன் இவ்வாறு கெட்ட வார்த்தைகளை கூறினானே என்று சொல்லியவாறு புலம்பினாள்.

கமலமுகி2 நள ந்ருபகெ3 ராஜ்ய
ப்4ரமணவாயிதெ எனுத ஸதி பூ4
ரமணனெடெ3கெ3ய்தந்து3 கண்டு3 காந்தனிங்கி3தவ
தமத்3 ராஹுக்3ரஹவு ஸொாங்கித்3
த்3யுமணியந்திரெ கண்டு3 தை4ர்யதி3
கமலமுகி2 கைமுகி3து3 பி3ன்னயிஸித்3ளு நிஜபதிகெ3 ||35

நள மகாராஜாவிற்கு ராஜ்ஜியம் கைவிட்டுப் போயிற்றே என்று தமயந்தி சொல்லியவாறு, தன் கணவன் அரசன் இருந்த இடத்திற்கு வந்து, அவனை கண்டாள். ராகு கிரகம் பிடித்த சந்திரனைப் போல அவனது முகம் இருண்டு கிடப்பதைக் கண்டு, (தன்னை சமாதானம் செய்து கொண்டு) தைரியத்துடன், கை குவித்து, தன் கணவனிடம் இவ்வாறு முறையிட்டாள்.

ஶஶிகுலாம்பு3தி4சந்த்ர ரிபு ந்ருப
நிஶித பா4ஸ்கரதேஜ நிமகீ3
வ்யஸன தோரிகெ ஜூஜினலி ஶிவஶிவ மஹாதே3வ
பி3ஸருஹாக்ஷன கருணவிது3 ஸோ
லிஸித்3னீ புஷ்கரனு இது விதி4
வஶவலா தப்பேனு ஸாகின்னெந்த்3ளிந்து3முகி2 ||36

சந்திர குலத்தில் உதித்த சந்திரன், எதிரிகளை வெல்வதில் சிறந்தவன், உதய சூரியனைப் போல தேஜஸ் கொண்டவன், ஹே அரசனே, உங்களுக்கு ஏன் இந்த பிரச்னை வந்தது, அந்த சூதாட்டத்தினால்?. சிவசிவ மகாதேவா, மூன்றாம் கண் கொண்டவரே, அவருடைய கருணையே இது ஆகும். புஷ்கரன் உங்களை தோற்கடித்தானே. இது விதியின் விளையாட்டே ஆகும். இனி கவலைப்பட்டு என்ன ஆகப்போகிறது? போதும். என்றாள் தமயந்தி.

லலனெயாடி3த3 நுடி3கெ3 ஸபெ4யவ
ரளலி பைத3ரு புஷ்கரனெ கே
ளலவோ பா3ஹிர ஸாகு தெகெ3 சாரிக3ளனெந்தெ3னுத
ஹொலபு3த3ப்பித3 ஹுல்லெ பே3ட3ன
ப3லெகெ3 பி3த்3த3ந்தாகெ3 நள ந்ருப
திலகனெந்த3னு மனத3 து3கு3ட3தி3 தன்ன நிஜஸதிகெ3 ||37

இவ்வாறு தமயந்தி கூறிய பேச்சிற்கு, சபையினர் கலங்கி அனைவரும் புஷ்கரனை திட்டினர். ஹே புஷ்கரனே கேள். இந்த விளையாட்டு போதும். ஆட்டத்தை நிறுத்து என்று கூறினர். நளனோ தன் மனைவி தமயந்தியைப் பார்த்து இவ்வாறு கூறுகிறான். வழி தவறிய மானே, வேடனின் வலையில் வந்து விழுந்ததைப்போல (நம் நிலைமையும் ஆகியிருக்கிறது) என்று மிகவும் கவலையுடன் கூறுகிறான்.

தருணி கேளபஜயத3 நாரிய
ஸெரக3 ஹிடி3தெ3னு ராஜ்யலக்ஷ்மிய
பரரிகி3த்துளுஹிதெ3னு தே3ஹவனித3கெயஞ்ஜதி3ரு
தருணி நீ கானனதி3 கி3ரி3க3
ஹ்வரக3ளலி பி3ட3தெ3ந்து3 தொளலுவெ
ஹரஹராயெந்தெ3னுத ஸதியனு நோடி3 பி3ஸுஸுய்த3 ||38

ஹே தமயந்தியே கேள். நான் தோல்வி என்னும் பெண்ணின் புடவைத் தலைப்பை பிடித்திருக்கிறேன். ராஜ்ய லட்சுமியை பிறருக்கு கொடுத்துவிட்டு, இப்போது தேகத்தை மட்டுமே கொண்டிருக்கிறேன். நீ இதற்காக பயப்படாதே. ஹே பெண்ணே, நீ காட்டில், மலைச்சிகரங்களில், என்னை பின் தொடர்ந்து வந்து கஷ்டப்படுவாய். ஹரஹரா – என்று சொல்லியவாறு, நளன், தன் மனைவியை பார்த்து, துக்கத்தில் பெருமூச்சு விட்டான்.

சித்தவிஸு ஶஶிகுலஶிரோமணி
ஹெத்தவரு ஸதிஸுதரு மனெ மனெ
வார்த்தெ பா3ந்த4வ த4ரணிபர போ4கை3கஸம்பத3வு
நித்யவல்ல ஶரீரஸுக2க3ள
நித்யவெம்பு3வ திளியுதீ1 நிஜ
ஸத்யவனு கைஹிடி3து3 ஸலஹெந்த3ளு ஸரோஜமுகி2 ||39

தமயந்தி கூறுகிறாள். சந்திரகுல ஷிரோமணியே, மனதினை தேற்றிக் கொள். பெற்றவர், மனைவி, மக்கள், வீடு, சுற்றம், உறவினர், அரசர்கள், போக செல்வங்கள், இவை எதுவுமே நித்யமல்ல. சரீர சுகங்களை நித்ய என்று அறியாதே. இந்த உண்மையான நிலையை (சத்தியத்தை) அறிந்து நடந்துகொள் என்றாள் தமயந்தி.

சிந்தெ பே3டெ3ந்த3ரஸனனு ஸதி
ஸந்தவிட்டளு நீதியலி த3ம
யந்தி நிஜமந்தி3ரகெ ஸரியலு கண்டு3 புஷ்கரனு
இந்து1 ஜூஜலி ஸோது திருகி3
ந்னெந்து ராஜ்யதி3 நிலுவிரெனெ பூ4
காந்த வனவாஸக்கெ நிஜஸதி ஸஹிதலனுவாத3 ||40

ஆகவே கவலைப்படாதே என்று அரசனான நளனை, தமயந்தி நீதி புத்திமதிகள் கூறி சமாதானம் செய்தாள். பின் அவள் தன்னுடைய அரண்மனைக்கு செல்வதற்காக புறப்பட, அப்போது புஷ்கரன் கூறுகிறான். இன்று சூதாட்டத்தில் அனைத்தையும் தோற்றிருக்கிறீர்கள். மறுபடி ஏன் அரண்மனைக்குள் செல்கிறீர்கள்?. அப்போது அரசனான நளன், தன்னுடைய மனைவியுடன் வனவாசத்திற்கு புறப்பட்டான்.

தளித மணிபூ4ஷணக3ளெல்லவ
களசி பி3ஸுடனு கு3ருவினங்க்4ரி
நளினமுகி2ஸஹிதெரகி3 ஹொரவண்டனு நிஜாலயவ
ப3ளிகலைதி3த3ரகி2ளபுரஜன
ஜலத3 கண்க3ள தா4ரெயலி கா3
வளி மஸகி3 மிகெ3 ஶோகரவ தும்பி3து3து3 பட்டணவ ||41

அணிந்திருந்த மணி பூஷணங்கள் அனைத்தையும் கழற்றி எறிந்தான். தன் மனைவி தமயந்தியுடன், குருவின் பாதங்களில் விழுந்து வணங்கினான். பின் தன் அரண்மனையை விட்டு புறப்பட்டான். அனைத்து ஊர் மக்களும் அவன் பின்னே, கண்ணீர் விட்டவாறு சென்றனர். அனைவரும் மிகவும் கவலைப்பட்டிருந்தனர். அந்த நகரமே முழுவதுமாக சோகத்தால் நிரம்பியிருந்தது.

ஸாகு கம்ப3னிக3ளலி நனெத3ரு
ஊளிக3த3 பரிஜனரு மந்த்ரிக3
ளோலக3த3 ஸாமந்த ஸசிவரு மல்ல கா3யகரு
பா3லெயரு பா3லகரு புரஜன
ஜாலவெல்லவு ஶோகத3லி க்ஷிதி
பாலனரஸிய கண்டு3 மருகி3து மந்தி3 கோ3ளிடு3த ||42

தொடர்ச்சியான கண்ணீரில் நனைந்தனர். அரண்மனையின் வேலைக்காரர்கள், அரசவை மந்திரிகள், அமைச்சர்கள், மந்திரிகள், மல்லர்கள், பாடகர்கள், சிறுமிகள், சிறுவர்கள், ஊர் மக்கள் என அனைவரும் சோகத்தில் ஆழ்ந்தனர். தங்கள் அரசன், அரசியைக் கண்டு வருந்தினர். அனைவரும் கூக்குரல் இட்டனர்.

மனதி3 முன்னவெ திளிது3 ந்ருபஸதி
தனயரனு ரத2தொ3ளகெ3 தந்தெ3ய
மனெகெ3 களுஹித3ளாப்தரொட3னெ வித3ர்ப்4ப4 பட்டணகெ3
ஜனப கேளித்தலு மஹாரோ
த3னதி3 பட்டணவெல்ல மருக3லு
வனிதெ பதியொட3னைதி3த3ளு நிஜபா4வ ஷுத்3தி4யலி ||43

முன்னரே தீர்மானம் செய்தவாறு, தமயந்தியானவள், தன் மக்களை ரதத்தில் ஏற்றி, தன் தந்தையின் ஊரான விதர்ப்ப பட்டணத்திற்கு, அவர்களின் நண்பர்களுடன் அனுப்பி வைத்தாள். ஹே தர்மராஜனே கேள். இங்கே, பட்டணம் முழுக்க மிகவும் சோகத்தில் ஆழ்ந்திருக்க, தமயந்தி, தன் கணவனுடன் உண்மையான / தூய்மையான மனநிலையில் காட்டிற்கு புறப்பட்டாள்.

ஏனனெம்பெ3னு ஜீய லோகத3
மானினியெ த3மயந்தி ஸத்ய
ஞானியல்லா ஸதியரிகெ3 கு3ரு பதிவ்ரதாகு3ணதி3
மௌனத3லி பதியங்க்4ரிகமல
த்4யானத3லி மனஸந்து3 க4னஸதி
கானனகெ க3மிஸித3ளு வரபுரத3ரஸனாக்3ஞெயலி ||44

என்னவென்று சொல்வேன், தர்மராஜனே. தமயந்தியானவள், உலகப் பெண்ணே ஆவாள். அவள் ஸத்யஞானி அல்ல. பெண்களுக்கு குரு என்றால், அது கணவனே. அவள் தன்னுடைய பதிவிரதை குணத்தினால், மௌனத்துடன், கணவனின் பாத கமலங்களை மனதில் நினைத்தவாறு, அந்தப் பெண், காட்டிற்கு சென்றாள். இவை அனைத்தும் வரபுரத சென்னிகராயனின் ஆணைப்படியே / விருப்பப்படியே நடந்தது.

***

<u>ஐந்தாம் ஸந்தி</u>

அட3வியலி பதி களெது3பி3டெ3 ப2ணி
யொட3லிகி3ளியதெ3 முந்தெ3 கரிக3ள
படெ3கெ3ரகி3 த3மயந்தி ஹொக்களு சைத்3ய நக3ரியனு ||

காட்டில் கணவனை தொலைத்துவிட்டு, உடலில் துணியும் விலகிவிட, அடுத்து யானைப் படைக்கு பயந்தவாறு, தமயந்தி சைத்ய நகரத்திற்கு சென்றாள்.

கேளு குந்தீதனய நள ந்ருப
பீ3ளுகொட்டனு புரவனல்லிம்
மேலெ நடெ3த3ரு பயணக3தியலி ஹலவு யோஜனவ
ஹேளலேனத3னவர விதி4யனு
தாளிகெ3க3ளொணகி3த3வு ஸதியள
காலொடெ3து3 ஸூரிவருணஜலத3லி ப3ட்டெ கெஸராய்து ||1

ஹே தர்மராஜனே, கேள். நள மகராஜன், தன் ஊர் மக்களுக்கு திரும்பிச் செல்லுமாறு விடை கொடுத்தான். பின் அவர்கள் பல யோஜனை தூரத்தினை கடந்து பயணம் செய்தனர். நான் என்னவென்று சொல்வது? இது அவர்களின் விதி ஆகும். மன வலிமை குன்றியது. தமயந்தியின் கால் உடைந்து, சூரிய வெப்பத்தில் சூடாகி / எரிந்து, பிறகு, மழையில் நனைந்து, அவர்களின் துணி சேறாக ஆயிற்று.

எளெய பா3ளெய ஸுளியு அனலன
ஜலத3 ஹொால்லுலி நொந்த3வோல் கடு3
ப3ளலித3ப3லெய கண்டு3 ந்ருப மருகி3த3னு மனதொ3ளகெ3
லலித ஹேமத3 தூகு3மஞ்சத3
ஹொளெவ மேல்வாஸினலி மலகு3வ
லலனெகீ3 விதி4 ப3ந்து3தே3 ஹாயெனுத பி3ஸுஸுய்த3 ||2

இளம்பெண்ணான தமயந்தியின் கூந்தல், வெய்யிலில், மழையில், எரிந்து நனைந்து வாடியது. இதனைக் கண்டு, நளன் மனதில் கலங்கினான். மிருதுவான தங்கமயமான கட்டிலில், ஒளிரும் படுக்கை விரிப்புகளின் மேல் படுக்கும் பெண்ணிற்கு இப்படியாக ஒரு விதி வந்ததே. ஹா என்றவாறு பெருமூச்சு விட்டான் நளன்.

மருக3லின்னேகரஸ பி3டு3 விதி4
ப3ரெத3 ப3ரெஹவ தப்பிஸலு ஹரி
ஹரவிரிஞ்சாதி3க3ளிக3ளவே நம்ம பாடே3னு
ஹரெவுதா3க்ஷண தும்பு3வுது3 கோ3
சரிஸுவுது3 ஸிரி நித்யவேனித3
நரியத3வனே நோயலேகெந்த3ளு ஸரோஜமுகி2 ||3

தமயந்தி நளனிடம் இவ்வாறு கூறுகிறாள். இனி ஏன் வருத்தப்படுகிறாய் அரசனே?. விடு. விதி எழுதிய தலையெழுத்தினை, அதிலிருந்து தப்பிப்பதற்கு, ஹரி, ஹர, பிரம்மாதிகள் என யாருக்குமே முடியாது என்னும்போது, நம் பாடு என்ன?. பாய்ந்து சென்றவுடன் (அழிந்தவுடன்) மறுபடி நிரம்பிவிடும் (வந்துவிடும்), நமக்கு தென்படும் செல்வமானது. இதைப் பற்றி உனக்கு தெரியாதா?. இதற்கு ஏன் மனதை கஷ்டப்படுத்திக் கொள்கிறாய்? என்றாள் தாமரை முகம் கொண்ட தமயந்தி.

நுடி3ய கேளுத மனதி3 மிடு3குத
பொட3விபதி ஸதிஸஹித க4னகோ4
ரட3வியலி ப3ருதிரெ ஜக3ன்மோஹனத3 பக்ஷிக3ளு
பொட3விகி3ளியலு கண்ட3பேக்ஷிஸி
பிடி3வெனெந்து3ரவணிஸி ந்ருப ஹ
ச்சட3வ பீ3ஸித3ட3த3னு கொண்டோ3ய்து3வு நப4ஸ்த2ளகெ ||4

இவ்வாறு தமயந்தி கூறியதை கேட்டவாறு, தெளிவான மனதுடன், அரசன் நளன், தன் மனைவியுடன் அடர்ந்த காட்டில் வந்து கொண்டிருக்க, மனதை மயக்கும்படியான பறவைகள் சில, இவர்களின் அருகில் கீழே இறங்கி வர, அவற்றை கண்டு விரும்பி, அவற்றை பிடிக்க வேண்டும் என்று எண்ணி, அரசன், தன் போர்வையை (மேலாடையை) வீசி அவற்றை பிடிக்க முயல, அந்த பறவைகளோ, அந்த போர்வையுடனேயே வானில் பறந்துவிட்டன.

மூகி3னலி பெ3ரளிட்டு முகுடவ
தூகி3த3னு நஸு நகு3த நிந்தி3ர
லாக3 ஸூசிஸித3வு நிரந்த3ர ராஜ்யபோ4க3வனு
பே3க3தி3ந்த3 பரிஹரிஸிகொண்ட3வ
ரீக3வாவித3னரிதி3ரெந்து3 ஸ
ராக3தி3ந்த3லி மாயவாத3து3 பக்ஷியுக3ளக3ளு ||5

இதைக் கண்டு வியப்படைந்து, தன் கிரீடத்தை கீழே தள்ளிவிட்டு / உதறிவிட்டு, சிரித்தவாறு, நளன் அங்கு நின்றிருக்க, அந்தப் பறவைகள் குறிப்பிட்டது என்னவென்றால்... நிரந்தரமாக ராஜ்ய போகங்களை (கிடைக்காதவாறு) அவற்றை, வேகமாக பறித்துக் கொண்டவர்கள் யாரென்று இப்போது அறிந்தேன் என்று (கூறினான்). (இது பகவந்தனின் செயலே என்று அர்த்தம்). ஒரே மாதிரியான பறந்து, அந்த பறவைகள் வானில் பறந்து மறைந்தன.

த4ரணிபதி கேள் நிஷத4பதி கலி
புருஷ மாயவ ப3ல்லனே மன
மருகி3 நிர்வாணத3லி நிந்திரலாக3 ஸதி கண்டு3
ஹரஹரா எனுதாக3 ஸீரெய
ஸெரக3னரிதி3த்தளு ந்ருபாலகெ3
ஶிரவ நஸுபா3கி3த3னு நாசிகெயாக3லிந்தெந்த3 ||6

ஹே தர்மராஜனே கேள். நிஷதபதியான நளன், கலிபுருஷனின் மாயத்தை அறிவானா?. அவன் மனம் கலங்கி நிர்வாணமாக நின்றிருந்தபோது, அவன் நிலையை அவனுடைய மனைவி கண்டு, ஹரஹரா என்றவாறு, தன் சேலையின் தலைப்பினை கிழித்து அரசனுக்கு அளித்தாள். அவனோ வெட்கம் கொண்டு, தன் தலையை குனிந்து கொண்டான்.

த4ரெய ந்ருபரிகெ3 நிஷத4புரபதி
யரமனெய பா3கிலின ஸுமுக2வு
தொ3ரகலது3 தா புண்யவெம்பீ3யரஸுதன நமகெ3
ஹரெது3தெ3ல்ல ஸமஸ்த ராஜ்யத3
ஸிரிகெ3 பா3ஹிரனாகி3 ஸதியள
ஸெரக3னுடு3வந்தாய்தெ ஹரஹரா எனுத பிஸுஸுய்த3 ||7

உலகத்தின் அரசர்களுக்கு, நிஷத அரசனின் அரண்மனையின் வாயிலின் தரிசனம் கிடைத்தால், அது தாங்கள் செய்த பாக்கியம் என்று நினைப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட அரசனான நமக்கு இந்த கந்தலாடை கிடைத்ததே. மொத்த ராஜ்ஜியத்தையும், செல்வத்தையும் இழந்து, இப்போது மனைவியின் புடவைத் தலைப்பை உடுத்துமாறு ஆயிற்றே, ஹரஹரா என்றவாறு வருத்தப்பட்டான்.

த4ரெய ஸம்பத3த3ஷ்ட போ4க3வ
பரிஹரிஸி நிஜபுத்ரமித்ரர
தொரெது3 நம்பி3த3 ஸதிய கோ4ராரண்ய மத்4யத3லி
ஹிரிது3 ப3ளலிஸி நோயிஸிதெ3 கேள்
தருணி என்னவோலாரு பாபிக3
ளிரதெ3 நீ ஹோகி3ன்னு தந்தெ3ய மனெகெ3 நடெ3யெந்த3 ||8

பூமியில் உள்ள செல்வங்கள், அஷ்ட போகங்கள் (அன்னம், தண்ணீர், தாம்பூலம், புஷ்பம், சந்தனம், ஆடை, படுக்கை மற்றும் அலங்காரம்) ஆகியவற்றை இழந்து, தன்னுடைய மக்கள் & நண்பர்களை இழந்து, தன்னை நம்பி வந்த மனைவியுடன் இத்தகைய கடுமையான காட்டின் நடுவில் வாடி வதங்கி அவளை கஷ்டப்படுத்தினேன். ஹே தமயந்தியே கேள், என்னைப் போல பாவிகள் வேறு யாராவது இருக்கிறார்களா?. ஹே தமயந்தியே, நீ இனி உன் தந்தையின் வீட்டிற்கு செல்வாயாக – என்றான் நளன்.

இனியனாடி3த3 நுடி3கெ3 அங்க3னெ
கனலி நுடி3த3ளு ஷோகத3லி நீ
நினிது முனிதா3டு3வரெ ஸாகின்னாரு க3தியெனகெ3
அனுதி3னவு நா நிம்ம பத3யுக3
வனஜவனு ப4ஜிஸுவுத3 தொரெதீ3
தனுவ ஸைரிஸலாபெனே ஹேளெந்த3ளிந்து3முகி2 ||9

இவ்வாறு நளன் கூறிய வார்த்தைக்கு, அந்தப் பெண் கலங்கி, வருத்தத்துடன் இவ்வாறு கூறினாள். நீங்கள் இவ்வாறு சொல்லலாமா? போதும் பேச்சை நிறுத்து. எனக்கு இனி யார் கதி இருக்கிறார்கள்? தினம்தோறும் நான் உங்களின் பாதயுகங்கள் என்னும் தாமரையை பஜிப்பதைத் தவிர, இந்த உடலை (வாழ்க்கையை) எப்படி நான் சகித்துக் கொள்வேன் சொல்வாயாக, என்றாள் தமயந்தி.

**நௌலு தனுவின ப^{3}ளியொளல்லதெ^{3}
சலிஸுவுதெ^{3} தா பே^{3}ரெ நிம்மடி^{3}
நளினத^{3}லி ஸுக^{2}து^{3}க்க^{2}வல்லதெ^{3} பே^{3}ரெ க^{3}தியுண்டெ
ஹளுவவே ஸாம்ராஜ்ய நிம்மடி^{3}
நௌலினலி தானிருவெனல்லதெ^{3}
நிளயவே நனக^{3}ட^{3}வியெந்தெ^{3}ரகி^{3}த^{3}ளு பத^{3}யுக^{3}கெ ||10**

நிழலானது, உடம்பினை விட்டு தனியாக இருக்குமா / செல்லுமா?. உங்களுடைய பாதங்களில் இருக்கும் சுக துக்கங்களை தவிர, எனக்கு வேறு கதி இருக்கிறதா?. ராஜ்ஜியம் என்பது ஒரு பெரிய விஷயமா?. உங்களுடைய பாத கமலங்களில், அதன் நிழலில், நான் இருப்பேனே தவிர, நான் வேறு எங்கும் செல்ல மாட்டேன். மேலும், இந்த காடே இனி என் உலகம் என்று கூறியவாறு, தமயந்தி, அவன் கால்களில் விழுந்து வணங்கினாள்.

**எனுத ஸுரித^{3}ளு கண்ணினலி கம்
ப^{3}னிய நுடி^{3}த^{3}ளு பெ^{3}ரளினலி மு
ந்னினலி மாடி^{3}த^3 கர்மப^{2}லவித^{3}கேன மாடு^{3}வுது^{3}
எனகெ^{3} சிந்திஸலேகெ நீனிந்
தி^{3}னலி நிர்மல சித்தத^{3}லி கா
நனவ ஸஞ்சரிஸுவெனு நிம்மொடனெந்த^{3}ளிந்து^{3}முகி^{2} ||11**

என்று கூறியவாறு, கண்ணில் வந்த கண்ணீரை தன் விரல்களால் துடைத்தாள். நாம் முன்னர் (முற்பிறவிகளில்) செய்த கர்ம பலன்களே இவை. இப்போது வருத்தப்பட்டு என்ன செய்வது?. என்னைப் பற்றி ஏன் கவலைப்படுகிறீர்கள்?. நான் இன்றிலிருந்து தூய்மையான மனதுடன், உங்களுடன் காட்டில் சஞ்சரிப்பேன் உங்களுடனேயே - என்றாள் தமயந்தி.

**ஶோகவேகெ^{1}லெ தருணி பாரெந்
தா^{3} கமலலோசனெய தோளினொ
ளௌகி பி^{3}கி^{3}யப்பித^{3}னு ஸெரகி^{3}னொளொரஸி கம்ப^{3}னிய
ஜோகெயலி குள்ளிரிஸி தொடெ^{3}யொள
னேக ப்ரீதியொளெந்த^3 நீனவி
வேகியே பி^{3}டு^{3} மனத^3 து^{3}கு^{3}ட^{3}வனெந்த^{3}னா ந்ருபதி ||12**

ஹே தமயந்தியே, ஏன் வருத்தப்படுகிறாய்? வா என்று அந்த தாமரைக் கண்ணினாளை, தோள்களைப் பற்றி, கட்டி அணைத்தவாறு, அவளுடைய புடவைத் தலைப்பினால் அவளுடைய கண்ணீரை துடைத்து, அவளை தன் துடையின் மேல் அமர்த்தி, அபாரமான அன்பினால், ச்சீ. நீ என்ன அவிவேகியா?. விடு. மனதின் கவலையை விடு. என்று கூறினான் நளன்.

**எந்து3 ஸதியள ஸந்தவிட்டர
விந்த3னாப4த்4யானத3லி ப3ரெ
முந்தெ3 கோ4ராரண்யவெஸெது3து3 க4னப4யங்க1ரதி3
ஸந்த3 க2க3 ம்ருக3வல்லி நெரெதி3ரெ
ப3ந்து3 ஹொக்கரு கானனவனர
விந்த3ஸக2 ஹொத்3தி3த3னு மெல்லனெ பஶ்சிமாம்பு3தி4ய ||13**

என்று கூறி, நளன் தன் மனைவியை சமாதானம் செய்து, தான் அரவிந்தனாபனின் (பகவந்தனின்) த்யானத்தில் ஆழ்ந்தான். பின், நடந்து, அடுத்து அடர்ந்த காட்டில், கடும் பயங்கரமான பறவைகள் / மிருகங்கள் இறந்தவை மற்றும் வாழ்பவை நிறைந்திருக்க, அவர்கள் வந்து நடுக்காட்டினை அடைந்தனர். அப்போது தாமரையின் நண்பனான சந்திரன், மெதுவாக மேற்குத் திக்கில் உதிக்கத் துவங்கினான்.

**லோககதி4பதி நளன ராணிகெ3
ஶோக பர்பி3த3 தெரதி3 கத்தலெ
லோகவனு முஸுகிது3து3 ப4ரணிய முச்சுவந்த3த3லி
பீ4கரத்4வனிக3ளிகெ3 ஹெத3ரித3
ளா கமலலோசனெய கண்டு3 வி
வேக1நிதி4 ஸந்தயிஸி பி3கி3யப்பிதனு தோபிரிது3 ||14**

உலக அரசனான நளனின் ராணியை சோகம் சூழ்ந்ததைப் போல, உலகத்தை இருட்டு சூழ்ந்தது. ஒரு டப்பாவை மூடுவதைப் போல (இருட்டு ஆனது). காட்டு விலங்குகளின் சத்தத்திற்கு பயந்த அந்த தாமரைக் கண்ணினளைக் கண்டு, அறிஞனான நளன், அவளை சமாதானம் செய்து, அவளை ஆரத் தழுவிக் கொண்டான்.

**தருணியஞ்ஜதி3ரஞ்ஜதி3து விதி4
ப3ரெத3 ப3ரெஹவிதெ3னுத வ்ருக்ஷத3
தரகெ3லெய ஹாஸினலி மலகி3ஸி ஸதியனிக்ஷிஸுத
வரரதுன மஞ்சத3லி பவடி3ஸி
பரம ஸுக2விஹ ஸதிகெ3 விதி4யிது3
ஹரஹராயெனுதரஸ கம்ப3னிதும்பி3த3னு மருகி3 ||15**

ஹே தமயந்தியே, பயப்படாதே பயப்படாதே. விதி வரைந்த தலையெழுத்து இது என்றவாறு, மரங்களின் சருகு இலைகளை படுக்கையாக போட்டு, அதில் அவளை படுக்க வைத்து, அந்த தமயந்தியை பார்த்தவாறு, மிகச் சிறந்ததான ஒரு படுக்கையில் படுத்து பரம சுகத்தை அனுபவித்தவளான இந்தப் பெண்ணிற்கு இப்படியான நிலை வந்துவிட்டதே, ஹரஹரா என்று சொல்லியவாறு, நளன், தன் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் விட்டு அழுதான்.

எல்லரோபாதி3ய பதிவ்ரதெ
யல்லவீத3மயந்தி பி3டு3வவ
ளல்ல தன்னனு தருணி காணத3 கடெ3கெ3 தெரளித3ரெ
அல்லி தந்தெ3ய மனெகெ3 ஹோகு3வ
ளில்லி தானிரெ பி3டளெனுத மன
த3ல்லி யோசிஸி நித்3ரெகெ3ய்ஸித3னா மஹாஸதிய ||16

எல்லோரைப் போல இவள் பதிவிரதை மட்டுமல்ல இந்த தமயந்தி (அனைவரையும்விட சிறந்தவள்). இந்தப் பெண் என்னை விட்டுப் போகப் போவதில்லை. (ஒரு வேளை) நான் கண்காணாமல் சென்றுவிட்டால், இவள் தன் தந்தையின் வீட்டிற்கு சென்று விடுவாள். இங்கு நான் இருக்கும்வரை என்னை விட்டுச் செல்ல மாட்டாள் என்று மனதில் நினைத்தவாறு, நளன், அந்தப் பெண்ணை தூங்கச் செய்தான்.

மரெது3 மலகி3த3ளவள மக்3கு3ல
ஸெரக3 மெல்லனெ ஜாரிஸுதலா
க3ரஸ வஸனவ கொண்டு3 மலகி3த3 ஸதியனீக்ஷிஸுத
மருகி3த3னு மனதொ3ளகெ3 ஹரிஹரி
வர ஜக3த்பதி அட3வியலி எ
ச்சரிஸதெ3 தானெந்து3 போகு3வெனெனுத பி3ஸுஸுய்த3 ||17

தன்னை மறந்து படுத்திருப்பவளின் (தமயந்தியின்) பரந்திருந்த புடவைத் தலைப்பினை மெதுவாக நகர்த்தியவாறு, அந்த நளன், இன்னொரு துணியைக் கொண்டு, படுத்திருந்த மனைவியை போர்த்தியவாறு, மனதில் கவலைப்பட்டான். ஹரிஹரி, வர ஜகத்பதி என்றான். அந்த அடர்ந்த காட்டில், அவளை எழுப்பாமல், தான் இங்கிருந்து செல்வேன் என்று நினைத்தவாறு, புறப்பட்டான்.

எட3தி3யக3லித3 ப3ளிக ஹத்திண்
ட1டி3ய தாண்டு1வ மரளி நிஜஸதி
யெடெ3கெ3 திருகு3வ சந்த்ரபி3ம்பா3னனெயனீக்ஷிஸுவ
அட3ஸி ப3ரெ து3க்க2த3லி மெல்லடி3
யிடு3த ஸதியனு நோடி3 மனது3
க்3க3ட3த3 ஶோகதி3 நடெ3த3 நள ந்ருபனொந்து3 யோஜனவ ||18

மனைவி கண்ணிலிருந்து மறைந்தவுடன், 10-12 அடிகள் செல்வான். மறுபடி தன் மனைவி படுத்திருக்கும் இடத்திற்கு வருவான். சந்திரபிம்ப வதனையின் முகத்தை பார்ப்பான். மறுபடி துக்கத்துடன், மெதுவாக அடியெடுத்து வைத்தவாறு, அவளை திரும்பத்திரும்ப பார்த்தவாறு, சோகத்துடன், அந்த நளன், அந்த காட்டில், ஒரு யோஜனை அளவு தூரத்தை சென்று கடந்தான்.

மருகு3வுது3 மனவொம்மெ கங்க3ளு
மரளி நோடு3வுதொ3ம்மெ ஸதியள
யிரத3 காணதெ3 களவளிகெ பீ3டா3து3து3 ஹ்ருத3ய
கரகி3தரஸன தை4ர்ய சித்ததி3
முரிது3த3க்3க3த3 மஹிமெ ஶோகத3
ஹோரிகெ3யலி காதரிஸி நடெ3த3னு ந்ருபதி கேளெந்த3 ||19

ஒரு முறை அவன் மனம் கலங்கும். கண்கள் திரும்பி மனைவி இருக்கும் திசையை பார்க்கும். தன் மனைவியை காணாமல் கவலைப்படுவான். இதயம் கலங்கும். ஆனாலும், நளன் தைரியத்துடன், மனதின் சோகத்தின் கயிறினை கத்தரித்து, நளன் முன்னே நடந்தான், ஹே தர்மராஜனே கேள்.

கருணெதோரதெ3 ந்ருபதி ஸதியள
தொரெது3 பி3ஸுடனு வனதொ3ளகெ3 ஹுலி
கரடி3 ம்ருக3து3படளவ தானின்னெந்து ஸைரிபளு
மொரெய லாலிஸி நோள்பெனெந்து3ரு
தரத3 ப்ரேமதி3 ப3ந்து3 ஸதிகெ3
ச்சரிஸுவந்த3தி3 தரணி தலெதோ3ரித3னு பூர்வத3லி ||20

தன் மனைவிக்கு கருணை காட்டாமல், நள அரசன், அவளை விட்டுவிட்டு, வனத்தில் சென்றான். புலி, கரடி, ஆகிய மிருகங்களின் தொந்தரவினை அவள் இனி எப்படி தாங்குவாளோ, அவளை ஒரு முறை அன்புடன் பார்ப்பேன் என்றவாறு, அவள் மேலான அபாரமான அன்பினால் திரும்பி வந்து, அவளை எழுப்பாமல் கவனத்துடன், அவளின் தலையை மெதுவாக தடவினான் (முன்னர் ஒரு முறை).

நளினமுகி2 மையுரித3 நித்3ரெய
திளிது3 மெல்லனெ நோடி3த3ளு எட3
ப3லவனீக்ஷிஸி பதிய காணதெ3 ப3லித3 மூர்ச்செயலி
மலகி3த3ளு மைமரெது3 நிமிஷெகெ1
திளிது3 காணதெ3 காதுரதி3 ஹம்
ப3லிஸி ஹலுபித3ளல்லி கி3ரி தரு நிகர மத்4யத3லி ||21

இங்கு தமயந்தி, மெய் மறந்து தூங்கிய நிலை கலைந்து, மெதுவாக இடது வலமாக திரும்பி பார்த்தாள். கணவனை காணாமல் மறுபடி மூர்ச்சை அடைந்து விழுந்தாள். மறுபடி அப்படியே தூங்கினாள். ஒரு நிமிடத்தில் மறுபடி எழுந்து, அவனை காணாமல், துயரத்துடன், வருந்தியவாறு, மலை, மரம் ஆகியவற்றின் நடுவில் இருந்த அந்தப் பெண்.

ஹா ரமண நள ந்ருபதி ஹா ரண
தீ4ர ஸத்3கு3ணஹார ரிபுஸம்
ஹார நித்யோதா3ர நிர்மள ஸத்யஸஞ்சார
கோ4ர கானனதொ3ளகெ3 நம்பி3த3
நாரியனு பி3ஸுட3வரெ தனகி3
ந்னாரு க3தி முக2தொ3ரெனுத ஹலுபி3த3ளு த3மயந்தி ||22

ஆ ரமணனே நளனே. ஆ போர்வீரனே. நற்குணங்களை கொண்டவனே. எதிரிகளை வெல்பவனே. கருணை உள்ளம் கொண்டவனே. நிர்மளமானவனே. ஸத்ய ஸஞ்சாரனே. இந்த அடர் காட்டினில், உன்னை நம்பி வந்த பெண்ணினை இவ்வாறு யாராவது தனியாக விடுவாரா?. எனக்கு இனி யார்தான் கதி?. உடனே வந்து உன் முகத்தை காட்டுவாயாக என்று சொல்லியவாறு அழுது புலம்பினாள் தமயந்தி.

பொட3விகி3ளிவெனோ ஹாய்து3 பாவக
நொட3ல ஹோகு3வெனு காளகூடத3
மடு3வினொளு முளுகு3வெனு பாஸர மேலெ பீ3ளுவெனோ
அட3ஸிதா3பத்தினலி க3ரளவ
குடி3வெனோ தானெனுத ஸதி பா3
ய்பி3டு3த கானனதொ3ளகெ3 திருகி3த3ளப3லெ ஶோகத3லி ||23

இந்த பூமியில் புதைந்து போகட்டுமா?. இந்த புனித உடலை விட்டுவிடட்டுமா?. காளகூட விஷத்தின் மடுவில் மூழ்கட்டுமா?. ஒரு பெரிய பாறை மேல் விழட்டுமா?. வந்திருக்கும் இந்த ஆபத்திலிருந்து தப்பிக்க, விஷத்தை குடிக்கட்டுமா?. நான் என்ன செய்யட்டும் என்றவாறு, தமயந்தி, வாய் விட்டு அழுதவாறு, அந்த காட்டில், சோகத்துடன் சுற்றித் திரிந்தாள்.

காணிரே அரஸஞ்செக3ளெ நீவ்
காணிரே நிஜபதிய ஶுக பிக
காணிரே ம்ருக3 பக்ஷிக3ளெ நளசக்ரவர்த்தியனு
காணிரெ தருலதெக3ளினியன
காணிரெ நீவெந்து3 ஶோகதொ3
ளேண லோசனெ ஹலுபித3ளு ஹலவங்க3த3லி பதிய ||24

ஹே அன்னங்களே நீங்கள் பார்த்தீர்களா. நீங்கள் என் கணவனை பார்த்தீர்களா. கிளிகளே, பறவைகளே, பார்த்தீர்களா. மிருக, பக்ஷிகளே, நள சக்ரவர்த்தியினை நீங்கள் பார்த்தீர்களா. செடி கொடிகளே நீங்கள் பார்த்தீர்களா?. என்று சோகத்துடன் மான்விழியாள் அழுது புலம்பினாள், தன் கணவனை காணாமல்.

முடி3கெத3ரி ஹுடியொளகெ3 ஹொரளுத
லோட3லனீடா3டி3க3ளு த4ரெயொள
க3ட3வி பாலாகெ3ந்து3 படெ3த3ளு தன்ன நிஜஜனனி
மட3தி3யரு தன்னந்தெ லோகதொ3
ளொட3ல தெத்தவருண்டெ ஶோகதி3
பொடவிபதி முக2தோ3ரெனுத ஹம்ப3லிஸித3ளு பதிய ||25

மண்ணில் கூந்தல் புரண்டவாறு, தரையில் விழுந்து புரண்டாள். நான் காட்டில் இறக்க வேண்டும் என்றே என் தாய் என்னை பெற்றாளோ?. இந்த உலகில் வேறு எந்தப் பெண்ணும் என்னைப் போல துன்பப்பட்டவர்கள் உண்டா?. தன் கணவனின் முகத்தை பார்க்க வேண்டும் என்று சோகத்தில் அழுது புலம்பினாள்.

மானவாதி4ப கேளு ப3னத3லி
மானினிகெ3 மத்தொந்து3 கண்டக
ஹானி ப3ந்து3த3னேனனெம்பே3னு பதிகெ3 பா3ய்பி3டு3த
கானனத3 ப3ளிவிடி3து3 ப3ரெ ஸு
ம்மானத3லி தரகெ3லெய ஹக்கெய
மௌனத3லி உரகே3ந்த்3ரனித்3த3னு ப3லித3 நித்3ரெயலி ||26

ஹே தர்மராஜனே கேள். காட்டில் அந்தப் பெண்ணுக்கு இன்னொரு பிரச்னை, கெடுதல் வந்தது. அதைப் பற்றி நான் என்ன சொல்வேன்?. தன் கணவனை காணாமல் அழுதவாறு, காட்டில் அவனை தேடியவாறு அவள் வருகையில், அங்கு அருகில், சருகு இலையை படுக்கையாகக் கொண்டு, உரகேந்த்ரன் (பாம்பு) அங்கு மௌனமாக, கடும் தூக்கத்தில் இருந்தான்.

தரணெ காணதெ3 ப3ருத மெட்டித3
ளுரக3பதியனு கோபத3லி மிகெ3
ஸுரிவ க3ரளதி3 ரெளத்3ரவனு ரூபினலி பாலகிய
தருபி3 ஹிடி3து3து3 தவகத3லி ஹிம
கரம நுங்கு3வ ராஹுவினவோல்
அரஸ கேளங்க3னெய விதி4யனு ஹேளலேனெந்த3 ||27

தமயந்தி, அந்த பாம்பினை பார்க்காமல் நடந்து வந்து, அதனை மிதித்தாள். அந்த பாம்போ, மிகவும் கோபம் கொண்டு, விஷத்தினை உமிழ்ந்தவாறு, அந்தப் பெண்ணை பிடித்தது. அது எப்படி இருந்தது என்றால், சந்திரனை பிடிக்கும் ராகுவைப் போல இருந்தது. ஹே தர்மராஜனே கேள்.

ஹா ரமண நள ந்ருபதி தன்னன
தா3ரிகொ3ப்பிஸி களெதெ3 ஹரிஹரி
க்ரூரஸர்ப்பன பா3ய்கெ3 தாத்துதெ3னெ ஜக3ன்னாத2

ஆரிகொ3ரலுவெனின்னு ப்ராணவ
நாரு காவவரகட பி3டி3ஸெ
வாரிஜாக்ஷ முகுந்த3 ஸலஹெந்தொ3ரலித3ளு தரளெ ||28

ஹே ரமணனே, நளனே. உன்னை வழியில் தொலைத்துவிட்டேன். ஹரிஹரி. இப்போது நான் க்ரூரமான சர்ப்பத்தின் வாயில் பிடிபட்டேன். ஜகன்னாதனே. நான் இனி யாருக்காக (உதவி வேண்டி) அழுவேன்?. என் பிராணனை யார் காப்பாற்றுவார்கள்?. என் துன்பத்தை போக்குவாயாக. வாரிஜாக்ஷனே. முகுந்தனே. என்னை காப்பாற்று என்று அழுதாள் அந்தப் பெண் தமயந்தி.

ஶைலஶிகரதொ3ளிர்து3 கேளித3
பா3லகிய ஶோகவனு பி3ல்லின
கோலுகா3ரனு கரத3 க2ட்க3த3 ஶப3ரனைதந்து3
ஆ லதாங்கி3ய பிடி3து3 நுங்கு3வ
காலபு4ஜக3ன கண்டு3 நிஜ கர
வாளத3லி க2ண்டி3ஸித3னஹியனு பி3டி3ஸித3னு ஸதிய ||29

அருகில் இருந்த ஒரு சிகரத்தில் இருந்து, இந்த தமயந்தியின் கூக்குரலை கேட்ட, வேட்டைக்காரன் ஒருவன், தன் கையில் வாள், கேடயம் ஆகியவற்றை கொண்டு வந்து, அந்தப் பெண்ணை பிடித்திருந்த, முழுங்கிக் கொண்டிருந்த பாம்பினை கண்டு, அதனுடன் போரிட்டு, அந்தப் பெண்ணை அதனிடமிருந்து விடுவித்தான்.

ஹாயெனுத ஸுரருலியெ ஹாவின
பா3யொளகெ3 ஸிலுகிர்த3 கமலத3
ளாயதாக்ஷிய பி3டி3ஸித3னு ஸந்தெயிஸித3னு ஸதிய
ராய கேளை ராஹுவின க1ட1
வாய சந்த்3ரன ஸெளெவவோலரி
தா3யித1ப3லெகெ மூர்ச்செ திளிது3து3 ஶப3ரமந்த்ரத3லி ||30

ஹா என்றவாறு வானில் தேவர்கள் அனைவரும் அழ, பாம்பின் வாய்க்குள் சிக்கிக் கொண்ட, தாமரைக் கண்களைக் கொண்ட தமயந்தியை அந்த வேடன் விடுவித்தான். தர்மராஜனே கேள், ராகுவிடமிருந்து தப்பிய சந்திரனைப் போல, நிலைமை ஆயிற்று அந்தப் பெண்ணிற்கு. அவளின் மூர்ச்சை தெளிந்தது, வேடன் தண்ணீரை தெளித்ததால்.

ப3ந்து3 கெந்தா3வரெய கொளத3லி
மிந்து3 நிந்தி3ரெ ஶபரனெந்த3னு
இந்து3முகி2 நீனெனகெ3 ஸதியாகெ3னலு க2திகொ3ண்டு3
இந்தெ3னகெ3 அஸுவித்து ஸலஹித3
தந்தெ3யல்லவெ நீனு கேளு பு

ளிந்த^3 முளித^{3}ரெ ஶபிஸுவெனு ஹோகெ^{3}ந்த^{3}ளிந்து^{3}முகி^{2} ||31

மூர்ச்சை தெளிந்த தமயந்தி, அருகில் இருந்த தாமரை நிறைந்த குளத்தின் அருகில் நின்றாள். அப்போது அந்த வேடன் இவ்வாறு கூறினான். ஹே தமயந்தியே, நீ எனக்கு மனைவி ஆகு. அதற்கு தமயந்தி கோபத்துடன் கூறுகிறாள். ஹே வேடனே, நீ இன்று எனக்கு உயிர் அளித்து காப்பாற்றினாய். ஆகவே நீ எனக்கு தந்தை ஆகிறாய். கேள். வேடனே, இதனை மீறினால், நான் உன்னை சபித்துவிடுவேன். இங்கிருந்து போய்விடு என்றாள் தமயந்தி.

தருணி கோபிஸி நுடி^{3}யெ ப^{4}யத^{3}லி
ஶிரவ பா^{3}கி^{3} புளிந்த^{3}னத்தலு
மரளித^{3}னு த^{3}மயந்தி மனத^{3}லி பதிகெ^{3} ஹம்ப^{3}லிஸி
மரளுவளு ப^{3}னதொ^{3}ளகெ^{3} பூ^{4}பன
நரஸி காணதெ^{3} ப^{3}யல ந்ருபவ
ளுரவணிப கண்ணீரினலி நடெ^{3}தந்த^{3}ளிந்து^{3}முகி^{2} ||32

தமயந்தி கோபத்தில் இவ்வாறு கூற, அந்த வேடன் பயத்துடன், தலை குனிந்தவாறு அங்கிருந்து சென்றான். தமயந்தி மனதில் கணவனை நினைத்தவாறு, மறுபடி காட்டிற்குள் சுற்றித் திரிந்தாள். கணவனை காணாமல் மயங்கினாள். கண்ணீருடன் சுற்றித் திரிந்தாள், தமயந்தி.

அரஸ கேளாஶ்சர்யவனு ஸதி
ப^{3}ருதிரலு கானனதி^{3} நெரெதி^{3}ஹ
மருளு ப^{3}ளக^{3}வு பூ^{4}தபே^{4}தாளக^{3}ளு தொலகி^{3}து^{3}வு
ஶரப^4 மொல காடா^{3}னெ ஸிம்ஹக^3
ளிரதெ^{3} ஜாரிது^{3}வல்லி ஸதியள
பரமபாதிவ்ரத்ய மஹிமெகெ^{3} ந்ருபதி கேளெந்த^3 ||33

அரசனே தர்மராஜனே, கேள் இந்த ஆச்சரியமான விஷயத்தினை. தமயந்தியானவள், அந்த காட்டில் தன் கணவனை தேடியவாறு வந்து கொண்டிருக்க, ஆவிகளின் கூட்டங்கள், பூத, வேதாளங்கள் அங்கிருந்து மறைந்தன. யானை, சிறுத்தை, காட்டு யானை, சிங்கங்கள் ஆகிய அனைத்தும் அங்கிருந்து விலகின. இந்தப் பெண்ணின் தூய்மையான பாதிவ்ரதத்திற்கு, அதன் மகிமைக்கு – ஹே அரசனே, கேள்.

முந்தெ^{3} கண்ட^{3}ளு ஹொளெவ தாபஸ
வ்ருந்த^{3}வனு கண்ணீர ஸுரிஸுத
ப^{3}ந்த^{3}வளனுரெ கேளித^{3}ரு முனிவரரு கருணத^{3}லி
இந்து^{3}முகி^{2} நீனாரு இல்லிகெ^{3}
ப^{3}ந்த^3 ஹத^{3}னேனெனலு ஶோகதி^{3}
நொந்து^{3} நுடி^{3}த^{3}ளு முனிக^{3}ளிகெ^{3} கைமுகி^{3}து^{3} வினயத^{3}லி ||34

அடுத்து தமயந்தி அந்த காட்டில், தவ சக்தியால் ஒளிர்பவர்களான, முனிவர்களின் கூட்டத்தினரை கண்டாள். கண்ணீர் விட்டவாறு வந்த தமயந்தியைக் கண்டு அவர்கள் கருணையுடன் இவ்வாறு கேட்டனர். இந்துமுகியே, நீ யார். இங்கு வந்த காரணம் என்ன?. அதற்கு தமயந்தி, சோகத்துடன் அந்த முனிவர்களுக்கு, கைகளை குவித்து, மரியாதையுடன் இவ்வாறு கூறினாள்.

ஏனனெம்பெ3னு தன்ன புண்யத3
ஹானியனு சித்தவிஸி கருணதி3
மானநிதி4க3ளு ப3ல்லிரே நளசக்ரவர்த்தியனு
ஆ நரேந்த்3ரன மட3தி3 தா மு
ந்னேன நோந்தெ3னோ பதியக3லி க4ன
கானனகெ கு3ரியாதெ3னெந்த3ளு தருணி பி3ஸுஸுய்து3 ||35

தமயந்தி கூறுகிறாள். என் புண்ணியத்தின் இல்லாமையை நான் என்னவென்று சொல்வேன்?. நான் சொல்வதை கருணையுடன் கேளுங்கள். முனிவரர்களே, நீங்கள் நள சக்ரவர்த்தியை அறிவீர்கள். நான் அந்த மன்னனின் மனைவி. முற்பிறவிகளின் பலனோ என்னவோ, என் கணவன் என்னிடமிருந்து பிரிந்ததால், நான் இந்த அடர் காட்டில் தனியாக சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறேன் என்றாள் தமயந்தி, கவலைப்பட்டவாறு.

பூ4தளவ நள ந்ருபதி த்3யூததி3
ஸோது புஷ்கரகி3த்து ஸத்யத3
நீதி தப்பதெ3 ப3ந்3து3 ப3னத3லி தன்னனக3லித3னு
தா4துகு3ந்தி3தெ3 பதிய காணதெ3
பீ4தியலி நிம்மடி3ய கண்டெ3னு
பூ4தத3யெ நிமகு3ண்டலா ஸலஹெந்த3ளிந்து3முகி2 ||36

இந்த நாட்டின் அரசனான நளன், சூதாட்டத்தில் அனைத்தையும் தோற்று, அவற்றை புஷ்கரனுக்கு அளித்து, தான் கொடுத்த வாக்கினை தவறாமல், இந்த வனத்திற்கு வனவாசம் வந்து, பின் தன்னையும் விட்டுப் பிரிந்தான். கணவனைக் காணாமல், மனம் / உடல் குன்றியிருக்கிறது / பயம் கொண்டிருக்கிறேன். இப்போது உங்களை கண்டிருக்கிறேன். அனைத்து உயிர்களிடமும் உங்களுக்கு கருணை இருக்கிறது அல்லவா? என்னையும் காத்து அருளுங்கள் என்றாள் தமயந்தி.

நனெது3த3ந்த:கரண கேளுத
முனிக3ளெந்த3ரு தாயெ ஶோகதி3
கனலி கங்கெ3ட3பே3ட3 நிஜபதி ராஜ்யஸிரிஸுதரு
நினகெ3 ப3ந்த3பரின்னு யோக3த3
மனத3லரிதெ3வு நாவு அஞ்ஜதி3
ரெனுத பேளியத்3ருஸ்யவத3ரு முனிக3ளொக்3கி3னலி ||37

இவளுடைய பேச்சினைக் கேட்டு, முனிவர்களின் மனம் இரங்கியது. அவர்கள் இவ்வாறு கூறினர். தாயே, சோகத்தில் கண்ணீர் விடவேண்டாம். உன் கணவன், ராஜ்ஜியம், செல்வம், மக்கள் என அனைத்தும் உனக்கு மறுபடி வரும் யோகத்தை நாங்கள் மனதில் அறிந்திருக்கிறோம். ஆகவே, நீ பயப்படாதே. என்று முனிவர்கள் அவளுக்கு ஆறுதல் வார்த்தைகளை சொல்லி, பின்னர் அங்கிருந்து மறைந்தனர்.

ஆ தருணி பெரகா[3]கி[3] கனஸின
ரீதியாய்தகடகட மௌனி
வ்ராதவெத்தலு ஸரிது[3]தோ[3] விஸ்மயவலாயெனுத
ஆ தளோத[3]ரி பதிய காணதெ[3]
காதுரதி[3] ப[3]ருதிரலு கண்ட[3]ரு
நூதனத[3] பே[3]ஹாரிக[3]ளு தொளலுவ நிதம்பி[3]னிய ||38

கனவில் வந்ததைப் போலவே ஆயிற்றே என்று அந்தப் பெண் கவலைப்பட்டவாறு இருக்க, அந்த முனிவர்கள் அவளுக்காக பிரார்த்தனை செய்தனர் -- இவள் நிலை இவ்வாறு ஆயிற்றே என்று. அந்த மெல்லிய வயிறு கொண்டவள், கணவனைக் காணாமல் கவலையுடன் வந்துகொண்டிருக்க, அங்கு பல வியாபாரிகள், இவ்வாறாக அழுது கொண்டு வரும் தமயந்தியை கண்டனர்.

ஆரிவளு வனலக்ஷ்மியோ ஸுர
நாரியோ மாராங்க[3]னெயொ மத[3]
நாரி ஸதியோ ஸரஸதியோ வேணு ஸுரமானினியோ
ஆர வனிதெயோ மாயரூபின
பூ[4]ரிபூ[4]தவோ திளியலரிதி[3]வ
ளாரெனுத ப[4]யகொ[3]ண்டு[3] ஓடி[3]த[3]ரல்லி ப[3]ணஜிக[3]ரு ||39

இவள் யார்?. வன லட்சுமியோ? தேவலோகத்து பெண்ணோ?. மன்மதனின் மனைவியோ?. சிவனின் மனைவியோ?. சரஸ்வதியோ?. அல்லது கண்டிப்பாக இவள் தேவதையோ?. எந்தப் பெண்ணோ?. அல்லது மாயா ரூபத்தில் இருக்கும் பூதமோ?. இவள் யார் என்று தெரியவில்லையே என்றவாறு, பயம் கொண்டு அந்த வனத்தை விட்டு அவர்கள் ஓடினர்.

நோடி[3]த[3]ளு த[3]மயந்தி பீ[4]திய
லோடு[3]திஹ பீ[3]டி[3]கெய வைஶ்யர
ஹேடி[3]தனவனு கண்டு[3] நஸுனகு[3]தல்லிகெ[3]ய்தந்து[3]
ஓட[3]லேதகெ நிமகெ[3] உபஹதி
மாடு[3]வலு தானல்ல ஜக[3]கதி[3]
ரூடி[4]ஸித[3] நள ந்ருபன ஸதி தானெந்த[3]ளிந்து[3]முகி[2] ||40

அந்த வியாபாரிகள், பயத்துடன் ஓடுவதை தமயந்தி கண்டாள். அவர்களின் பயத்தைக் கண்டு சிரித்தவாறு, தமயந்தி அவர்களிடம் இவ்வாறு கூறினாள். ஏன் இவ்வாறு ஓடுகிறீர்கள்?. உங்களுக்கு தொந்தரவு கொடுப்பவள் நானல்ல. உலகிற்கு அதிக புகழை தேடிக் கொடுத்த நள மகாராஜாவின் மனைவி நான் – என்றாள் தமயந்தி.

வீரஸேனன தனய நள ந்ருப
தா⁴ரிணியனுரெ ஸோது கார்யத³
காரணதி³ நடெ³தந்த³னட³விகெ³ தன்னனக³லித³னு
தா³ரிதப்பிதெ³னில்லி நிம்மனு
ஸேரிதெ³னு பரதே³ஶி தனகொ³ந்
தூ³ர தோரிரெ நீவெனுத தும்பி³த³ளு கம்ப³னிய ||41

வீரசேனனின் மகனான நளன், சூதாட்டத்தில் தன் மனைவி, ராஜ்ஜியத்தை தோற்று, அதன் விளைவாக, வந்தான் வனவாசத்திற்கு / காட்டிற்கு. இங்கு வந்து தன்னையும் விட்டுப் பிரித்தான். நான் இங்கு வழி தவறி வந்திருக்கிறேன். இப்போது உங்களை வந்து அடைந்திருக்கிறேன். எனக்கு ஒரு வழி காட்டுங்கள் என்று சொல்லியவாறு, கண்ணீர் விடத் துவங்கினாள் தமயந்தி.

தாயெ நிம்ம பதா³ப்³ஜத³ர்ஶன
வாயிதெமகி³ந்தி³னலி த⁴ன்யரு
ஈயவஸ்தெ²கெ³ தந்து³தே³ விதி⁴ நிம்மனெனுதெரகி³
நோயதி³ரி இதெ³ சைத்³யபுரவெந்
தா³ யுவதியொட³கொ³ண்டு³ ப³ருதிரெ
தோயஜாப்தனு பஶ்சிமாம்பு³தி⁴கி³ளித³னொலவினலி ||42

அந்த வியாபாரிகள் தமயந்தியிடம் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்: தாயே, உங்களின் பாத தரிசனம் இன்று எங்களுக்கு ஆயிற்று. நாங்களே தன்யர். உங்களை விதியானது இந்த நிலைக்கு கொண்டு வந்துவிட்டதே. நீங்கள் கவலைப்படாதீர்கள். இதுவே சைத்யபுர என்னும் ஊர். என்று சொல்லி, அந்தப் பெண்ணுடன் அவர்கள் வரும்போது, சூரியன் மேற்கில் மறைந்து கொண்டிருந்தான்.

ஹக³லு ஸவெது³து³ ஹொம்பி³ஸிலு நெரெ
தெ³கெது³த³திவேக³த³லி கத்தலெ
பி³கி³து³த³வனீதளவ பெட்டிகெ³ முச்சித³ந்த³த³லி
ஸுகு³ணெ த³மயந்திக³ள நோட³லு
ஸொக³ஸி ப³ந்த³னிமிஷரவோல் தா
ரெக³ளு மூடி³து³வம்ப³ரதி³ ப்ரஜ்வலிப காந்தியலி ||43

பகல் கழிந்தது. மாலை நேர வெய்யில் வேகமாக தணிந்தது. இந்த பூமியை இருட்டு சூழ்ந்தது. பெட்டியை மூடியது போல இருள் சூழ்ந்தது. அழகியான தமயந்தியை

பார்ப்பதற்காகவே வேகமாக வந்த தேவதைகளைப் போல, நட்சத்திரங்கள் வந்து வானில் சேர்ந்தன. அவை பளபளவென ஒளிர்ந்தன.

அவனிபதி கேள் வைஶ்யகுலஸம்
ப4வரு ஹாய்கித3ரலி கூடா3
ரவனு பி3ட்டரு பா1ளெயவ மலகி3த3ரு ராத்ரியலி
அவதி4 பந்து4த3னேனனெம்பெ3னு
கவிது3 காடா3னெக3ளு மடு3விகெ3
தவகதி3ம் நீரடி3ஸி ப3ந்து3து3 கி3ரிக3ளந்த3த3லி ||44

ஹே தர்மராஜனே கேள். அந்த வியாபாரிகள், தங்களின் இருப்பிடத்தினை விட்டு, அங்கேயே கூடாரம் அமைத்தனர். இரவில் அங்கேயே படுத்துக் கொண்டனர். இரவு நேரம் வந்தது. அப்போது அவர்களுக்கு வந்த துன்பத்தினைப் பற்றி நான் என்னவென்று சொல்வேன்?. அருகில் இருந்த மடுவிற்கு, காட்டு யானைகள் வந்து நீர் குடித்து, தாகம் தீர்த்துக் கொண்டு, பின் மலையடிவாரத்திற்கு சென்றன.

முரிது3 தருக3ளனிடு3த மெளெக3ள
நொரஸி முட்டுத கோடி3னலி ப3லு
மொரடி3க3ள கித்திடு3த ஸொண்டி3ல தூகி3 மத3வேரி
கரிக3ளைதரெ கண்டு3 பீ4தியொ
ளிரதெ3 ஹாய்த3ரு கெலவு தை4ர்யதொ3
ளுருபி நிந்த3ரு ஸப3ளத3லி ஹொக்கிரிது3 காதி3த3ரு ||45

மரக்கிளைகளை முறித்து, இலை தழைகளை கீழே பரப்பியவாறு, புதர்களை தொட்டவாறு, தன் தும்பிக்கைகளில் கிளைகளை பறித்தவாறு, தும்பிக்கைகளை தூக்கி பிளிறியவாறு, மதம் ஏறிய யானைகள் வந்தால் (வரும்போது), அதைப் பார்த்து பயப்படாமல் நின்றனர். தன் கைகளில் ஈட்டிகளை தாங்கியவாறு, அந்த யானைகளுக்காக காத்திருந்தனர்.

தொளிது3வு மத3கரிக3ளவரனு
ஸீளி ஹாய்துவு கெலர மும்மொனெ
யாளு கவிது3து3 ஹொக்கு காதி3த3ரதுள பு4ஜப3லரு
தாளப3ல்லரெ கெலரு கரிக3ள
தாளிகி3தி3ரெ முரிது3 ஹாய்த3ரு
ஹேளலேனத3னரஸ தெகெ3தோ3டி3த3ரு தெ3ஸெதெ3ஸெகெ3 ||46

ஆனால், அந்த மதம் பிடித்த யானைகளோ, அவர்களை தூக்கிப் போட்டு மிதித்தன. தூக்கி வீசி எறிந்தன. சிலரின் திரிசூலங்களை பிடுங்கி எறிந்தன. அங்கு சில தோள் வலிமை கொண்டவர்கள் காத்திருந்தனர். ஆனால், அவர்களோ அந்த யானைகளை

எதிர்க்க முடியாமல், ஓடிப் போயினர். இன்னும் நான் என்ன சொல்லட்டும் அரசனே, அனைவரும் அனைத்து திசைகளிலும் பறந்து ஓடினர்.

தரஹரிஸி நிலலரிது^{3} கரிக^{3}ள
உருபு^{3} க^{4}னவிட்டணிஸி கொலுதிதெ^{3}
ஹரணவனு ஹோகா^{3}ட^{3}லேகெந்து^{3}ளித^{3} படுப^{4}டரு
தெரளிதல்லியத^{3}ல்லி வாணி
ஜ்யரு முரிது^{3} ப^{3}ரெ காணுதா வை
ஶ்யரக^{3}தி^{4}ப சிந்திஸித^{3} ஹத^{3}னேனெந்து^{3} மனதொ^{3}ளகெ^{3} ||47

இந்த யானைகளின் தொந்தரவுகளை தாங்க முடியாமல் அனைவரும் இருக்க, யானையானது தன் தும்பிக்கையின் வேகத்தில் அனைவரையும் கொல்ல (முயற்சி செய்ய), அதனுடைய தாக்குதல்களை ஏன் / எப்படி எதிர்க்க வேண்டும் என்று வியாபாரிகள் நினைக்க, அதே சமயம், சிறந்த வீரர்கள் அங்கு வர, அந்த சமயத்தில், வியாபாரிகள் தோற்றுப் போய் ஓடிவர, அவர்களின் தலைவன் இதனைப் பார்த்து, இதற்கு (இந்த பிரச்னைக்கு) என்ன வழி / தீர்வு என்று மனதில் சிந்தித்தான்.

அம்ம கேளீ மத^{3}க^{3}ஞ்ஜக^{3}ளு
நம்ம கொலுதிவெ ஹத^{3}ன காணெனு
நம்மனே நெரெ நம்பி^{3} ப^{3}ந்தி^{3}ரெ இத^{3}கெ க^{3}தியேனு
நிம்மனில்லிகெ^{3} தந்து^{3}தே^{3} விதி^{4}
பொ^{3}ம்மப^{3}ரெஹவ மீருவவரா
ரம்ம லோகதொ^{3}ளெந்து^{3} மருகி^{3}த^{3} வைஶ்யகுலதிலக ||48

அம்மா, தமயந்தி. கேள். இந்த மத யானைகள் நம்மை கொல்ல வருகின்றன. இதனை தவிர்க்க எனக்கு வேறு வழி தெரியவில்லை. நீ எங்களை நம்பி வந்திருக்கிறாய். என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லை. உங்களை இந்த விதி இங்கே கொண்டு வந்துவிட்டதே? பிரம்மன் எழுதிய தலையெழுத்தினை, இந்த உலகில் யாரால் மீற முடியும்? என்று அந்த வியாபாரிகளின் தலைவன் மிகவும் கவலைப்பட்டான்.

ஜனனவே வரபீ^{4}மராயன
மனெயொளகெ^{3} நள சக்ரவர்த்தியெ
இனியனக்^{3}க^{3}த^{3} விரஸேனனெ மாவனாகி^{3}ரலு
வனதொ^{3}ளிப^{4}கரிக^{3}ளிகெ^{3} தா நிஜ
தனுவ தெரபே^{3}கெம்ப^{3} காரண
தனகி^{3}ரலு நீவேன மாடு^{3}விரெந்த^{3}ளிந்து^{3}முகி^{2} ||49

சிறந்தவனான பீமராயனின் வீட்டில் பிறந்தேன்; நள சக்ரவர்த்தியே கணவனாக, வீரசேனனே எனக்கு மாமனார் ஆக இருக்க, நான் இந்த வனத்தில், இந்த கொடிய

மிருகங்களுக்கு, தான் உணவாக ஆக வேண்டும் என்று காரணம் இருக்கையில், உங்களால் என்ன செய்ய முடியும்? என்றாள் தமயந்தி.

எனுத கண்ணெவெ பி³கி³து³ மனத³லி
நெனெத³ளச்யுதனங்க்⁴ரி கமலவ
வனஜனாப⁴ முகுந்த³ ஸலஹெனெ கரிக³ளாக்ஷணகெ
வனகெ மரளிது³வவரனெல்லர
வனிதெ ஸந்தெயிஸித³ளு தெ³ய்வவ
நெனெத³ ப⁴க்தரிகு³ண்டெ ப⁴யவெலெ ந்ருபதி கேளெந்த³ ||50

என்றவாறு, கண்ணில் கண்ணீர் விட்டு, மனதில் அச்யுதனின் பாத கமலங்களை நினைத்தாள். வனஜனாபனே, முகுந்தனே, என்னை காப்பாற்று என்றாள். அதே நொடியில், அந்த யானைகள் அந்த வனத்தை விட்டு விலகின. அனைத்து வியாபாரிகளையும் தமயந்தி சமாதானம் செய்தாள். தெய்வத்தை நினைத்த பக்தர்களுக்கு பயம் இருக்குமா? என்றாள். ஹே தர்மராஜனே கேள்.

களெத³ரந்தி³ன ராத்ரியனு ரவி
பெ³ளகி³த³னு பூர்வாத்³ரியலி ஸந்
த³ணிஸி நடெ³த³ரு முந்தெ³ கண்டெ³ரு சேதி³பட்டணவ
ஹொளெவ ஹேமத ஸௌத⁴க³ள தள
தளிப நெரெயுப்பரிகெ³க³ள கண்
டொ³லிது³ மன ஹருஷத³லி ஹொக்கரு ஸதிஸஹித புரவ ||51

அன்றைய இரவினை அப்படியே கழித்தனர். அடுத்த நாள் காலையில் சூரியன் கிழக்கில் உதித்தான். அனைவரும் எழுந்து முன்னே நடந்தனர். அங்கு சேதி பட்டணத்தை கண்டனர். ஒளிரும் தங்கமயமான மாளிகைகள், பளபளக்கும் உப்பரிகைகளை கண்டு, அனைவரின் மனமும் மகிழ்ச்சி அடைந்தது. அனைவரும் தமயந்தியுடன் அந்த பட்டணத்தை அடைந்தனர்.

ரஸத³ லேபத³ மிஸுனியோ மலின
வஸனத³லி ஹுது³கி³ர்த³ ரத்னவோ
நஸித³ மேக⁴தொ³ளெஸெவ சந்த்³ரன பி³ம்ப³த³ந்த³த³லி
ஶஶிவத³னெ ப³ருதிரலு புரஜன
பொஸெது³ நோடி³து³த³ல்லிக³ல்லிகெ³
பி³ஸஜமுகி²யவளாரெனுத பெ³ரகா³ய்து ஜனனிகர ||52

முலாம் பூசப்பட்ட தங்கமோ; மலிவான ஆடைகளில் மறைந்திருக்கும் ரத்னமோ; கரும் மேகங்களில் மறைந்திருக்கும் சந்திர பிம்பத்தைப் போல; சந்திரவதனை வந்து கொண்டிருக்க, அந்த ஊர் மக்கள் அனைவரும் மிகவும் வியப்புடன் அவளை

அங்கங்கு நின்றவாறு பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். தாமரை முகம் கொண்ட இவள் யார் என்று நினைத்தவாறு, அந்த மக்கள் அனைவரும் வியப்படைந்தனர்.

நுடிகெ3 ஶுகபிக நலியெ மிகெ3 ஸெளெ
நடு3 ப3ளுகெ வ்ருத்தஸ்தனகெ ஸோ
ர்முடி3ய பா4ரகெ கொரளு கொங்கலு மெல்லடி3யனிடு3த
குடி3தெக3ங்க3ள நோட கார்முகி3
லொடெ3து3 மிஞ்சுவ மிஞ்சினந்த3தி3
ஸட3க3ரதி3 ப3ருதிர்த3ளங்க3னெ ஹொளல பீ3தி3யலி ||53

இவள் பேசும் பேச்சிற்கு கிளி, குயில் ஆகியவை நடனம் ஆடின. இடுப்பு மெலிதாக இருந்தது. மார்பு பெரிதாக இருந்தது. அதன் பாரத்தால் கழுத்து வளைந்து, மெதுவாக அடியெடுத்து வைத்து நடந்தாள். மயக்குவதான பார்வை. கார்மேகம் பிளந்து வந்த, பளிச்சென்ற மின்னலைப் போல, அவள் அந்த நகரத்து வீதிகளில் ஒளிர்ந்து நடந்து வந்தாள்.

ஹேமது3ப்பரிகெ3யலி ந்ருப ஸதி
காமினியரோலக3தொ3ளொப்புத
தாமரஸ த3ள நயனெ த3மயந்தியனு தாவ் கண்டு3
ஈ மஹாஸதி யாவளோ ஸு
த்ராமனரஸியோ எனுத கரெஸித3
டா3 மஹிளெ ப3ந்த3ளு ந்ருபாலன ஸதிய ஸன்முக2கெ1 ||54

தங்கமயமான உப்பரிகைகளில், அந்த நகரத்து அரசி தன் தோழிகளுடன் நின்றிருந்தாள். தாமரைக் கண்களைக் கொண்ட தமயந்தியைக் கண்டு, இவள் யாரோ? தேவலோகத்து அரசியோ என்றவாறு, அவளை அழைக்க, தமயந்தியும், அந்த அரசியின் அருகில் வந்தாள்.

தாயெ நீனாராவ தே3ஶத3
ராயனரஸியிதே3னு நினகீ3
ப்ராயத3லி களெகு3ந்தி3 மாசிஹுதே3னு பேளெனலு
ஆ யுவதி கண்ணீரினலி பொ
ராய ஶோகத3லெந்த3ளா தர
ளாயதாக்ஷிகெ3 தன்ன வ்ருத்தாந்தவனு பி3ஸுஸுய்து3 ||55

தாயே, நீ யார்? நீ எந்த நாட்டின் அரசி? என்ன உனக்கு இந்த சிறிய வயதில் களை குறைந்து, வாடியிருக்கிறாயே? என்னவென்று சொல் என்று கேட்க, தமயந்தியும், கண்ணீருடன், முழுக் கதையையும், சோகத்துடன், அந்த அரசிக்கு தன் வரலாறினை சொல்லி முடித்தாள்.

க்ஷிதியனெல்லவ ஸோது ஜூஜலி
பதி ப3னகெ ப3ந்தெ3ன்னனக3லித3
மதிவிகளதனதி3ந்த3 திருகு3த ப3ந்தெ3 நிம்மடி3கெ3
ஹிதவராரனு காணெ நீவே
க3தியெனகெ3 பரதே3ஶியனு பர
ஹிதவெ புண்யவு ரக்ஷிஸெந்த3ளு நள ந்ருபன ராணி ||56

தமயந்தி கூறுகிறாள்: தன் ஆட்சி, செல்வம் அனைத்தையும் சூதாட்டத்தில் தோற்றுவிட்டு, கணவன் வனவாசத்திற்கு வந்தான். இங்கு என்னை விட்டு நீங்கிவிட்டான். மனக்குழப்பத்தில் நான் அங்கும் இங்குமாக சுற்றித் திரிந்து, இங்கு உங்களிடம் வந்திருக்கிறேன். என் நலனை விரும்புபவர்கள் என்று யாரையும் காணேன். நீங்களே என் கதி. வெளியூர் மக்களின் / பிறரின் நலனை காப்பதே புண்ணியம். ஆகவே நீங்கள் என்னை காக்க வேண்டும் என்றாள் நளனின் மனைவி தமயந்தி.

நுடி3ய கேளுத சைத்3யபூ4பன
மட3தி3 நூபுர ப2லிருக4லிரென
லடி3யிடு3த ப3ந்த3ப்பி ஸெரகி3னொளொரஸி கம்ப3னிய
பி3டு3 வ்யதெ2ய வரபூ4ஷணங்க3ள
தொடு3 து3கூலவனுடு3 ஸுமால்யவ
முடி3கெ3 ஸோரிஸு தருணியெந்த3ளு சைத்3ய ந்ருபனரஸி ||57

இவ்வாறு தமயந்தி கூறும் பேச்சினைக் கேட்ட சைத்ய அரசனின் மனைவி, தன் கொலுசு (சலங்கை) சலசலவென சத்தம் செய்ய, நடந்து வந்து, தமயந்தியை கட்டி அணைத்துக்கொண்டு, அவளது கண்ணீரை, தன் புடவைத் தலைப்பால் துடைத்து இவ்வாறு கூறுகிறார். கவலையை விடு. வரபூஷணங்களை அணிந்து கொள். நல்ல ஆடைகளை அணிந்து கொள். நல்ல புஷ்ப மாலைகளை தலையில் சூட்டிக் கொள். ஹே தமயந்தியே – என்றாள் – சைத்ய அரசனின் மனைவி.

தே3வி நிம்முபசாரவே ஸம்
பா4வனெயலா நமகெ3 பே3ரி
ந்னாவ பூ4ஷணவேகெ1 தே3ஸிக3ராவு நிம்மடி3ய
ஸேவெயலி தானிஹெனு ஹீனவ
நாவு ப3ளஸுவரல்ல தன்னனு
காவ கத3னனு நீவெ ப3ல்லிரியிந்த3ளா ஸதிகெ3 ||58

தமயந்தி, சைத்ய அரசியை பார்த்து சொல்கிறாள். தேவியே. உங்களின் இந்த உபசாரமே எனக்கு கிடைத்த பரிசாக ஏற்றுக் கொள்கிறேன். எனக்கு வேறு பல பூஷணங்கள் / அலங்காரங்கள் எதற்கு?. நான் தற்போது ஒரு நாடோடி. உங்களின்

பாத சேவையில் இருப்பேன். நான் கெட்ட பழக்க வழக்கங்களை கொண்டவள் அல்ல. என்னை காக்கும் வழி என்ன என்று நீங்களே சொல்லுங்கள் என்றாள் தமயந்தி.

எனலு நஸுநகு3தெந்த3ளா மா
நினிகெ3 தம்மிந்தா3க3துபஹதி
நினகெ3 பேளெவு ஹீன கெலஸவ சிந்தெ பே3டி3ன்னு
தனகெ3 மக3ளு ஸுனீதியாகெய
மனெயொளிரு ஸைரந்த்4ரிதனதி3ந்
த3னவரத நீனெந்து3 நேமிஸி களுஹித3ளு மனெகெ3 ||59

என்று தமயந்தி சொல்ல, சிரித்தவாறு அந்த அரசி இவ்வாறு கூறுகிறாள். எங்களால் உனக்கு எவ்வித பிரச்னைகளும் வராது. எந்த கெட்ட செயல்களை செய்யவும் நான் உனக்கு சொல்லப் போவதில்லை. ஆகவே, கவலைப்படாதே. தனக்கு ஒரு மகள் இருக்கிறாள். அவள் பெயர் ஸுநீதி. நீ மகாபாரதத்தில் திரௌபதி எப்படி சைரந்திரி வேடத்தில் இருந்தாளோ, அதைப் போலவே நீயும் இரு. என்று சொல்லி, தமயந்தியை, தன் மகளின் வீட்டிற்கு அனுப்பினாள்.

சேதி3பூ4பன மட3தி3 தன்ன ஸ
ஹோத3ரிய ஸுதெயெந்து3 ப3ல்லளெ
மேதி3னியொளிவளார ஸதியெந்த3ரியதா3கெ1யனு
ஆத3ரிஸி ஸலஹித3ளு மக3ளோ
பாதி3யலி த3மயந்தியனு மன
பே4த3வில்லதெ3 கருணதி3ந்த3ங்க3னெய ந்ருபனரஸி ||60

சேதி ராஜனின் மனைவி, தமயந்தியை தன் சகோதரியின் மகள் என்று அனைவரிடமும் சொல்லி, இவள் இந்த உலகில் யாருடைய மனைவி என்றே தெரியாமல், தமயந்திக்கு உதவி செய்து, தன் மகளிடம், எவ்வித யோசனையும் இன்றி, கருணையுடன், அனுப்பி வைத்தாள்.

மனத3 த3கெ3யட3கி3து1 ஸுனீதிய
மனெயொளித்3த3ளு பே4த3வில்லதெ3
அனுதி3னதொ3ளாஹார நித்3ராங்க3னெய தாணுளிது3
வனஜனாப4ன கருணத3லி ப3ந்
தி3னியனெந்தி3கெ3 முக2வ தோருவ
னெனுத சிந்திஸுதிர்த்த3ளா வரபுரத3 சென்னிக3ன ||61

தமயந்திக்கு மனதின் கவலை அடங்கியது. ஸுநீதியின் வீட்டில் சென்று இருந்தாள். எவ்வித பிரச்னையும் இன்றி. தினம்தோறும் ஆகாரம், தூக்கம் என அனைத்தும் கிடைத்தது. வனஜனாபனின் கருணையாலேயே நான் இங்கு வந்திருக்கிறேன்

அப்படிப்பட்ட பகவந்தன், வரபுரத சென்னிகன், எப்போது தன் (தன் கணவனின்) முகத்தை காட்டுவான் என்று கவலைப்பட்டவாறு, தமயந்தி அங்கு இருந்தாள்.

***

ஆறாம் ஸந்தி

இந்து3வத3னெயனக3லி தா மன
நொந்து3 கார்கோடகன தெ3ஸெயலி
ப3ந்து3 ஹொக்கனு நிஷத4பதி ருதுபர்ண நக3ரியனு

தமயந்தியை விட்டு விலகி, நள மகாராஜன், மனம் நொந்து, கார்கோடக என்னும் சர்ப்பத்தை சந்தித்து, பின், ருதுபர்ண நகரத்தை வந்து அடைந்தான்.

கேளு குந்திதனய நிஷத ந்4ரு
பாலனித்தலு மரெது3 மலகி3த3
பா3லகிய பி3ட்டட3வியலி ஹொரவண்டனா வனவ
காலவாவன கேளு மாட3து3
ஶூலபாணியெ ப3ல்ல நள பூ4
பாலகன விதி4யேனனெம்பெ3னு ப3ந்த3னட3வியலி ||1

ஹே தர்மராஜனே, இங்கு நிஷதன் (நளன்), தன்னை மறந்து படுத்திருந்த தன் மனைவியை விட்டு, காட்டினை விட்டு சுற்றித் திரிந்தான். காலம் அவனை கீழான நிலைமைக்கு தள்ளியது. சூலத்தை தரித்தவரான ருத்ரரே அறிவார், இந்த அரசனின் விதி என்னவென்று – நான் என்னவென்று சொல்லட்டும்?. இவ்வாறாக நளன் காட்டினை விட்டு வந்தான்.

வனிதெ மலகி3ஹளோ அதை4ர்யதி3
நெனெவளோ தை3வவனு நித்3ரெய
கனஸ கண்டே3ளுவளோ காணதெ3 ஹலவ ஹம்ப3லிஸி
கனலி விதி4யனு பை3வளோ கம்
ப3னிய ஸுரிவளோ ஶோகத3லி நிஜ
தனுவ பி3டு3வளோ காந்தெயெந்திஹளெனுத நடெ3தந்த3 ||2

தமயந்தியைப் பற்றி இவ்வாறு நினைக்கிறான். தமயந்தி இப்போது தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறாளோ, பயத்தில் தெய்வத்தை நினைக்கிறாளோ, தூக்கத்தில் கனவு கண்டு எழுவாளோ, எழுந்தபின், தன்னைக் காணாமல் மனம் நொந்து, தன் விதியை திட்டுவாளோ, கண்ணீர் விட்டு அழுவாளோ, சோகத்தில், தன் உயிரை விடுவாளோ, அந்த தமயந்தி எப்படி இருக்கிறாளோ என்று நினைத்தவாறு நடந்தான் நளன்.

ஸூதர பரரெடெ3கி3த்து நம்பி3த3
ஸதிய தந்த3ட3வியலி மலகி3ஸி
மதிவிகளனாதெ3னு புராக்ருத கர்மப2லவைஸெ
க்ஷிதியொளாருண்டென்னவோல் நிஜ
ஸதிகெ3 தப்பித3 பா3ஹிரனு எந்
த3திஶயத3 ஶோகத3லி நடெ3த3னு ஶிவஶிவாயெனுத ||3

மக்கள் பிறரிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு, நம்பி வந்த மனைவியை காட்டிற்கு கூட்டி வந்து, அங்கும் அவளை தூங்கும்போது தனியாக விட்டு, நான் மதி இழந்து போனேன். என்னுடைய முற்பிறவிகளின் கர்மபலன்களால் இவற்றை செய்தேன். பூமியில் என்னைப் போல வேறு யாராவது உளரா?. என் மனைவியை விட்டுப் பிரிந்தேனே என்று அபாரமான சோகத்தில் சிவசிவா என்று புலம்பியவாறு நடந்தான் நளன்.

லோகதொ3ளக3க்3க3ளெய மஹிபர
நேகரவளொளகா3ரனொல்லதெ3
நூகி தன்னனெ ஒலிது3 கைகொண்ட3ளு ஸரோஜமுகி2
ஆகெயக3லித3 பாதகனு தா
நேகெ த4ரெயொளு ஶிவஶிவாயெந்
தா3 கமலலோசனெகெ3 மருகி3த3னரஸ கேளெந்த3 ||4

இந்த உலகில், அபார வீரர்களான அரசர்கள் பலர் இருக்கையில், அவர்களை விரும்பாமல் வெறுத்து என்னையே வந்து சேர்ந்து கைபிடித்தாள் இந்த தமயந்தி. அத்தகையவளை விட்டு விலகிய கெட்டவன் நான். ஏன் இந்த பூமியில் இன்னும் இருக்கிறேன். சிவசிவா என்றவாறு அந்த தமயந்தியை நினைத்து மருகினான் நளன் – ஹே தர்மராஜனே கேள்.

ஈ பரியொளதி1 ஶோகதி3ந்த3 ப்ர
ளாபிஸுவ நள ந்ருபதி ஹெச்சித3
தாபத3லி கடு3னொந்து3 ப3ளலுத தன்ன மனதொ3ளகெ3
ஸ்ரீபதிய நெலெகொ3ளிஸி ஹ்ருத3யத3
தாபதொ3ளு ப3ருதிரலு முந்தெ3 ஸ
மீபத3லி ஹுதவஹன மஹிமெய கண்ட3னவனீஶ ||5

இவ்வாறாக அதிகமான சோகத்தில், புலம்பியவாறு நள மகாராஜன், அதிகமான தாபத்தில் மனம் நொந்து வாடியவாறு, தன் மனதில் ஸ்ரீபதியை நிலைக்கச் செய்து, அவனை நினைத்தவாறு வந்து கொண்டிருக்க, அங்கு அருகில், நெருப்பின் மகிமையை அங்கு நளன் கண்டான்.

ஏனனெம்பெ^{3}னு ந்ருபதி கிச்சின
ஹானியனு ப^{3}னதொ^{3}ளகெ^{3} சலிஸுத
பா^{4}னுமண்ட^{3}லவட^{3}ரெ முஸுகி^{1}த^{3} ஹொகெ^{3}ய ஹொரளியலி
கானனவனெடெ^{3}கொ^{3}ண்ட^{3} த^{3}ள்ளுரி
கா^{3}னலாபுதெ^{3} தருனிகர வை
மானிகரு நட^{3}னடு^{3}கெ^{3} பெ^{3}ந்து^{3}து^{3} ஸகல வனபூ^{4}மி ||6

தர்மராஜனே, நான் என்னவென்று சொல்வேன். அங்கு நடந்த அபாரமான நஷ்டத்தினை (கேட்டினை). அந்த வனத்தில், சூரிய மண்டலம் வரைக்குமான பரவியதான புகை, அந்த காடு முழுவதையும் மூடியது. அந்த நெருப்பில் மரம், செடி, கொடிகள் எரிந்தன. மொத்த வனமே சுட்டுப் பொசுங்கியது.

பி^{3}தி^{3}ர மெளெ த^{4}க^{3}த^{4}கி^{3}ஸெ க^{4}ன ஹெ
ப்^{3}பி^{3}தி^{3}ரு ச^{2}டச^{2}டரெனலு உரியொளு
கத^{3}ளிக^{3}ளு ஸிமிஸிமிஸெ தருக^{3}ளனுருஹி மெளெக^{3}ளனு
க^{3}த^{3}க^{3}தி^{3}ஸெ கு^{3}ஹெக^{3}ளலி ம்ருக^{3}ததி
பெ^{3}த^{3}ரி ஹாய்து^{3}வு பக்ஷிஸங்கு^{1}ல
உது^{3}ரிது^{3}வு க^{3}ரிஸஹித பெ^{3}ந்தா^{3} வனத^{3} மத்^{4}யத^{3}லி ||7

அந்த காட்டில் வளர்ந்திருந்த மூங்கில் மரங்கள் தகதகவென எரிய, நெருப்பு அதிகமாகி அவை சடசடவென முறிய, அந்த நெருப்பில் வாழை மரங்கள் கருகி அழிய, மற்ற அனைத்து செடி கொடிகளும் எரிந்துவிட, குகைகளில் தங்கியிருந்த மிருகங்கள் பயந்து நடுங்கின, பறவைக் கூட்டங்கள் தாங்கள் பிடித்திருந்த உணவான இலைகளுடன் பறக்க, அந்த வனத்தின் நடுவில் நளன் இருந்து சூட்டில் வெந்தான்.

தெகெ^{3}து^{3} ஹாய்து^{3}வு ஸிம்ஹ ஶார்தூ^{3}
லக^{3}ளு கரிக^{3}ள ஹிண்டு^{3} நானா
ம்ருக^{3}க^{3}ளக^{3}ணித பெ^{3}ந்து^{3} பி^{3}த்^{3}த^{3}வு நிமிஷமாத்ரத^{3}லி
சிகி^{3}து^{3} ஹாய்து^{3}வு கண்ட^{3}பே^{4}யண்
ட^{3}க^{3}ளு மொத^{3}லாத^{3}கி^{2}ள ம்ருக^{3}ப
க்ஷிக^{3}ளு கெடெ^{3}து^{3}வு கிச்சினொளக^{3}வனீஶ கேளெந்த^{3} ||8

சிங்கம், புலி, யானைகளின் கூட்டங்கள் ஆகியவை பயந்து ஓடின. ஒரே நிமிடத்தில், பற்பல மிருகங்களின் கூட்டங்கள் வெந்து இறந்து விழுந்தன. கண்டபேருண்ட பறவைகள் (இரு கழுத்து கொண்ட பறவை) ஆகியவை, மற்றும் மற்ற அனைத்து பறவைகளும் அந்த பயங்கர காட்டுத்தீயில் விழுந்து இறந்தன / பறந்தன – ஹே தர்மராஜனே, கேள் என்றார் ரோமஷ மகரிஷி.

ப்ரளயகாலதி3 ஸுடு3வ வட3பா3
நளனொ எனலா வனவ ஸுடு3தலி
ஸுளிஸுளியுதாஹாரகொ3ளுதிரலல்லி த3னியாய்து
ஸிலுகிதெ3னு பாவகனொளக1ட1க1ட1
அளிவெ ஹா ந்ருபகுலஶிரோமணி
ஒலிது3 பி3டி3ஸை ஸுக்ருத நினக3ஹுதெ3ந்து3தா3 நினத3 ||9

ப்ரளய காலத்தில் சுடுவதான வடவானல அக்னியோ என்றவாறு அந்த நெருப்பு வனத்தை சுட்டுக் கொண்டிருந்தது. சுற்றிசுற்றி வந்து அனைத்து மரங்களையும் தன் ஆகாரமாக கொண்டிருக்கையில், அந்த நெருப்பிலிருந்து ஒரு குரல் கேட்டது. இந்த நெருப்பில் நான் சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறேன். இந்த நெருப்பினால் நான் அழிவேன். ஹே நள மகாராஜனே, அரசர்களில் சிறந்தவனே, என்னை இதிலிருந்து காப்பாயாக. உனக்கு புண்ணியமாக இருக்கட்டும் – என்று அந்த குரல் சொன்னது.

அ3கலா த3னிகே3ளி ந்ருபதி ஸ
ராகதி3ந்த3வெ ப3ந்து3 ஹொாக்கனு
கூகி3த3வராரெனுத ப3ருதிரெ கண்ட3னுரக3பதி
போகு3திதெ3யென்னஸுவு ஸலஹு ஷ
டா3க3மக்3ஞ ந்ருபாலயெனலா
போ4கி3யனு கண்ட3ரஸ நீனாரெந்து3 பெ3ஸகொ3ண்ட3 ||10

அந்த கூக்குரலை கேட்ட நளன், உடனடியாக வந்து, அப்படி கூப்பிட்டவர் யார் என்று தேடத் துவங்கினான். அங்கே அவன் ஒரு பெரிய பாம்பினை கண்டான். அந்த பாம்பு இவ்வாறு கூறுகிறது – என் உயிர் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. ஹே அரசனே, ஷடாகமங்களையும் அறிந்தவனே என்று கூற, அந்த பாம்பினைக் கண்டு, நளன் இவ்வாறு கேட்கிறான் – ஹே பாம்பே, நீ யார்?.

உரக3பதி கார்கோடகனு தா
னரஸ கேளீப3னதொ3ளிருதிரெ
பரம ரிஷி ப3ந்தெ3ன்ன தாகி3த3னந்து3 பீ4தியலி
கரெது3கொட்டனு ஶாபவனு ஸஞ்
சரிஸத3ந்திரெயெனகெ3யிது3 பரி
ஹரிஸலெந்தி3கெ3 முனிப கருணிபுதெ3ந்தொ3டி3ந்தெந்த3 ||11

அந்த பாம்பு சொல்லத் துவங்கியது. ஹே அரசனே. கேள். நான் கார்கோடக என்னும் பாம்பு. முன்னர் ஒரு முறை ஒரு சிறந்த ரிஷியானவர் இந்த வனத்தில் வந்தபோது நான் அவரை பயத்தில் தாக்கினேன். ஆனால், அவரோ எனக்கு ஒரு சாபம் கொடுத்தார். நீ எங்குமே சஞ்சரிக்க முடியாதவாறு ஆவாயாக என்று சாபம் கொடுத்தார். இதன் பரிகாரம் என்னவென்று நான் கேட்க, அந்த முனிவர் கருணையுடன் இவ்வாறு கூறத் துவங்கினார்.

இரலிரலு காலாந்தரகெ பூ
வரனு நள ந்ருபனில்லிகெ3ய்து3வ
த4ரணீபன கரகமல ஸோங்க1லு ஶாபவிது3 ப3ளிக
பரிஹரிபுதெ3னெ முனிய வசனதி3
ப3ரவ ஹாருத்திரலு ப3ந்தெ3
கருணதி3ந்த3க்3னியனு பரிஹரிஸெந்த3னுரக3பதி ||12

இவ்வாறே நீ அசையாமல் பல காலம் இங்கே இருக்க, அப்போது ஒரு நாள் நள மகாராஜன் இங்கு வருவான். அவனுடைய கைகள் உன் மேல் பட்டால், என்னுடைய சாபம் பரிகாரம் ஆகும் என்று அந்த முனிவர் கூறினார். ஆகையால், அந்த வாக்கின்படியே நீ இங்கு வந்திருக்கிறாய். கருணையுடன் இந்த அக்னியை பரிகரித்து, என்னை காப்பாயாக, என்றான் அந்த கார்கோடகன்.

கருணத3லி ந்ருப பீ4திகொ3ள்ளதெ3
உரக3பதியனு தெகெ3யுதனலன
உரிய தப்பிஸி கொளத3 தீரகெ தந்து3 பரிசரிஸெ
கரவிடி3து3 த4ரணிபன கச்சித3
டு3ரவணிஸி விஷவேரெ ந்ருபதிய
பரமதேஜத3 தே3ஹ கெட்டிது விக்ருதரூபாகி3 ||13

நளனும் கருணையுடன், பயம் கொள்ளாமல், அந்த கார்கோடக பாம்பினை தூக்கிக் கொண்டு, அந்த நெருப்பிலிருந்து வெளியே வந்து, அருகில் இருந்த குளத்தின் கரைக்கு வந்து அந்த பாம்பினை இறக்கி விடும்போது, அவன் நளனின் கைகளைப் பிடித்து கடித்தான். நளனுக்கு அவனது விஷம் ஏறி, அவனது பரம தேஜஸ் கொண்ட உருவம், குன்றியது. அழகினை இழந்து, குரூபி ஆனான்.

தொட்3ட3 ஹொட்டெய கூ3னு பெ3ன்னின
அட்3ட3 மொரெய க3ண்டு3 மூகி3ன
தொ3ட்3ட3 கைகாலுக3ள உது3ரித3 ரோமமீஸெக3ள
ஜட்3டு3 தே3ஹத3 கு3ப்ஜுகொ3ரலின
கி3ட்3ட3 ரூபின ஹரகு கட்3ட3த3
ஹெட்3ட3னாத3 குரூபிதனத3லி ந்ருபதி விஷதி3ந்த3 ||14

பெரிய வயிறு; கூன் விழுந்த முதுகு; வயிற்றில் ஒரு பெரிய கட்டி; மூக்கு பெரியதாக ஆகியது; கை, கால்களிலிருந்தும், மீசையிலிருந்தும் முடிக் கற்றைகள், வக்ரமான குரல், குள்ளமான உருவம், இவ்வாறான அரூபமான உருவத்தினால், பார்க்க முடியாதவாறு ஆனான் அந்த அரசன், அந்த கார்கோடகனின் விஷத்தின் பாதையினால்.

மாரனாகாரத^3 ந்ருபாலக
க்ரூர ரூபாத^{3}னு புராக்ருத
மீரலாரளவெந்து^{3} நுடி^{3}த^{3}னு தன்ன மனதொ^{3}ளகெ^{3}
தோரயாணிகவெந்து^{3} பிடி^{3}த^{3}ரெ
பூ^{4}ரி கெண்ட^{3}விதா^{3}ய்து ஶிவஶிவ
க்ரூரஜந்துக^{3}ளொட^{3}னெ ஸக^{2}தன ப^{2}லிஸிதெனகெ^{3}ந்த^3 ||15

எம தர்மன் போன்றதான உருவம் பெற்ற நளன், க்ரூர ரூபன் ஆனான். தன்னுடைய புற உருவம் இவ்வாறு க்ரூரமாக ஆனதே என தன் மனதில் வருத்தப்பட்டான். ஒரு பெரிய மாணிக்கம் என்று நினைத்து பிடித்தால், இது சாம்பல் மூடிய கங்கு ஆயிற்றே என்றான். சிவசிவ. க்ரூர ஜந்துக்களுடன் நட்பு வளர்த்தால், இதுவே கதி என்று நொந்தான்.

முன்ன மாடி^{3}த^3 கர்மப^{2}லவிது^{3}
பெ^{3}ன்ன பி^{3}ட^{3}தி^{3}ரலுரகபதி கே
ளின்னு நோயலதே^{3}கெ தானே பாபியாதெ^{3}னல்ல
பன்னகா^{3}ரித்^{3}வஜன க்ருபெ தன
கி^{3}ன்னு தப்பித^3 ப^{3}ளிக லோகதொ^{3}
ளின்னு ஸைரிஸலார வஶவெந்தெ^{3}னுத மருகி^{3}த^{3}னு ||16

நான் முன்னர் செய்த கர்ம பலன் இது, தற்போது என் முதுகை (என்னை) பிடித்திருக்கிறது. ஹே சர்ப்பமே, ஏன் என்னை இவ்வாறு கஷ்டப்படுத்துகிறாய். நானே பாபியாக இருக்கிறேன் என்று நளன் சொல்ல, கருடத்வஜனின் (பகவந்தனின்) அருள் தனக்கு இல்லாதபோது, இந்த உலகில் தனக்கு வசம் ஆகும் செயல்தான் என்ன? (எதுவும் இல்லை) என்று சொல்லி வருந்தினான்.

ஏகெ ந்ருபதி வ்ருதா^{2} மனோவ்யதெ^{2}
காகப^{3}ளஸலு பே^{3}ட^3 நீனவி
வேகியே ஸாகின்னு நினகு^{3}பகாரவஞ்சதி^{3}ரு
லோக நின்னனு காணத^{3}ந்திர
பே^{3}கெனுதலேரிஸிதெ^{3} க^{3}ரளவ
நேக உபகாரங்க^{3}ளஹவத^{3}ரிந்த^3 நினகெ^{3}ந்த^3 ||17

அப்போது கார்கோடக சர்ப்பம் இவ்வாறு கூறியது – ஏன் நளனே, ஏன் இவ்வாறு கவலைப்படுகிறாய்?. கவலைப்படாதே. நீ என்ன முட்டாளா? போதும். நான் உனக்கு செய்தது உபகாரமே ஆகும். உலகத்து மக்கள் உன்னை அடையாளம் காணக்கூடாது என்றே நான் உனக்கு விஷம் ஏற்றினேன். இதனால் உனக்கு பற்பல பலன்கள் கிடைக்கும் என்றான்.

க^{3}ரளவிது^{3} ஸர்வாங்க^{3}த^{3}லி ஸஞ்
சரிஸுதிஹ பரியந்த ரிபுக^{3}ள
ஶர ஜலாக்^{3}னி பு^{4}ஜங்க^3 ரோராதி^{3}க^{3}ள ப^{4}யவில்ல
நிரதவிது^{3} வஜ்ராங்கி^{3} பே^{3}டி^{3}
ந்னரஸ சிந்திஸபே^{3}ட^3 காய்த^3
ஹொரகெ^{3} தானிது^{3} பே^{3}ரெ ப^{4}ய பே^{3}டி^{3}ன்னு நினகெ^{3}ந்த^3 ||18

இது எப்பேற்பட்ட விஷம் என்றால், இது உன்னுடைய உடலில் முழுவதும் பரவியிருக்கும் வரை, எதிரிகளின் அம்பு, தண்ணீர், நெருப்பு, மற்ற பாம்புக்கடி, நோய் நொடிகள் ஆகியவற்றின் பயம் உனக்கு இல்லை. இது உண்மை. வஜ்ரத்தைப் போன்ற அங்கம் இல்லையே என்று வருத்தப்படாதே. இது உன்னை காக்கிறதே தவிர, வேறு பயம் எதுவும் உனக்கு இல்லை என்றான் கார்கோடக சர்ப்பம்.

ஜனிப கேளை த^{4}ரெகெ^{3} ருதுப
ர்ணனு மஹாராஜேந்த்^{3}ர கு^{3}ண நிதி^{4}
இனகுலாம்பு^{3}தி^{4} சந்த்^{3}ரனாதன புரவயோத்^{4}யெயது^{3}
நினகெ^{3} ப^{3}ஹுத^{3}க்ஷ ஹ்ருத^{3}யவு ஆ
தனலி நீனவக^{3}ஷ்வ ஹ்ருத^{3}யவ
நனுகொ^{3}ளிஸு ஸாகின்னு சிந்திஸபே^{3}ட^3 ஹோகெ^{3}ந்த^3 ||19

ஹே நளனே கேள். ருதுபர்ணன் என்று ஒரு அரசன் இருக்கிறான். அவன் மிகச் சிறந்த அரசன். நற்குணங்களைக் கொண்டவன். சூரிய குலத்தில் உதித்த சந்திரன். அவனுடைய நாடு அயோத்தி. உன்னிடம் இருப்பது மிகச்சிறந்த இதயம் (நீ திறமையானவன்). நீ அவனிடம் சென்று உன்னுடைய குதிரைகளைப் பற்றிய ஞானத்தைப் பற்றி சொல்வாயாக. போதும். இனி நீ கவலைப்படாதே. சென்று வா – என்றான்.

பொட^{3}விபனனோலைஸு வாகெ^{4}ய
பிடி^{3}து^{3} பா^{3}ஹுகனெம்ப^3 நாமதி^{3}
நடெ^{3}ஸு ரத^{2}வனு ஹீனவ்ருத்தியத^{3}ல்ல நினகி^{3}ன்னு
பி^{3}ட^{3}தெ^{3} முன்னின ரூபு பே^{3}கா
த^{3}டெ^{3} நெனெவுதா^{3} பக்ஷிக^{3}ள ஹ
ச்சட^{3}வனீவுவு த^{4}ரிஸலட^{3}கு^{3}வுதீ^{3} குரூபிதன ||20

அந்த அரசனை சென்று பார். வெற்றி வாகை சூடுவாயாக. பாஹுக என்னும் பெயர் கொண்டு, ரதத்தினை செலுத்துவாயாக. அது கீழான வேலை அல்ல. உனக்கு இதற்கு முன் இருந்த ரூபம் வேண்டுமென்றால், உன் போர்வை தூக்கிச் சென்றதே அந்த பறவைகளை நினைத்துக்கொண்டு, இந்த ஆடையை உடுத்து. உடனடியாக உன்னுடைய குரூபிதனம் சென்றுவிடும்.

நின்ன ஹவணே பூர்வத3லி பி4
க்ஷான்னவனு பே3டி3த3னு பஶுபதி
பன்னகா3ரித்4வஜனு காய்த3னு பஶுக3ளட3வியலி
உன்னதைஶ்வர்யப்ரத3னு ஶத
மன்யு ப3னத3லி நவெயனே ஸா
கின்னு மனனோயதி3ரு சித்தயிஸெந்த3னுரக3பதி ||21

இது உன் விதியே. முன்னர் ருத்ரதேவர் பிக்ஷான்னம் ஏற்று உண்டிருக்கிறார். கருடத்வஜனான ஸ்ரீஹரி, காட்டில் பசுக்களை மேய்த்தான். அனைவருக்கும் உன்னதமான செல்வங்களை கொண்டவனான இந்திரன் வனத்தில் அலைந்தான். ஆகையால், போதும், மனம் கவலைப்படாதே. சென்று வா என்றான் கார்கோடகன்.

பரமஸத்ய வ்ரததொ3ளா பு
ஷ்கரன கெ3லிது3ன்னதத3 ராஜ்யத3
ஸிரி மிக3லு ஸாம்ராஜ்யவாளுவெ நின்ன ஸஹிஸஹித
வரவனித்தெனு நினகெ3 எந்து3ப
சரிஸி கார்கோடகனு நள ந்ருப
க3ருஹுதாக்ஷண மாயவாத3னு ராய கேளெந்த3 ||22

மிகவும் சிறந்த சத்ய விரதத்தை பின்பற்றியவாறு, அந்த புஷ்கரனை வென்று, உன்னுடைய சிறந்த ராஜ்ஜியத்தினை, செல்வத்தினை திரும்பப் பெற்று, உன்னுடைய நாட்டினை நீ ஆள்வாய். உன்னுடைய மனைவியுடன் நீ வாழ்வாய் என்று நான் வரம் அளிக்கிறேன் என்று நளனை கார்கோடகன் உபசரித்து, உடனடியாக அங்கிருந்து மறைந்தான் - ஹே தர்மராஜனே கேள்.

ப3லித3 சிந்தெய மனத3 து3கு3ட3த3
நள ந்ருபதி கானனதி3 ப3ருதிரெ
மலெது1 தொலக3த3 து3ஷ்டம்ருக3க3ள கண்டு3 நஸு நகு3த
ஹலவு கி3ரிகு3ஹெ க3ஹ்வரங்க3ள
களெது3 முந்த3ண ஜனபத3ங்க3ள
ப3ளிவிடி3து3 நடெ3தந்த3னலஸதெ3 ஹலவு யோஜனவ ||23

மனதில் கவலைப்பட்டவாறு, கலங்கிய மனதுடன், நளன், அந்த காட்டில் வந்து கொண்டிருந்தபோது, தன்னை பார்த்து பயந்து விலகிய துஷ்ட மிருகங்களைப் பார்த்து சிரித்தவாறு, பற்பல மலை, குகைகள், சிகரங்களை கடந்து, அடுத்து வந்த ஒரு நகரத்தை அடைந்து, இவ்வாறு நடந்தான் பற்பல யோஜன தூரத்தை கடந்தான்.

ஹரிவ நதி3க3ள வனதடாகத3
வரகுஸும மல்லிகெ3ய ஜனக3ள
புரத3 ப்ராந்ததொ3ளெஸெவ கெந்தா3வரெய கொளக3ளனு
உருதரத3 பாணீய ஶாலெய
மரக3ளிந்த3தி மெரெவ ராஜ்யவ
த4ரணிபதி ஸந்தஸதி3 நோடு3த ப3ந்த3னாயெடெ3கெ3 ||24

பாயும் ஆறுகளை, வனங்களை, குளங்களை, சிறந்த நறுமணம் மிக்க மல்லிகை வனங்களை, புற நகர்ப் பகுதிகளில் இருக்கும் தாமரை நிறைந்த குளங்களையும், பற்பல குடிநீர்ப் பந்தல்களை, பற்பல மரங்களால் நிறைந்ததான ராஜ்ஜியங்களை பார்த்தவாறு நளன் வந்து சேர்ந்தான் அந்த நகருக்கு.

நக3னகி3ப கோடாவளிய ஹொாக3
ருகு3வ ஹேமத3 கொத்தளங்க3ள
க3க3னவனு சும்பி3ஸுவ தெனெக3ள ஸாலுரத்னக3ள
ஸொாக3ஸுவாள்வேரிக3ள ஸுத்திரி
வக3ள கா4தவனாரு ப3ல்லரு
பி3கி3த3 வஜ்ரகவாடவெஸெது3து3 தி3க்குதி3க்கினலி ||25

பளபளக்கும் கோட்டைகள், ஜொலிக்கும் தங்கமயமான கொத்தளங்களை, வானை முட்டும் கோபுரங்களை, ரத்னங்களின் வரிசையைப் போல இருப்பதான ஏரிகளை, இவற்றில் இருக்கும் பயங்கரங்களை யார்தான் அறிவார்கள்?. வஜ்ரம் போன்ற பலமான கோட்டைக் கதவுகள் அனைத்து திசைகளில் இருந்தன.

ஹொளெவ மிஸுனிய ரத்னனிசயத3
நெலெனெலெய ஸௌதா4க்3ரத3லி ப்ர
ஜ்வலிப ஹேமத3 கலஶக3ள ரவிசந்த்3ரஶாலெக3ள
லலனெயர நானா வினோத3த3
ஹலவு கோ3புர ஶிக2ரத3க3ணித
நெலெய வர்ணிஸலரித3யோத்4யாபுரவு ரஞ்ஜிஸிது ||26

ஒளிரும் மின்னலைப் போல, ரத்னங்களின் வரிசைகளைப் போல கட்டிடங்கள். அவற்றில் ஒளிரும் தங்கமயமான கலசங்கள் இருந்தன. சந்திர சூரியர்களைப் போல ஒளிர்வதான பற்பல பெண்கள், அவர்களுடைய நடவடிக்கைகள் அபாரமாக இருந்தன. பற்பல கோபுரங்கள், மலைச் சிகரங்களைப் போல அங்கு கட்டிடங்கள் இருந்தன. இவ்வாறு, வர்ணிக்க முடியாத அளவிற்கு அயோத்யா நகரம் திகழ்ந்தது.

அரஸுக[3]ளு பூ[4]ஸுரரு மிகெ[3] வை
ஶ்யரு சதுர்த்த[4]ரு நாக[3]ரீகத[3]
புரஜனரு ஸந்தணிஸிதக[3]ணித ராஜவீதி[4]யலி
கரி துரக[3] ரத[2] பாயத[3]ள கோ[3]
சரிஸிதங்க[3]டி[3] நவவிதா[4]னதி[3]
மெரெவயோத்[4]யாபுரவ கண்ட[3]னு தூகி[3]த[3]னு ஶிவர (ஶிரவ?) ||27

அரசர்கள், மகாராஜர்கள், வாணிகர்கள், நான்காம் வர்ணத்தவர்கள், சாதாரண மக்கள், ஆகியோரால் ராஜவீதி நிறைந்திருந்தது. யானை, குதிரை, ரதம், காலாட் படைகளால் நிரம்பியிருந்தது அந்த கடைவீதி. இவ்வாறு நவ விதானங்களால் அந்த அயோத்யா நகரானது இருந்தது என்பதை பார்க்கிறான் நளன். வியப்பில் தலை தூக்கி பார்க்கிறான்.

ப[3]ந்து[3] ஹொக்கனு புரவ மெரெவதி[1]
சந்த[3]வனு நெரெனோடி[3] மனதொ[3]ள
க[3]ந்து[3] கொண்டா[3]டி[3]த[3]னு ருதுபர்ணன மஹாஸிரிய
தந்து[3]தே[3] விதி[4] தன்னனில்லிகெ[3]
மந்த[3]பா[4]க்[3]யனு தானெனுத மன
நொந்து[3] நெனெத[3]னு வரபுராதி[4]ப சென்னகேஶவன ||28

இவ்வாறான அயோத்தி நகரத்தை நளன் வந்து சேர்ந்தான். இவ்வாறு திகழும் சம்பிரமத்தினை பார்த்து, மனதில், ருதுபர்ணனின் செல்வத்தினை கொண்டாடினான். இந்த விதியானது என்னை இங்கே கொண்டு வந்ததே, நான் ஒரு மந்த பாக்யன் என்று நினைத்தவாறு, மனம் நொந்து, வரபுராதீஷனான சென்னகேஷவனை நினைத்தான் நளன்.

***

<u>ஏழாம் ஸந்தி</u>

மக[3]ள காணதெ[3] பீ[4]ம ந்ருப மூ
ஜக[3]வ பே[4]தி[3]ஸி சைத்யபூ[4]பன
நக[3]ரத[3]ல்லிரெ கண்டு[3] கரெஸிதெ[3] தன்ன நிஜஸுதெய

பீம அரசன், தன்னுடைய மகளான தமயந்தியை காணாமல், மூன்று உலகங்களிலும் அவளை தேடியவாறு, கடைசியில் சைத்ய அரசனின் நகரத்தில் அவள் இருப்பதைக் கண்டு, அவளை தன்னுடன் அழைத்துக் கொண்டான்.

கேளு த4ர்மஜ ரத்ன நிர்மித
தா3லயத3 ஸொப3கி3னலி ஒலக3
ஶாலெயலி ருதுபர்ணனித்3த3னு ஸிம்ஹபீட2த3லி
ஸால மகுடத3 ந்ருபரு பூ4ஸுர
ஜால மந்த்ரி புரோஹிதரு கு3ண
ஶீலருன்னத ஸதியரிந்தெ3ஸெதி3ர்து3தா3ஸ்தா2ன ||1

ஹே தர்மராஜனே கேள். ரத்னமயமான ஒரு அரண்மனையில், அரசவையில், ருதுபர்ண அரசன் அந்த சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருந்தான். கிரீடம் தரித்த அரசர்களின் வரிசை, அறிவாளிகனான மந்திரிகள், புரோகிதர்கள், நற்குணங்கள் நிரம்பியவர்கள், உன்னதமான பெண்கள் ஆகியோர்களால், அந்த அரசவை நிரம்பியிருந்தது.

இது3 ஸமய தனகெ3ந்து3 நள ந்ருப
முத3தி3 வேஷவ தாள்து3 ஹரியந்
த3த3லி ப3ந்த3னு ஸபெ4ய கண்ட3னு ந்ருபகெ3 கைமுகி3து3
ஸத3மலாஸ்தா2னத3லி ரிபுப4ட
கத3னகலிக3ளு ஜேயெனலு நய
ஹ்ருத3யத3லி பி3ன்னயிஸித3னு ருதுபர்ணபூ4பதிகெ3 ||2

நளனானவன், இதுவே தனக்கு தக்க சமயம் என்று நினைத்து, ஒரு பிராமணனின் (அல்லது ஒரு சாதாரண மனிதனின்) தோற்றத்தினை எடுத்து வந்தான். அரசவையில் மன்னனுக்கு கைகுவித்து, இந்த அரசவையில் வீற்றிருக்கும் அரசனே, எதிரிகளை வீழ்த்துபவனே, போர்த்திறமைகள் உயரட்டும் (பெருகட்டும்) என்று கூறிவிட்டு, அடுத்து தன் வேண்டுகோளினை, ருதுபர்ண அரசனிடம் இவ்வாறு வைக்கிறான்.

அவனிபதி கேள் நிம்ம பத3கம
லவனு ப4ஜிஸுவெ ஜீய சித்ததி3
ஸவடி3னுடி3 தனகி3ல்ல பா3ஹுகனெம்பு3த3பி4தா4ன
பு4வனதொ3ளு தானஶ்வகுலஹ்ருத3
யவனு ப3ல்லெனு ஶாகபாகதி3
ஸவிகொ3ளிப வரவித்3யெ தனகு3ண்டெந்த3னவ நகு3த ||3

ஹே ருதுபர்ண அரசனே, கேள். உன்னுடைய பாத கமலங்களை நான் வணங்குவேன். கெட்ட எண்ணத்துடன், மாற்றிப் பேசும் வழக்கம் எனக்கு இல்லை. என் பெயர் பாஹுகன். இந்த உலகில் இருக்கும் குதிரைகள் அனைத்தைப் பற்றியும் நான் அறிவேன். அத்துடன், மிகச் சுவையாக சமைக்கும் வித்யையும் தனக்கு இருக்கிறது என்றான் புன்னகைத்தவாறு.

ஸூபகாரதொ3ளக்3க3ளனு கடு3
ரூபினவ தானல்ல சித்ததி3
காபுருஷனென்னதி3ரு நோடா3 தன்ன பௌருஷவ
பூ4ப முங்கெ3ய்க3ங்கணகெ குல
தீ3ப கன்னடி3யேகெ தரிஸு ப்ர
தாபவாஜியனெந்து3 பி3ன்னயிஸித3னு நஸு நகு3த ||4

சமையல் காரர்களில் நான் சிறந்தவன். கடுமையான வார்த்தைகளால் நான் பேசமாட்டேன். நான் ஒரு பயந்தாங்கொள்ளி என்று நினைக்க வேண்டாம். பார்க்கிறாயா என் திறமையை?. அரசனே, கையில் இருக்கும் கைவிளக்கிற்கு, கண்ணாடி எதற்கு? உடனடியாக ஒரு குதிரையை வரவழை. என்று கூறினான் நளன் புன்னகைத்தவாறு.

பொட3விபதி ருதுபர்ண பா3ஹுக
நுடி3த3 வசனகெ மெச்சி மனது3
க்3க3ட3த3 தேஜிய தரிஸி கொட3லேரித3னு பீ3தி3யலி
மட3த3 ஸன்னெகெ3 குணிது3 ரவெகா3
லிடு3த ஜோட3ணெயிந்த3 ஹயவடி3
க3டி3கெ3 சிம்மிது வாயுவேக3தொ3ளரஸ கேளெந்த3 ||5

அரசனான ருதுபர்ணன், பாஹுகன் கூறிய வசனத்தைக் கேட்டு மெச்சினான். மிகச் சிறந்ததான ஒரு குதிரையை வரவழைத்து, அதில் ஏறினான். சாலையில் நளனின் குரலுக்கு, முன்னங்கால்களை தூக்கி குதித்தது. பின்னர் நான்கு கால்களில் பாய்ந்தது, வாயு வேகத்தில். ஹே தர்மராஜனே, கேள்.

கரத3 வாகெ4ய ஸடி3ல பி3டெ3 நி
ப்3ப3ரத3 க3மனதொ3ளைதி3த3வனியொ
ளூரவணிஸி கெந்தூ4ளி முஸுகிது3த3ம்ப3ரவ பி3ட3தெ3
த4ரணி தல்லணிஸிது3து3 க3க3னதி3
ஸுரரு கொண்டா3டி3த3ரு ராவுத
நரஸனஹுதோ3 பா4பு பா4பெந்து3து3 ஸமஸ்தஜன ||6

கையில் பிடித்திருந்த கடிவாளத்தை மெதுவாக விட, அந்த குதிரையானது வாயு வேகத்தில் பாய்ந்து, இந்த பூமியில் ஓடியது. அதனால், தூசியானது பறந்து வானம் வரை மூடியது. பூமியே ஆடியது. வானில் தேவர்கள் இதனை கொண்டாடினர், இவ்வாறு செல்வது நள அரசன்தானே என்றவாறு. ஆஹா ஆஹா என்று வியந்தனர் அனைத்து மக்களும்.

முருஹி ஹிடி3யலு மட3த்3 ஸன்னெகெ3
திருகி3ததிவேக3த்3லி ஹயவோ
ஸரிஸி கிருபெ3யரிட3லு நிலிஸுத வாருவவனிளிது3
கரவ முகி3யலு ந்ருபதி மெச்சுத
தரிஸி கொட்டனு பூ4ஷணங்க3ள
ஹிரிது3 ஸம்ப3ளவித்து நிலிஸித3னரஸ பா3ஹுகன ||7

கடிவாளத்தை திருப்பி இறுக்கிப் பிடிக்க, நளனின் செய்கைக்கு ஏற்ப, குதிரையும் திரும்பியது. அதே வேகத்தில் அந்த குதிரையானது, பிறகு சிறு அடிகளை வைத்து ஆடியவாறு வந்து நின்றது. நளன் அதிலிருந்து இறங்கி, மன்னனைப் பார்த்து கை குவிக்க. ருதுபர்ணன் மகிழ்ந்து பல்வேறு பூஷணங்களை கொண்டு வந்து நளனுக்கு கொடுத்தான். நல்ல சம்பளம் கொடுத்து, அவனை (பாஹுகனை) அங்கேயே வேலையில் இருக்கச் செய்கிறான்.

ஜனப கேள் பா3ஹுகனு வாலா
க்2யனலி ஸக்2யவ பெ3ளெஸுதாதன
நனுதி3னவு கூடி3ர்த3னொந்தா3னொந்து3தி3ன ராத்ரி
வனஜமுகி2 த3மயந்தியொளு சும்
ப3ன ஸரஸ ஸல்லாபதி3ந்தி3ஹ
கனஸ கண்டெ3ச்சரதி3 காணதெ3 ஸதிகெ3 ஹலுபி3த3னு ||8

ஹே தர்மராஜனே கேள். இவ்வாறு பாஹுகன் அந்த அரசனிடம் நட்பு கொண்டு, அவனுடன் தினமும் பழகி வந்தான். இப்படி இருக்கையில் ஒரு நாள் இரவில், தாமரை முகத்தாள் தமயந்திக்கு முத்தம் கொடுத்து சரச சல்லாபம் செய்வதாக நளனுக்கு ஒரு கனவு வருகிறது. உடனே அவனுக்கு தூக்கம் கலைந்து எழுந்து, தமயந்தியை காணாமல் புலம்பினான்.

ஹா தருணி நளினாக்ஷி நயஸு
ப்ரீதிபூர்வகதி3ந்த3 கனஸலி
மாதுதோ3ரிதெ3 ப3ந்து3 நன்னலி கருணதி3ம் நீனு
தா4துகு3ந்தி3தெ3னக1ட1 அஸுரா
ராதி ப3ல்லனெனுத்த மனத3லி
காதரிஸி நிஜஸதிகெ3 ஹலுபி3த3 மத3னனெஸுகெ3யலி ||9

ஹே பெண்ணே. தாமரைக் கண்களை கொண்டவளே. அருமையான அன்புடன் கனவில் வந்து என்னிடம் பேசினாய். அதைக் கண்டு இப்போது என் மனம் குன்றுகிறது. அஸுராரியான பகவந்தனின் எண்ணம் என்னவென்று நான் அறியவில்லையே என்றவாறு, மனதில் வேதனை கொண்டு, தன் மனைவியை நினைத்து புலம்பியவாறு, மன்மதனின் பாணத்தால் தாக்கப்பட்டவனான நளன் இருந்தான்.

விகளவனு வாலாக்2ய கேளிது3
பகபகனெ நகு3தெந்த3னெலெ பா3
ஹுகனெ ஹலுபு3வுதே3னு காந்தெகெ3 தக்க பொ3ந்தெ3யனு
அக1ட1 நீனதி செலுவனே பா3
லகி நினகெ3 தக்கவளோ லோகதி3
மகரகேதன மருளனெந்த3பஹாஸ்ய மாடி3த3னு ||10

இவ்வாறான நளனின் புலம்பலை, அரசன் ருதுபர்ணன் கேட்டு, பகபகவென்று சிரித்து, இவ்வாறு கூறினான். பாஹுகனே, ஏன் இவ்வாறு தினமும் புலம்புகிறாய்?. இவ்வாறான பெண்ணுக்கு தக்கவனான சிறந்த பொருத்தமான நீ அழகானவனா?. அந்தப் பெண் உனக்கு ஏற்றவளா?. உலகில் அவளுக்கு ஏற்றதான சக்ரவர்த்திகள் யாரும் இல்லையா? என்று நளனை கேலி செய்தான் ருதுபர்ணன்.

எந்து3 ஹாஸ்யவ மாடி3த3வனொட3
நெந்த3னா பா3ஹுகனு பூர்வதொ3
ளந்து3 ப்3ராஹ்மணனொப்3ப3 நிஜஸதியக3லி என்னொட3னெ
னொந்து3 நுடி3த3னு விரஹத3லி அத3
நிந்து3 கனஸலி கண்டு3 ப்4ராந்தியொ
ளெந்த3ட3து3 தப்பேனு ஸதிஸுதரில்ல தனகெ3ந்த3 ||11

இவ்வாறு கேலி பேசிய ருதுபர்ணனிடம் பாஹுகன் இவ்வாறு கூறினான். முன்னர் ஒரு முறை, பிராமணன் ஒருவன், தன் மனைவியை விட்டுப் பிரிந்து, மிகவும் நொந்து என்னிடம் இவ்வாறு கூறினான். தன் மனைவியை கனவில் பார்த்து, அவள் மேல் விரக தாபம் கொண்டானாம். இதில் என்ன தவறு?. எனக்கோ மனைவி, மக்கள் என யாரும் கிடையாது – என்றான்.

அரஸ கேளா புரதொ3ளொப்3ப3ரி
க3ரியத3ந்த3தி3 நளனிரலு பூ4
ஸுரர மத1த3லி கேள்த3 பீ4ம ந்ருபாலனீ ஹத3ன
த4ரெயனெல்லவ ஜூஜினலி பு
ஷ்கரகெ3 ஸோது நள ந்ருபனட3விகெ3
தெரளித3னு ஸதிஸஹித1வெனெ ஹொரளித3னு ஶோகத3லி ||12

ஹே தர்மராஜனே கேள். இவ்வாறு, அந்த அரசில் யாருக்கும் அடையாளம் காட்டிக் கொள்ளாமல் நளன் அங்கேயே இருக்கையில், அங்கு பீமன், அரசர்களிடையே நடந்த பேச்சுவார்த்தையின்போது இந்த செய்திகளை கேள்விப்பட்டான். அரசு, செல்வம் ஆகிய அனைத்தையும் சூதாட்டத்தில் புஷ்கரனிடம் தோற்றுவிட்டு, நள மகாராஜன் காட்டிற்கு சென்றான் தன் மனைவியுடன் என்பதை கேள்விப்பட்டு, சோகம் கொண்டான் பீமன்.

ஹா மக3ளெ த3மயந்தி நிஷத4 ஸ
நாமனனு கைஹிடி3து3 பா3ளுவ
நேமவனு பி3ஸுட1ட3விக3ட்டிதெ3 விதி4 விகர்மப2ல
பீ4ம ந்ருபனுத3ரத3லி ஜனிஸி வி
ராமவாது3தெ3 நின்ன ஸிரிமுக2
தாமரஸவனு காணெ தோரெந்த3ரஸ ஹலுபி3த3னு ||13

பீமன் கூறுகிறான்: ஹே மகளே, தமயந்தியே, நிஷதன் என்னும் சிறந்தவனை கைபிடித்து வாழும் நோக்கத்துடன் இருந்து, காட்டிற்கு சென்றாயே. இது விதியா? பூர்வ கர்ம பலன்களா?. இந்த பீம மகாராஜனின் வயிற்றில் பிறந்து, உன் மங்களகரமான முகம் என்பதான தாமரையை நான் பார்க்க முடியவில்லையே, உன் முகம் மறைந்திருக்கிறதே. கொஞ்சம் அதை காட்டுவாயாக – என்று புலம்பினான் பீமன்.

மக3ளெ மோஹத3 ஸுதரனாரிகெ3
தெகெ3து3 பி3ஸுடெ1 நிராஶ்யலி ஈ
பகெ3கெ3 தந்து3தெ3 விதி4யு நின்னனு ஹரமஹாதே3வ
ஹோக3லுப3ஹுதே3 கானனதொ3ளிஹ
ம்ருக3க3ளிந்தே3னாத3ளோ பதி
யக3லித3னோ பே4தாள நுங்கி3தோ எனுத ஹலுபி3த3னு ||14

ஹே எனக்கு மிகவும் பிடித்தமான மகளே, புத்திசாலித்தனமான பெண்ணை எடுத்து தூக்கி வேறிடத்தில் போட்டதே, இவ்வாறு இந்த நிலைக்கு விதி உன்னை கொண்டு வந்ததே. ஹரமஹாதேவனே. இவ்வாறு செய்யலாமா?. காட்டில் இருக்கும் மிருகங்களால் இவள் என்ன ஆனாளோ?. கணவன் அவளை விட்டு பிரிந்தானோ?. வேதாளம் அவளை விழுங்கியதோ?. என்றவாறு பீம மகாராஜன் புலம்பினான்.

ப3ட3வருத3ரதொ3ளுதி3ஸி ஸுக2வனு
படெ3யலொல்லதெ3 ப3ந்து3 நீனீ
பொட3விபதியுத3ரத3லி ஸஞ்ஜனிஸுவரெ எலெ தாயெ
கி3ட3மெளெக3ளாரண்யத3லி தனு
விடி3து3 ஸைரிபுரெந்து3 மக3ளே
ஸுடு3 தனுவனித3னெந்து3 மருகி3த3ளவள நிஜஜனனி ||15

ஏழ்மையான குடும்பத்தில் பிறந்து, சுகத்தை அடைய முடியுமா?. நீயே வந்து இந்த அரசனின் வயிற்றில் பிறந்தாயே. ஹே தாயே. மரங்கள் நிறைந்த காட்டினில், உடல் வாடி நீ கஷ்டப்படுவது ஏன் மகளே? (வெயிலில்) உன் தேகம் சுட்டு வாடுகிறதே என்று – தமயந்தியின் தாய் வாடினாள்.

ஸதிபதிக3ளீபரிய ஶோகோ
ந்னதிய ஸைரிஸலாரதா3 மா
ருதன ஸக2னொளு புகு3வெவெந்து3ரவணிஸி நடெ3தரலு
க்ஷிதிப கேளிந்த3வரு ப3ருதிரெ
மதியுதனெ சிந்தெயனு பி3டி3 பதி
வ்ரதெகெ3 ஹானியெ ஸுக2தொ3ளிஹளெந்து3து3 நபோ4னிதை3 ||16

பீம அரச தம்பதிகள் இவ்வாறு தங்கள் மகளை நினைத்து சோகத்தில் இருக்க, அதனை தாங்க முடியாமல், மாருதனின் நண்பனான இந்திரனிடம் சென்று அவனிடம் உதவி கேட்போம் என்று நடக்க, (இந்திரனே நேரில் வந்து), அரசனே கேள். அறிஞனே. கவலையை விடு. உன் மகளான தமயந்திக்கு, பதிவிரதைக்கு, கெட்டது நடக்குமா?. அவள் சுகமாக இருக்கிறாள் என்றான் அந்த தேவேந்திரன்.

எந்த3 வாக்யவ கேளி பூ4ஸுர
வ்ருந்த3த3லி முனியோர்வ நுடி3த3னு
ஸந்த3 பரமானந்த3 ஜ்யோதிர்மயன வாக்யவிது3
இந்து3முகி2 த3மயந்தி நள ந்ருப
ரெந்தி3கு3 ஸுக்ஷேமிக3ளு நீ
விந்து3 களுஹிஸி சரர பே4தி3ஸலெந்த3னா முனிப ||17

என்று தேவேந்திரன் கூறிய வார்த்தையை கேட்டு, முனிவர்களின் கூட்டத்தில் இருந்த முனிவர் ஒருவர் இவ்வாறு கூறினார். சிறந்தவன், பரமானந்த ஸ்வரூபன், ஜ்யோதிர்மயனான இந்திரனின் வாக்கியம் இது. இந்துமுகியான தமயந்தி மற்றும் நள மகாராஜன், இருவரும் என்றைக்கும் நலமாக இருப்பவர்கள். ஆகவே, நீ இன்று உடனடியாக உன் தூதுவர்களை அனுப்பி, அவர்களை தேடுவாயாக – என்றார் முனிவர்.

எனலு முனிபன மாதினலி அர
மனெகெ3 ப3ந்து3 விஶால சிந்தெய
மனத3லிரெ இனனிளித3னஸ்தாம்பு3தி4கெ3 வஹிலத3லி
ஜனபனா ராத்ரியலி நித்3ராங்
க3னெயனுளியலு பூர்வஶைலதி3
தி3னப தலெதோ3ரித3னு ஹரெது3து3 ரஜனியாக்ஷணகெ ||18

என்று முனிவர் கூற, அதன்படியே பீம அரசன், தன் அரண்மனைக்கு திரும்பி, மனதில் அபாரமான கவலையைக் கொண்டிருக்க, சூரியன் மேற்கு திசையில் இறங்கினான். பீம அரசன், அந்த இரவில், தூக்கம் வராமல் தவிக்க, அடுத்த நாள் காலையில், கிழக்கு திசையில் சூரியன் தலை தூக்கினான். அவனுடைய கிரணங்கள் அதே நொடியில் அனைத்து இடங்களிலும் பரவியது.

அரஸ கரெஸித3னாப்தரனு பூ4
ஸுரரிகெ3ந்த3னு நீவு கருணதி3
த4ரெயொளெல்லிஹளென்ன ஸுதெ த3மயந்தி நள ந்ருபர
இரவ காம்பு3து3 கண்டு கரெதந்
த3ரிகெ3 கொடு3வெனு த4ரெயொளர்த்த4வ
நிருதவெந்து3பசரிஸி களுஹித3 பீ4ம ந்ருபனவர ||19

பீம அரசன், தன் சேவகர்களை அழைத்தான். பிராமணர்களிடம் இவ்வாறு கூறினான். நீங்கள் எனக்கு கருணையுடன் இதனை செய்ய வேண்டும். இந்த பூமியில், என் மகளான தமயந்தி, நள மகாராஜன் இருவரும் எங்கு இருக்கிறார்கள்? அவர்கள் நிலை என்ன? என்பதைக் கண்டு, அவர்களை என்னிடம் அழைத்து வருபவர்களுக்கு, என் ராஜ்ஜியத்தில் பாதியை தருவேன். பிறகு, அவர்களை நன்றாக உபசரித்து, அனுப்பி வைத்தான், பீம மகாராஜன்.

ஹரித3ரரஸாளுக3ளு பஶ்சிம
ஶரதி4 த3க்ஷிண ஶரதி4 பூர்வத3
ஶரதி4யுத்தர கு1ரு நரேந்த்3ரர ஸீமெ பரியந்த
புரக3ளலி வனவீதி4யலி த
த்3கி3ரிக3ளலி நானா தி3க3ந்ததொ3
ளரஸி காணதெ3 முந்தெ3 நடெ3த3ரு ஹலவு தி3வஸத3லி ||20

இவ்வாறாக பீம அரசனின் ஆட்கள், மேற்குக் கடல் வரை, தெற்குக் கடல் வரை, கிழக்கு கடல் வரை, மற்றும் வடக்கும் சிற்றரசர்களின் எல்லை வரைக்குமான அனைத்து நகரங்களிலும், அந்த தெருக்களில், அந்த மலைகளில், பற்பல நாட்களாக தேடியும் தமயந்தியை / நளனை காணாமல், மேலும் முன்னேறி நடந்து கொண்டு சென்றனர்.

புரனக3ர பீ3தி3க3ள மத்4யதி3
நெரெத3 ஸபெ4யலி மார்க்க3த3லி ஸஞ்
சரிஸுவவரனு கண்டு3 கேளுத ப3ந்த3ரல்லல்லி
இரவ காணதெ3 ப3ளலி சிந்திஸி
மருகு3தவனீஸுரரு பே4தி3ஸு
திரலு மூவரு பே3ரெ ஹொக்கரு சைத்ய நக3ரியனு ||21

புறநகரங்களின் சாலைகளில் தேடினர்; கூட்டம் நிறைந்த இடங்களில் தேடினர். வழியில் நடந்து வருபவர்களிடம் தகவல் கேட்டவாறு வந்தனர். ஆனால் ஒரு தீர்வினை காணாமல் துவண்டு கவலைப்பட்டு இவர்கள் தேடிக் கொண்டிருக்கையில், அவர்களில் மூவர் மட்டும் தனியாக பிரிந்து சைத்ய நகருக்குள் நுழைந்தனர்.

அல்லி வார்த்தெய கேளித3ரு பூ4
வல்லப4ன க்ரதுஸமயவெந்த3வ
ரெல்ல க3மிஸலு கண்டு3 மூவரு கொடு3தவரொட3னெ
நில்லதை3தி3த3ரரமனெகெ3 தம
க3ல்லி த3க்ஷிணெ த்ருப்திபோ4ஜன
வெல்ல ஸிகப3ஹுதெ3னுத ஹொக்கரு யக்3ஞமண்டபவ ||22

அங்கு இவ்வாறான ஒரு செய்தியை கேட்டனர். அது அரசனின் வழிபாட்டு / அரசவைக்கான நேரம். ஆகவே மக்கள் அனைவரும் அரண்மனைக்கு சென்று கொண்டிருக்க, இவர்களும் அவர்களுடனே அரண்மனைக்கு சென்றனர். தமக்கு அங்கு தக்ஷிணை, நல்ல போஜனம் ஆகியவை கிடைக்கலாம் என்று நினைத்தவாறு, உடனடியாக யக்ஞ மண்டபத்திற்கு விரைந்தனர்.

ஜனபனவனீஸுரர மந்த்ரத3
லனிலஸக2னாராதி4ஸலு ந்ருப
தனுஜெயாத3 ஸுனீதியொளு த3மயந்தி பா4விஸுத
வனிதெயிரெ கண்ட3னு ஸுதே3வனு
மனதொ3ளனுமானிஸித3னீ மா
நினி மஹாஸதியெனுத விஸ்மயகொ3ண்ட3 மனதொ3ளகெ3 ||23

அரசனானவன், அங்கிருந்த பிராமணர்கள் மந்திரங்களால் வாயுவின் நண்பனான இந்திரனை ஆராதனை செய்து கொண்டிருப்பதை பார்த்தான். கூடவே அரசனின் மகளான ஸுநீதியுடன் நிற்பவர்களான அவர்களது தோழிகளில், தமயந்தியை பார்த்தான். இவ்வாறு அந்த தூதுவன் நினைத்தான். இந்தப் பெண் மஹாஸதி (மிகச்சிறந்தவள்) என்று மனதில் நினைத்தவாறு, மெய்மறந்து அவளையே பார்த்தவாறு நின்றான்.

முகி3லு முஸிகித3 சந்த்3ரபி3ம்ப3வோ
பக3லொளெஸெவ ஸுதீ3பகாந்தியொ
ளொகெ3யொளெஸகி3த3 சித்ரப்ரதிமெயொ ஹேளலேனவள
உகி3து3 பி3ஸுட விபூ4ஷணத3 மை
லிகெ3ய ஸீரெய மலினத3னு களெ
தெ3கெ3து3 கைக3ல்லத3லி நிந்தி3ரெ கண்ட3னா ஸதிய ||24

மேகம் மூடிய சந்தபிம்பமோ?; காலையில் இருப்பதான சூரியனின் ஒளியோ?; புகை மூடிய படமோ? சிலையோ?; அவளுடைய பல முறை அணிந்து பழையதான ஆபரணங்களை, அழுக்கான புடவையை, விலைகுறைந்ததான ஆடைகளை, இவை அவளுடைய களையை குறைத்து காட்டிட, கைகளை கன்னத்தில் வைத்து நின்றிருக்க, அந்த தூதுவன் தமயந்தியை கண்டான்.

இது3 பதிவ்ரதத4ர்மவஹுதீ3
ஸுத3தி தொரெதி3ஹளெல்லவனு ந்ருப
வது4வ காணிஸிகொம்பெ3னெந்து3 ஸுதே3வ நடெ3தந்து3
ஹத3னிதே3னௌ தாயெ நிம்மய
வத3னகமலவு பா3டி3 கடு3மா
ஸிது3டி3கெ3யலிஹுதே3னு காரணவெனுதலிந்தெந்த3 ||25

அவள் இவ்வாறு நின்றிருப்பது, பதிவிரத தர்மமாக இருக்கிறது. இவள் அனைத்தையும் இழந்தவளைப் போல தெரிகிறாள். இவளுடைய கணவனை நான் காண்பேன் என்றவாறு, அந்த தூதுவன் தமயந்தியிடம் வந்து, ஹே தாயே, இது என்ன? உங்களுடைய முகம் இவ்வாறு வாடி இருக்கிறது? உங்களின் ஆடை இவ்வாறு கசங்கிப் போயிருக்கிறது?. இதன் காரணம் என்ன? என்று கேட்டான்.

இந்து3வத3னெ வித3ர்ப்ப4பட்டண
தி3ந்த3 ப3ந்தெ3னு தானு பூ4ஸுர
வந்த்3யனென்னபி4தா4ன கேளு ஸுதே3வனெம்பு3வுது3
இந்து3 நிமனு நோட3 களுஹித3
தந்தெ3 பீ4ம ந்ருபாலனாதன
நந்த3னிகெ3 தா ஸக2னு சித்தயிஸென்ன பி3ன்னபவ ||26

தமயந்தியே, நான் விதர்ப்ப பட்டணத்திலிருந்து வந்திருக்கிறேன். அரசர்களால் வணங்கப்படும் (நான் பிராமணன்). என் பெயரை கேள். நான் ஸுதேவன். இன்று உங்களை தேடுவதற்காக, உங்கள் தந்தையான பீம மகாராஜரால் அனுப்பட்ட நான், அவரது நண்பன். நான் சொல்வதை கேள் – என்றான்.

க்ஷிதிப பீ4ம ந்ருபாலனாதன
ஸதிஸுதரு பா3ந்த4வ ஸஹோத3ர
ரதிஶயரு நிம்மய குமாரரு குஶலரிந்தி3னலி
க்ஷிதியனக3லுத நள ந்ருபதி நிஜ
ஸதிஸஹித வனகைதி3து3த3 கே
ளுதலி நிம்மவரெல்ல ஶோகாப்3தி4யலி முளுகி3ஹரு ||27

அரசன் பீமன். அவனுடைய மனைவி, மக்கள், உற்றார் உறவினர், சகோதரர்கள், நண்பர்கள், உங்களுடைய குமாரர்கள், நலமாக இருக்கிறார்கள். நாட்டை விட்டு நளன் தன் மனைவியுடன் வனவாசத்திற்கு வந்திருக்கும் செய்தியை கேட்டு, இந்த அனைவரும் சோகத்தில் மூழ்கினர்.

கோ4ரதரஶோகவனு ஸைரிஸ
லாரதா3 ஸதிபதிக3ளிப்3ப3ரு
ஶோருதிஹ கம்ப3னிக3ளலி கரெதெ3ம்ம களுஹித3ரு

தா4ரிணியலரஸுதலி ப3ந்தெ3வு
வாரிஜானனெ நிம்ம கண்டெ3வு
ஸேரிதெ3ம்மய புண்யவெந்து3 ஸுதே3வ கைமுகி3த3 ||28

இவ்வாறான மிகப்பெரிய சோகத்தை தாங்க முடியாதவர்களான அந்த அரச தம்பதிகள் இருவரும், கண்ணீர் விட்டு அழுகின்றனர். உங்களை தேட, எங்களை அனுப்பினர். நாங்களும் உங்களை தேடி, பல்வேறு இடங்களுக்கு சென்று, பின் இங்கு வந்தோம். தாமரைக் கண் கொண்டவளே, உங்களை இங்கு பார்த்தோம். எங்களின் புண்ய பலனே எங்களுக்கு கிடைத்தது. என்று சொல்லியவாறு, ஸுதேவன், கை குவித்தான்.

வனிதெ கேளுத ஶோக ஜலத3லி
நனெது3 பு3த4குலதிலகனனு பா3
ரெனுத மன்னிஸி தன்னவரனடி3க3டி3கெ3 பெ3ஸகொ3ளலு
வனிதெ நோடி3த3ளா ஸுதே3வன
ஜனனிக3ருஹலு ப3ந்த3ளா வி
ப்ரனனு நீவாரெனலு நுடி3த3னு ப3ந்த3 ஸங்க3திய ||29

தமயந்தியானவள் இந்த அனைத்தையும் கேட்டு, சோகத்தில் அழுது, அறிஞர்களில் சிறந்தவனான அந்த ஸுதேவனை வணங்கி, தன்னவர்களை (தன் பெற்றோரை) அடிக்கடி நினைத்து வருந்தினாள். இதைப் பார்த்த அந்த இளவரசி, இந்த செய்தியை தன் தாயிடம் சொல்ல, அந்த அரசியும் ஸுதேவனிடம் வந்து, நீங்கள் யார், இங்கு வந்த விஷயம் என்ன? என்று கேட்டாள்.

கேளு தாயெ வித3ர்ப்ப4பதி பூ4
பாலனாத்மஜெ பதியொட3னெ த
ந்னாலயவனுளிது3 வனகைதி3த3ளெனலு ந்ருப கேளி
தாளலாரதெ3 நோடி3 கரெதர
ஹேளி களுஹலு ப3ந்தெ3னில்லிகெ3
பா3லெ த3மயந்தியள கண்டெ3னெனுத கைமுகி3த3 ||30

ஸுதேவன் கூறத் துவங்கினான். ஹே தாயே, கேள். விதர்ப்ப நாட்டு அரசன் பீமன். அவனுடைய மகள் தமயந்தி. தன் கணவன் நளனுடன், தன் அரண்மனை, நாட்டினை விட்டு, வனவாசத்தில் வந்தாள். இதனைக் கேட்ட, அந்த பீம அரசன், செய்தியை தாங்காமல், தன் மகளை அழைத்து வரச் சொல்லி என்னை அனுப்பினான். ஆகவே நான் இங்கு வந்தேன். இங்கிருக்கும் பெண் தமயந்தியை நான் கண்டேன் என்று சொல்லி கை குவித்து வணங்கினான்.

கேளி ஶிவஶிவயெனுத ஶோகவ
தாளி தெகெ3த3ப்பித3ளு மக3ளெ வி
டாளிஸிதெ1 ஸிரி ராஜ்யஸம்பத3வீமஹாவ்யதெ2ய
பா4ளத3லி விதி4 பரெ3த3னீ ஜன
பால நள ந்ருபனெத்த ஸரித3னோ
காலக3தியிந்தாயிதே ஹாயெனுத மருகி3த3ளு ||31

அந்த அரசியும் இந்த செய்தியை கேட்டு, சிவசிவா என்று கூறியவாறு, பெரும் சோகம் கொண்டு, தமயந்தியை கட்டி அணைத்துக் கொண்டாள். மகளே, செல்வம், ராஜ்ஜியங்களை நீ இழந்தாய். மிகப்பெரிய பிரச்னைகளை நீ சந்தித்தாய். இவ்வாறு எழுதியிருக்கிறதே விதி உனக்கு?. மக்களை காப்பவனான நள மகாராஜன் எங்கு சென்றானோ?. காலகதி இவ்வாறு ஆயிற்றே?. ஹா, என்றவாறு கவலைப்பட்டாள் அந்த மகாராணி.

பா3லெ பி3டு3 ஶோகவனு பீ4ம ந்ரு
பாலனரஸிகெ3 தங்கி3 தா த
ந்னாலயதி3 கடு3னொந்தெ3 மக3ளே ஸாகு நம்மொட3னெ
பேளதி3ஹரெ ஸுனந்த3னெகெ3 ஸம
பாளி நீனெமகெ3ந்து3 தள்கிஸி
பாளிஸித3ளதி கருணத3லி த3மயந்தியனு ஜனனி ||32

அந்த அரசி மேலும் கூறுகிறாள். பெண்ணே, நீ கவலையை விடு. பீம அரசனின் அரசியின் தங்கை நான். என் அரண்மனையில் வந்து நீ மிகவும் துக்கம் கொள்கிறாய். போதும் பெண்ணே. உன் பிரச்னைகளை என்னிடம் சொல்லியிருக்கக் கூடாதா? நீ என் மகளுக்கு சமமாகவே இருக்கிறாய். என்று சமாதானம் செய்து, கருணையுடன் அந்த அரசி, தமயந்தியை அரவணைத்தாள்.

கி1ரிய தந்தெ3 ஸுபா3ஹு மருகி3த3
வரகுவரி த3மயந்தி நின்னய
புருஷனில்லதெ3 சிந்தெயிந்தெ3ல்லவனு நீ தொரெது3
கரகி3 கந்தி3தெ3 மக3ளெ தானிந்
தரிதுதி3ல்லவ நின்ன புருஷன
கரெஸி கொடு3வெனு நானு சிந்திஸபே3ட3 நீனெந்த3 ||33

சித்தப்பாவான ஸுபாஹு இவ்வாறு கவலைப்பட்டான். அவர்களின் மகளான தமயந்தி, கணவனை விட்டு பிரிந்து கவலையில் இருக்கிறாள். உடல் நொந்திருக்கிறாள். மகளே, இதுவரை எனக்கு இது தெரியவில்லை. உடனே உன் கணவனை தேடி கண்டுபிடித்து, உன்னிடம் ஒப்படைப்பேன் நான். நீ கவலைப்படாதே என்றான்.

தரளெ பா3ரெந்தெ3னுத கண்ணினொ
ளொரெவ கம்ப3னிக3ளனு ஸெரகி3னொ
ளொரஸி த3மயந்தியனு மன்னிஸி ப3ந்த3னோலக3கெ
கரெஸித3னு பூ4ஸுர ஸுதே3வன
நிருத மணிபூ4ஷணக3ளிந்து3ப
சரிஸி களுஹலு ப3ந்த3 பீ4ம ந்ருபாலனோலக3கெ ||34

பெண்ணே, இங்கே வா என்றவாறு, கண்ணிலிருந்து வந்த கண்ணீரினை புடவைத் தலைப்பில் துடைத்து, தமயந்தியை அழைத்துக் கொண்டு அரசவைக்கு வந்தான் அரசன். ஸுதேவனை அற்புத பூஷணங்களை அளித்து நன்றாக உபசரித்து, அனுப்ப, அவனும் பீம அரசனின் அரசவைக்கு வந்து சேர்ந்தான்.

அரஸ கேளு வித3ர்ப்ப4பதி மன
மருகு3திரலா ஸமயத3லி பூ4
ஸுர ஸுதே3வனு ப3ந்து3 கைமுகி3தெ3ந்த3னீ ஹத3ன
தருணி த3மயந்தியனு கண்டெ3னு
ஹருஷ மிக3லா சைத்யபுரத3லி
வரஜனனி சிக்கம்மனல்லிஹளெந்த3னா விபு3த4 ||35

ஹே அரசனே கேள். விதர்ப்ப அரசன் பீம அரசன், தமயந்தியை நினைத்து கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்க, அந்த சமயத்தில், பிராமணனான ஸுதேவன் அங்கு வந்து, கை குவித்து வணங்கி, இவ்வாறு கூறினான். நான் தமயந்தியை கண்டேன். அற்புதமான நகரான சைத்ய நகரில். தமயந்தி தன் சித்தி (சித்தப்பா) வீட்டில் இருக்கிறாள் என்றான் பிராமணன்.

கண்டு3 மாதாடி3தெ3னு ஸதியள
மண்டெ3 மாஸிதெ3 மலின வஸனதெ3
க3ண்ட3னக3லித3 சிந்தெயலி முக2பா3டி3 தே3ஹவனு
த3ண்டி3ஸித3ளன்னத3லி ம3ன முரி
கொ3ண்டு3தா3 ஸதிகி3னியனனு நெரெ
கண்டு3 ஹேளுவவராரெனுத மருகு3வளு மனதொ3ளகெ3 ||36

அவளை (தமயந்தியை) கண்டு பேசினேன். உருவம் குன்றியிருக்கிறது. எளிய ஆடைகளை உடுத்தியிருக்கிறாள். கணவனை விட்டுப் பிரிந்த துக்கத்தில் முகம் வாடி தேகத்தை தண்டித்திருக்கிறாள். மனம் துக்கப்பட்டு, அந்த கணவனின் வழி பார்த்து, எங்கு இருக்கிறார் என்று சொல்வீர்களா என்று மனம் உருகி வருந்துகிறாள்.

கேளுதரஸன வத3னகாந்தி வி
ஶாலவாது3து3 மனதி3 ஹருஷவ
தாளி பொம்புளிவோகி3 பீ4ம ந்ருபால கரெஸித3னு

பா³லெயர தன்னாப்த ஸசிவர
மேளத³லி நிஜஸுதெய கரெத¹ர
ஹேளி ரத்னாப⁴ரணக³ளனித்தவர களுஹித³னு ||37

(தமயந்தி கிடைத்து விட்டாள் என்ற செய்தியை) கேட்டவுடன், அரசனின் முகம் மலர்ந்தது. மனதில் மகிழ்ச்சி கொண்டு, உடனே அந்த பீம அரசன் பிற பெண்களை, தன் நண்பர்களை அழைத்தான். மேள தாளத்துடன், தன் பெண்ணை அழைத்து வர வேண்டும் என்று சொல்லி, ரத்னாபரணங்களை அவர்களுக்கு கொடுத்து, அனுப்பி வைத்தான்.

ப³ந்த³ரல்லிகெ³ சைத்³ய ந்ருபதிய
நந்து³ காணிஸிகொண்ட³ரவரனு
மந்தி³ரத³ ஸுக்ஷேமவனு கேளித³ரெ ஹேளித³ரு
இந்து³முகி² த³மயந்தியனு களு
ஹெந்து³ பீ⁴ம ந்ருபால ஹருஷதொ³
ளிந்து³ நிமகு³டு³கொ³ரெ³க³ளனு களுஹித³னு கேளெந்த³ ||38

அவர்களும் அங்கிருந்து புறப்பட்டு சைத்ய நகரத்திற்கு வந்தனர். அந்த அரசனை கண்டனர். பீம அரசனின் நலனை அவன் கேட்க, இவர்களும் கூறினர். இந்துமுகி தமயந்தியை அனுப்பி வைக்கவும் என்று சொல்லி, பீம அரசன் எங்களை அனுப்பியிருக்கிறான். உங்களுக்கு பரிசுகளை அனுப்பியிருக்கிறான் என்று கூறினர்.

அரஸ கேளு ஸுபா³ஹு பூ⁴பதி
கரெஸித³னு மந்த்ரிக³ள பீ⁴மன
புரகெ பயணவ மாடி³த³னு த³மயந்தியனு கரெது³
தருணி நீ நம்மல்லி திங்க³ளு
ஹொரெதெ³ தே³ஹவ கஷ்டத³ல்லிந்
து³ருதரத³ ப்ரேமத³லி கொட்டனு ஸகல பூ⁴ஷணவ ||39

ஹே தர்மராஜனே கேள், அந்த அரசன், தன் மந்திரிகளை அழைத்தான். அவன் பீமனின் நகரத்திற்கு பயணம் செய்தான். தமயந்தியிடம் இவ்வாறு கூறினான். ஹே தமயந்தியே, நீ எங்கள் நகரத்தில் சில மாதங்கள் இருந்தாய். (உன் வாழ்க்கையில்) மிகவும் கஷ்டப்பட்டாய். என்று கூறி, அன்புடன் பற்பல பரிசுகளை அவளுக்குக் கொடுத்தான்.

தரிஸித³னு த³ண்டி³கெ³யொளகெ³ கு
ள்ளிரிஸி ஸதியர க³ட³ணத³லி மந்
தி³ரவ ஹொரவண்டரஸனேரித³ க³ஜத³ கந்த⁴ரவ
மெரெவ நானா வாத்⁴யரப⁴ஸதி³
கரி துரக³ காலாள ஸந்த³ணி

யுரவணிஸெ நடெ3தந்து3 ஹொக்க வித3ர்ப்ப4பட்டணவ ||40

பல்லக்கினை வரவழைத்து, அதில் தமயந்தியை, அவளது தோழிகளுடன் அமரச் செய்து, அவளது ஊருக்குப் புறப்பட்டான். அரசன், யானைப் படைகளுடன் புறப்பட்டான். பற்பல வாத்திய இசைகளுடன், யானை, குதிரை, காலாட்படைகளுடன் புறப்பட்டான். இவ்வாறு அனைவருடன் சேர்ந்து, விதர்ப்ப பட்டணத்திற்கு வந்து சேர்ந்தான்.

தூ3தரைதி3த3ரொஸகெ3யலி ஜன
ஜாத நலியலு ப3ந்து3 பே3க3தி3
பூ4தளேந்த்3ரகெ3 கைமுகி3து3 த3மயந்தி ப3ந்3தளெனெ
மாத கேளித3னத3னு பல ஸங்
கா3தலைதந்த3வர கண்ட3தி
ப்ரீதியிம் தக்கயிஸி கரெதந்த3னு நிஜாலயகெ ||41

தூதர்கள் உடனடியாக வந்து செய்தியை சொல்ல, மக்கள் அனைவரும் மகிழ்ச்சியில் நடனமாட, வேகமாக வந்து தமயந்தி வந்துவிட்டாள் என்று கை குவித்து வணங்கி செய்தியை சொல்ல, இந்த செய்தியை கேட்ட பீம அரசன், தன் குழுவினருடன் அங்கு வந்து, மிகுந்த அன்பு பாசத்துடன், அவர்கள் அனைவரையும் தன் அரண்மனைக்கு வரவழைத்தான்.

அவனிபதி கேளா புரதொ3ளு
த்ஸவவனத3னேனெம்பெ3னந்தி3ன
தி3வஸதொ3ளக3ரமனெயொளா த3மயந்தியனு ஜனனி
தவகதி3ம் பி3கி3யப்பித3ளு பா3ந்
த4வரு ஸந்தோஷிஸித3ரனிப3ரு
யுவதியரு நிஜதனயராலிங்கி3ஸித3ரங்க3னெய ||42

ஹே தர்மராஜனே கேள், அந்த நகரத்தில் நடந்த உற்சவ வைபவங்களை நான் என்னவென்று சொல்வேன்?. அன்று அந்த அரண்மனையில், தமயந்தியை அவள் தாய் மிகுந்த பாசத்துடன் கட்டி அணைத்துக் கொண்டாள். உறவினர்கள் மகிழ்ச்சி கொண்டனர். நகரப் பெண்கள் மகிழ்ச்சி கொண்டனர். தமயந்தியின் மக்கள் அவளை கட்டித் தழுவிக் கொண்டனர்.

மக3ன நோடி3த3ளிந்த்3ரஸேனன
தெகெ3து3 தக்கயிஸித3ளு கரெத3ளு
மக3ள சந்த்ராஸ்யளனு தொடெ3யொளகி3ட்டு மமதெயலி
மொக3வனீக்ஷிஸி மொலெக3ளலி தொரெ
து3கு3வ ஹாலின ஜனனி மிகெ3 நீ
ரோகு3வ கண்ணீரினலி ஸந்தெயிஸித3ளு நிஜஸுதர ||43

இந்த்ரஸேனன் என்னும் தன் மகனை தமயந்தி பார்த்தாள், கொஞ்சினாள். மகள் சந்த்ராஸ்யளை அழைத்தாள். தன் துடையில் அவளை அமர்த்தி, மிகுந்த பாசத்துடன், கொஞ்சினள். முலைகளில் தாய்ப்பால் நிரம்பியதான அந்த தாய், வழிந்தோடும் கண்ணீரில் மகிழ்ச்சி கொண்டாள், தன் மக்களை கொஞ்சினாள்.

கந்துபிதனொலுமெயலி த4ரணீ
காந்த பீ4ம ந்ருபால பா3ந்த4வ
ஸந்ததியனாத3ரிஸி களுஹித3னவரனுசிதத3லி
ஸந்ததவு நிஜபதியனக3லித3
சிந்தெயலி மனகு3ந்தி3த3ளு த3ம
யந்தி நெனெயுதலிர்த3ளா வனபுரத3 சென்னிக3ன ||44

மன்மதனின் தந்தையான ஸ்ரீஹரியின் கருணையால், அரசனான பீம அரசன், தன் உற்றார் உறவினர்களை ஆதரித்து, மரியாதை செய்து, அவரவர்களை தம் ஊர்களுக்கு திருப்பி அனுப்பினான். ஆனால், தமயந்தியோ, தன் கணவன் தன்னை விட்டு பிரிந்த துக்கத்திலேயே இருந்தாள். அவனை மற்றும் வரபுரத சென்னிகராயனையே நினைத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

***

<u>எட்டாம் ஸந்தி</u>

ஸூரர து3ந்து3பி4 மொளகெ3 த4ரணீ
ஸூரருலியெ முரஹரன கருணதி3
தருணி த3மயந்தியளனொட3கூ3டி3த3னு நள ந்ருபதி ||

சுரர்கள் துந்துபி முழங்க, அரசர்கள், பிராமணர்கள் மகிழ்ச்சியடைய, முரஹரனான பகவந்தனின் கருணையால், தமயந்தியுடன் சேர்ந்தான், நள மகாராஜன்.

கேளிதை3 ராஜேந்த்3ர த4ர்ம ந்ரு
பால தொரெத3ளு ஸகல விப4வவ
தூ4ளி முஸுகித3 முடி3ய மாஸித3 வஸனக3ள நோடி3
கேளித3ளு பூர்வோத்தரவ பூ4
பாலனவனியனுளிது3 நின்ன வ
நாலயதொ3ளெந்தக3லித3னு ஹேளெந்த3ளா ஜனனி ||1

ஹே ராஜேந்த்ரனே (தர்மராஜனே) கேள். தமயந்தி அனைத்து விபவங்களையும் விட்டாள். தூசி படர்ந்த, அழுக்கு படர்ந்த, அவளது ஆடைகளை பார்த்து, அவளது கதையினை (நிலையினை) அவளது தாய் கேட்டாள். உன்னுடன் வனத்திற்கு வந்த உன் கணவன் அரசன் நளன், உன்னை எப்படி விட்டு பிரிந்தான் என்று கேட்டாள்.

கபடத3லி புஷ்கரனு ராஜ்யவ
நபஹரிஸிதெ3னு ஜூஜினலி நள
ந்ருபதி ஸோதாரண்யகைதி3த3னொந்து3 வஸ்த்ரத3லி
குபிததி3ம் ப3ரெ முந்தெ3 பக்ஷிக3
ளுபமெயலி கொண்டொ3ய்தெ வஸனவ
க்ருபணதனத3லி தன்ன ஸீரெயொளொய்த3னர்த்த4வனு ||2

புஷ்கரன் கபடத்தில் எங்களின் ராஜ்ஜியத்தை சூதாட்டத்தின் மூலம் அபகரித்தான். அவனிடம் நளன் தோற்றான். ஒரே வஸ்திரம் கட்டிக் கொண்டு காட்டிற்குச் சென்றோம். அப்படி வந்து கொண்டிருந்தபோது, அந்த அவரது வஸ்திரத்தையும் பறவைகள் கவர்ந்து கொண்டு போய்விட, தானே தன் புடவையில் பாதியினை அவனுக்கு கொடுத்தேன் என்றாள் தமயந்தி.

மரெது3 மலகி3தெ3 ராத்ரியலி எ
ச்சரிஸதெ3 ந்ருப தெரளித3னு கா
தரிஸி கம்ப3னியொளகெ3 ப3ந்தெ3னு சைத்3யனக3ரியலி
கருணி சிக்கம்மனலி திங்க3ளு
ஹொரெதெ3னீதே3ஹவனு இல்லிகெ3
கரெஸிதி3ரி நீவெனுத கம்ப3னிது3ம்பி3த3ளு தரளெ ||3

ஒரு நாள் இரவில், நான் என்னை மறந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது என்னை எழுப்பாமல், நளன் சென்றுவிட்டான். நான் அவனை தேடியவாறு, அழுது கொண்டே வந்தேன். கடைசியாக சைத்ய நகரத்தை வந்து அடைந்தேன். கருணியான சின்னம்மாவிடம் பல மாதங்கள் இருந்தேன். இந்த தேகத்தை மறுபடி இங்கு அழைத்து வந்தீர்கள் நீங்கள் என்றவாறு, மறுபடி தமயந்தி கண்ணீர் விட்டு அழத் துவங்கினாள்.

ஏனனெம்பெ3னு தன்ன புண்யத3
ஹானியனு எலெ தாயெ லோகத3
மானினியொளாருண்டு என்னவோல் தொளலி பளலித3ரு
தா3னவாமரரொளகெ3 காணெ ஸ
மானரனு நள ந்ருபகெ3 இன்னித3
கேன மாடுவெனெனுத கம்ப3னிது3ம்பி3த3ளு தருணி ||4

என்னவென்று சொல்வேன் தன் புண்ணியத்தின் இன்மையை, ஹே தாயே, உலகத்தில் என்னைப் போன்ற பெண்கள் வேறு யார் இருக்கிறார்கள்?. மிகவும் கஷ்டப்பட்டு நொந்திருக்கிறேன். நள அரசனுக்கு, பூமியில் உள்ள அரசர்களில் சமமானவர்கள் என யாரையும் நான் காணேன்?. இனி இதற்கு நான் என்ன செய்வேன் என்றவாறு, தமயந்தி கண்ணீர் விட்டு அழத் துவங்கினாள்.

ஆரிகெ3ரடெ3ணிஸிதெ3னொ ஹிரியர
கா3ருகெ3டி3ஸிதெ3னோ வ்ருதா2 மு
ந்னார நோம்பிக3பாரவிக்4னவ மாடி3 கெடி3ஸிதெ3னோ
ஆரனளலிஸிதெ3னோ தபோவ்ரத
ரார பரெதெ3னோ தன்ன நிஜ ஸம்
ஸாரவீதெரனாய்து3 ஶிவஶிவயெனுத மருகி3த3ளு ||5

யாருக்கு நான் தீங்கு நினைத்தேனோ?. முன்னோர்களில் யாருக்கு கேடு செய்தேனோ?. அம்மா, முன்னர் யாருடைய செயல்களுக்கு தடை செய்து, அதனை கெடுத்தேனோ?. யாரை அழித்தேனோ?. தபோ விரதர்களில் யாரை தொந்தரவு செய்தேனோ?. என்னுடைய சம்சாரம் இவ்வாறு ஆனதே? சிவசிவா என்றவாறு புலம்பினாள் தமயந்தி.

க்ஷிதியொளெல்லிஹனோ வரஸ்த்ரீ
ரதிகெ3 மனஸோதனோ தபஸின
வ்ரதவ கைகொண்ட3னோ த3னுஜர ப3லெகெ3 ஸிலுகித3னோ
விதளகிளித3னோ செலுவினமரா
வதிகெ3 நடெ3த3னோ தொரெது3 நளபூ4
பதிய காணெனு தனகெ3 க3தியேனெந்த3ளிந்து3முகி2 ||6

நளன், இந்த பூமியில் எங்கு இருக்கிறானோ?. வேறு பெண்களுக்கு, ரதிக்கு மனம் கொடுத்துவிட்டானோ?. தவம் செய்ய சென்று விட்டானோ?. வேட்டைக்காரர்களின் வலையில் சிக்கினானோ?. விதள லோகத்தில் இறங்கிவிட்டானோ?. அழகான அமராவதிக்கு (இந்திர லோகத்திற்கு) சென்று விட்டானோ?. எங்கும் நள அரசனை நான் காணவில்லை. அவனை இழந்த என் கதி என்ன என்று அழுதாள், தமயந்தி.

பதிவிஹீனெகெ3 ஸலுவிதே3 ஸு
வ்ரத ஸுபோ4ஜன ஸௌக்2ய ஸுக2 ஸங்
க3திக3ளுண்டே தாயெ பா4விஸி நோடு3 சித்தத3லி
ஸதியரிகெ3 பதிதெ3ய்வவெந்தா3
ஶ்ருதி வசனவாடு3வுது3 தனகா3
பதியனக3லித3 ப3ளிக க3தியல்லெந்த3ளிந்து3முகி2 ||7

கணவனை இழந்த எனக்கு விரதங்கள் செய்ய அதிகாரம் கிடைக்குமா?. நல்ல உணவு கிடைக்குமா?. சௌக்கியம், சுகம், நற்செய்திகள் கிடைக்குமா?. தாயே, என்னை சிறிது நினைத்துப் பார். பெண்களுக்கு கணவனே தெய்வம் என்று ஸ்ருதி சொல்கிறது. எனக்கு அந்த பதி என்னை விட்டு பிரிந்தபிறகு, என்ன கதி? என்றாள் தமயந்தி.

த4ரெயொளெல்லிஹனோ விசாரிஸி
கரெஸிகொடு3 எலெ தாயெ என்னய
புருஷனில்லத3 ப3ளிக பி3டு3வெனு தனுவனெந்தெ3னலு
மருகி3த3ளு மக3ளெந்த3 மாதிகெ3
கரகி3 கம்ப3னிதொ3டெ3து3 தன்னய
புருஷனொட3னிந்தெ1னலு பீ4ம ந்ருபால சிந்திஸித3 ||8

இந்த பூமியில் நளன் எங்கு இருக்கிறானோ, அவனை தேடி என்னுடை சேர்த்து வை. ஹே தாயே, என்னுடைய கணவன் இல்லாதபின் (இல்லை என்று ஆகிவிட்டால்), நான் உடனடியாக என் உயிரை விடுவேன். இதைக் கேட்ட தமயந்தியின் தாய், கவலைப்பட்டாள். கண்ணீர் விட்டு அழுதாள். தன் கணவனான பீமனிடம் இவ்வாறு தகவலை சொன்னாள். இதனை கேட்ட பீமனும் கவலைப்பட்டான்.

அரஸ கேளு வித3ர்ப்ப4 பூ4பதி
கரெஸித3னு பூ4ஸுரரனவரிகெ3
பரமவஸ்துவனித்து களுஹித3 நிஷத4 பதியிரவ
ஶரதி4மெரெயொளெல்ல பே4தி3ஸி
கரெது3 தாரெனலவரு பருதிரெ
கரெஸித3ளு த3மயந்தியவரொட3னெந்த3ளீ மாத ||9

அரசனே, தர்மராஜனே கேள். விதர்ப்ப அரசனான பீமன், உடனடியாக தன் சிற்றரசர்களை அழைத்தான். அவர்களுக்கு பல பரிசுகளை கொடுத்து, நிஷதபதியை தேடுவதற்கு, அவன் நிலையை கண்டறிவதற்கு அனுப்பினான். கடலுக்கு அப்பாலும் சென்று தேடி அவனை அழைத்து வாருங்கள் என்று சொல்ல, அவர்களை தமயந்தி அழைத்து, அவர்களிடம் இவ்வாறு கூறினாள்.

நள ந்ருபதி நிஜராஜதேஜவ
நுளிது3 தா ப்ரதிரூபதா3ளிஹ
நிளெயொளக்3க3த3 ஸபெ4யொளகெ3 நீவெம்பு3தீ3 நுடி3ய
ஹளுவத3லி ஸதியுட்ட ஸீரெய
ஸெளெயுத3ர்த்த4வ கொண்டு3 நாரிய
களெது3 ஹோத3வருண்டெயெனலுத்தரவ பேளுவனு ||10

நள அரசன், தன்னுடைய அரச வேடத்தை (உருவத்தை) விட்டு, மாற்றிக் கொண்டு, தான் மாறுவேடம் பூண்டு எங்கோ ஒரு இடத்தில் இருக்கிறான். நீங்கள், உலகில் சிறந்த அரசரின் சபைகளுக்குச் சென்று, அங்கு நின்று, இவ்வாறு கூறுங்கள். தான் கொடுத்த வாக்கினை காப்பாற்ற, காட்டினில், மனைவி உடுத்திய புடவையின் அர்த்த பாகத்தை உடுத்திக் கொண்டு, தன் மனைவியை விட்டுப் பிரிந்து இவ்வாறு சென்றவர் இருக்கிறார்களா? பதில் சொல்லுங்கள் என்று கேளுங்கள். அதற்கு, ஒரு வேளை நளன்,

அந்த சபையில் இருந்தால், அவன் கண்டிப்பாக பதில் தருவான். அந்த பதிலை எனக்கு வந்து சொல்லுங்கள் – என்று தமயந்தி கூறுகிறாள்.

ஆ நுடி3ய தந்தெ3னகெ3 நீவனு
மானவில்லதெ3 பேளெனுத ஸ
ந்மானதி3ந்த3 பீ3ள்கொட்டளங்க3னெ தெரளித3ரு ப3ளிக
மானவேந்த்3ரர ஸபெ4ய நோடி3 நி
தா4னிஸுத நானா தி3க்3ந்த
ஸ்தா2னத3லி நக3ரிக3ள பே4தி3ஸுதைதி3த3ரு பத2வ ||11

அப்படி அப்போது அவன் சொல்லும் பதிலை, அந்த தகவலை எனக்கு வந்து சொல்லுங்கள். இதில் எவ்வித சந்தேகமும் / தயக்கமும் வேண்டாம் என்று சொல்லியவாறு, அவர்களுக்கு பரிசுகளை கொடுத்து அனுப்பினாள். அந்த தூதுவர்களும் பற்பல சக்ரவர்த்திகளின் சபைகளில் நளனை தேடியவாறு, பற்பல சிறப்பான இடங்களில், நகரங்களின் தெருக்களில், நளனை தேடியவாறு, பாதையில் நடந்து சென்றனர்.

இளெயமரரல்லல்லி கி3ரிவன
க3ள நிரீக்ஷிஸி கெலவு ருஷிக3ள
நிளயக3ள நோடு3த்த கானனக3ளெது3 பே3க3த3லி
ஜலதி4 மேரெய மத்4யத3லி பூ4
வளயவெல்லவ ஶோதிஸுத தனு
ப3ளலிகெய பா4விஸதெ3 நடெ3த3ரு முந்தெ3 பத2விடி3து3 ||12

இவ்வாறு அவர்கள் நளனை தேடும் இடங்கள் இங்கு சொல்லப்பட்டுள்ளன. இந்த பூமியில் எல்லா இடங்களிலும், மலை, வனங்களில் தேடினர். சில ரிஷிகளின் ஆசிரமங்களில் பார்த்தனர். காடுகளை கடந்து வேகமாக, தண்ணீரின் நடுவில் தீவுகளில், பூமண்டலம் முழுக்கவே தேடியவாறு, தங்களின் உடம்புக்கு ஏற்படும் பிரச்னைகளை பொருட்படுத்தாமல், தங்களின் பாதையை பிடித்தவாறு முன் சென்றனர்.

முந்தெ3 ப3ருதிரெ கண்ட3ரொப்3ப3ன
ஸந்த3 யாசக பூ4ஸுரனனெ
ல்லிந்த3 ப3ந்தி3ரெயெனலயோத்4யா நக3ரதி3ந்தெ3னலு
குந்த3த3ல்லி விஶேஷவேனுண்
டெந்தெ3னலு பேளித3னு முக2வஹு
தி3ந்த3 விப்ரன மாதினிந்தை3தி3த3ரயோத்4யெயனு ||13

இவ்வாறாக அவர்கள் செல்கையில், ஒரு யாசகனை இந்த விப்ரர்கள் சந்தித்தனர். நீங்கள் எங்கிருந்து வருகிறீர்கள் என இவர்கள் கேட்க, அவன் தான்

அயோத்தியிலிருந்து வருகிறேன் என்று சொல்ல, அங்கு ஏதாவது விசேஷம் இருக்கிறதா என்று இவர்கள் கேட்க, அவன் கூறினான் அங்கு முக்கியமான விஷயம் இருக்கலாம். அந்த யாசகனின் பேச்சினை கேட்டு, இவர்கள் அயோத்திக்கு விரைந்தார்கள்.

மருதி3வஸ ருதுபர்ண முனிமு
க்2யரு ஸஹிதலோலக3தொ3ளிரெ கண்
ட3ரு மஹாஸபெ4யொளகெ3 ஹொக்கரு நிந்து3 கை நெக3ஹி
ஹிரியரிதெ3 ஸாமாஜிகரு ஸ
ச்சரிதரிதெ3லா கேளி நீவெந்
து3ருதரவ க3ம்பீ4ர வாக்யதொ3ளெந்த3னா விப்ர ||14

அடுத்த நாள், ருதுபர்ண அரசன், தன்னுடைய முனிவர்கள், முக்யஸ்தர்கள் ஆகியோருடன் தன்னுடைய அரசவையில் வீற்றிருக்க, இவர்கள் சென்று அந்த சபையில் நின்று, பார்த்தனர். அங்கு பல விதமான சமூகத்தின் மக்கள், நல்ல விஷயங்களை பேசிக் கொண்டிருக்க, அவற்றை கேட்டு, அந்த விப்ரனும் (தூதுவனும்) தன்னுடைய கம்பீர வாக்கியத்தினால் இவ்வாறு பேசத் துவங்கினான்.

ஹளுவத3லி ப3ந்த3லஸி மலகி3த3
குலஸதிய வஸனதொ3ளக3ர்த்த4வ
களெது3கொண்டொ3ய்த3க3லி போத3வருண்டெ ராத்ரியலி
இளெயனாளுவ ந்ருபர ஸத்யத3
பளகெகி3து3 லேஸல்லவெனெ மன
வளுகி1 நஸுனகெ3யிந்த3 நுடி3த3னு ஒலிது3 பா3ஹுகனு ||15

காட்டில் தவிக்க விட்டு, படுத்திருந்த மனைவியின் ஆடையில் பாதியை பறித்துக் கொண்டு, காட்டை விட்டு இரவில் சென்றவர்கள் யாராவது இருக்கிறார்களா?. நாட்டை ஆளும் அரசருக்கு, அவருடைய ஆளுமைக்கு இது சரியா? என்று அந்த விப்ரன் (தூதுவன்) கேட்க, அதற்கு அங்கு நின்றிருந்த நளன் என்னும் பாஹுகன், சிரித்தவாறு பதில் அளிக்கத் துவங்கினான்.

க்ஷிதியமரரெல்லிந்த3 ப3ந்தி3ரி
ஸதியனக3லித3 பா3ஹிரனு அவ
பதியெ ஸாகந்திரலி பி3டு3 ருதுபர்ணனோலக3தி3
அதிஶயத3 நுடி3கே3ள்தி3வகடா
ஸதிகெ3 வஞ்சனெயல்லவது3 நிஜ
பதிகெ கொரதெயதெ3ந்து3 ஸூசிஸி நுடி3த3 விப்ரரிகெ3 ||16

பூமியில் வணங்கப்படும் பிராமணரே, நீங்கள் எங்கிருந்து வந்திருக்கிறீர்கள்?. அந்தப் பெண்ணை விட்டு நீங்கியவன் அவளது கணவனே அல்லவா?. போதும் விடுங்கள்.

இந்த அரசன் ருதுபர்ணனின் இடத்தில், இந்த அதிசயமான செய்தியை கேட்டேன். அந்தப் பெண்ணிற்கு அது அவன் செய்த வஞ்சனை அல்ல. இதனால் அந்த கணவனுக்கு குற்றம் எப்படி சொல்ல முடியும் என்று பாஹுகன் கேட்டான்.

ஈதனாரு குரூபி நைஷத^4
நீதனோ ஸபெ^{4}யொளகெ^{3} தானீ
மாதனாட^{3}லதே^{3}கெ ஸம்ஶயவெனுத மனதொ^{3}ளகெ^{3}
தூ^{3}தராலோசிஸுத ப^{3}ந்த^{3}ரு
பூ^{4}தளாதி^{4}ப பீ^{4}ம ந்ருப ஸஞ்
ஜாதெயனு கண்டெ^{3}ரகி^{3} கைமுகி^{3}தெ^{3}ந்த^{3}ரீ ஹத^{3}ன ||17

அந்த தூதுவன் நினைத்தான் – இது யார் குரூபி?. இவனே நைஷதனோ?. இந்த சபையில் இவன் ஏன் இவ்வாறு பேசுகிறான்?. சந்தேகமாக இருக்கிறதே என்று நினைத்தவாறு, அந்த தூதன் சிந்தித்தான். அப்படியே பூமியின் அரசனான பீம மகாராஜாவின், அவன் மனைவியின் தரிசனத்தை அடைந்து, கை குவித்து வணங்கி, செய்தியை கூறினான்.

தே^{3}வியரு சித்தயிஸுவுது^{3} பு^{4}வ
நாவளிக^{3}ளெல்லவனு நோடி^{3}து^{3}
நாவு முந்தெ^{3}யித^{1}ரலு கண்டெ^{3}வயோத்^{4}ய நக^{3}ரியனு
பூ^{4}வரன ருதுபர்ணராயன
ஸேவெயல்லி குரூபியோர்வனு
ஜீவஸக^{2}னாதங்கெ^{3} பா^{3}ஹுகனெம்ப^3 நாமத^{3}லி ||18

தேவியர் நான் சொல்வதை கேட்கவேண்டும். அரசன் ஆள்வதான பிரதேசங்கள் அனைத்தையும் நாங்கள் சென்று தேடினோம். அப்படியே சென்று கொண்டிருந்தபோது, அயோத்யா நகரத்தை கண்டோம். அரசனான ருதுபர்ணனுக்கு சேவை செய்தவாறு, குரூபி ஒருவன் அவனுடைய நண்பனாக, பாஹுகன் என்னும் பெயரில் அங்கு இருக்கிறான்.

துரக^3 நிகரத^3 ஶிக்ஷெயலி மந்
தி^{3}ரத^3 பா^{3}ணஸிதனத^3 கெலஸதி^{3}
நெரெ நிபுணனெந்தெ^{3}னிஸி கொண்டி^{3}ஹ ந்ருபன ஸபெ^{4}யொளகெ^{3}
பஶுட^{2}விஸி நீவெந்த^3 மாதனு
வரஸபா^{4}மத்^{4}யத^{3}லி நுடி^{3}ய
ல்கிரதெ^{3} தானீ மாதனெந்த^{3}னு நகு^{3}த பா^{3}ஹுகனு ||19

குதிரை கூட்டத்தினை மேய்ப்பவனாகவும், வீட்டில் சமையல் செய்யும் சமையல்காரனாகவும், இவற்றில் நிபுணன் என்று அழைத்துக் கொள்கிறான். அந்த அரசனின் சபையில் நின்று, நீங்கள் கூறிய பேச்சினை, அந்த சபையில் நடுவில்

நின்று சொல்ல இருந்தபோது, அவனே இந்த பேச்சினை சிரித்தவாறு பேசினான். அவன் பாஹுகன்.

ஸதிகெ3 வஞ்சனெகெ3ய்த3 பதி தா
மதிவிகளனந்திரலி பூ4ஸுர
பதியெ கேளா ஸதிகெ3 ப4ங்க3வ பதிகெ3 கொரதெ கணா
பதிவ்ரதவனாசரிஸுவளு நிஜ
பதிய கு3ணதோ3ஷக3ளனெணிபளெ
க3திகெ3 காரண ஸத்யவெ தனகெ3ந்த3னவ நகு3த ||20

அந்த பாஹுகன் இவ்வாறு என்னிடம் கூறினான். மனைவியை ஏமாற்றிய ஆண், அவன் பயங்கரமான மனக் குழப்பத்தில் இருந்திருக்கலாம். ஹே ப்ராமணனே கேள். அது மனைவிக்கு ஏற்பட்ட பிரச்னையா?. அது கணவனின் குறையாக இருக்கலாம். பதிவிரதத்தை பின்பற்றுபவள், பதியின் குண தோஷங்களை நினைத்துப் பார்ப்பாளா?. அவனுடைய இந்த கதிக்கு காரணம் அவர்கள் கொடுத்த வாக்காக இருக்கலாம், என்று அந்த பாஹுகன் என்னிடம் சிரித்தவாறு கூறினான்.

பதிய தப்பெணிஸுவ ஸதி பதி
வ்ரதெயெ த4ரணிய பாலிஸுவ ஜன
பதிய நிந்தி3ஸுவாத ஸேவகனே நிதா3னிஸலு
பிதன வாக்யவனதிக3ளெவவனு
ஸுதனெ கு3ருவின மாதனெணிஸத3
பதித பாதகி ஶிஷ்யனே தானெந்த3 பா3ஹுகனு ||21

பதியின் குறைகளை சொல்லி நினைக்கும் மனைவி, பதிவிரதையா?, பூமியை ஆளும் அரசனை திட்டுபவனான ஒருவன் நல்ல சேவகன் ஆகிறானா?. தந்தையின் வாக்கினை மீறுபவன், நல்ல மகனோ?. குருவின் பேச்சினை பின்பற்றாதவன் நல்ல சிஷ்யனோ?. என்று பாஹுகன் கூறினான்.

எனலு தலெதூ3கி3த3ளு ஈ மா
தினலி ஸம்ஶயவில்லதி3ஹுதெந்
தெ3னுத கம்ப3னிது3ம்பி3த3ளு த3மயந்தி மனதொ3ளகெ3
இனியனஹுதா3தன பரீக்ஷெகெ3
நெனெயபே3கெந்த3னுவனெந்தா3
வனிதெ தந்தெ3யனுக்3ஞெயலி கரெத3ளு ஸுதே3வனனு ||22

என்று இந்த தூதுவன் கூற, உடனே தலை தூக்கிப் பார்த்தாள். இப்படி கூறினால், சந்தேகமேயில்லை (அது நளனே) என்று சொல்லி, கண்ணீர் விட்டாள் தமயந்தி. இனி அவன் செய்யும் சோதனைக்கு, நாம் காத்திருக்க வேண்டுமா (இல்லை) என்றவாறு, அந்தப் பெண், தந்தையின் அனுமதியின் பேரில், ஸுதேவனை அழைத்தாள்.

இளெயமர பா3ரெந்து3 விவரவ
திளுஹி பயணவ மாடி3 களுஹலு
ஹொளல ஹொரவண்டனு ஸுதே3வனு ஹலவு யோஜனவ
களெது3 ப3ருதிரெ முந்தெ3 கண்ட3னு
லலித ரத்னப்ரபெ4ய கோ3புர
ஹொளெவயோத்4யாபுரவனீக்ஷிஸி ஹொக்கனவனந்து3 ||23

அந்த பிராமணனை வாருங்கள் என்று அழைத்து, அவரிடம் விவரங்களை கூறி, பயணம் செய்யுங்கள் என்று அனுப்ப, உடனடியாக ஸுதேவன் அயோத்திக்கு புறப்பட்டான். பற்பல யோஜனை தூரங்களை கடந்து வந்து, கண்டான் – அழகான ரத்னங்களால் இழைக்கப்பட்ட கோபுரங்களால் உடையதான அயோத்தியை. அன்று அவன் அங்கு வந்து சேர்ந்தான்.

இட்ட ப2ணெயொளகெ3ஸெவ மட்டிய
தொட்ட ஹொஸ யக்ஞோபவீதத3
கட்டியிருகித3 கக்ஷபாளத3 பெ3ரள ஜபஸரத3
உட்ட தோ4த்ரத3 ப3ளலுக3ச்சிய
ஸ்ருஷ்டிக3ச்சரி ரூபினலி பர
மேஷ்டியந்த3தி3 ப3ந்த3னா ருதுபர்ணனோலக3கெ ||24

நெற்றி நிறைய விபூதி பூசியவாறு, புத்தம் புதியதான யக்ஞோபவீதத்தை தரித்து, இறுக்கி கட்டிய இடுப்புத் துணியுடன், விரலில் ஜபமாலை, வேட்டியை உடுத்தி, சலங்கை ஒலித்தவாறு, பார்ப்பதற்கு வியப்பை தரக்கூடிய ரூபத்தில், பரமேஸ்வரனைப் போலவே காட்சியளித்தவாறு, அந்த ஸுதேவன், ருதுபர்ணனின் சபைக்கு வந்து சேர்ந்தான்.

ஆரு நீவெல்லிந்த3 ப3ந்தி3ரி
தூ3ரதே3ஶத3 ஹிரியரிளெயொளு
காரணவதே3னிருவுத3ல்லி விஶேஷவேனெனலு
பூ4ரமண கேளவனியலி ஸஞ்
சாரிஸுத ப3ந்தே3வு வித3ர்ப்ப4கெ
பூ4ரி ந்ருபரைதருதலிதெ3 சதுரங்க3 ப3லஸஹித ||25

நீங்கள் யார்? எங்கிருந்து வந்தீர்கள்?. தூர தேசத்திலிருந்து மூத்தவர்கள் வந்திருக்கிறீர்கள். வந்த காரணம் என்ன?. என்ன விசேஷம் என்று ருதுபர்ணன் கேட்க, ஸுதேவன் கூறுகிறான். ஹே அரசனே கேள். இந்த பூமியில் சஞ்சாரம் செய்தவாறு விதர்ப்ப பட்டணத்திற்கு வந்தோம். அந்த நகரத்திற்கு பற்பல அரசர்களும், தங்களின் சதுரங்க பலத்துடன் வருகை புரிகின்றனர்.

தே3ஶதே3ஶத3 யாசகரு த4ர
ணீஶருன்னத துரக3 க3ஜ ரத2
பூ4ஸுரரு மந்த்ரிக3ளு தெ3ய்வக்3ஞரு ஸுகா3யகரு
பா4ஸுரத3 தேஜத3லி ஜன ஸந்
தோஷத3லி நடெ3தருதலிதெ3 பர
வாஸுதே3வனே ப3ல்ல த3மயந்திய ஸ்வயம்வரவ ||26

பல நாட்டின் யாசகர்கள், அரசர்கள் மிகச் சிறந்ததான குதிரை, யானை, ரதம் ஆகியவற்றுடன் வருகின்றனர். அரசர்கள், மந்திரிகள், தெய்வக்ஞர்கள் (அறிஞர்கள்), பாடகர்கள், அற்புதமான வேகத்தில் மக்கள் அங்கு வந்து மகிழ்ச்சியுடன் சேர, அங்கு தமயந்தியின் ஸ்வயம்வரம் நடக்க இருக்கிறதென்று அந்த செய்தியை பரவாசுதேவனும் (பகவந்தனும்) அறிந்திருக்கிறான்.

ஶயனத3லி மலகி3த3 ஸதியனட3
வியலி நள ந்ருபனக3லி ஹோத3னு
நயவிஹீனளிகா3கி3 ரசிஸித3ரா ஸ்வயம்வரவ
பயண நிமகு3ண்டீக3ளெனெ ந்ருப
ப3யஸி ஹெண்ணின மோஹத3லி வா
ஜிய வரூத2கெ ஹூட3 ஹேளித3 கரெஸி பா3ஹுகன ||27

தூங்கிக் கொண்டிருந்த மனைவியை, நள மகாராஜன் அப்படியே விட்டுப் பிரிந்துவிட்டான். கணவனை இழந்த தமயந்திக்காக, அந்த ஸ்வயம்வரத்தை ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றனர். நீங்கள் உடனடியாக அங்கு பயணம் செய்ய வேண்டும் என்றான். ருதுபர்ண அரசனும், அந்த ஸ்வயம்வரத்தில் பங்கு பெற விரும்பி, அந்தப் பெண்ணின் மேல் கொண்ட ஆசையால், குதிரையை தயார் செய்யும்படி, பாஹுகனிடம் கூறினான்.

ஹை ஹஸாத3வெனுத்த வந்தி3ஸி
பா3ஹுகனு மந்தி3ரகெ ப3ந்து3 வி
வாஹவுண்டே மரளி த3மயந்திகெ3 ஜக3ன்னாத2
ஈ ஹத3னவாரிந்த3லாது3தோ3
த்3ரோஹியாத3 த3மயந்தி இது ஸந்
தே3ஹவாகி3தெ3 எனுத சிந்திஸி ப3ந்த3னரமனெகெ3 ||28

ஹே பகவானே என்று பகவந்தனை வணங்கி, பாஹுகன், தன் இருப்பிடத்திற்கு வந்து, இந்த தமயந்திக்கு மறுபடி திருமணம் செய்கிறார்களா? ஹே ஜகன்னாதா. இப்படி செய்ய யாரால் முடியும்?. தமயந்தி துரோகி ஆகிவிட்டாளா? எனக்கு சந்தேகமாக இருக்கிறது என்று சிந்தித்தவாறு, அரண்மனைக்கு வந்தான்.

லாயதொ3ளகு3த்தமத3 தேஜிய
நாய்து3 ஹொடித3 ரத2கெ ஸேரிஸி
வாயுவேக3த3 தேர நிலிஸிதெ3 தந்து3 ந்ருபனெடெ3கெ3
ராயனேரலு கரி துரக3 ரத2
பாயத3ள ஸந்த3ணிஸிது3து3 நெல
பா3யபி3டெ3 ஹொரவண்ட ந்ருப க4னவாத்3ய ரப4ஸத3லி ||29

லாயத்தில் இருந்த உத்தமமான குதிரைகளில் ஒன்றினை தேடி, அதனை ரதத்தில் கட்டினான். அந்த தேரை வாயுவேகத்தில் செலுத்தினான். கொண்டு வந்து, ருதுபர்ண அரசனிடம் நிறுத்தி, அதில் அரசன் ஏற, அவனுடன், யானை, குதிரை, ரத, காலாட்படைகள் என அனைவரும் சேர்ந்து வர, நிலம் அதிருமாறு அங்கிருந்து புறப்பட்டான். அப்போது வாத்திய ஒலிகள் இசைக்கப்பட்டன.

ஜனபனெந்த3னு பா3ஹுககெ3 மா
நினியனீக்ஷிஸபே3கு நில்லது3
மனவிதொ3ந்தெ3 தி3னகெ நடெ3ஸு வித3ர்ப்ப4புரவரகெ3
எனலு நக்கனு மனதொ3ளகெ3 த
ந்னினியளிகெ3 விதி4 ப3ரெ3த3னே ஶா
ஸனவ மீருவராரெனுத மருகி3த3னு நள ந்ருபதி ||30

அப்போது அரசன் ருதுபர்ணன், பாஹுகனிடம் இவ்வாறு கூறினான். தமயந்தியை நாம் பார்க்க வேண்டும். என் மனம், ஒரு நாள் கூட அவளை பார்க்காமல் தாங்காது. ஆகவே, தேரை உடனடியாக விதர்ப்ப பட்டணத்திற்கு செலுத்து என்று கூற, நளன் தன் மனதில் சிரித்துக் கொண்டான். தன் மனைவியான தமயந்திக்கு, விதி எழுதிய எழுத்தினை யாரால் மாற்ற முடியும் என்று கூறியவாறு, தன் மனதில் வருந்தினான் நளன்.

கரத3 வாகெ4ய ஸடி3ல பி3டெ3 மும்
ப3ரிது3 சிம்மிது3வடி3க3டி3கெ3 ரத2
துரக3 ஹாய்து3து3 தேரு முந்த3கெ பவனவேக3த3லி
ப4ரதொ3ளைதரெ ந்ருபன ஹச்சட3
த4ரெகெ3 பீ3ளலு ஸாரதி2யனெ
ச்சரிஸித3னு ருதுபர்ணனித3கின்னேனு ஹத3னெனுத ||31

கையில் பிடித்த கடிவாளத்தை, சற்று தளர்த்த, அந்த ரதம் & குதிரை முன்னர் பாய்ந்து, வாயு வேகத்தில் ஓடியது. இவ்வாறான வேகத்தில் போகையில், அரசனின் மேலாடை தரையில் விழ, அவன் சாரதியை எச்சரித்தான். இதற்கு என்ன வழி / தீர்வு என்று ருதுபர்ண அரசன் பாஹுகனிடம் கேட்டான்.

ஜீய சித்தயிஸூரவணிஸி நி
ர்தா3யத3லி ஹிந்து3ளிது3த3ம்ப3ர
வாயுக3தியலி தா3டி ப3ந்தெ3வு ஹலவு யோஜனவ
ஹோயிதா மாதெகெ நடெ3யெனெ
ராய மெச்சித3 ஸாரதி2ய பி3ரு
தா3யகனு நீனெந்து3 கொண்டா3டி3த3னு பா3ஹுகன ||32

அரசரே, கவனத்துடன் கேட்பாயாக. நாம் அங்கிருந்து புறப்பட்டு, வாயு வேகத்தில் பற்பல யோஜன தூரங்களை தாண்டி வந்திருக்கிறோம். துணி போனது போனதுதான். அதன் பேச்சு எதற்கு?. நாம் முன்னேறிப் போகலாம் என்று சாரதி கூற, அரசன் அவனை மெச்சி, சரியாக முடிவெடுப்பவன் நீ என்று பாஹுகனை ருதுபர்ணன் கொண்டாடினான்.

முந்தெ3 கண்ட3னு ப3ருதலட3வியு
ளொந்து3 தாரெய மரனனத3ரொளு
ஸந்த3 ப2லபர்ணங்க3ளெணிஸதெ3 ஸூத பேளெனலு
இந்தெ3னகெ3 மதிதோ3ரத3வனிப
குந்த3தெ3னகி3த3 பேளு நீனென
கெ3ந்தொ3டா ஸாரதி2கெ3 லெக்கவனருஹித3னு ந்ருபதி ||33

இவ்வாறாக அவர்கள் பயணம் செய்து வருகையில் வழியில் ஒரு காட்டினை கண்டனர். அங்கு ஒரு தான்றி மரம் இருந்தது. அதில் உள்ள பழங்களை, இலைகளை எண்ணாமல் சரியாக சொல்வாயாக தேரோட்டியே என்று கேட்க, அதற்கு பாஹுகன், அரசரே, இன்று எனக்கு புத்தி தெளிவாக இல்லை. கோபப்படாமல் நீங்களே அதனை சொல்லி விடுங்கள் என்று சொல்ல, அரசனும், தன் சாரதிக்கு அந்த இலை, பழங்களின் எண்ணிக்கையை கூறினான்.

இளிது3 ரத2வனு ப3ந்து3 வ்ருக்ஷத3
ப3ளிகெ3 நிந்தா3 ஶாகெ2க3ளலிஹ
ப2லத3 பர்ணங்க3ளெணிஸித3னா பத்3மஸங்க்2யெயலி
ஒலிது3 லெக்கவ கண்டு3 தா மன
நலிது3 நள ந்ருப புஷ்கரன தா
கெ3லுவ ஹத3னாய்தெனுத ப3ரெ கலிபுருஷனிதி3ராத3 ||34

அரசன் இவ்வாறு கூறியவுடன், நளன் தேரிலிருந்து இறங்கி வந்து, மரத்தின் கீழ் நின்று, அதில் உள்ள பழம், இலைகளை எண்ணத் துவங்கினான் பத்ம ஸங்க்யையில். அதனை கண்டுபிடித்து, அந்த எண்ணிக்கை சரியாக இருப்பதை கண்டு மனம் மகிழ்ந்தான். இதனால் தான் புஷ்கரனை வெல்லும் வழி தனக்கு புலப்பட்டது என்று நினைத்த உடனேயே, கலி புருஷன் அவனின் எதிரில் வந்து நின்றான்.

எலெ ந்ருபாலக நின்ன ஸத்யத³
நெலெயனீக்ஷிஸபே³கெனுத ப³ந்
த³ளிஸிதெ³ ஹிரிதா³கி³ நோயதி³ரின்னு சித்தத³லி
தொலகி³தெ³னு இந்தி³னலி ஶுப⁴ மங்
க³ளகரவு நினக³ப்புதெ³னலா
நள ந்ருபதி க²திகொ³ண்டு³ ஶாபவ கொட³தெ³ மன்னிஸித³ ||35

அந்த கலிபுருஷன் நளனிடம் இவ்வாறு கூறுகிறான். ஹே அரசனே, உன்னுடைய உண்மையான நிலையை அறிந்து, நான் உன்னிடம் வந்து சிறிது காலம் தங்கியிருந்தேன். விட்டு, நீ உன் மனதில் என் மேல் கோபப்படாதே. நான் இன்றே உன்னை விட்டு விலகிவிடுகிறேன். ஷுப மங்களங்கள் உன்னை வந்து சேரும். என்று அந்த கலி புருஷன் கூற, நளனும் கோபத்தில் அவனுக்கு சாபம் கொடுக்காமல் விட்டுவிடுகிறான்.

மானவாதி⁴ப கேளு லோககெ
தீ³னஜனபா³ந்த⁴வனு நள ந்ருப
கானனதொ³ளவனத்த களுஹிஸி ப³ந்து³ ரத²வேரி
ஆ நரேந்த்³ரங்க³ஷ்வ ஹ்ருத³யவ
தானருஹி ஆதனலி படெ³த³னு
ஸானுராக³தி³ பூ⁴ருஹத³ ஹ்ருத³யவனு நிமிஷத³லி ||36

ஹே தர்மராஜனே கேள். நள மகாராஜன், உலகில் உள்ள அனைத்து தீன மக்களுக்கும் உதவி செய்பவன். அந்த மக்களை (தன்னுடன் வந்தவர்களை) சிறிது தூரம் அனுப்பிவிட்டு, பின், ரதத்தில் ஏறி, அந்த ருதுபர்ண அரசனுக்கு, தன் குதிரைகளைப் பற்றிய ஞானத்தை சொல்லிவிட்டு, பின் அவனிடமிருந்து, உடனடியாக முழுவதுமாக, பகடையை உருட்டும் கலையை ஒரு நிமிடத்தில் கற்றான்.

கரத³ வாகெ⁴ய கொண்டு³ ந்ருபகெ³
ச்சரிஸி நூகித³ தேஜிக³ளு ஹுங்
கரிஸி மன முங்கொண்டு³ ஹாய்து³து³ பி³ட்டு ஸூடியலி
ப⁴ரத³ க³மனவனேனனெம்பெ³னு
நெரெத³ ஜனவல்லல்லி நிந்து³து³
த⁴ரெயொளீஸாரதி²கெ³ ஸரியாரரஸ கேளெந்த³ ||37

கையில் கடிவாளத்தைக் கொண்டு, அரசனுக்கு எச்சரிக்கையாக இருக்குமாறு சொல்லி, (தேரினை ஓட்டினான்). குதிரைகள் பாய்ந்து ஹுங்காரத்துடன் ஓடின. மேலும் வேகமாக ஓடவேண்டும் என்ற மனம் கொண்டு அவை ஒடின. அந்த ஓட்டத்தைப் பற்றி நான் என்னவென்று சொல்வேன்?. சாலைகளில் இரு புறங்களிலும்

நிறைந்திருந்த மக்கள், அங்கங்கு நின்று வியப்புடன் பார்த்தனர். இந்த பூமியில், இந்த தேரோட்டிக்கு சமம் யார் இருக்கிறார்கள் சொல், அரசனே?.

துரக^{3} ஹேஷாரவத^{3} கா^{3}ளிய
த^{4}ரது^{4}ரத^{3} சேத்க்ருதிய ஸாரதி^{2}
யுரவணெய ரத^{2}த^{3}ச்சுக^{3}ள ஜுங்கார நாத^{3}த^{3}லி
ப^{4}ரதி^{3} கெந்தூ^{4}ளிடு^{3}த ப^{3}ரலா
புரஜனரு ஸந்த^{3}ணிஸி நோட^{3}லு
சரிசரரு ப^{3}ந்த^{3}ரு வித^{3}ர்ப்ப^{4} ந்ருபாலக^{3}ருஹித^{3}ரு ||38

குதிரையின் கனைத்தலின் சத்தம், சுழன்றடிக்கும் காற்றின் சத்தம், சாரதி வேகமாக ஓட்டும் அச்சுக்களின் ஹூங்காரம் ஆகிய நாதங்களில், எழுந்த தூசு எல்லா இடங்களிலும் பரவ, அந்த ஊர் மக்கள் சேர்ந்து நின்று அரசனை பார்க்க, இவர்கள் விதர்ப்ப பட்டணத்திற்கு வந்து சேர்ந்தனர்.

ப^{3}ந்த^{3}னீ ருதுபர்ணனெனுதா
நந்த^{3} மிகெ^{3} கரெஸித^{3}னு ஸசிவர
மந்தி^{3}யனு களுஹிஸலு கரெதந்த^{3}ரு நிஜாலயகெ
ஸந்த^{3}ணிய பரிஹரிஸி ந்ருப முத^{3}
தி^{3}ந்த^{3} பே^{3}ரரமனெயொளுலுபெக^{3}
ளிந்த^{3} யோத்^{4}யாபதிய ஸத்கரிஸித^{3}னு பீ^{4}ம ந்ருப ||39

ருதுபர்ண அரசன் வந்துவிட்டான் என்று மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் அவனை வரவேற்றான், தன் மந்திரிகளின் குழுவினை அனுப்பி, அவரை தன் அரண்மனைக்கு வரவேற்றான். கூட்டத்தை விலக்கிவிட்டு, பீம அரசன், மகிழ்ச்சியுடன், வேறொரு அரண்மனையில், மிக்க மரியாதைகளுடன் அயோத்யாபதியை ருதுபர்ணனை, பீம அரசன் தங்கச் செய்து உபசரித்தான்.

கேளித^{3}ளு த^{3}மயந்தி வார்த்தெய
தாளித^{3}ளு ஹருஷவனு மனத^{3}லி
பாலலோசனனிந்த^{3} ப^{2}லிஸிது புண்யவெனகி^{3}ந்து^{3}
பா^{3}லெ கேளெனகி^{3}ந்து^{3} ஶோக
ஜ்வாலெ பரிஹரவாய்து மங்க^{3}ள
தே^{3}ளிகெ^{3}யு பஸரிஸிது ஶுப^{4}கரவெந்த^{3}ளிந்து^{3}முகி^{2} ||40

(இவ்வாறாக அயோத்யாபதி வந்திருக்கிறான்) என்னும் செய்தியை தமயந்தி கேட்டாள். மனதில் மகிழ்ச்சி கொண்டாள். ருத்ரதேவரால் என்னுடைய புண்யம் இன்று பலித்தது என்றாள் தமயந்தி. என்னுடைய சோக ஜ்வாலை இன்று பரிகாரம் ஆயிற்று. மங்களங்களின் வரிசை எனக்கு வந்தது. இது ஷுபகரமாக இருக்கிறது என்றாள் தமயந்தி.

கி2ன்னனாத3னு சித்தத3லி ருது
பர்ண பூ4ஸுரனெந்த3 மாதின
பி3ன்னணகெ மருளாகி3 ப3ந்தெ3னு மூட4னாதெ3னலா
பி4ன்னவில்லதெ3 கொண்ட3 நாசிகெ
கி3ன்னு ஹத3னேனெனுத கு3ண ஸம்
பன்ன மருகி3த3 தன்ன மனத3 து3ரந்த சிந்தெயலி ||41

ருதுபர்ணன் கூறுகிறான். நான் என் மனதில் பேராசையை கொண்டிருக்கிறேன். அந்த பிராமணன் (தூதுவ - ஸுதேவன்) கூறிய பேச்சில் மயங்கி இங்கு வந்துவிட்டேன். நான் ஒரு மூடன் ஆகிவிட்டேன். இதற்கு நான் வெட்கப்படுகிறேன். இதற்கு என்ன பரிகாரம் என்றவாறு, நற்குணங்களைக் கொண்ட அந்த ருதுபர்ணன், தன் மனதில் வந்த கலக்கத்தினால் கவலைப்பட்டு அமர்ந்தான்.

ஓலக3வனித்தனு வித3ர்ப்ப4 ந்ரு
பால கரெஸித3 மந்த்ரி பா3ந்த4வ
ஜாலவனு ருதுபர்ண ப3ந்த3னு பா3ஹுகனு ஸஹித
ஸாலமணி பீட2த3லி குள்ளிரெ
பா3லெயர ஸங்கீ3த ந்ருத்யத3
கேளமேளதி3 ரஞ்ஜிஸிது பூ4பாலனாஸ்தா2ன ||42

விதர்ப்ப அரசன் பீம, தன் அரசவைக்கு வந்தான், அரசன் தன் மந்திரி, உறவினர்களை, அந்த கூட்டத்தினரை அழைத்தான். ருதுபர்ணனும், பாஹுகனுடன் சேர்ந்து வந்தான். வரிசையாக இருந்த மணிகளால் இழைக்கப்பட்ட பீடங்களில் இவர்கள் அமர்ந்திருக்க, பெண்களின் சங்கீதம், நாட்டியம், மேள தாளங்கள் ஆகியவை அங்கு நடைபெற்றன. இவ்வாறாக பீமனின் அரசவை நிறைந்தது.

நாரியர மரெகொ3ண்டு3 ஸபெ4யலி
ஸாரதி2ய குப்ஜாவதாரவ
நோரெக3ண்ணினொளீக்ஷிஸுவ த3மயந்தி மனதொ3ளகெ3
அரிவனு நள ந்ருபன ஹோலுவ
சாருசின்ஹெக3ளில்ல தோர்கெ1 வி
காரவாகி3தெ3 ரூபெனுத சிந்திஸித3ளிந்து3முகி2 ||43

பெண்களால் (தோழிகளால்) சூழப்பட்டு வந்தவளான தமயந்தி, சபையில் சாரதியை பார்த்து, அவனுடைய குரூபி உருவத்தை தன் ஓரக் கண்களால் பார்த்து, மனதில் இவ்வாறு நினைக்கிறாள். இவன் யார்?. நள அரசனின் வெற்றிச் சின்னங்கள் எதுவும் இவனிடம் காணப்படுவதில்லை. உருவமே விகாரமே ஆகியிருக்கிறது என்று சொல்லியவாறு கவலைப்பட்டாள்.

ஒரெதொ^{3}ரெது^{3} நோடி^{3}த^{3}ளு ஸூதன
ஸிரிமொக^{3}த^3 காந்தியனு களெகு^{3}ந்
தி^{3}ருவ காயவ கப்பினிந்து^{3}து^{3}ரித^3 ரோமத^{3}லி
பரிகிஸல்கீ ரூபு கைகொண்
டி^{3}ருவனே நள ந்ருபதி ஶிவஶிவ
முரஹரனு தா ப^{3}ல்லனெந்து^{3}ம்மளிஸிதெ^{3}ளி தரளெ ||44

இப்போது நன்றாக பார்க்கிறான், அந்த தேரோட்டியின் முகத்தினை. அதன் ஒளியினை. களை இழந்திருக்கும் அவனது தேகத்தை. கருப்பாக உடல் முழுக்க இருக்கும் ரோமத்தினை. என்னை பரீட்சை செய்வதற்காக இவ்வாறு வந்திருப்பானோ நளன் என்றவாறு, சிவசிவா, பகவானே – இதனை நீதான் அறிவாய் என்று அந்தப் பெண் மருகினாள்.

ஹரெது^{3}தோ^{3}லக^{3}வல்லி நிஜமந்
தி^{3}ரகெ ப^{3}ந்தா^{3}லோசிஸுத மிகெ^{3}
தருணியர களுஹிஸலு ப^{3}ந்த^{3}ரு பா^{3}ணஸின மனெகெ^{3}
இரவ கண்ட^{3}ரு பாகத^{3}லி கை
கருணவனு நெரெ ஸூபகாரன
பரிய ஹொகளுத பந்து பின்னயிஸிதரு பாமினிகெ ||45

அந்த அரசவையை விட்டு, தன் அந்தப்புரத்திற்கு வந்து தன் தோழிகளுடன் ஆலோசனை செய்தாள். மறுபடி, அந்த நளனை சோதிக்க வேண்டி, தன் தோழியரை அனுப்ப, அவர்கள் அந்த சமையல்காரரின் வீட்டிற்கு வந்தனர். அவனுடைய சமையல் வேலையை, திறமையை கண்டனர். அவனுடைய சிறப்பினை புகழந்தவாறு வந்து அதனை தமயந்தியிடம் கூறினர்.

தாயெ சித்தயிஸின்னவன கர
ணாயதனவேனெம்பெ லோகத
ஸ்த்ரீயரொளகின்னில்ல ரசிஸுவ ஷாகபாகதலி
மாயவனு மிகெ திளியலரியது
பாயதி^{3}ந்தீ^{3}க்ஷிஸலு ஸகல ர
ஸாயனவு பரிபக்வவாகி^{3}தெ^{3} பேளலரிதெ^{3}மகெ^{3} ||46

அந்த தோழிகள் சொல்கின்றனர்: தாயே, கவனத்துடன் கேள். அவனுடைய கைப் பக்குவத்தை என்னவென்று சொல்வேன். உலகத்தின் பெண்கள் யாருக்கும்கூட அப்படியொரு திறமை இல்லை. அவன் தயாரிக்கும் சமையல்களில் இருக்கும் மாயையை நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியாது. ஒரு மாதிரியாக அதனை புரிந்து கொள்ளலாம் என்றால், அதில் அனைத்து பதார்த்தங்களும் சரிவர கலக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு மேல் எதையும் சொல்ல எங்களுக்கு அரிதாக இருக்கிறது.

தா3தி3யரு பா3ஹுகன கு3ணக3ள
பே4தி3ஸித3ரொந்தொ3ந்து3 ப3கெ3ய த
ளோத3ரிகெ3 பி3ன்னயிஸெ நிஸ்சயிஸித3ளு த3மயந்தி
ஆத3ட3வ நளனஹுது3 கு3ணத3லி
பே4தி3ஸுவெனின்னொம்மெ எனுத வி
நோத3தி3ந்தா3டு3வ குமாரர கரெஸித3ளு தருணி ||47

இவ்வாறாக, அந்த தோழிகள், பாஹுகனின் குணங்களை ஒவ்வொன்றாக தமயந்தியிடம் சொல்ல, தமயந்தி இவ்வாறாக நிச்சயித்தாள். அவன் நளனே என்று குணத்தை பார்த்து தெரிந்து கொள்வேன் என்றவாறு, வினோதமாக ஆடும் சிறுவர்களை (தன் மக்களை) அவள் அழைத்தாள்.

தரளரிகெ3 நீரெரெது3 காஞ்சன
வர து3கூலவனித்து தி3வ்யா
ப4ரண பூ4ஷிதராத3 தனயர தா3தி3யர கைலி
பிடி3து3 களுஹலு பா3ணஸின மந்
தி3ரவ பா3கி3ல முந்தெ3 பி3டெ3 ஸஞ்
சரிஸி ஸுளிதா3டு3வர கண்ட3னு ந்ருபதி ஹருஷிஸுத ||48

அந்த சிறுவர்களுக்கு நன்றாக குளிப்பாட்டி, தங்க ஆடை ஆபரணங்களை அணிவித்து, அவ்வாறு அலங்காரம் செய்யப்பட்ட அந்த சிறுவர்களை தாதியர்களிடம் ஒப்படைத்து, அவர்களை அந்த சமையல்காரனின் வீட்டின் முன்னர் விட்டுவிட, அவர்களும் சுற்றிச்சுற்றி ஆடத் துவங்கினர். இவ்வாறாக வேடிக்கையாக ஆடும் இவர்களை நளன் மகிழ்ச்சியுடன் பார்த்தான்.

தரளரனு பிடி3தெ3த்தி தொடெ3யொள
கி3ரிஸி முத்3தா3டி3த3னு நோடு3த
ஸுரிவ கம்ப3னிக3ளலி பா3ஹுக மருகு3திரலந்து3
மரெய ஜாலந்த்4ரத3லி கண்ட3ளு
தருணி நள ந்ருபதினீதனஹுதெ3ந்
து3ருதரத3 ப்ரேமத3லி ப3ந்த3ளு ஜனனியரமனெகெ3 ||49

அந்த சிறுவர்களை தூக்கி, தன் மடியில் அமர்த்திக் கொண்டு, கொஞ்சினான். கண்ணீர் விட்டவாறு அவர்களை பார்த்தான் பாஹுகன். இவ்வாறு இவன் செய்வதை, மேலிருந்து மறைந்திருந்து தமயந்தி பார்த்தாள். இவனே நளன் என்று முடிவெடுத்து, அபாரமான அன்பினால், உடனடியாக தன் தாயின் அரண்மனைக்கு வந்தாள்.

தாயெ ஸம்ஶயவில்ல நைஷத4
ராயனீதனு ஸூதனல்ல வி
டா3யத3லி ப3ந்தி3ஹனு நோடு3 குரூபி வேஷத3லி

ராயரொளக்3க3க3ளெய நள ந்ருப
மாயவனு தோரிஹனு இவன நி
ஜாயதவ தா ப3ல்லெ கரெஸெந்த3ளு ஸரோஜமுகி2 ||50

தாயே, எனக்கு சந்தேகமேயில்லை. இவன் நைஷதனே. தேரோட்டி அல்ல. மாறுவேடத்தில் இங்கு வந்திருக்கிறான். பார் குரூபியாக வந்திருக்கிறான். அரசர்களில் சிறந்தவனான நள மகாராஜன், இவனுடைய மாயையை காட்டியிருக்கிறான். இவனுடைய உண்மை நிலையை நான் அறிவேன். அவனை உடனடியாக அழைப்பாயாக என்றாள் தமயந்தி.

த4ரணீபதியனுமததொ3ளாதன
கரெஸித3ளு ந்ருபனரஸி பா3ஹுக
நிரதெ3 ப3ந்த3னு ராஜமந்தி3ரத3ல்லி குள்ளிரலு
தரளெ மாஸித3 ஸீரெயலி க3ர
க3ரிகெ தப்பித3 சிலுவினலி நிந்
தி3ரலு கண்ட3னு ஸரிய தலெபா3கி3த3னு லஜ்ஜெயலி ||51

பீம அரசனின் அனுமதியுடன், அந்த தேரோட்டியை அழைத்தாள் மகாராணி. அந்த பாஹுகனும் உடனடியாக வந்தான். வந்து இந்த அரண்மனையில் அமர்ந்திருக்க, தமயந்தி தூய்மையான புடவை கட்டிக்கொண்டு, அவசரமாக செய்யப்பட்ட அலங்காரங்களுடன், வந்து நின்றிருக்க, பாஹுகன் தன் மனைவியை கண்டான். வெட்கப்பட்டு தலை குனிந்தான்.

ஹிமகரான்வயதிலக வஸுதா4
ரமண புண்யோத3ய ஸுபா4ஷித
விமலகு3ண சாரித்ர ஸன்னுத ஸத்யஸஞ்சார
குமதி புஷ்கர முனித3னீ வி
க்ரமத3ரித்3ரதெ ப3ந்து3தே3 ஸா
கமித பு4ஜப3ல பாலிஸெந்த3ளு பதிகெ3 த3மயந்தி ||52

சந்த்ர குல திலக, தமயந்தியின் தலைவன், புண்யங்களை செய்தவன், இனிமையாக பேசுபவன், நற்குணங்களைக் கொண்டவன், நற்சரித்திரங்களை கொண்டவன், ஸத்ய ஸஞ்சாரன், கெட்ட புத்திகளைக் கொண்ட புஷ்கரனிடம் தோற்றானே, இவ்வாறு அபாரமான ஏழ்மை வந்துவிட்டதே, போதும் இது. அபாரமான புஜபலங்களை கொண்டவனே, எங்களை அருள்வாயாக - என்று தமயந்தி தன் கணவனிடம் கூறினாள்.

முன்ன மாடி3த3 கர்மப2ல ருது
பர்ணனலி ஸேவெயனு மாடு3வு
து3ன்னதிகெயலி ப3ந்து3தே3 மிகெ3 ஸார்வபௌ4மரிகெ3

தன்ன புண்யத3 ஹானி தானித3
கின்னு ப3ளலுவுதே3னு கு3ண ஸம்
பன்ன ரக்ஷிஸூ ஸதியனெந்தெ3ரகி3த3ளு பத3யுக3கெ ||53

முன்னர் நான் செய்த கர்மபலன்களே, தற்போது ருதுபர்ணனிடம் சேவையை செய்து வருகிறேன். இவ்வாறான நிலை, இந்த ஸார்வபௌமருக்கு வந்துவிட்டதே. இவை அனைத்தும் நம் புண்ணியத்தின் இன்மையே. இதற்கு மேல் சொல்வதற்கு என்ன இருக்கிறது? குணஸம்பன்னரே, எங்களை அருள்வாயாக. என்று கூறியவாறு, தமயந்தி, நளனின் கால்களில் விழுந்தாள்.

துருப3 ஹிடி3தெ3த்தித3னு ஸதியள
ஸூரிவ கம்ப3னிதொ3டெ3து3 நுடித3னு
ப3ரிதெ3 சிந்திஸலேகெ மானினி பி3டு3 மனோவ்யதெ2ய
அரியத3வளேம் நீனு லோகத3
ஸரஸிஜாக்ஷியரெல்லரிகெ3 நீ
கு3ருவலா ப3ரிவென்ன ப3யஸலு பே3ட3 ஹோகெ3ந்த3 ||54

அவளது தோள்களை பிடித்து எழுப்பினான். மனைவியின் பொழியும் கண்ணீரினை துடைத்தான். இவ்வாறு கேட்டான். இனி ஏன் கவலை?. பெண்ணே, கவலையை விடு. எதுவும் தெரியாதவளா நீ?. உலகத்தின் பெண்கள் அனைவருக்கும் நீ குருவாக இருக்கிறாயே?. இனி என்னை விரும்பாதே. இங்கிருந்து சென்றுவிடு – என்றான்.

வினயஹீனரு தானு மனத3லி
நெனெது3 தப்பித3 நிர்த3யனு கா
னனதி3 நின்னனு பி3ஸூடு களெ3த3 து3ராத்ம பா3ஹிரன
நெனெவரே பி3டு3 மருளெ நினகி3ந்
தி3னலி மாள்ப புனஸ்ஸ்வயம்வர
மனகெ ஸரிப3ந்த3வன நீனொலிஸெந்த3னா ந்ருபதி ||55

மரியாதை தெரியாதவன் / இழந்தவன் தான். மனதில் நினைவு தப்பிய நிர்தயன் நான்; காட்டில் உன்னை தவிக்க விட்டுச் சென்ற துராத்மா நான்; இப்படிப்பட்ட என்னை யாராவது நினைப்பார்களா, விடு. பெண்ணே, உனக்கு இங்கு செய்யப்படும் இன்னொரு ஸ்வயம்வரமானது, இதில் உனக்கு உன் மனதில் பிடித்தவனை நீ தேர்ந்தெடுத்துக் கொள் என்றான், நளன்.

எனலு கர்ணங்க3ளிகெ3 ஸப3ளத3
மொனெக3ளிரித3ந்தாகெ3 ஸதி க
ண்ணினலி தும்பி3த3ளுத3 கவனு ஹரஹர ஶிவாயெனுத
எனகெ3 இன்னு புனஸ்வயம்வர
மனதொ3ளுண்டே நீவு ப3ரபே3

கெனுத வார்த்தெய கல்பிஸிதெ³ கேளெந்த³ளிந்து³முகி² ||56

என்று, காதுகளில் ஈட்டி கொண்டு குத்தியதைப் போல, தமயந்தி கண்களில் கண்ணீருடன், ஹரஹர சிவசிவா என்றவாறு, எனக்கு இன்னும் இன்னொரு ஸ்வயம்வரம் என்பது என் மனதில் இருக்கிறதா?. நீங்கள் இங்கு வரவேண்டும் என்பதற்காக இந்த வார்த்தையை பரப்பினேன் என்று சொன்னாள், தமயந்தி.

நம்பி³தெ³னு லேஸாகி³ மனதொ³ள
கி³ம்பு³கொண்டு³து³ விக்ருதரூபின
டொ³ம்பி³யேகிது³ ஸகல த⁴ர்ம விசாரவந்தரிகெ³
அம்பு³ஜாக்ஷன ரூபினலி ப்ரதி
பி³ம்ப³வல்லதெ³ நீவு ப³யலா
ட³ம்ப³ரவ நுடி³யேகெ ஸாக்ஷின்னெந்த³ளிந்து³முகி² ||57

உங்களையே நான் என் மனதில் நினைத்து மகிழ்ந்திருக்கிறேன். ஏன் இந்த குரூபி உருவத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள்?. அனைத்து தர்மங்களும் அறிந்தவருக்கு, பகவந்தனின் ரூபத்தில் (இருக்கும் நீங்கள்), என் பிரதிபிம்பம் இல்லாமல், ஏன் இவ்வாறு விதண்டாவாதமாக பேசுகிறீர்கள்?. போதும் இனி இவ்வாறு பேசாதீர்கள் – என்றாள் தமயந்தி.

நடெ³யுதெட³ஹித³ பட்டதா³னெய
பிடி³து³ கொல்லுவருண்டெ நம்பி³த³
மட³தி³யல்லவெ தானு பி³ரு நுடி³யேகெ நள ந்ருபதி
அட³வியலி கடு³னொந்து³ தே³ஹவ
பி³ட³தெ³ உளுஹிதெ³னின்னு ப்ராணத³
கொ³ட³வெயின்னேகெனுத கம்ப³னிது³ம்பி³த³ளு தரணி ||58

நடந்து எதிரில் வரும் பட்டத்து யானையை யாராவது கொல்வார்களா?. நான் உங்களையே நம்பி வந்த மனைவி அல்லவா?. ஏன் இவ்வாறு வீண் பேச்சு பேசுகிறீர்கள்?. ஹே நளனே. காட்டில் நான் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு, தேகத்தை விடாமல் இன்னும் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஏன் இந்த உயிரை பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்றவாறு, தமயந்தி கண்ணீர் விட்டு அழுதாள்.

நோயெ நொந்தி³ஹ ஸதியனாட³லு
ந்யாயவேனிது³ நினகெ³ கேளெலெ
ராய நிம்மனு நோடெ³ களுஹிதெ³ சரர தி³க்கினலி
மாயரூபித³ காணலாரதெ³
பா³ய பி³டு³திரலின்னயோத்⁴யெய
ராயனலி நூதனத³ ஸாரதி²யெனலு கேளிதெ³னு ||59

மிகவும் கஷ்டப்பட்டவாறு, மனைவி மேலும் இவ்வாறு பேசினாள்: இது நியாயமா உங்களுக்கு?. ஹே அரசரே, உங்களை தேடுவதற்கு நான் தூதுவர்களை அனைத்து திசைகளிலும் அனுப்பினேன். நீங்கள் இருந்த மாயரூபத்தினை அவர்களால் கண்டுபிடிக்க முடியாமல் போக, கடைசியில் நீங்கள் பேசியதை வைத்து, அந்த அயோத்தி அரசரின் சபையில், புதிதாக சாரதியாக இருக்கிறீர்கள் என்று நான் கேள்விப்பட்டேன்.

ஆக3 பூ4ஸுரபதி ஸுதே3வன
பே3க3லட்டிதெ3 நிம்ம ப3ளிகெ3 ஸ
ராக3தி3ந்து3த்தரகெ ப்ரத்யுத்தரவ பேள்தி3ரலு
ஈக3லிது3 ஸம்ஶயவெ தானத3
காகி3 கரெஸி ஸ்வயம்வரவ நிம
கா3கி3 பேளிதெ3னித3ர தப்பேனெந்த3ளிந்து3முகி2 ||60

அப்போது, பிராமணனான ஸுதேவனை உடனடியாக உங்களிடம், உங்கள் பதிலுக்கு மறுபடி ஒரு பதிலை சொல்லுமாறு சொல்லியிருந்தேன். மேலும் வந்த சந்தேகத்தை தீர்த்துக் கொள்வதற்காக, ஒரு ஸ்வயம்வரம் இருக்கிறது என்று கூறினேன், இதில் தவறு என்ன இருக்கிறது? என்றாள் தமயந்தி.

ஜனனுதனெ கேளாதி3யலி யௌ
வனவ நினகொ3ப்பிஸிதெ3னல்லதெ3
தனுமனோவாக்காய கர்மங்க3ளலி தானெரட3
நினகெ3 நெனெத3வளல்ல நீனே
நனகெ3 க3தியெந்தி3ஹுத3னரியா
ஜனப ரக்ஷிஸு கைபிடி3து3 ஸலஹெந்த3ளிந்து3முகி2 ||61

மக்களால் போற்றப்படுபவனே, இதை கேள். ஆதியில், என் யௌவனத்தை உனக்கே அர்ப்பித்தேன். என் உடல், மனஸ், வாக்கு ஆகிய அனைத்தாலும் செய்த கர்மங்களில், எதனாலும் நான் உனக்கு எதிராக எதையும் நினைக்கவில்லை. நீயே எனக்கு கதி என்றிருந்தேன். ஹே அரசனே, என்னை கைபிடித்து காப்பாற்று என்றாள் தமயந்தி.

இத3கெ யம வருணானிலேந்த்3ரனு
மத3னஜனகனெ ஸாக்ஷியெனெ மே
க4த3லி நுடி3த3னு வாயு நள ந்ருபனொட3னெ ஸத்யவனு
சதுர கேள் த3மயந்தி லோகத3
ஸுத3தியே திளி லோகபாவனெ
இத3கெ ஸம்ஶயவேகெ பாலிஸு ஸதிய நீனெந்து3 ||62

இந்த அனைத்திற்கும், வருணன், வாயு, ஸ்ரீஹரி ஆகியோரே சாக்ஷி என்று வாயு மேகத்திலிருந்து (வானிலிருந்து) கூறினான். ஹே நளனே, உடனடியாக உண்மையை

கேள். தமயந்தியானவள், உலகத்தின் சிறந்த பெண் என்பதை அறி. மிகவும் பவித்ரமானவள். இதில் என்ன சந்தேகம்?. நீ அவளை காப்பாயாக – என்றான்

பவனனாடி3த3 நுடி3ய கைகொண்
ட3வனிபதி பி3ன்னயிஸித3னு கை
தவகத3லி கலியிந்த3 நொந்தே3னு நிம்ம த3ருஶனதி3
ப3வணெ ஹிங்கி3 க்ருதார்த்த2னாதெ3னு
பி3வியொளின்னெனுத பக்ஷிய
ஹவண மனத3லி நெனெயெ ப3ந்து3து3 தி3வ்யமய வஸன ||63

வாயுதேவர் பேசிய பேச்சினைக் கேட்டு நளன் இவ்வாறு கூறினான். கலியினால் நான் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டேன். உங்களின் தரிசனத்தால் என் குழப்பம் தீர்ந்தது. தன்யன் ஆனேன். பூமியில் சிறந்ததான அந்த பறவை கொடுத்த திட்டத்தை (வரத்தை) மனதில் நினைத்த உடனேயே, அவனுக்கு திவ்யமான ஆடை வந்தது.

த4ரிஸித3னு நளனா து3கூலவ
பரிஹரிஸிதா3 ரூபு முன்னின
பரமதேஜத3 தி3வ்யதனுவினொளெஸெது3 ரஞ்ஜிஸலு
ஸுரர து3ந்து3பி4 மொளகெ3 மல்லிகெ3
யரள மளெ ஸூஸித3ரு க3க3னதி3
ஸுரஸதியரக்ஷதெய தளித3ரு ஹரஸி நள ந்ருபகெ3 ||64

நளன் அந்த புதிய ஆடையை அணிந்தான். அவனுடைய குரூபமான ரூபமும் மறைந்தது. முந்தைய, பரம தேஜஸ்ஸான திவ்யமான தேகம் வந்து, அவன் ஒளிர, சுரர்களின் துந்துபி முழங்க, மல்லிகை மலர்களின் மழை பொழிந்தது. வானில் தேவலோகத்துப் பெண்கள், அக்ஷதையை தெளித்து, ஆசிர்வதித்தனர் நள ராஜனுக்கு.

ஸுரரு கொண்டா3டி3த3ரு யம பா4
ஸ்கர விரிஞ்சாதி3க3ளுலியெ வர
தருணி ப3ந்தெ3ரகி3த3ளு பதியங்க்4ரியலி த3மயந்தி
ஹருஷத3லி பி3கி3யப்பித3னு பூ4
ஸுரரு ஸம்ப்4ரமிஸித3ரு வரபுர
த3ரஸ சென்னிக3ராய ஸலஹித3னவர கருணத3லி ||65

சுரர்கள் இதனை கொண்டாடினர். யம, சூரியன், பிரம்மாதிகள் ஆகியோர் ஆசிர்வதிக்க, தமயந்தி வந்து கணவனின் நளனின் பாதங்களில் விழுந்து வணங்கினாள். நளன் அவளை மகிழ்ச்சியுடன் கட்டி அணைத்துக் கொண்டான். பூஸுரர்கள் இதனை கொண்டாடினர். வரபுரத சென்னிகராயன், அவர்களை கருணையுடன் அருளினான்.

***

ஒன்பதாம் ஸந்தி

கத3னத3லி புஷ்கரன ப3லவனு
ஸதெ3து3 ஜூஜிம் கெ3லிது3 ராஜ்யவ
முத3தி3 பாலிஸுதிர்த்த3னா ஸதிஸஹித நளந்ருபதி

போட்டியில் புஷ்கரனின் வலிமையை தோற்கடித்து, சூதாட்டத்தில் அவனை வென்று, அரசினை மிகவும் அற்புதமாக ஆண்டு வந்தான், நள மகாராஜன் தன் மனைவியுடன்.

கேளு பாண்டு3குமார நளபூ4
பாலனப்4யுதயவனு மங்க3ள
தே3ளிகெ3யனேனெம்பெ3 த3மயந்திய மஹோத்ஸவவ
லீலெயலி மஜ்ஜனவ மாடி3 து3
கூலமணி பூ4ஷணவ த4ரிஸி ச
டா3ளிஸுவ காந்தியலி ஸிம்ஹாஸனதி3 குள்ளிர்த3 ||1

ஹே தர்மராஜனே கேள். நள மகாராஜனின் வளர்ச்சியை (கதையை), அவனுக்கு மறுபடி கிடைத்த மங்கள வரிசைகளை நான் என்னவென்று சொல்வேன்?. தமயந்தியின் சிறப்பினை. அவள் ஸ்னானம் செய்து, புத்தாடைகளை அணிந்து, ஆபரணங்களை தரித்து, ஒளிர்வதான காந்தியில், அவள் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருந்தாள்.

ஈதனாரு பிதாமஹனோ புரு
ஹூதனோ மன்மதனோ லக்ஷ்மி
நாத2னோ சந்த்3ரமனோ ஶங்கரனோ மஹாதே3வ
ஈதனே நள ந்ருபதி பூ4 வி
க்2யாதனெல்லிந்தி3ல்லி ப3ந்த3னு
போது முஜரே எனுத கொண்டா3டி3து ந்ருபஸ்தோம ||2

இவன் பிதாமஹனா?. இந்திரனா? மன்மதனா?. லட்சுமி நாதனா?. சந்த்ரனா?. ருத்ரதேவரோ?. இவனே நளன். உலகப் புகழ் பெற்றவன் எங்கிருந்து இங்கு வந்தான்? இந்த மரியாதைக்குரியவன் யார்? என்றவாறு, அரச குலத்தவர் அனைவரும் நளனை போற்றினர்.

ப3ந்து3 கண்டு3து3 நிகி2ள புரஜன
வந்து3 காணிகெகொ3ட்டு முத3த3லி
ஸந்த3ணிஸெ ருதுபர்ண ப3ந்த3னு மந்த்ரி ஜனஸஹித
ஸந்த மணிகாஞ்சன ஸுவஸ்துவ
தந்து3 ஸமுக2தொ3ளிரிஸி வினயதி3
நிந்து3 பி3ன்னயிஸித3னு கரக3ள முகி3து3 நள ந்ருபகெ3 ||3

ஊர் மக்கள் அனைவரும் வந்து பார்த்தனர். அபாரமான காணிக்கைகளை கொடுத்து, அவர்களை மகிழ்ச்சியுடன் சந்திப்பதற்கு, ருதுபர்ணன் வந்தான், தன் மக்களுடன். தங்கமயமான மங்களகரமான பொருட்களுடன் வந்து, அவற்றை நளனின் எதிரில் இறக்கி வைத்து, மரியாதையுடன் நின்று, கைகளை குவித்து நள மகராஜனை வணங்கினான்.

ஸோமகுல ந்ருபஸார்வபௌ4ம ஸ
நாம மங்க3ளனிளய ஜித ஸங்
க்3ராம தீ4ர விரோதி4ஸாமஜஸிம்ஹ த3யஶீல
தாமஸனு மதிகே3டி3 மானவ
பாமரன கு3ணதோ3ஷவெணிஸதெ3
ப்ரேமதி3ந்தொ3லிதெ3ன்ன நீ ஸலஹெந்து3 கைமுகி3த3 ||4

ஸோம குலத்தவனான, ஸார்வபௌமனான, நற்பெயரைக் கொண்டவனான, மங்களங்களை கொண்டவனான, போரில் வெற்றியாளனான, வீரனான, விரோதிகளான யானைகளுக்கு சிங்கத்தைப் போன்றவனான, கருணாசாலியான நளனே, தாமஸனான, புத்தியற்றவனான மனிதனான, (என்) பாமரனின் குண தோஷங்களை எண்ணாமல், அன்புடன் மகிழ்ந்து என்னை நீ அருள்வாயாக - என்று கை குவித்து வணங்கினான் ருதுபர்ணன்.

ரூடி4யலி நா நிம்மனரியத3
மூட4மதியவிவேகி துரக3வ
ஹூடிதா3க3லெ ரத2கெ ஆதி3யொளரிதெ3னே தானு
மாடி3த3பராத4க3ளனொந்த3னு
நோட3லாக3து3 சித்தத3லி க2ய
கோ2டி3யில்லதெ3 ஸலஹபே3கெந்தெ3ரகி3த3னு பத3கெ ||5

ருதுபர்ண அரசன் மேலும் கூறுகிறான். நீங்கள் என்னிடம் பழகிய விதத்தை வைத்து, நீங்கள் யார் என்பதை அறியாத மூடமதி நான். அவிவேகி. குதிரைகளை ரதத்தில் பூட்டியபோதே, துவக்கத்திலேயே, தான் செய்த அபராதங்களை ஒன்றையும்கூட கவனத்தில் / மனதில் கொள்ளாமல், எவ்வித குற்றம் குறைகளும் இன்றி என்னை காப்பாற்ற / அருள வேண்டும் என்று காலில் விழுந்து வணங்கினான்.

ஈ பரியொளெனலா ந்ருபன ஸந்
தாபவனு பரிஹரிஸி நள ந்ருப
தா பிரிது3 மணிபூ4ஷணங்க3ளனித்து நஸு நகு3த
கோபவெனகி3ல்லெந்தயோத்4யா
பூ4பனனு மன்னிஸுவ ஸமயதி3
தாப ரஸ நொட3கொ3ண்டு3 ப3ந்த3னு ஒலிது3 மைத்ரேய ||6

இவ்வாறாக வேண்டிக் கொண்ட, ருதுபர்ண அரசனின் துக்கத்தினை பரிகரித்து, நள அரசன், தான் அன்புடன் அவனுக்கு பற்பல பரிசுகளை கொடுத்து, புன்னகைத்தவாறு, எனக்கு எதுவும் கோபமே இல்லை என்று அந்த அயோத்யா அரசனை, மன்னிக்கும் சமயத்தில், மைத்ரேய மகரிஷி தன்னுடைய முனிவர்களுடன் குழுவுடன் அங்கு வந்தார்.

ப^{3}ந்த^{3} முனிக^{3}வனீஶ சரண
த்^{3}வந்த்^{3}வத^{3}லி சாசித^{3}னு மகுடவ
நந்து^{3} பிடெ^{3}தெ^{3}த்தித^{3}னு நஸுனக^{3}த^{3}ல்லி குள்ளிர்த^{3}
எந்த^{3}னெலெ நள ந்ருபதி நினகெ^{3} மு
குந்த^{3}னொலுமெயு ஆவ காலதி^{3}
ஸந்தி^{3}ரலு இன்னாவுத^{3}ரிதி^{3}ல்லெந்த^{3}னா முனிப ||7

வந்த மைத்ரேய முனிவரின் பாதங்களில், நள மகாராஜன் விழுந்து, கிரீடம் சாய, வணங்கினான். முனிவரும் புன்னகைத்தவாறு, அவனை எழுப்பி அமரச் செய்தார். ஹே நளனே, உனக்கு முகுந்தனின் அருள் எந்த காலத்திலும் இருக்கும் என்று கூறினார் முனிவர்.

கலிபுருஷனிந்தா^{3}து^{3}த^{3}பஹுதி
லலனெ புத்ரரனக^{3}லி கஷ்டவ
ப^{3}ளஸிதெ^{3}யலா நொந்து^{3} ஸத்யவ பி^{3}ட^{3}தெ^{3} ஸஞ்சரிஸி
ஸுலப^{4}னாதெ^{3} குலாங்க^{3}னெய வ்ரத
ப^{2}லத^{3} புண்யோத^{3}யதி^{3} நிஜஸிரி
ப^{2}லிஸிதி^{1}ன்னீ லோகத^{3}லி நினகா^{3}ரு ஸரியெந்த^{3} ||8

கலி புருஷனால் ஆன பிரச்னைகள், உன் ப்ரியமான புத்திரர்கள் உன்னிடம் விலகி, அதன் பிறகும் பற்பல கஷ்டங்களையும் அனுபவித்தாய். அப்படி கஷ்டப்பட்டிருந்தாலும், ஸத்யத்தை விட்டு விலகாமல், சஞ்சரித்தவாறு தன்யன் ஆனான். தமயந்தியின் பதிவிரத பலனின் புண்யோதயத்தினால் உனக்கு மறுபடி உண்மையான உன்னுடைய செல்வம் கிடைத்தது. இந்த உலகத்தில் உனக்கு சரிசமம் என்று யார்தான் இருக்கிறார்கள்? – என்றார்.

ஹரிய நெலெகெ^{3}டி^{3}ஸித^{3}னு பரமே
ஶ்வரன பி^{3}க்ஷவனெத்திஸித^{3} ஸர
ஸிருஹப^{4}வ தா ஶிரவ போகா^{3}டி^{3}த^{3}னு பூர்வத^{3}லி
கருணஹீனனு நின்ன ஸோங்கலு
தெரன காணதெ^{3} ஹலவு தி^{3}ன கா
தரிஸி சலத^{3}லி தொ^{3}டசிபி^{3}ட்டனு மனத^{3} பீ^{4}தியலி ||9

(இந்த கலி புருஷனானவன்), முன்னர், ஹரியின் இருப்பிடத்தையே மாற்றினான், பரமேஸ்வரனை பிக்ஷை எடுக்க வைத்தான், பிரம்மனின் தலையை கத்தரித்தான். அவன் கருணையற்றவன். உன்னை தோற்கடிக்க வேறு வழி தெரியாமல், பற்பல நாட்களாக காத்திருந்து, கடைசியில் உன்னை இவ்வாறு பழி வாங்கினான்.

எல்ல ந்ருபரந்தல்ல லக்ஷ்மி
வல்லப4ன ப்ரதிபி3ம்ப3 நின்னலி
நில்லப3ல்லனெ கலிபுருஷனதி பே3க3 தெரளித3னு
ஸல்லலித ஸாம்ராஜ்யவத3விந்
தெ3ல்ல நினக3ஹுதெ3ந்து3 த4ரணீ
வல்லப4ன ஸத்கரிஸி கொண்டா3டி3த3னு மைத்ரேய ||10

நீ மற்ற அனைத்து அரசர்களைப் போல அல்ல. லக்ஷ்மி வல்லபனான ஸ்ரீஹரியின் ப்ரதிபிம்பனான உன்னில், பல காலம் இருக்க முடியுமா என்று அந்த கலி புருஷன் மிகவும் விரைவாக வெளியேறினான். மிகவும் சிறந்ததான ஸாம்ராஜ்ய பதவி மற்றும் அனைத்தும் உனக்கு இருக்கிறது என்று, அந்த நளனை போற்றி கொண்டாடினார் மைத்ரேயி ரிஷிகள்.

எந்து3 ஹரஸித3னவனிபகெ3 முத3
தி3ந்த3 மந்த்ராக்ஷதெக3ளலி முனி
வ்ருந்த3 ஸந்தோஷிஸிது ந்ருப ஸிம்ஹாஸனதொ3ளிரலு
இந்து3வத3னனெயராரதிய நல
விந்த3லெத்தித3ரல்லி ஸதியரு
ஸந்த3ணிஸி பாடி3த3ரு ஶோபா4னவனு மனவொலிது3 ||11

என்று கூறியவாறு, தன்னை வணங்கிய நளனை, மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் மந்த்ராக் ஷதையை தூவி முனிவர் குழு ஆசிர்வதித்தது. அரசன் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருக்க, சந்திரனைப் போல முகம் கொண்ட பெண்கள், ஆரதியை எடுத்தனர். அங்கு பல பெண்கள் கூடி, ஷோபானவை பாடினர் மிகவும் மகிழ்ந்தது.

உதி3து3வு கஹளெக3ளு ஶங்க2வு
நாதி3ஸிது பே4ரி ம்ருத3ங்க3 வி
நோத3தி3ம் ரஞ்ஜிஸிது நானா வாத்3யர4பஸத3லி
மேதி3னீஸ்வரராக3 முய்க3ள
நோதி3ஸித3ரவனிபகெ3 ஸதிகி3
ன்னைதெ3தன மிக3லெந்து3 ஹரஸிது முனிவதூ4னிகர ||12

கஹளெ (ஒரு வாத்தியம்) ஊதப்பட்டன. சங்கு ஒலித்தது. பேரி, ம்ருதங்க மிகவும் அழகாக இசைக்கப்பட்டன. பற்பல வாத்தியங்களின் சத்தத்தில், பிராமணர்கள் பலர்

சேர்ந்து, அரசன் மேல் ஸ்தோத்திரங்களை பாடினர். அரசிக்கு நல்லதே நடக்கட்டும் என்று அந்த முனிகுல குழு ஆசிர்வதித்தது.

அரஸ கேளு வித3ர்ப்ப4பதி முனி
வரரனுபசரிசித3னு த4ரணீ
ஸுரரிகி3த்தனு கோ3 ஹிரண்ய ஸுவஸ்து தா3னவனு
கரெஸி கொட்டனு ந்ருபதிக3கி2லா
ப4ரணக3ள கரி துரக3 ரத2வனு
புரஜனர ஸந்தெயிஸி களுஹித3னகி2ள பா3ந்த4வர ||13

ஹே தர்மராஜனே கேள். விதர்ப்ப பதியான பீமன், முனிவரர்களை சிறப்பாக உபசரித்தான். பிராமணர்களுக்கு பசு, தங்கம், மங்களகரமான பொருட்கள் ஆகிய தானங்களை அளித்தான். பற்பல அரசர்களை அழைத்து அவர்களுக்கு பற்பல ஆபரணங்களை, யானை, குதிரை, ரதங்களை பரிசாக அளித்தான். ஊர் மக்களையும் மரியாதை செய்து, உற்றார் உறவினர்களையும் விடை கொடுத்து அனுப்பினான்.

ஹரெது3தோ3லக3வல்லி யாசக
வரரு கொண்டா3டி3த3ரு த4ரணீ
ஶ்வரரு களுஹிஸிகொண்டு3 ஹொக்கரு தம்ம நக3ரிக3ள
மருதி3வஸ ருதுபர்ண நள ந்ருப
கெ3ரகி3 களுஹிஸிகொண்ட3யோத்4யா
புரவ ஹொக்கனு சைத்யபூ4பதி மரளித3னு புரகெ ||14

அந்த சபையில், யாசகர்கள் கூட்டத்தினர் வந்து அரசனை கொண்டாடினர். பிறகு விடைபெற்று தங்கள் ஊருக்குச் சென்றனர். அடுத்த நாள், ருதுபர்ண அரசன், நளனிடம் விடைபெற்று, அயோத்திக்கு திரும்பிச் சென்றான். சைத்ய நாட்டு அரசனும் தன்னிடத்திற்கு திரும்பினான்.

இந்து3முகி2 த3மயந்தியொட3னா
ந3ந்த3த3லி நள ந்ருபதி மாவன
மந்தி3ரதி3 தானொந்து3 வத்ஸரவித்து விப4வத3லி
முந்தெ3 நம்மய நிஷதபுரிகா3
விந்து3 க3மிஸலு பே3கெனுத தா
நந்து3 பீ4ம ந்ருபாலனொட3னாலோசிஸித3 ஹத3ன ||15

நள மகாராஜன், தன் மனைவி தமயந்தியுடன் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன், மாமனாரின் அரண்மனையில், ஒரு ஆண்டு வரை தங்கி, மிகவும் வைபவத்துடன் பின்னர் தன் நிஷதபுரிக்கு புறப்பட வேண்டும் என்று சொல்ல, அன்று பீம அரசன், என்ன செய்யலாம் என்று சிந்திக்கத் துவங்கினான் அன்று.

த3ண்டு3 நடெ3யலி நிஷத4புரிகா3
ப4ண்ட3 ந்ருப புஷ்கரன மாதே
நண்ட3லெது3 ப2லவில்ல ஸாகின்னேளியெந்தெ3னுத
மண்ட3லாதி4பனெனலு பூ4பர
தண்ட3வெத்3து3 கூடெ3 ப4டரு
த்3த3ண்ட3 கைது3வ கொண்டு3 நடெ3த3ரு நளன ஸன்னெயலி ||16

இந்த படையானது, நிஷதபுரி அரசனிடம், அரசரே, போதும் அந்த புஷ்கரனின் பேச்சு. இனி அவனைப் பற்றி பேசி பலன் இல்லை. போதும் என்றவாறு, நளனுடன் அந்த அரசர்களின் கூட்டம் உடனடியாக, அந்த புஷ்கரனுடன் போர் புரிந்து அவனை கைது செய்வதற்காக, நளனுடன் புறப்பட்டனர்.

துரக3 ஹல்லணிஸிது3து3 ரத2 மோ
ஹரிஸி தெரளிது ஸங்க3ரகெ மத3
கரிக3ளிட்டணிஸிது3து3 காலாளிரதெ3 ஸந்த3ணிஸெ
நெனெது3த3க3ணித ஸைன்யஸாக3ர
மொரெவவோல் க3ம்பீ4ரபே4ரிக3
ளூரவணிஸெ ஹொரவண்ட நள ந்ருபனரஸ கேளெந்த3 ||17

குதிரைப் படை பாய்ந்தது. ரதங்கள் ஓடின. மத யானைகள் சூழ்ந்தன. காலாட்படைகளின் கூட்டம் ஏராளமான எண்ணிக்கையில் வந்தனர். கம்பீரமான பேரிகள் முழங்கின. இவ்வாறான படைகளுடன், நளன் புறப்பட்டான், ஹே தர்மராஜனே கேள்.

துரக3சய வெண்ட1ணிஸி ஹூடி3த3
வரரத2கெ ப3லவந்து3 கைது3வ
த4ரிஸியேரித3னரஸ மங்க3ளவாத்4ய ரப4ஸத3லி
தெரளிதல்லி மஹாரத2ரு ஸங்
க3ரகெ முஞ்சுவ ப4டர க3ட3ணதி3
து4ரகெ நடெ3த3ரு முந்தெ3 ஸாருத கௌ3ருக3ஹளெயலி ||18

குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட ரதத்தில், பலமான கடிவாளத்தை பிடித்துக் கொண்டு, அரசன் தேரில் ஏறினான். மங்கள வாத்தியங்கள் முழங்க, வேறு மன்னர்களும் தங்கள் ரதத்தில் அங்கு வந்தனர். வீரமான போர் வீரர்களும் அங்கு வர, இவர்கள் அனைவரும் சேர்ந்து ஒரு குழுவாக புறப்பட்டனர்.

இது3 கணா நளனந்து3 வனவா
ஸத3 பயணவாத3ல்லி மக்கள
பது3ளதி3ந்தே3ரிஸி வித3ர்ப்ப4கெ களுஹி பி3ட்ட ரத2
க3த3க3தி3ப நவரத்ன நிசயதொ3

ஶ்ருதி3ஸி மெரெவ ஸுவர்ண கலஶவ
மத3ன நெலெவீடெ3னிஸி மெரெது3து3 வரவரூத2வது3 ||19

இதுவே நளன் என்று, மக்கள் அவனை புகழ்ந்தனர். வனவாச பயணம் செய்யும்போது, தன் மக்களை, பற்பல பரிசுகளுடன் விதர்ப்ப நாட்டிற்கு அனுப்பியிருந்தான். தங்க கலசத்தை தாங்கிய பற்பல ரதங்கள் தற்போது ஒரு குழுவாக புறப்பட்டிருந்தன

ஹொளெவ ஸிந்த4த3 ஸால ஜல்லரி
க3ள பதாகத3 சித்ர சமரா
வளிக3ளிந்த3லி தா4துகு3ந்தி3து3தப்4ரதள முஸுகி2
உலிவ மங்க3ளபாட2கர கள
களிகெ மிகெ3 ஹெப்3ப3ல ச2டா3ளிஸெ
நெல பிரி3யலைதந்து3 பி3ட்டுது3 நிஷத4 நக3ரியலி ||20

ஒளிரும் இந்த படைகளின் வரிசை, படபடக்கும் பதாகைகள், படங்கள் வரையப்பட்ட சாமரங்களுடன் வந்த படைகளால், மேகம் வரை தூசு பறந்தன. மங்கள பாடல்களை பாடுபவர்களால், நிலம் அதிர்ந்தது. என இவர்கள் நிஷத நகருக்கு வந்து சேர்ந்தனர்.

தா3ளியிட்டரு ஹரிது3 தி3க்கின
மொலெயவரஞ்ஜித3ரு மும்மொனெ
யாளு கவிது3து3 ஹிடி3த3ரக்3க3த3 ஸெரெய ஸூரெக3ள
கேளித3னு புஷ்கரனு நிஷத4ன
தா3ளி ப3ருதிதெ3 க2திய ப4ரத3லி
காளக3கெ நள ந்ருபதி ப3ந்த3னெனுத்த முளிதெ3த்3த3 ||21

இவ்வாறாக அந்த படை, பாய்ந்து வந்தது. திக்கு திசைகள் அனைத்தையும் அடைத்துக் கொண்டு அவர்கள் வந்தார்கள். முப்படையினரும் தன்னை சூழ்ந்ததை, அந்த சத்தத்தை புஷ்கரன் கேட்டான். நிஷதனின் படை வந்து கொண்டிருக்கிறது என்று அறிந்தான். பயங்கரமான கோபத்துடன் நளன் வருகிறான் என்று அறிந்து எழுந்தான்.

ஆக3லித3கேனீக3 ராஜ்யவ
நீகி3த3ளலினொளொம்மெ கத3னகெ
தாகி3த3னு தப்பேனு பரஹேளெம்ம ஸைனிகர
ஈக3லீதன கடி3து3 ஸெரெக3ள
பே3க3 ஹிடி3யெந்தெ3னுத நிஜப3ல
ஸாக3ரவ நெரஹித3னு களுஹித3 தன்ன த3ளபதிய ||22

சரி ஆகட்டும். அதற்கு என்ன இப்போது என்றவாறு, ராஜ்யத்தை தோற்றுவிட்டுப் போனவன், இன்னொருமுறை அதனை வெல்ல வேண்டும் என்று போட்டிக்கு

வருகிறான். இதில் என்ன தவறு?. வரச் சொல்லுங்கள் எங்கள் சைன்யங்களை. இவர்களை உடனடியாக வென்று, நளனை சிறை பிடிக்கிறேன் என்று சொல்லியவாறு, தன் படைகளை சேர்த்தான். அதற்காக தன் தளபதியை அனுப்பினான்.

ஹரிகெ3 க2ட்க3 கடா2ரி தோமர
பரஶு முத்க3ர குந்த ப3ல்லெஹ
பரிக4 சக்ர த்ரிஶூல கக்கட3 பி4ண்டி3வால சய
ஸூரகி3 ஸப3ள முஸுண்டி3 மொத3லா
து3ரதரத3 கைது3க3ள படுப4ட
ரூரவணிஸி தாகி3த3ரு ரிபுமோஹரவனனுகொ3ளிஸி ||23

வாள், கேடயம், கதை, கோடலி, சுத்தி போன்றதான ஒரு ஆயுதம், ஈட்டி, குறுவாள், கதை போன்ற இன்னொரு ஆயுதம், சக்ர, திரிசூலம், கக்கட ஆயுதம், சிறு ஈட்டி, சய ஆயுதம், குறுங்கத்தி, மர கைப்பிடி கொண்ட வாள், முசுண்டி முதலான பற்பல வகையான ஆயுதங்களுடன் அந்த படையானது விரைந்து, எதிரிகளுடன் போர் புரிவதற்காக வந்தன.

ஹொக்கராஹவதொ3ளகெ3 மொனெய
ல்லிக்கலிஸி ப3ரெ கண்டு3 மஜரே
சிக்குக3ளிரா எனுத ஹொய்த3ரு பெ3ரஸி படுப4டர
இக்கித3ரு ஸூரகி3யலி கரிக3ள
திக்கி திவித3ரு தேருக3ள முரி
தி3க்கி பரிக4தொ3ளொரஸித3ரு காலாள மொத3லிஸி ||24

அனைவரும் போருக்கு புறப்பட்டனர். அனைவரும் கூடி ஒன்றாக வருவதைக் கண்டு, அவர்களை திட்டியவாறு (கோஷம் போட்டவாறு), படையினர் முன்னேறினர். போரில் யானைகளை அடித்துக் கொன்றனர். தேர்களை முறித்தனர். குதிரைகளை வீழ்த்தினர். காலாட்படைகளை கொன்றனர்.

இட்டணிஸி ப3ரெ தேஜிக3ள நெரெ
கட்டி க2ண்டி3ஸி ப4டரனா பெ3
ந்னட்டி கடி3த3ரு பெ3ரஸி ப3ஹ ப3லு வீர நாயகர
ஹொட்டுகு3ட்டித3ருணஜல ஸா
லிட்டுத3வனியொளமம நெரெ ஜக3
ஜட்டிக3ளு காதி3த3ரு ரணத3லி ஸூரரு பெரகா3கி3 ||25

வேகமாக ஓடி வரும் குதிரைகளை எதிர்த்து வென்று, வீரர்களை அடித்து, முன் வரும் சேனாதிபதிகளை அடித்து கொன்றனர். பூமியில் ரத்தமானது வரிசையாக கோடு போட்டது போல தெரிந்தது. மல்யுத்த வீரர்கள் போர்க்களத்தில் போருக்காக

காத்திருந்தனர். இந்த காட்சிகளை தேவலோகத்திலிருந்து தேவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

ஸாரதி2யனெச்சரிஸி ரதி2கரு
தோரித3ரு கைகு3ணவ ஸரளின
ஸாரத3லி ரிபுப4டர தலெக3ள தரித3ரல்லல்லி
காரித3ரு ரகுதவனு தேரின
வாருவங்க3ளு முக்3கி3து3வு ரண
தீ4ரரெச்சாடி3த3ரு கா3யதொ3ளொரலிதுப4யப3ல ||26

ரதத்தில் இருக்கும் வீரர்கள், தங்கள் சாரதிகளை எச்சரித்து, எதிரில் இருக்கும் எதிரிகளின் வீரர்களின் வரிசையினை. அந்த வீரர்களின் தலைகளை வெட்டி, ரத்தத்தை பீய்ச்சி எடுத்ததால், அதில் அந்த ரதத்தின் சக்கரங்கள் மூழ்கின. இரு புற வீரர்களும் இவ்வாறாக போர் புரிந்ததால், இருவருக்கும் அடி பட்டு, அப்படியே இருவரும் சண்டை போட்டனர்.

கெடெ3த3 தலெக3ள ஸிடி3த3 ஹுப்3பி3ன
கடி3த3 தோள்க3ள நெக்3கி3தெ3லுக3ள
உடி3த3 தொடெ3க3ள மிது3ள க2ண்ட3த3 ஹரித3 கருளுக3ள
ஒடெ3த3 நெத்திக3ளிந்த3 ரகுதத3
மடு3 ஹரியெ தரஹரிஸலாரதெ3
படெ3 முரிது3 ப3ரதிரலு கண்ட3னு கா2தியொளு நளனு ||27

பிய்க்கப்பட்ட தலைகளை, கிழிக்கப்பட்ட புருவங்களை, முறித்த தோள்களை, உடைத்த எலும்புகளை, உடைத்த தோள்களை, முறிந்த கால்களை, கழுத்துகளை, உடைந்த நெற்றிகளிலிருந்து ரத்தத்தின் மடு தோன்ற, இதை தாங்க முடியாமல், படை திரும்பி வந்துக்கொண்டிருப்பதை, நளன் பார்த்தான்.

கரெது3 ஸாரதி2க3ருஹித3னு பு
ஷ்கரன ப3ல கைமீரி ப3ருதிரெ
திருஹு தேஜியனித்தலிவதி3ரனொரஸி பெ3ன்னினலி
கருள தெகெ3வெனெனுத்த சாபகெ
திருவனேரிஸி ஸரளினலி பொ3
ப்3பி3ரியெ த4ரெ தல்லணிஸிதவனீபால கேளெந்த3 ||28

தன் சாரதிகளை அழைத்து இவ்வாறு கூறினான். புஷ்கரனின் பலம் அளவுக்கு அதிகமாக இருக்கிறது. திருப்பு நம் குதிரைகளை. இன்று அவர்களை அழித்து, முதுகில் கழுத்தினை திருப்புவேன் என்றவாறு, அனைத்து படைகளையும் அழைத்துக் கொண்டு, பூமி அதிர, நளன் போருக்குப் புறப்பட்டான் – ஹே தர்மராஜனே கேள்.

முரித3 ப3ல ஸம்வரிஸிகொண்டு3து3
மொரெவ கஹளாரவத3 ஸன்னெயொ
ளுருபி3தா ப3லதொ3ளகெ3 பெ3ரஸிது நளன பரிவார
அரஸனா ஸமயத3லி ஹூடி3த3
ஸரள கென்னெகெ3 ஸேதி3 பி3டெ3 க
த்தரிஸி பி3ஸுடுது3 ரிபு ந்ருபர ஶிரக3ளனு க2ண்டி3ஸுத ||29

குன்றியிருந்த பலம், மறுபடி அதிகமாகியது. கஹளெ போன்ற வாத்தியங்களின் சத்தம் அதிகமாகியது. அந்த சத்தத்தில், நளனின் படை கிளம்பியது. அரசன் அந்த சமயத்தில் (போரில்), அனைவரின் கன்னத்தில் அடித்து உடைத்து, எதிரி படைகளின் தலைகளை கத்தரித்தும், போரிட்டான்.

இளெ ஸரளமயவாய்து கெண்ட3த3
மளெ கரெது3தெ3னெ புஷ்கரன ப3ல
தொ3ளகெ3 பி3த்3து3த3னேகரிபு ந்ருப ஸைன்யஸாக3ரவு
மலெத1வர ஶிரக3ளனு க2ண்டி3ஸி
தலெய செண்டா3டி3த3ரு ரதி2கரு
ப3லுகு3து3ரெ காலாளு நெக்3கி3து நளன ஶரஹதிகெ3 ||30

பூமி ஒரே களேபரமாக ஆயிற்று. புஷ்கரனின் படைமேல் நெருப்புத் துண்டுகள் பொழியப்பட்டன. கடல் போல இருந்ததான எதிரி அரசனின் சைன்யம் அழிந்து விழுந்தன. எதிர்த்தவர்களின் தலைகளை கத்தரித்து, தலையை துண்டாக்கிப் போட்டனர். ரதம் ஓட்டுபவர்கள், குதிரைப்படை, காலாட்படை ஆகியவை அடங்கி ஒடுங்கின – நளனின் அம்பு மழைத் தாக்குதலால்.

தெரஹுகொ3ட்டொளொகி3ஸி ஸதெ3த3னு
ப3ரஸிடி3லு ப3டி3வந்தெ ரிபுப3ல
முரிது3 நிந்து3து3 கா3யவடெ3த3ரு வீரபடுப4டரு
ஹுரியொடெ3து3 மைதெ3கெ3து3 ஸலெ கை
முரியெ கைது3வ பி3ஸுடு படெ3 மொக3
தி3ரஹுலெச்சனு ஹொச்சித3னு புஷ்கர சதுர்ப3லவ ||31

அனைவரும் பலமாக தாக்கியவாறு, முன்னேறினான். மின்னல் தாக்கியதைப் போல அடித்தான். எதிரியின் வலிமை குறைந்து முடிந்து போனது. வீரர்கள் அனைவரும் பயங்கரமாக காயம் அடைந்தனர். வீரம் குறைந்து, உடல் வலிமை குறைந்து, கை கால்கள் முறிந்து, கைகள் துண்டாகி விழுந்து அடிபட்டு கிடந்தனர். புஷ்கரனின் நான்கு வித படைகளின் மேல் இவ்வாறாக சேறு பூசி அனுப்பினான் நளன்.

கா3ளி முரிதெள3கித3டெ3 க4னமே
கா4ளி நிலுவுதெ3 நிஷத4பதிஶர
ஜாளத3லி கடி3வடெ3து3 பி3த்3த3ரு ராயராவுதரு
ஆளு முரிது3து3 கண்ட3 முக2த3லி
ஹேளலேனானவர விதி4யனு
ஸோலத3லி மனகு3ந்தி3 ஹாய்து3ரு பி3ட்ட மண்டெ3யலி ||32

காற்று பலமாக அடிக்கும்போது, கார்மேகங்கள் அங்கு நிற்கமுடியுமா?. நிஷதபதி நளனின் அம்பு மழையில், அடிபட்டு விழுந்தனர் அனைத்து படையினரும். அனைவரும் போரிடமுடியாமல் விழுந்தனர். அந்த நிலையை, அவர்களின் நிலையை என்னவென்று சொல்வேன்?. தோற்றதில் மனம் குன்றி, போர்க்களத்தை விட்டு ஓடினர்.

ஆரு ஸாஸிர தேருக3ளு ஹதி3
நாரு ஸாஸிர கரிக3ளிப்ப
த்தாரு ஸாவிர துரக3 காலாளொந்து3 லக்ஷத3லி
ஸேரிதந்தகபுரிகெ3 ஸரளின
ஸாரத3லி ரிபுஸேனெ முரிது3து3
ஆரு ப3ல்லரு மிக்க ஸேனெயனரஸ கேளெந்த3 ||33

6,000 தேர்கள்; 16,000 யானைகள்; 26,000 குதிரைகள்; 1,00,000 காலாட்படைகள்; ஆகியவை யமலோகத்தை சென்று அடைந்தன. இவ்வளவு பேர் இறந்தது போய், மிச்சம் இருந்த எண்ணிக்கையை யார்தான் அறிவார்கள் - ஹே தர்மராஜனே கேள்.

மரன ஹுத்தவனேரித3ரு ஸங்
க3ரதி3 கைது3வ பி3ஸுடு ஸலெ மை
மரெது3 தேஜியனிளிது3 ராவ்தரு கொரள ஸலஹெனுத
கரவ முகி3த3ரு ஜோத3ரரு மை
மரெது3 கத3னத3 காயத3லி நொந்
தொ3ரலி பா3யலி பெ3ரளனிட்டுது3 வைரி பாயத3ள ||34

(எதிரி படையினர்) மரங்களில் ஏறினர். குதிரையில் கடிவாளத்தை பிடிக்க மறந்தவாறு, குதிரையிலிருந்து இறங்கி, அரசனே என்னை காப்பாற்றுங்கள் என்று முறையிட்டவாறு, கை குவித்தனர், அந்த படையினர். போரில் காயம் ஏற்பட்டு, நொந்து, (இவ்வாறான ஆச்சரியத்தில்) வாயில் விரல் வைத்தது, எதிரி சைன்யங்கள்.

முரிது3 ப3ருதிதெ3 ஜீய ப3ல நில
லரிது3 நம்மது நள ந்ருபாலன
ஶரஹதிகெ3 நெரெ முக்3கி3 கெடெ3து3து3 தாருதட்டினலி
தரஹரவ நா காணெ நீ மொ

ஹரகெ க^{3}தியேனெனலு புஷ்கர
ப^{4}ரதி^{3} கோபதொ^{3}ளந்து^{3} கெரஸித^{3}னாக^3 நிஜப^{3}லவ ||35

இவ்வாறாக எதிரி சைன்யம், வென்று வந்து கொண்டிருக்கிறது. நிலங்களை கடந்து. நம் நள அரசனின் அம்பு மழைக்கு பயந்து அடங்கியது. இவ்வாறான போரினை நான் எங்கும் காணவில்லை. இதிலிருந்து தப்புவதற்கு என்ன வழி என்று தெரியாமல், புஷ்கரன் கோபம் கொண்டான். தன்னுடைய உண்மையான சைன்யத்தை மறுபடி அழைத்தான்.

அரஸ கேளரமனெகெ^{3} ப^{3}ந்த^{3}னு
உருதரத^3 கைதுக^{3}ள தரிஸியெ
து^{4}ரவிஜயரிகெ^{3} கரெஸிகொட்டனு சாபமார்க்க^{3}ணவ
கரிதுரக^3 காலாளு நெரெது^{3}து^{3}
மொரெவ வாக்^{3}யத^3 ரபஸத^{4}லி ஸங்
க^{3}ரகெ பணயவ மாடு^{3}திர்த்த^{3}னு ந்ருபதி கேளெந்த^3 ||36

ஹே தர்மராஜனே கேள். புஷ்கரன் தன் அரண்மனைக்கு வந்தான். பற்பல படைகளை அழைத்து, சிறந்த போர் வீரர்களை அழைத்தான். போரிடும் மார்க்கத்தை சொல்லிக் கொடுத்தான். யானை, குதிரை, காலாட்படை ஆகியவை நிறைந்தன. அதிரும் வாத்தியங்களின் சத்தத்தில் பயணம் செய்தான். ஹே தர்மராஜனே கேள்.

தெகெ^{3}து^{3} ஹிந்த^{3}கெ நிஷத^{4}பதி கா
ளக^{3}தி^{3} ஹிடி^{3}ஸித^3 த^{4}ர்மக^{3}ஹளெய
விக^{3}ட^3 புஷ்கரனித்த கோபாக்^{3}னியலி க^{2}திமஸகி^{3}
ஹகெ^{3}கெ^{3} ஜயவாய்திந்தி^{3}னலி தா
ஹோகுவெனஹிதர முரவெனெனெ கை
முகி^{3}து^{3} பி^{3}ன்னயிஸித^{3}னு வரமந்த்ரீஷ புஷ்கரகெ^{3} ||37

நள மகாராஜன், சற்று பின்னோக்கிப் பார்த்து, புஷ்கரன் தனக்கு அளித்த தண்டனையை நினைத்து பார்த்து, அந்த கோபாக்னியில் மேலும் கோபம் அடைந்து, இன்று வெற்றி பெற்றே தான் திரும்புவேன் என்று சொல்லியவாறு, எதிரியை வெல்வேன் என்று சொல்ல, இதைக் கேட்ட புஷ்கரனின் மந்திரி, புஷ்கரனிடம் இவ்வாறு சொல்லி வேண்டிக் கொண்டான்.

அரிப^{4}யங்கர நைஷத^{4}ன ஸங்
க^{3}ரதி^{3} கெ^{3}லுவவராய தே^{3}வா
ஸூரரு நிலலரித^{3}ரஸ மிக்கின நரர பாடே^{3}னு
மருளுதன பே^{3}டி^{3}ன்னு ந்ருபனனு
கரெஸி ஸந்தி^{4}ய மாடி^{3} ஜூஜின
மருவலகெ^{3}யலி கெ^{3}லுவுது^{3}சிதவிதெ^{3}ந்த^{3}னா மந்த்ரி ||38

ஹே புஷ்கரனே, அதிபயங்கரமான வீரனான நைஷதனை போரில் வெல்பவர்கள்தான் யார் உளர்? (யாரும் இல்லை). தேவ அசுரர்கள் இவர்களாலேயே முடியாதபோது, மற்ற மக்களின் நிலைதான் என்ன?. இனியும் பைத்தியக்காரத்தனம் வேண்டாம். நளனை அழைத்து, சமாதானம் செய்து, அவனை மறுபடி சூதாட்டம் ஆடச் செய்து, அதில் வெல்வதே சரி என்றான் மந்திரி.

வீரஸேனன தனய நிஷத4ன
ஸேரிஹளு ஜயலக்ஷ்மீ ஸேனா
பா4ரத3லி ருதுபர்ண சைத்3ய வித3ர்ப்ப4 மொத3லாத3
பூ4ரி ந்ருபரோலைஸுதிதெ3 ஸரி
யாரு ஸங்க்3ராமத3லி நளனலி
மீரி கைமாடி3த3ரெ தப்பது3 மரண நினகெ3ந்த3 ||39

வீரசேனனின் மகனான நளனிடம், ஜயலக்ஷ்மி வந்து சேர்ந்திருக்கிறாள். அவனுடைய சேனையில், ருதுபர்ண, சைத்ய, விதர்ப்ப, ஆகிய சிறந்த அரசர்களின் படைகள் சேர்ந்திருக்கின்றன. ஆகவே, நளனுக்கு சமமாக போரிட யார் உள்ளார்கள்?. இதையும் மீறி நீ சண்டையிடப் போனால், உனக்கு மரணம் நிச்சயம் என்றான் அந்த மந்திரி, புஷ்கரனிடம்.

எனலு கேள்தா3 மாதினலி பந்
த3னு நளன கண்ட3னு மஹீபதி
எனகெ3 நிம்மலி கத3னவேதகெ ஸாகத3ந்திரலி
ஜனபதிக3ளீக்ஷிஸலி மரு ஜூ
ஜினலி நிபுணரு நாவு நிம்மலி
மனகெ1 ஹருஷிதவாக3லாடு3வெனெந்த3 நஸு நகு3த ||40

என்று மந்திரி சொன்ன வார்த்தைகளை புஷ்கரன் கேட்டான். நளனை கேட்டான். அரசனான எனக்கு உங்களிடம் ஏன் சண்டை?. போதும் நிறுத்துக் கொள்வோம். மகாராஜா விரும்பினால், நாம் மறுபடி ஸூதாட்டம் ஆடுவோம். இந்த ஆட்டத்தில் நாம் நிபுணர்கள். உங்களுக்கு மகிழ்ச்சி வருமாறு நாம் ஆடுவோம் என்றான் புஷ்கரன்.

எலவோ கேளின்னாது3தா3க3லி
கலஹகஞ்ஜுவெ நீனு ஜூஜின
ப3ளகெயலி ப3ல்லித3னு நம்மனு கரெத3 தப்பேனு
கலஹவாக3லி ஜூஜராக3லி
கெ3லுவெ நின்னனு குடிலஹ்ருத3யத3
நெலெய ப3ல்லேனு நினகெ3 மனவொலிது3த3னு மாடெந்த3 ||41

அதற்கு நளன் கூறுகிறான்: ஹே புஷ்கரனே கேள். நீ போருக்கு பயப்படுகிறாய். ஸூதாட்டத்தில் நீ சிறந்தவன். ஆகவே என்னை அதற்கு அழைக்கிறாய். சண்டையோ,

ஸூதாட்டமோ, நான் உன்னை அதில் வெல்வேன். தந்திர புத்தியைக் கொண்ட உன்னுடைய நிலையை நான் அறிவேன். உனக்கு பிடித்தமானதையே செய் – என்றான் நளன்.

அரஸ கேளா புஷ்கரனு த
ந்னரமனெகெ3 கரெதந்த3னா கலி
புருஷனிந்த3லி முன்ன கெ3லித3க்3க3ளிகெ3யலி ந்ருபன
பிரிது3 தா கெ3லப3ல்லெனெந்தா3
ப்தரனு கரெஸித3னோலக3தி3 கு
ள்ளிரலு தந்த3ரு ஸாரிகள3னிரிஸித3ரு ஸம்முக2தி3 ||42

ஹே தர்மராஜனே கேள். புஷ்கரன் நளனை தன் அரண்மனைக்கு கூட்டி வந்தான். அந்த கலி புருஷன் முன்னர் இருந்தபோது இருந்த இடத்திற்கு வந்தார்கள். நளனை நான் மீண்டும் வெல்வேன் என்று, தன் நண்பர்களை, தன் அரசவைக்கு அழைத்தான். அனைவரும் அமர்ந்தனர். அனைத்து பொருட்களையும் கொண்டு வந்து வைத்தனர், அனைவரின் எதிரிலும்.

நள ந்ருபதி நீ கெ3லிதோ3டெ3 பூ4
லலனெயனு தா பி3டு3வெ ஸோத1ரெ
ப3ளிக த3மயந்தியனு நனகொ3ப்பிஸுவுதெ3ந்தெ3னலு
இளெயொளிஹ பூ4ருஹவ ஹ்ருத3யத3
நெலெய ப3ல்லக்3க3ளிகெ3யலி தா
கெ3லுவெனெந்தொ3ப்பித3னு மனத3லி தை4ர்யபரனாகி3 ||43

அப்போது புஷ்கரன் கூறுகிறான். ஹே நளனே. இந்த ஆட்டத்தில் நீ வென்றால், இந்த பூமி, என் மக்களை நான் விட்டுவிடுவேன். ஒரு வேளை நீ தோற்றால், மறுபடி தமயந்தியை என்னிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று கூற, பூமியில் இருக்கும் மரத்தைப் போன்றதான கடினமான மனதினைக் கொண்டு, நளன், இந்த ஆட்டத்தில் நான் வெல்வேன் என்று தன் மனதில், தைரியத்துடன் சொல்லிக் கொண்டான்.

ஹொடித3ரு ஸாரிக3ள நெத்தவ
நாடி3த3ரு மனனலிது3 கா2டா3
கா2டி3யலி து3க3 பா3ர இத்திக3வெம்ப3 ரப4ஸத3லி
பே3டி3த3ரெ பீ3ளு3வுது3 தா3யத3
ரூடி4 ஜளுபிஸெ ஹளெவ தா3ளத3
ரூடி4க3ச்சரியாகெ3 நள ந்ருப கெ3லிது3 பொ3ப்3பி3ரித3 ||44

ஆட்டத்தில் காய்களை அடுக்கினர். (வெல்ல வேண்டும் என்று) மனம் விரும்பி இருவரும் ஆடினர். அந்த ஆட்டத்தில், துக (இரண்டு காய்களிலும் 1+1), பார (இரண்டு காய்களிலும் 6+6), இத்திக (இரண்டு காய்களிலும் 3+3) என்று வேண்டிய எண்களே

விழுந்தன. இவ்வாறாக தாயத்தின் ஆட்டம் பழக்கமாகி, இழந்த ராஜ்ஜியங்களை திரும்பப் பெற்று, அனைவரும் வியக்குமாறு, நள மகாராஜன் அந்த ஆட்டத்தில் வென்றான். மகிழ்ந்தான்.

கி2ன்னனாத3னு புஷ்கரனு ஹரு
ஷோன்னதிய பீள்கொட3லு கு3ண ஸம்
பன்னனேரித3 ரத்னஸிம்ஹாஸனவ நள ந்ருபதி
பன்னகா3ரித்4வஜன க்ருபெ நின
கி3ன்னு ஸித்திஸலெந்து3 முனிஜன
ருன்னததி3 கொண்டா3டி3 ஹரஸித3ரெல்ல த4ரணீபன ||45

புஷ்கரன் கோபம் கொண்டான். மகிழ்ச்சியை இழந்தான். நற்குணங்களை கொண்டவனான நளன், ரத்ன சிம்மாசனத்தில் ஏறினான். சர்ப்பத்தின் எதிரியான கருடனை த்வஜத்தில் கொண்ட பகவந்தனின் அருளால், உனக்கு இன்னும் மங்களங்கள் பெருகட்டும் என்று முனிவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் சிறப்பாக அவனை கொண்டாடி, அரசனை போற்றினர்.

தே3வது3ந்து3பி4 மொளகி3து3து3 தி3வி
ஜாவளிக3ளப்4ரத3லி ஸந்தி4ஸி
ஹூவினலி மளெக3ரெத3ராக3 ந்ருபாலனங்க3த3லி
கோவித3ரு ஸுஜனாவனீஶரு
ஸேவிஸலு த4ரெ நலியெ ந்ருப ரா
ஜீவலோசனனந்தெ ஸிம்ஹாஸனதி3 ரஞ்ஜிஸித3 ||46

தேவதுந்துபி முழங்கியது. தேவர்கள் அனைவரும் வானில் சூழ்ந்து நின்று, பூமழை பொழிந்தனர். அப்போது நளனின் சபையில் அறிஞர்கள், சிற்றரசர்கள் வந்து அவனை வணங்க, பூமி அதிருமாறு, நளன் ராஜீவலோசனனான பகவந்தனைப் போல, சிம்மாசனத்தில் வந்து அமர்ந்தான்.

ப3ந்து3 கண்ட3ரு புரஜனரு நல
விந்த3 காணிகெகொட்டு ஸூரகுல
வ்ருந்த3 நலியலு மந்த்ரிபா3ந்த4வரெல்ல கைமுகி3து3
வந்தி3ஸூத குள்ளிரலு ஸபெ4யலி
தந்த3ராரதிக3ளனு ந்ருபக3ர
விந்த3முகி2யரு ஹருஷதி3ந்தெ3த்தி3தரு மனவொலிது3 ||47

ஊர்மக்கள் அனைவரும் வந்து நளனை கண்டனர். முடிந்த அளவிற்கு அவனுக்கு காணிக்கைகளை கொடுத்து பிராமணர்கள் குழு மகிழ்ச்சி அடைந்தனர். மந்திரிகள், பாந்தவரக்ள் அனைவரும் கை குவித்து நளனை வணங்கியவாறு, சபையில்

அமர்ந்திருந்தனர். சந்திர முகம் கொண்ட பெண்கள் பலர், அரசனுக்கு மகிழ்ச்சியுடன் ஆரத்தி எடுத்தனர்.

நலவு ஹிங்கி^{3}த^{3} புஷ்கரன மன
வொலிது^{3} மன்னிஸி கரெது^{3} நள ந்ருப
கலிபுருஷனிந்தாது^{3}து^{3}பஹதி நின்ன தப்பேனு
ஹலவ ஹம்ப^{3}லிஸதி^{3}ரு நின்னலி
சலவு நமகி^{3}னிதில்ல முன்னவோ
லிளெய பாலிஸு நம்ம நீனோலகி^{3}ஸு ஹோகெ^{3}ந்த^{3} ||48

மனம் குன்றியிருந்த புஷ்கரனை சமாதானம் செய்து, அவனை மன்னித்து, நளன் அவனை அழைத்து, இவை அனைத்தும் கலி புருஷனால் ஆன விளைவுகள். இதில் உன்னுடைய தவறு என்ன. இதனால் அழாதே. உன் மேல் எனக்கு எவ்வித கோபமும் இல்லை. முன்னர் இருந்ததைப் போலவே நீ உன் அரசுக்கு அரசனாக இரு. நம்மையும் உன் அரசவைக்கு அழைப்பாயாக. இப்போது போ - என்றான்.

எனலு லஜ்ஜிதனாகி^{3} புஷ்கர
வினயத^{3}லி தாளெரகி^{3} நிம்மடி^{3}
வனஜதெ^{3}டெ^{3}க^{3}பராதி^{4}யாதெ^{3}னகா^{3}வ க^{3}தியஹுது^{3}
ஜனப ஸலஹு க்ருதக்^{4}னனனு ஸ
ஜ்ஜன ஶிரோமணி நீனு கு^{3}ணஹீ
னனனு க்ருபெயலி ரக்ஷிஸெந்தெ^{3}ரகி^{3}த^{3}னு பத^{3}யுக^{3}கெ ||49

என்று நளன் கூற, புஷ்கரன் வெட்கம் கொண்டு, மிகவும் மரியாதையுடன், இவ்வாறு கூறினான். உங்கள் பாதங்களில் நான் விழுகிறேன். நான் செய்த தவறுகளுக்கு எனக்கு எந்த கதி வருமோ?. அரசனே என்னை காப்பாற்றுவாயாக. நான் நன்றி கெட்டவன். நீ ஸஜ்ஜன ஷிரோமணி. நான் குணங்கள் அற்றவன். நீயே கருணையுடன் காக்க வேண்டும் என்று புலம்பினான், காலில் விழுந்தான் - புஷ்கரன்.

தனுவ ஸைகெ^{3}டெதி^{3}ஹனனெப்^{3}பி^{3}ஸி
ஜனபனெந்த^{3}னு பூர்வப^{2}ல ஸஞ்
ஜனிஸிதித^{3}கின்னாரு மாடு^{3}வுதே^{3}னு எனுதவன
வினயவசனகெ மெச்சி கொட்டனு
கனகமணி பூ^{4}ஷணக^{3}ளனு காஞ்
சனவரூத^{2}வனித்து மன்னிஸி களுஹித^{3}னு மனெகெ^{3} ||50

உடம்பினால் கீழே விழுந்து வணங்கியவனை எழுப்பி, நளன் இவ்வாறு கூறினான். இப்போது பூர்ணபலன் மறுபடி கிடைத்துவிட்டது. இனி யார்தான் என்ன செய்ய இருக்கிறது? என்றவாறு, அவனின் வினய வசனத்திற்கு மெச்சி, புஷ்கரனுக்கு

தங்கமய பூஷணங்களை, தங்க ஆபரணங்களை பரிசாக அளித்து, அவனை மன்னித்து, அவன் வீட்டிற்கு திரும்பி அனுப்பினான்.

கரெஸித^{3}னு பா^{3}ந்த^{4}வர மந்த்ரீ
ஶ்வரர வித்^{3}வாம்ஸர ந்ருபாலர
கரணிகரனாப்தரனு ஹிரியர வீர படுப^{4}டர
வரஸசிவ ஸாமந்த மல்லர
தருணியர நட கா^{3}யகர ஸுஜ
னரிகெ^{3} மன்னிஸி கொட்டனுடு^{3}கோ^{3}ரேக^{3}ள மஹீபால ||51

தன் உற்றார் உறவினர்களை அழைத்தான். மந்திரிகளை, வித்வாம்சர்களை, சிற்றரசர்களை, கணக்காளர்களை, நண்பர்களை, மூத்தவர்களை, வீரர்களை, போர் வீரர்களை, அமைச்சர்களை, மல்லர்களை, பெண்களை, நாட்டியம் ஆடுபவர்களை, பாடகர்களை, ஸஜ்ஜனர்களை அனைவரையும் மரியாதை செலுத்தி, பற்பல பரிசுகளை கொடுத்தான், நள அரசன்.

கனகரத்ன ப்ரபெ^{4}ய ஸிம்ஹா
ஸனதொ^{3}ளொப்பித^{3}னுப^{4}ய பார்ஶ்வதி^{3}
வனிதெயரு சிம்மித^{3}ரு ஸிதசாமரவனா ந்ருபகெ^{3}
ஜனபதிக^{3}ளிக்கெலத^{3}லி மந்த்ரி
ஜன புரோஹித மல்ல கா^{3}யக
வனிதெயர க^{3}ட^{3}ணத^{3}லி மெரெது^{3}து^{3} ந்ருபதியாஸ்தா^{2}ன ||52

தங்க, ரத்ன ப்ரபைகள் நிறைந்த சிம்மாசனத்தில் நளன் அமர்ந்திருக்க, அவனது இரு புறமும், பெண்கள் நின்று அரசனுக்கு சாமரம் வீசினர். அரசன் அமர்ந்திருந்த அந்த சபையில், மந்திரிகள், புரோகிதர்கள், மல்லர்கள், பாடகர்கள், பெண்கள் ஆகியோரின் குழுவில், அந்த சபை நிறைந்திருந்தது.

சிந்தெ ப^{3}லிது^{3} வித^{3}ர்ப்ப^{4}த^{3}லி த^{3}ம
யந்தி கெளதி^{3}யரொட^{3}னெ நுடித^{3}ளு
பந்தத^{3}லி புஷ்கரன கெ^{3}லித^{3}னோ ஸோதனோ ந்ருபதி
கந்துபிதன க்ருபாவலோகன
வெந்திஹுதோ^{3} தனகெ^{3}ம்ப^3 ஸமயதொ^{3}
ளந்தரிஸதை^{3}தந்த^{3}ரல்லிகெ^{3} நளன மந்த்ரிக^{3}ளு ||53

விதர்ப்பத்தில் இருந்த தமயந்தி மிகவும் கவலை கொண்டு, தன் தோழிகளிடம் இவ்வாறு கேட்டாள். போரில் புஷ்கரனை நளன் வென்றானோ, அல்லது தோற்றானோ?. ஸ்ரீஹரியின் கருணை அவன் மேல் இருந்ததோ அல்லது குறைந்து விட்டதோ? என்று புலம்பிக் கொண்டிருந்த அதே வேளையில், நளனின் மந்திரிகள் அங்கு வந்தனர்.

தாயி பி3ன்னஹவிந்து3 நம்மனு
ராயனட்டித3 நிம்ம ப3ளிகெ3 நி
ராயஸதி3 புஷ்கரன கெ3லித3னு ஸகலராஜ்யவனு
ந்யாயத3லி கைகொண்டு3 நிம்மனு
ப்ரீயதி3ம் பரஹேளித3னு கம
லாயதாம்ப3கி பிஜயமாடெ3ந்தெ3ரகி3த3ரு பத3கெ ||54

தாயே தமயந்தியே வணக்கம். நம்மை நளன் அனுப்பினான் உங்களிடம். மிகவும் சுலபமாக புஷ்கரனை வென்றான். அனைத்து ராஜ்ஜியங்களையும் பெற்றான். உடனடியாக உங்களை அன்புடன் ஊருக்கு வருமாறு கூறினான். ஆகவே, தாங்கள் உடனடியாக ஊருக்கு விஜயம் செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொண்டான்.

கேளி ஹருஷிதெயாத3ளவரிகெ3
பாலிஸித3ளாப4ரண வஸ்துவ
லோலலோசனெ ப3ந்து3 தந்தெ3கெ3 நமிஸி வினயத3லி
நாளெ பயணவ மாடி3 நிஷத3 ந்ரு
பாலனல்லிகெ3 தன்ன களுஹெனெ
பா3லகிய நுடி3கேளி தெகெ3த3ப்பித3னு பீ4ம ந்ருப ||55

இந்த நற்செய்தியைக் கேட்டு, அவள் மகிழ்ந்தாள். அவர்களுக்கு பற்பல ஆபரணங்களை அளித்தாள். தமயந்தி வந்து தன் தந்தையை வணங்கி, மரியாதையுடன், நாளை பயணம் செய்து, நிஷாத நளனின் ஊருக்கு தன்னை அனுப்பி வைக்குமாறு கேட்க, பெண்ணின் பேச்சினைக் கேட்டு, பீம அரசன் மிகவும் மகிழ்ந்தான்.

தெகெ3ஸித3னு ப4ண்டா3ரத3லி ப3கெ3
ப3கெ3ய வஸ்துவ ஸுப4டரிகெ3 ஜக3
ஜகி3ப ஹொன்னாயுத4வ நவரத்னக3ள தோடி3கெ3க3ள
ஸுகு3ணியரு மொத3லாத3 பரிவா
ரக3ளிகி3த்தனு பயணத3லி தே
ருக3ள ஶ்ருங்க3ரிஸித3ரு பி3ருதி3ன ஸிந்த4க3ள நெக3ஹி ||56

கருவூலத்திலிருந்து பற்பல பொருட்களை எடுத்து, அவற்றை தன் வேலையாட்களுக்கு, வீரர்களுக்கு பரிசாக அளித்தான். பொன், ஆயுதம், நவரத்ன, ஆடை ஆகியவற்றை பெண்கள் முதலான பரிவாரங்களுக்கு அளித்தான். பயணம் செய்வதற்காக, தேர்களை அலங்காரம் செய்து, மூங்கில் கட்டைகளை அடுக்கி அலங்காரம் செய்தனர்.

பிகு3ஹனேரிஸி ஹயக3ளனு ரெஞ்
செக3ள ஹம்மித3ரானெயலி ஸ
த்திகெ3க3ளனு ப3ல்லயிஸித3ரு மேலெஸெவ களஶத3லி
ஸொாக3ஸுதோருவ ப4டர நெரெ கை
து3க3ள ஹொரஹின ந்ருபர ப3ளியலி
நெக3ஹி பீ3ஸுவ சௌரிக3ள ஸம்ப்4ரமதொ3ளொத3கி3த3ரு ||57

குதிரைகளில் சேணத்தை கட்டி, யானைகளில் அம்பாரிகளை கட்டி, அதன் மேல் வெண்குடை, பின் பல்வேறு பொருட்களை கலசங்களில் நிரப்பினர். அலங்காரங்களை செய்து கொண்டு நிற்கும் வீரர்களின் கையில், வீரர்களிடம், வீசுவதான சாமரங்களை கொடுத்து நிற்க வைத்தனர்.

மணிரத2ங்க3ள நடு3வெ ஸுளிவந்
த3ணத3 ஸாலின மத்4யத3லி உர
வணிப மத்தக3ஜங்க3ளலி மாவுதர களகளத3
குணிவ3 தேஜிய ராவுதர ஸந்
த3ணிக3ளலி சதுரங்க3 ப3லவி
ட்டணிஸி நடெ3து3து3 ஸாலுஸத்திகெக3ள விடா3யியலி ||58

ரதங்களின் நடுவே, பற்பல பல்லக்குகளின் நடுவில், அலங்காரித்துக் கொண்டிருக்கும் யானைகளில், யானைப் பாகங்கள் வரிசையாக வர, குதிரையை கூட்டிக் கொண்டு வரும் குதிரை ஓட்டிகளின் வரிசைகளில், என இவ்வாறு நான்கு வித படைகள் நடந்தன – வரிசையாக வந்தன.

நாரியர ஸந்த3ணியு நெரெது3து3
தேரினலி கெலரந்த3ணதி3 கெல
ரேரித3ரு வாஜிக3ள க3ஜகந்த4ரத3 க3த்3து3கெ3ய
ஸேரி நடெ3த3ரு முந்தெ3 க4னக3ம்
பீ4ரவாத்3யத3 ரப4ஸ தானது3
போ4ரிட3லு ஹொரவண்டளங்க3னெ ஸகல விப4த3லி ||59

பெண்களின் வரிசையும் வந்தது. சிலர் தேரில் சிலர் பல்லக்கில் ஏறினர். குதிரைகளை, யானைகளின் வரிசையை சேர்ந்து நடந்தனர். கன கம்பீரமான வாத்தியங்களின் ஓசை பலமாக கேட்க, தமயந்தி இவ்வாறு அனைத்து சம்ப்ரமத்துடன் நளனிடம் புறப்பட்டாள்.

ப3ந்த3ளா த3மயந்தி தே3வ மு
குந்த3 ரக்ஷிஸுயெனுத தன்னய
நந்த3னர ஸஹிதேரித3ளு மணிமய வரூத2வனு
ஹிந்தெ3 முந்தி3க்கெலத3 நாரீ

வ்ருந்த^3 நடெ^{3}யலு மனத^3 ஹர்ஷா
நந்த^{3}த^{3}லி நடெ^{3}தந்து^{3} ஹொக்களு நிஷத^{4}பட்டணவ ||60

தேவ முகுந்தனே, என்னை காப்பாற்று என்றவாறு, தன்னுடைய குமாரர்களுடன், மணிகள் கட்டப்பட்ட ரதத்தில் தமயந்தி ஏறினாள். அவளின் முன்னும் பின்னுமாக, பற்பல பெண்கள் குழுக்கள் நடக்க, மனதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியுடன் அவள் நடந்து நிஷதபுரியை அடைந்தாள்.

நோடு^{3}திர்த^{3}ரு புரஜனரு நெலெ
மாட^{3}து^{3}ப்பரிகெ^{3}யலி மிகெ^{3} கரு
மாட^{3}தெ^{3}டெ^{3}யலி ஸௌத^{4}க^{3}ள ஜாலந்த்^{4}ர ஶிக^{2}ரத^{3}லி
நோடு^{3}வர தா நோடி^{3} நஸுனகு^{3}
தாடு^{3}வர ந்ருத்யத^{3}லி கா^{3}னவ
பாடு^{3}வர கண்ட^{3}ல்லி நலியுத ப^{3}ந்த^{3}ளரமனெகெ^{3} ||61

ஊர் மக்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்க, நிலை மாட உப்பரிகைகளில் நின்றிருக்க, மாட மாளிகைகளில், கட்டிடங்களின் உயர் நிலைகளில் நின்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். தமயந்தியும் அதனை பார்த்து, புன்னகைத்தவாறு, ஆடுபவர்களின் நாட்டியத்தில், பாடல்களை பாடுபவர்களின் இசையில் நனைந்தவாறு, அரண்மனையை வந்து அடைந்தாள் தமயந்தி.

பா^{3}கி^{3}லலி ரத^{2}விளிது^{3} ப^{3}ளிக ஸ
ராக^{3}தி^{3}ந்தொ^{3}ளஹோகு^{3}திரலு ப
ண்யாங்க^{3}னெயராரதியனெத்திதரதுள விப^{4}வத^{3}லி
போ^{4}கி^{3} ஶயனவ கருண நிமகு^{3}ண்
டாகி^{3} ஸுகி^{2}யாகெ^{3}ந்து^{3} ஹரஸித^3
ராக^3 முனினிகுரும்ப^{3}வக்ஷதெ தளித^{3}ரங்க^{3}னெகெ^{3} ||62

அரண்மனை வாயிலில் ரதம் வந்து நின்று, அனைவருடன் சேர்ந்து தமயந்தி உள்ளே செல்ல, தோழிகள் சேர்ந்து மிகவும் வைபவத்துடன் ஆரத்தியை எடுக்க, பாம்பின் மேல் படுத்திருக்கும் பகவந்தனின் கருணை உங்களுக்கு எப்போதும் இருக்கட்டும், சுகமாக இருங்கள் என்று பாடினர். அப்போது முனிவர்கள் கூட்டம், அவர்களுக்கு அக் ஷதையை தூவி ஆசிர்வாதம் செய்தனர்.

ஹரகெக^{3}ள கைகொளுத ஸதி ப^{3}ந்
த^{3}ரமனெய ஹொக்களு ந்ருபாலன
சரணகமலகெ நமிஸி படெ^{3}த^{3}ளு பதிய சித்தவனு
அரஸ கேளை நிஷத^{4}பதி நிஜ
தருணி ஸுதரொட^{3}கூ^{3}டி^{3} மங்க^{3}ள
கரெதொ^{3}ளொப்பித^3 ஸகலதே^{3}வாமரரு கொண்டா^{3}டெ^{3} ||63

அனைவரின் ஆசிர்வாதங்களையும் பெற்றுக் கொண்டு, தமயந்தி, வந்து அரண்மனையை சேர்ந்தாள். நளனின் சரண கமலங்களில் விழுந்து வணங்கினாள். கணவனின் அன்பினை பெற்றாள். ஹே தர்மராஜனே கேள். நிஷதபதியான நளன், தன் மனைவி மக்களுடன் சேர்ந்து, மங்களகரமாக அமர்ந்திருக்க, அனைத்து தேவ அமரர்களுடம் இவர்களை கொண்டாடினர்.

பரம புண்யோத3யனு ஸத்கு3ண
ப்4ரித ஸத்யஸுபா4ஷிதனு ஸங்
க3ர ஸுதை4ர்யனு நித்ய நிர்மல நிக3மகோவித3னு
அரஸுகுல பாவனனு நள பூ4
வரனு ஸிம்ஹாஸனதி3 ரஞ்ஜிஸி
த்4ரெயனாளித3 வரபுரத3 சென்னிக3ன கருணத3லி ||64

மிகவும் புண்ணியங்களை செய்தவன்; நற்குணங்களைக் கொண்டவன்; உண்மையை பேசுபவன்; நல்ல விஷயங்களையே பேசுபவன்; அபாரமான தைரியம் கொண்டவன்; நித்ய நிர்மல நிகமங்களை அறிந்தவன்; அரசகுலங்களை காப்பவன். இத்தகைய நள அரசன், சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருக்க, இவை அனைத்தும் உலக நாயகனான வரபுரத சென்னிகராயனின் கருணையில் நடந்தது.

முனிகுலாம்பு3தி4சந்த்3ர ரோமஶ
முனிப விஸ்தரிஸித3னு நள பூ4
பன சரித்ரெய கேளி தலெதூ3கி3த3னு யமஸூனு
மனகெ ஹருஷான3ந்த3வாய்தெலெ
முனிப நிம்மடி3 கருணத3லி இந்
தெ3னகெ3 பலிஸிது புண்யவெந்தெ3ரகி3த3னு சரணத3லி ||65

முனிவர்களின் குலத்தில் சந்திரனாக திகழ்பவரான ரோமஷ முனிவர் இவ்வாறாக, நள மகாராஜனின் சரித்திரத்தை விஸ்தரிக்க, அதனை கேட்டு, தர்மராஜன் தலை குனிந்தான். மனதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி கொண்டான். ஹே முனிவரே, உங்களுடைய கருணையால் இன்று எனக்கு புண்ணியம் கிடைத்தது என்று அவருடைய பாதங்களில் விழுந்து வணங்கினான்.

தே3வமுனிக3ளு நீவு நம்மனு
பாவனவ மாடி3தி3ரி நமகி3
ந்னாவுத3ரிது3ண்டின்னு பார்த்த2ன ஹத3னவேனரியெ
ஆ விவரவெனகி3ன்னு திளுஹெனெ
தே3வனக3ரியொளிந்த்3ரனலி கா3ண்
டீ3வி ஸுஸ்தி2ரனரஸ சிந்திஸபே3ட3 நீனெந்த3 ||66

நீங்கள் தேவமுனிகள். எங்களை பவித்ரம் ஆக்கினீர்கள். எங்களுக்கு இன்னும் என்னதான் வேண்டும்? (எதுவும் தேவையில்லை). அடுத்து பார்த்தனின் விளையாட்டினை என்னவென்று நாம் அறியவில்லை. அந்த விவரத்தை எனக்கு இன்னும் சொல்லுங்கள் என்று சொல்ல, தேவேந்திரனான இந்திரனிடமிருந்து காண்டீவத்தை பெற்றவரான அரசனே, நீ எதற்கும் கவலைப்பட வேண்டாம் என்றார் முனிவர்.

எலெ யுதி4ஷ்டிர கேளு லோகத3
லலனெயர பரியல்ல நால்வரு
செலுவெயரு கு3ணஸீல ஸம்பன்னெயரு பு4வனத3லி
நளினமுகி2 த3மயந்தி ஸீதா
லலனெ த்3ரௌபதி3 சந்த்3ரமதி கோ
மலெயரச்யுதனச்சு மெச்சின ராஜவனிதெயரு ||67

ஹே யுதிஷ்டிரனே கேள். உலகத்து பெண்களைப் போல அல்ல இந்த நால்வர். மிகவும் அழகானவர்கள். இந்த உலகில் இவர்கள் குணஷீல ஸம்பன்னர்கள். தமயந்தி, ஸீதா தேவி, த்ரௌபதி, சந்த்ரமதி ஆகியோர். இவர்கள் அனைவரும் அச்யுதனின் மிகவும் ப்ரியமான ராஜவனிதையர்கள் ஆவர்.

நினகெ3 பட்டத3 மஹிளெ த்3ரௌபதி3
வனிதெயர ஸாம்ராஜ்ய ஸம்பத3
வினிது ஸதியிந்தா3கு3வுது3 காம்யக3ளு ஸித்தி3புது3
ஜனப சிந்திஸபே3ட3 நாளின
தி3னதி3 ப3ஹ நின்னனுஜனர்ஜுன
மனத3 சிந்தெய பி3ளுகொடு3 ஸுகி2யாகு3 நீனெந்த3 ||68

உன்னுடைய பட்டத்து மகாராணி – த்ரௌபதி; சாம்ராஜ்ய பதவி என்னும் செல்வம், உனக்கு இந்த மனைவியினால் கிடைக்கப் போகிறது. நீ நினைத்த விஷயங்கள் நிறைவேறும். அரசனே, நாளைய நாட்களைப் பற்றி கவலை வேண்டாம். உன்னுடைய தம்பியான அர்ஜுனன் இருக்கையில் உனக்கு என்ன கவலை?. கவலைப்படாதே. சுகமாக இரு என்றார் முனிவர்.

ஹரனு நிமகெ3 ஸஹாய தே3வா
ஸுரரு நிமகொ3ள்ளித3ரு லக்ஷ்மி
வரனு நிமகி3ன்னந்தரங்க3த3 பரமஸக2னிரலு
மருக3லேகின்னாவுத3ரிதெ3லெ
த4ரணிபதி ஸாகின்னு ராஜ்யத3
ஸிரி நினகெ3 ப3ந்தபுது3 ரிபுஸம்ஹாரவஹுதெ3ந்த3 ||69

ருத்ரர் உங்களுக்கு உதவி செய்ய, தேவ மற்றும் சுரர்கள் உங்களுக்கு நல்ல செய்ய, லக்ஷ்மிவரன் (பகவந்தன்) உங்களின் அந்தரங்க பரம நண்பனாக இருக்க, இன்னும் கவலைப்பட என்ன இருக்கிறது?. ஹே தர்மராஜனே, போதும். எதிரிகள் அழிவது நிச்சயம். உங்களுக்கு உன் ராஜ்ஜியம் திரும்பக் கிடைக்கும் என்றார் முனிவர்.

எந்து³ பு³த்³தி⁴ய பேளி முனி யம
நந்த³னன பீ³ள்கொண்டு³ தாபஸ
வ்ருந்த³ ஸஹிதல்லிந்த³ ஹொரவண்டனு நிஜாஶ்ரமகெ
அந்து³ யமளரு தௌ³ம்ய த்³ரௌபதி
ஸந்த³ முனிஜன ஸஹித யமஸுத
ப³ந்து³ ஹொக்கனு பர்ணஶாலெயனதி⁴க ஹருஷத³லி ||70

என்று ரோமஷ முனிவர், தர்மராஜனுக்கு புத்திமதி கூறி, அவனிடமிருந்து விடைபெற்று, முனிவர் கூட்டத்துடன் அங்கிருந்து புறப்பட்டார் தன்னுடைய ஆசிரமத்திற்கு. அன்று பாண்டவர்கள், தௌம்ய, த்ரௌபதி, முனிவர்கள் குழு ஆகியோருடன், தர்மராஜன் தன் பர்ணசாலைக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் புறப்பட்டான்.

ஈ கதெ²யனாலிஸுவ ஜனரிக³
நேக ஸுக²ஸாம்ராஜ்யபத³விய
நா கமலலோசனனு வரபுரத³ரஸ பாலிஸுவ
லோகபாவன நளன கதெ²ய நி
ராகரிஸித³வரதி⁴க நரகத³
லோகவாளுவரெந்து³ ரோமஶ நுடி³த³னரஸங்கெ³ ||71

இந்த கதையை கேட்கும் மக்களுக்கு, அனேக சுக சாம்ராஜ்ய பதவியை, கமலலோசனனான பகவந்தன், வரபுரத அரசன் சென்னிகராயன் அருள்கிறான். உலகில் பவித்ரமானவான நளனின் கதையை கேட்காமல் நிராகரித்தவர்கள், நரகத்தின் உலகினை ஆள்வார்கள் என்று ரோமஷ முனிவர் கூறினார்.

மேதி³னியொளீ புண்யசரிதெய
நாத³ரிஸி ப³ரெதோ³தி³ கேளுவ
ஸாது⁴ஸஜ்ஜனராத³வரிக⁴ஹுத³கி²ள கைவல்ய
வேத³கோ³சர கிருஷ்ண வரபுர
தா³தி³கேஶவனமர வந்தி³த
நாதி³னாராயணனு ஸலஹுவனகி²ள ஸஜ்ஜனர ||72

உலகில் இந்த புண்ய சரித்திரத்தை கேட்டு, எழுதி, படித்து, கேட்கும் ஸாது ஸஜ்ஜனர்களுக்கு மோட்சமே கிடைக்கும். வேதத்தால் புகழப்படும் கிருஷ்ண, வரபுரத ஆதிகேஷவன், அமரர்களால் வணங்கப்படும் ஆதி நாராயணன், அத்தகைய ஸஜ்ஜனர்களுக்கு அனைத்து அகிளார்த்தங்களையும் அருள்வான்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து.

***

நள சரித்ரெ
மூலம் மட்டும் - பாராயணத்திற்காக

ராயரொளக3க்3க3ளெயனா கெளன்
தே1யனிகெ3 ரோமஶ மஹாமுனி
ராய விஸ்தரிஸித3னு நளபூ4வரன சரிதெயனு
ஸ்ரீயரஸ வரபுரத3 சென்னிக3
ராயனங்கி1தவாகி3 பேளுவெ
ப்ரீயதிந்தா3லிஸுவ ஸுஜனரிகீ3 மஹாகதெ2ய |

முதலாம் ஸந்தி

ஸ்ரீரமண ஸரஸிஜதளாக்ஷ மு
ராரி ஸசராசரப4ரித து3ரி
தாரி நித்யானந்த3 நிர்ஜரநிகர தா3தா1ர
வாரிஜாம்ப3க வரகு3ணாஶ்ரய
மாரபித வேதா3ந்தனுத ஸா
கார சென்னிக3ராய பாலிஸு ஜனகெ மங்க3ளவ ||1

ஶரதி4ஶயன முகுந்த3 கம்ஸா
ஸுர மத2ன ஸுரமௌளிவந்தி3த
கி3ரித4ராச்யுத வேணுனாத3 வினோத3 ப4வதூ3ர
ஸரஸிஜோத்3ப4வனுத த3யாஸா
க3ர முராந்தக தே3வ வரபுர
த3ரஸ சென்னிக3ராய பாலிஸு ஸகல ஸஜ்ஜனர ||2

உரக3ரிபு கேதன விபீ4ஷண
வரத3 ஹரி ஸத்ப4க்தபோஷண
து3ரித குலகி3ரி வஜ்ர நரகாந்தக மஹாமஹிம
பரமபுருஷ யஶோதெயாத்மஜ
து3ரித து3க்க2வினாஶ வரபுர
த3ரஸ சென்னிக3ராய பாலிஸு நம்மனனவரத ||3

கரிவத3ன ஹேரம்ப3 லம்போ3
த3ர க3ணாதி4ப மோத3கப்ரிய
பரஶு பாஶாங்குஶ கராங்கிததி3ந்த3 ரஞ்ஜிஸுவ
ஸுர நரோரக3 நமித கௌ3ரீ
வர குமாரக வித்3யெவாரிதி4
வரத3 க3ணபதி பாலிஸென்னய மதிகெ3 மங்க3ளவ ||4

நாரி நளினதளாக்ஷி வர ஜம்
பா4ரினுதெ சதுரானன ப்ரியெ
பூ4ரி ஶுப4கு3ணப4ரிதெ ப4க்தாஸ்ரித ஜனாதா4ரெ
நீரெ நிகமவிசாரெ கனஷ்ருங்
காரெ ப4க்தரிகு3ரதெ3 கொடு3வ உ
தா3ரெ ஶாரதெ3 நலிதொ3லிது3 நெலஸென்ன ஜிஹ்வெயலி ||5

ராயரொளக3க்3க3ளெயனா கௌந்
தேயனிகெ3 ரோமஶ மஹாமுனி
ராய விஸ்தரிஸித3னு நளபூ4வரன சரிதெயனு
ஸ்ரீயரஸ வரபுரத3 சென்னிக3
ராயனங்கி1தவாகி3 பேளுவெ
ப்ரீயதி3ந்தா3லிஸுவ ஸுஜனரிகீ3 மஹாகதெ2ய ||6

பரம புண்யசரித்ரெயித3னா
த3ரிஸி கேளுவ நரர ஜன்மாந்
தரத3 க4ன து3ஷ்கர்ம து3க்க2வினாஶவாகு3வுது3
கரி துரக3 ரத2னிசய ராஜ்யத3
ஸிரிய ஸம்பத3வாயுவனு முர
ஹரனு மன்னிஸி கொடு3வ ஸுஜனரிகி3ஷ்ட ஸம்பத3வ ||7

ஜனப குருபூ4பாலனொளு ஜூ
ஜினலி ராஜ்யவ ஸோது யமனந்
த3னனு தன்னனுஜாதரொட3னெயெ ஸத்யவனு பி3ட3தெ3
வனிதெ தௌ4ம்யமுனீந்த்3ர மந்த்ரீ
ஜன ஸஹித நடெதந்து3 காம்யக
வனதொ3ளகெ3 ஸஞ்சரிஸுதிர்த்த3னு தீர்த்த2யாத்ரெயலி ||8

த4ரணீபதி சிந்திஸுவ ஹலுபி3த3
நரன ஹத3னேனெந்துv தபத3லி
மரெது3 களெத3னு நம்மனினிபரனெனுதலிரலந்து3
ஸுரப களுஹித3 ரோமஷனு முனி
வரனு க3டணதொvளெய்தி3 ரவிபா4
ஸுர ஸுதேஜதொ3ளந்து3 காம்யகவனகெ நடெ3தந்த3 ||9

ச்யவன கௌ3தம கபில ப்4ருகு3 பா4
ர்க்க3வ ப4ரத்3வாஜாத்ரி கௌஷிக
பவனப4க்ஷண வாமதே3வ மரீசி மைத்ரேய
ஶ்ரவதி கண்வாங்கி3ரஸ ஶுக கா3
லவ பராஶர தா3ல்ப்4ய வரமுனி

நிவஹதொ3ட3னெய்தந்த3னா ரோமஶ மஹாமுனிப ||10

அரஸனனுஜரு ஸஹித முனிமு
க்2யரனு கண்டி3தி3ரெத்3து3 சரணதொ3
ளெரகி3 பி3ஜயங்கெ3ய்ஸி தந்த3னு தளிர மண்டபகெ
வர முனீந்த்3ரரிக3ர்க்4ய பாத்3யோ
த்கரதொ3ளபசரிஸுத்த த3ர்ப்பா4
ஸ்தரணத3லி குள்ளிரிஸித3னு ப4யப4ரித ப4க்தியலி ||11

நீவகா4ட3த3 தே3வரிஷிக3ளு
பாவனரு மூலோககதி ஸம்
பா4வனியரு ஸத்யஸந்த4ரு நிர்மலாத்மகரு
ஆவனரிவனு நிம்ம மஹிமெய
பா4விஸுவடெனக3ளவெ நிம்ம ப
தா3வலம்ப3ன ஸேவெ தொ3ரகிது த4ன்யராவெந்த3 ||12

த4ரணிபதி ஸுக்ஷேமவே நிஜ
தருணி நின்னனுஜாத தனயரு
வரஸசிவ ஸாமந்த தௌ4ம்யமுனீந்த்3ர மந்த்ரிக3ளு
பரிணதரெ பேளெனலு நிம்மய
பரம கருணாம்ருதவெ நம்மனு
ஹொரெயுதிரெ ஸுக்ஷேம பே3ரில்லெந்த3னா ந்ருபதி ||13

தா4ரிணிய நெரெ ஸோது அனுஜரு
வாரிஜானனெ ஸஹித ப3ந்தீ3
கோ4ர கானனதொ3ளகெ3 கி3ரி க3ஹ்வரத மத்4யத3லி
ஸேரி ஹ்ருத1ஸுக2ராகி3 ப3ளலித3
ராரு த4ரெயொளகெ3ன்னவோலு ப4வ
தூ3ர முனிகுலதிலக ஹேளெந்த3ரஸ பி3ஸுஸுய்த3 ||14

எலெ மஹீபதி நீனினிது உ
ம்மளிஸலேகரஸுக3ளு பூர்வத3
நள ஹரிஷ்சந்த்3ராதி3 ராக4வ ந்ருபரு ஹளுவத3லி
லலனெயர தாவக3லி கஷ்டவ
ப3ளஸித3ரு அவரந்தெ நினகு3ப
டளக3ளுண்டே ப3ரிதெ3 மனனோயதி3ரு நீனெந்த3 ||15

பரம ரிஷிக3ள நெரவியே ஸபெ4
ஹரிய காருண்யாம்பு3தி4யெ ஸிரி
நர வ்ருகோத3ர மாத்3ரிதனயரு நினகெ3 பா3ஹுப3ல

தருணியே போ4கெ3ய்க ஸம்ப
த்துருதரத3 வனராஜ்ய நினகி3ந்
தி1ரலு ஸரியாரரஸ சிந்திஸலேகே நீனெந்த3 ||16

ஆத3டெ3லெ முனினாத2 நள ந்ருப
மேதி3னியனுளித3வனியலி த
ளோத3ரியனெந்த3க3லித3னு தானார தெ3ஸெயிந்த3
ஸாதி4ஸித3வனியனு த4ரெயெந்
தாது3தா3 நள ந்ருபகெ3 நீவித3
நாத3ரிஸி பேளெனலு நகு3திந்தெந்த3னா முனிப ||17

பூ4தளேந்த்3ரரொளதி4கப3ல வி
க்2யாதனஹ நளசக்ரவர்த்தியு
பூ4தளவ பாலிஸித3னாதன விமல சரிதெயனு
ஸூதமுனி ஹேளித3னு மௌனி
வ்ராதத3லியாக3ஸ்த்யமுனி ஸம்
ப்ரீதியிந்த3ருஹித3னு ரகு4நந்த3னனொளீ கதெ2ய ||18

வஸுதெ4பதி கேளீ சரித்ரெய
நிஷத4வெந்தெம்பா3 மஹாபுர
வெஸெது3த3க3ணித கோ3புர ப்ராகார ஶிக2ரத3லி
மிஸுனி ரத்னப்ரபெ4க3ளலி ரஞ்
ஜிஸுவ தே3வாலயக3ளிர்து3து3
வஸுதெ4க3ச்சரியெனிஸிதா1 புரவரஸ கேளெந்த3 ||19

முரிமுரித3 கொத்தளத3 ஸாலின
பருட2வத3 ஹுலிமுக2த3 பா3கி3ல
மிருப மணிவ்ரஜத3 கவாடத3 ரந்த4வட்டிகெ3ய
உருதரத3 வேதி3கெய ஹேமத3
மெரெவ ஸோபானக3ள நெலெயு
ப்பரிகெ3க3ள மேலெஸெவ கலஶவ காந்தி ரஞ்சிஸிது ||20

முகி3ல துடு3குவ தெனெக3ளாள்வே
ரிக3ளு பாதாளப3ர கா2தக3
ளக3ளு ப3ளஸித3 கோ1டெ1 ஸுத்தாவரிஸிது3ன்னதத3
க3க3னவீதி4ய தாரகெயவோல்
ஸொக3ஸு தோருவ கன்னடி3ய ஸா
லுக3ள ரத்னப்ரபெ4க3ளலி ரஞ்ஜிஸிது3தா3 நக3ர ||21

ரவிஶஶிய வீதி2க3ள ஹேமத3
விவித4 மணிபி4த்திக3ள காந்தியு
தி3வவனணெது3து3 ரத்ன நிசயத3 ப4த்3ரப4வனிகெய
யுவதியர ஸங்கீ3த வீணா
ரவத3 ரஹியலி மனகெ ஸவிதோ3
ருவ மஹாரசனெயலி மெரெது3து3 நிஷத4 வர நக3ர ||22

வஸுதெ4யமரரு க்ஷத்ரியரு ரஞ்
ஜிஸுவ வைஶ்ய சதுர்த்த4ருன்னத
குஶலவித்3யாதி4கரு கவிக3ளு மல்லகா3யகரு
அஸம ரதி2கரு ஸமரத3லி ஸா
ஹஸரு கரி ரத2 துரக3 பாய்த3ள
வெஸெது3த3க3ணித சாதுரங்க3தி3 நிஷத4 வர நக3ர ||23

ஸால பி3ல்வ கபித்த2 ஜம்பு3 த
மால தா3டி3ம வகுள வட ஹிம்
தால க்ரமுக கத3ம்ப3 குரவக கத3ளி க2ர்ஜூர
தால சந்த3ன பனஸ வர த
க்கோல கேதகி குடஜ ஸரள த3
ஸாலதருக3ள நிசயதி3ந்து3த்3யான ரஞ்ஜிஸிது1 ||24

பூ4ரமண கேளா புராதி4ப
வீரஸேன ந்ருபால ரிபு ஸம்
ஹார நாதன தனய நள ந்ருபனெம்பு3த3பி4தா4ன
பூ4ரி விக்ரம பரமத4ர்ம வி
சார ஶஶிகுலமௌளி க4னக3ம்
பீ4ர பாலிஸுதிர்த்த3 ஸப்த த்3வீபவவனிபர ||25

ஶரதி4 மேரு தி3க3ந்தத3வனீ
ஶ்வரரு கப்பவ தெருவரக3ணித
து4ரவிஜய தோ3ர்ப3லரு மணிமய மகுடவர்த்த4னரு
சரணகானதராகி3 நளபூ4
வரன ப4ஜிஸுதலிர்த்த3ரமரே
ஶ்வரன ஒலகத3ந்தெ மெரெது3து3 ந்ருபதியாஸ்தா2ன ||26

பூ4மிபதி கேளித்தலுத்தர
பூ4மியலி பஜ்ஜளிஸுதிஹ ஸு
த்ராம புரதந்தெஸெது3த3ல்லி வித3ர்ப்ப4 நக3ரவது3
ராமணீயக ரசனெயலி நவ
ஹேமக2சித ஸுரத்ன ஸௌத4

ஸ்தோமக3ள ஸாலினலி ரஞ்ஜிஸுதிர்து3தா3 நக3ர ||27

அல்லிக3தி4பதி பீ4ம ந்ருப கு3ண
த3ல்லி நயத3லி வீர்ய விதரண
த3ல்லி சாதுர்யத3லி ஸௌபா4க்3யத3லி தை4ர்யத3லி
ப3ல்லிதெ3னு தானாகி3 நிஜஸுத
ரில்லவெந்து3ம்மளிஸுதிரெ மன
த3ல்லிகா3க்ஷண ப3ந்த3னா த3மனாக்2ய முனிவரனு ||28

ப3ந்த3 முனிக3வனிபதி வந்தி3ஸி
நிந்து3 கரக3ள முகி3து3 வினயதொ3
ளெந்த3 ஸுதஸந்தானவில்லத3 ஸிரியதே3கெந்து3
நொந்து3 நுடி3யலு ஸுதர படெ3யத3
தந்தெ3கி3து3 ஸந்தாபவல்லவெ
எந்து3 முனி கருணத3லி ஸந்தெயிஸித3னு ஜனபதிய ||29

யோக3த்3ருஷ்டியொளரிது3 முனிவர
நாக3 ந்ருபனொட3னெந்த3 புத்ரக
யாக3வனு மாட3ரஸ தப்பது3 புத்ரலாப4வெனெ
ஆ க3ருவ முனி மந்த்ரதி3ந்த3 ஸ
ராக3த3லி ஶுப4தி3ன ஸுலக்ன3தி3
யாக3வனு பூரெயிஸித3னு ஸுரநரரு தணிவந்தெ ||30

அரஸ கேளா யாக3ஸமனம்
தரதொ3ளா முனிமுக்2யரனு ஸ
த்கரிஸி களுஹித3னவரவரனுசிதோபசாரத3லி
தருணிகா3து3து3 க3ர்ப்ப4 மங்க3ள
கர ஸுலக்3ன ஸுதாரெயலி ந்ருப
நரஸி படெ3த3ளு தனுஜெயோர்வள லோகஸுந்த3ரிய ||31

அமர து3ந்து3பி4 மொளக3லிளெ ஸம்
ப்4ரமிஸெ புரஜன நலியெ ந்ருபனா
ஸமயத3லி த3மனாக்2ய முனிக3பி4னமிஸி நிஜஸுதெகெ3
விமல நாமவ பாலிஸெனலா
கமலமுகி2 த3மயந்தியெந்து3
த்தமத3 பெஸரெந்த3ருஹி முனி ஹொரவண்டனாஶ்ரமகெ ||32

நிரிகு3ருள பவளாத4ரத3 கரி
கரத3 தோள்க3ள கம்பு3கண்ட2த3
தரள நயனத3 ஸம்பகெ3ய நாஸிகத3 பெரெனொஸல

ஹரிய மத்4யத3 ஹம்ஸகமனத3
கு3ருகுசத3 கரபல்லவத3 ஸர
ஸிருஹமுகி2 நலிதா3டு3த்தித்3த3ளு ராஜப4வனத3லி ||33

கு3ணதொ3ளதி ஷீலத3லி மாதின
ப4ணிதியலி கா3ம்பீ4ர்யத3லி வித
ரணதலனுபம வித்3யெயலி கு3ரு தெ3ய்வப4க்தியலி
ப்ரணுதிஸலு ஶர்வாணி ரதியரி
கெ3ணெயெனிப ஸுந்த3ரிகெ3 மிக்கின
ப3ணகு3 ஸதியரு ஸரியெ லோகதொ3ளெந்த3னா முனிப ||34

கேளு பாண்ட3வதனய பீ4ம ந்ரு
பாலனோலக3த3ல்லி த4ரணீ
பாலகர சரித ப்ரஸங்க3தொ3ளிரலு நள ந்ருபன
ஶீலவனு ஸௌந்த3ர்ய விப4வ வி
ஶாலமதி லாவண்ய ரூபு கு3
ணாளிக3ள விஸ்தரிஸி கொண்டா3டி3த3ரு கவிஜனரு ||35

வனஜமுகி2யா வார்த்தெயெல்லவ
மனவொலிது3 கேளித3ளு ஹிக்3கு3த
நெனெது3த3ந்த:கரண ஹெச்சித சித்தவ்ருத்தியலி
நெனெது3 ப3ரெ3த3ளு நளன ரூபவ
நனுனயதி3 சித்ரத3லி மிகெ3 ஸஞ்
ஜனிஸிதவனலி மோஹவெலெ த4ரணீஶ கேளெந்த3 ||36

ஆக3 மத3னனு தன்ன ப3லவனு
பே3க3த3லி ஜோடி3ஸலு கோ2யெந்
தா3க3லரஸஞ்செக3ளு அளிவிண்டு3க3ளு நலிதா3டெ3
கோகி3லெக3ளோகொ3ட3லு கிளிக3ளு
கூகெ3 நவிலுக3ளாடெ3 மன்மத2
னாக3 பொக3ணெக3ளனு ஸந்தி4ஸியெச்சனங்க3னெய ||37

உண்ணளன்னவ காமக3த்தலெ
கண்ணினலி பெர்ச்சிது3து3 ஸதியர
மன்னணெகெ3 மைகொ3ட3ளு ப3லு பே3ஸரதி3 ப3ளலுவளு
ப3ண்ணிஸியெ மாதாட3லொல்லளு
ப3ண்ணகு3ந்தி3த3 தே3ஹதொ3ளகெ3ள
வெண்ணுக3ள ஸௌக்2யவனு தொரெத3ளு மத3னனெஸுகெ3யலி ||38

கௌதி3யரு கண்ட3ந்தரங்க3தி3
ப3லித3 விரஹத3 ராஜவத3னெய
ஹொளலொளுத்3யானவன ஸுருசிர புஷ்பதருக3ளலி
எளத3ளிர நௌலினலி பரிமள
த3லர பன்னீரினலி தளுவதெ3
நலவு ஹிங்கி3த3 ஸதியனுசரிஸித3ரு ப3னதொ3ளகெ3 ||39

கெலரு ஹத3னேனெந்து3 ப3கெ3த3ரு
கெலரு பன்னீருக3ள தளித3ரு
கெலரு கப்புரக3ந்த4வனு லேபிஸித3ரங்க3த3லி
கெலரு பீ3ஸித3ராலவட்டதி3
கெலரு ஹூவனு ஹாஸித3ரு கோ
மலெகெ3 நானாவித4த3 உபசாரங்க3ளனு ரசிஸி ||40

ஈ பரியொளா காமினிகெ3 ஶை
த்யோபசாரவ மாடி3த3ரு பரி
தாப வெக்3க3ளிஸிது3து3 இத3கின்னேனு ஹத3னெனுத
சாபளெயராலோசிஸுத கடு3
பாபியங்க3ஜனெந்து3 ப3ய்யுத
தோபினெடெகி3ரதெ3ய்தி3 தந்த3ரு ஸதிய ஸந்தெயிஸெ ||41

ப3கு1ள பா1த3ரி நிம்ப3 வட கே
தகி பாடளி குடுஜ சம்
பக ரஸால கபித்த2 தா3டி3ம க்ரமுக தருக3ளலி
ஶுக நவிலு ஜிலிஜிலிக3 கீ3ஜுக3
ப3க ஹஸுப3 கோ3ரவங்க டி1ட்டி1ப4
பிக சகோரக மீங்கு3லிக3 ஹக்கிக3ளு ரஞ்ஜிஸிது ||42

பி3கி3த3 ரத்னத3 ஸால ஸோபா
னக3ள கெந்தா3வரெய மொக்3கெ3ய
முகு3ள தும்பி3ய ஹம்ஸக3ள ப3க சக்ரவாகக3ள
ஸொக3ஸுதோ3ருவ ஸரஸியலி வர
ஸுகு3ணியரு த3மயந்தியொளு மன
ஸொக3ஸினிந்தா3டி3த3ரு ஜலகேளிய வித3க்3தெ4யரு ||43

ப3ந்து3 ஸதியரு கொளன தீரதி3
நிந்து3 வஸ்த்ராப4ரணபூ4ஷண
தி3ந்த3 ஶஶிகாந்தோபலதி3 குள்ளிரிஸி ஶஶிமுகி2ய
அந்து3 விரஹவ்யதெ2ய நானா
சந்த3த3லி ஶைத்யோபசாரக3

ளிந்த3 ஸந்தெயிஸித3ரு வரபுரத3ரஸனாக்ஞெயலி ||44

***

<u>இரண்டாம் ஸந்தி</u>

ஹலவு நயனீதியலி ஹம்ஸெய
களுஹலந்தி3ன ராயபா4ரதி3
நள ந்ருபகெ3 ஸதியாத3ளா த3மயந்தி மனவொலிது3 ||1

கேளு குந்தீதனய பீ4ம ந்ரு
பால தனுஜெகெ3 விரஹ ப3லிது3
விஶாலவாகி3ரலித்த கேளை நிஷத நக3ரியனு
பாலிஸுவ நள சக்ரவர்த்தியு
மேலெனிப ஸபெ4யல்லி ரத்னத3
ஸாலுஹொளஹின ஸிம்ஹபீட2தொ3ளெஸெது3 குள்ளிர்த3 ||1

கௌ3ள வங்க3 களிங்க3 குந்த1ள
சோள ப3ர்ப3ர ஸிந்து4 கேரள
லாள மக3த4 வராள ஸௌராஷ்ட்ராதி3 பூ4மிபர
பா3ளெயர மந்த்ரிக3ள வீரப4
டாளி நட1 கா3யகர கவிக3ள
ஜால ஸந்தோ3ஹத3லி மெரெது3து3 ந்ருபதியாஸ்தா2ன ||2

ஆ ஸமயத3லி ப3ந்த3னல்லிகெ3
தே3ஷயாத்ரிக பூ4ஸுரனொளவ
னீஶ கேளித3னிளெயொளேனுண்டதி விசித்ரவெனெ
பூ4ஸுரோத்தமனெந்த3னெலெ த4ர
ணீஶ கேளு வித3ர்ப்ப4னக3ரதொ3
ளேஸு புண்யோத3யதி3 படெ3த3னோ பீ4ம ந்ருப ஸுதெ1ய ||3

அவள ரூபகு3ணாதி3ஶயக3ள
நெவகெ3 ப3ண்ணிஸலளவெ கேளா
யுவதி லோகத3 ஸதிய ப3கெ3யந்தல்ல பா4விஸலு
ப1ரவிமலாகாரத3லி ம்ருது3த1ர
ஸவி நுடி3ய ஸம்பா4ஷணெக3ளலி
பு4வனதொ3ளு நா காணெ த3மயந்திகெ3 ஸமானரனு ||4

முரஹரன நிஜஸொஸெய ரூபந்
தி1ரலி சந்த்3ரன மக3ள செலுவந்
திரலி மைனாகன ஸஹோத3ரியந்த3வந்திரலி
ஶரதி4தனுஜெய ஸௌந்த3ரியவனு
மரஸிதெம்பு3து3 லோகதொ3ளகா3
ஸரஸிஜாக்ஷிய ப3கெ3கெ3 ஸரியில்லரஸ கேளெந்த3 ||5

மிஸுனியோலெய டா4ள கத3பினொ
ளெஸெயெ மேலுது3 ஜாரெ குசப4ர
குஸியெ நடு3வல்லாடெ3 மஸகி3த3 மந்த3ஹாஸத3லி
எஸெவ ஸோர்முடி3 பா4ரத3லி பா3
கி3ஸித3 கொரளின கை வீணெய
பி3ருஸுஹாக்ஷிய ஸொப3க3 ப3ண்ணிஸலரியெ நானெந்த 3 ||6

ஹேளுதிரெ நுடினுடிகெ3 மெச்சுத
கேளி தலெதூ3கி3த3னு ந்ருஷத4
நாலிக3ளிகெ3 ஸரோஜமுகி2 கோ3சரஸித3ந்தாகெ3
பா3லிகெய மோஹிஸித3 புஷ்பஶ
ராளியலி மனனொந்து3 ஶிவ ஶிவ
லோலலோசனெயெந்து1 தனக3ஹளெனுத சிந்திஸித3 ||7

வனிதெ கு3ணக3ளொளொந்த3னொந்த3னு
மனதொ3ளகெ3 ஸவிமாடி3 தருணிய
நெனெது3 பொம்புளிவோகி3 விரஹதி3 மத3னகீடா3கி3
க4ன விரஹத3லி காயகந்தி3த3
ஜனப நளனிரெ பே3ண்டெ1காரர
ஜனனிவஹதி3ம் ப3ந்த3ரா ஸமயத3லி வனசரரு ||8

ப3ந்து3 ப2லவஸ்துக3ள காணிகெ
யிந்த3 கைமுகி3த3ரஸ ம்ருக3க4ன
விந்து3 பே3ண்டெகெ3 க3மிஸபே3கெனெ ந்ருபதி நஸுநகு3த
இந்து3 விரஹவ களெவிடி3து3 லே
ஸெந்து3 ஶப3ரர களுஹியோலக3
தி3ந்த3லரமனெகெ3ய்த3லஸ்தாம்பு3தி4யொளினனிளித3 ||9

நளினஸக2னுத3யத3லி நள ந்ருப
திலக கரெஸித3 ஸகள த3ளவனு
ஹொளெவ க2ட்3க3 கடா2ரி மொத3லாத3கி2ள கைது3க3ள
ப3லுப4டரு பே3ண்டெ1யலி நானா
ப3லெக3ளண்டி1ன கோலு கண்ணிய

ப3லயுதரு ஸந்த3ணிஸி மெரெது3து3 புரத3 பா3ஹெயலி ||10

அரஸ கேள் ஶஶிகுல ஶிரோமணி
த4ரிஸித3னு நவரதுனமயதா3
ப4ரணக3ள தி3வ்யாம்ப3ராதி3 ஸுக3ந்த4லேபத3லி
த1ரிஸியேரித3 வாயுவேக3த3
துரக3வனு ஸந்த3ணிஸி மோஹர
தெரளிதக3ணித வாத்3யத3லி நெல பி3ரியலைதந்த3 ||11

ஏன ஹேளுவெனரஸ ஹொக்கரு
கா1னனவ ப3ளஸித3ரு ம்ருக3ததி
யானலாபுதெ3 தெகெ3து3 ஹாய்து3து3 ப4ட1ர ப3ல்லணெகெ3
ஆனெக3ள கெட3ஹித3ரு ப3லஸந்
தா4னத3லி ஹுலி கரடி3 முஸு மொல
வானராதி3 ஸமஸ்த ம்ருக3க3ள தருபி3 கெட3ஹித3ரு ||12

ஹத்தி தத்3கி3ரிஶிக2ரவனு மர
மொத்தத3லி ப3லெக3ளனு ஹாய்கி1த3
ரொத்தி ஸோஹித3ரொந்து3 க4னதர ஸின்ஹவப்3ப3ரிஸி
ஹொத்த கோபதி3 ஸைன்யவனு முரி
தொ3த்தி ப3ருதிரெ கண்டு3 ந்ருப பெ3ம்
ப3த்தி கடி3த3னு ம்ருக3பதிய வனவெல்ல பெ3ரகா3கெ3 ||13

நலிஸி பே3ண்டெயனல்லி ப3ளலித3
ப3ல ஸமேததி3 ப3ந்து3 தத்புர
வளயது3த்3யானவனு ஹொக்கனு ப3லித3 விரஹத3லி
நலவு ஹிங்கி3த3 மனத3 து3கு3ட3தொ3
ளிளிது3 தொளெத3னு ஜானு ஜங்கெ4ய
கொளதி3 பரிஹ்ருதனாகி3 ஸஞ்சரிஸித3னு மனதொ3ளகெ3 ||14

ஆ கொளத3 தீரத3லி தருக3ள
நேகவத3ரொளகொ3ந்து3 டா2வினொ
ளேக வ்ருக்ஷத3 நெளலினலி நவக்குஸுமதி3க்கெயலி
ஆ கமலஜன துரக3 நித்3ரா
வ்யாகுலதி3 மலகி3ரலு கண்ட3 ஶு
பா4கரோன்னத ஶுப்4ரதேஜத3 ராஜஹம்ஸவனு ||15

அருணமயதா3னத3 பத3யுக3
க3ரிக3ளுன்னத த4வள தே3ஹத3
பரம தேஜதொ3ளெஸெவ ஹம்ஸெய கண்டு3 பெ3ரகா3கி3

ஹரஹரா ! இத3ராயத1வ முர
ஹரனு தானே ப3ல்லனெனுத
க்கரதி3 மெல்லனெ கரவ நீடு3த பிடி3த3 ஹம்ஸவனு ||16

ஒத3ரி குணியலு ஹஸ்ததொ3ளக3த3
கத3லத3ந்திரெ பிடி3யலரஸன
வத3னகமலவ நோடி3 ஹெத3ரிது ப3ஹள பீ4தியலி
ஹ்ருத3ய கரகு3வ மாதனெந்து3து3
மத3கரிகெ3 நோரஜந்தரவெ கை
ஸத3ரத3வரனு கொலுவுதே3னரிதெ3ந்து3தா3 பக்ஷி ||17

கரிக3ளனு முரிதி3டு3வ ஸிம்ஹகெ
நரிக3ளிதி3ரே தானு நினக3ந்
தரவெ ஸாகந்திரலி கண்ட3வரெல்ல கடு3 நக3ரெ
அரிப4யங்கர ஷத்ருக3ள ஸம்
ஹரிஸுவுது3 ந்ருப நீதி நினகி3து3
தரவெ பி3டு3 பரஹிம்ஸெ தோ3ஷவிதெ3ந்து3தா3 பக்ஷி ||18

ப3ட3ப3கெள3தண விக்குவெடெ3யொ
க்குடி3தெ ஜலவே மஞ்சு ஸூரிய
ல்கொட3னெ கெரெ தும்பு3வுதெ3 ந்ருப நீனென்ன பு4ஞ்ஜிஸலு
ஒட3லிகா3ப்யாயனவெ கேளெலெ
பொட3விபதி பி3டு3 நன்ன மனெயலி
மட3தி3 ஸூதரும்மளவ நோடெ3ந்தொ3ரலிதா பக்ஷி ||19

மரன ஹுத்தவனேரித3ர ஸங்
க3ரதி3 தை4ன்யம்ப3டு3வராயுத4
முரித3 ப3ரிகெ3ய்யவர நீரொளு ஹொக்கு நிந்த3வர
தருணியர மரெகொ3ண்ட3வர நி
ப்3ப3ரதி3 முரிதோ3டு3வர நித்3ரா
ப4ரதொ3ளிர்த்த3ர கோலுவுது3சிதவெ எந்து3தா3 பக்ஷி ||20

நுடி3கெ3 நாசித3னரஸ ஹம்ஸத3
நட3வளிகெ3 மெச்சித3னு நின்னனு
ஹிடி3து3 கொலுவவனல்ல நின்னாலயகெ ஹோகெ3ந்து3
பி3ட3லு ரெக்கெய கொட3ஹி ஹாரிது
ஒட3னெ மரளிது த4ரெகெ ராயன
கடெகெ மண்டி3ஸி குளிது நுடி3து3து3 ந்ருபகெ3 வினயத3லி ||21

பூ4ரமண கேளஸுவ காய்து3ப
காரமாடி3தெ3 நீனு நினகு3ப
கார மாடு3வெனெனலதே3னெந்த3ரஸ பெ3ஸகொ3ண்ட3
ஸாரஹ்ருத3யனெ சித்தவிஸு வி
ஸ்தாரதி3ந்த3ருஹுவெனு பு4வனதொ3
ளாரிகு3ண்டெ பரமஸுக்ருதக3ளெந்து3தா3 பக்ஷி ||22

அரஸ கேளதிதூ3ரத3லி ஸூர
புரவ போல்வ வித3ர்ப்ப4பட்டண
த3ரஸு பீ4ம ந்ருபால நாதன தனுஜெ த3மயந்தி
பரம புண்யாங்க3னெ மஹாஸூந்
த3ரி நிபுணெ கஜக3மனெ நயகு3ண
ப4ரிதெ ஸொப3கி3ன ஸோனெ தானிஹளல்லி வனஜாக்ஷி ||23

பொக3ளலளவே ஸதிய செலுவின
ப3கெ3ய பா4விஸி நோட3லதி ஸோ
ஜிக3வு நெரெ த3மயந்தி யௌவன ரூபரேகெ2யலி
நகெ3மொக3த3 பொம்பொ3க3ர மிஞ்சின
பொ3க3ஸெக3ங்க3ள ஸெளெநடு3வ ஸெ
ள்ளுகு3ர பெ3ட3கி3ன காந்தெ ரஞ்ஜிஸுதிர்ப்பளா புரதி3 ||24

க்ஷிதியொளிஹ ஸதியரலி அமரா
வதியொளிஹ பெண்க3ளலி மேணா
விதளத3ல்லிஹ நாரியரலீக்ஷிஸித3டா3 ஸதிகெ3
ப்ரதிய காணெனு ரூபினலி நீ
நதி1 செலுவ நினக3வளு பாஸடி
ஸதிகெ3 நீனெ ரமணனல்லதெ3 காணெனிதரரனு ||25

அவளு நினகொ3லிவந்தெ மாடு3வெ
ஶிவன க்ருபெ நினகு3ண்டு நம்மலி
ஸவடி3னுடி3யில்லரஸ நம்பு3வுதெ3ன்ன நீனெனலு
அவனிபதி நஸுநகு3த ஹம்ஸெய
ஸவிநுடி3கெ3 மனஸோது விரஹத3
தவகத3லி ஹேவரிஸி நுடி3த3னு நளனு க2க3பதிகெ3 ||26

மனஸிஜன ஶரஹதிகெ3 நொந்தெ3னு
தனுவ ஸைரிஸலாரெனெனகா3
வனிதெயனு ஸேரிஸுத ஸலஹென்னஸுவ கருணத3லி
எனகெ3 நீனே பரமபா3ந்த4வ
மனகெ ஹருஷவ மாடு3 நீனீ

ப3னகெ ப3ஹ பரியந்த தானில்லிஹெனு ஹோகெ3ந்த3 ||27

கேளு த4ர்மஜ நளந்ருபாலன
பீ3ளுகொண்டு3 ஸராக3தி3ந்த3 வ
நாலயவ ஹொரவண்டு தெரளிது வாயுவேக3த3லி
ஆ லதாங்கி3ய பதிய கீர்த்தி வி
ஶாலவாத3ந்த3த3லி ராஜனு
ராள க3க3னகெ ஹாய்து3 கண்டி3ளித3ந்து3தா3 புரகெ ||28

கனகமணி நிர்மிதத3 ஸௌத4தி3
ஜனனிகர ஸந்தோ3ஹத3லி உப
வனத3 வீதி4க3ளெஸெது3 மெரெவ வித3ர்ப்ப4 பட்டணகெ
மனவொலிது3 நிஜப3ளக3 ஸஹிதங்
க3னெயரோலக3த3ல்லி மத3னன
மொனெயலகி3னலி ப3ளல்வ ஸதியனு கண்டு3தா ஹம்ஸெ ||29

நீலமணி பி3த்திகள வஜ்ரத3
ஸாலுக3ம்ப3த3 பஜ்ஜெ ஹலகெ3ய
மேலெ முத்தின லோவெ ஹவளதி3 கடெ3த3 போ3தி3கெ3ய
ஸால மணிமண்டபதி3 மஞ்சத3
மேலெ மண்டி3ஸி நளன சிந்தெய
தாளித3ங்க3னெ ஸதியரொட3னிரெ கண்டு3தா3 ஹம்ஸெ ||30

பெரெனொஸலு கத்துரிய திலகத3
கொரள முத்தின ஹார ரத்னத3
பெ3ரள முத்3ரிகெக3ள ஸுவர்ணத3 கரத3 கங்கணத3
பரிபரிய நிரியுடி3கெ3க3ள நூ
புரத3 தொட3ரின தே3ஸி மிகெ3 ப3ள
ஸிரலு தருணியரந்து3 ஸதியனு கண்டு3தா3 ஹம்ஸெ ||31

தளித மேக4தி3 ஹொளெவ மிஞ்சின
ப3ளக3வெனெ ஹம்ஸெக3ளு நப4தி3ம்
தி3ளெகி3ளிது3 ஸதியர ஸபா4மண்ட3லதி3 குள்ளிரலு
நளினலோசனெ கண்டு3 பக்ஷிய
லலனெயர மொக3 நோடி3 ஹம்ஸத3
செலுவ ப3ண்ணிஸி ஹிடி3யபே3கெந்தெ3னுத க3மிஸித3ளு ||32

மெல்லமெல்லனெ அடி3யிடு3த கர
பல்லவவ சாசித3ளு நூபுர
க4ல்லுக4லிரெனெ அத்தலித்தலு ஸாருதா ஹம்ஸெ

நில்லத3ங்கை3ஸூத்த ப3ரல
ல்லல்லி எட3ரிது குஸுமமய நவ
மல்லிகெய ப3னதல்லி ஹொக்குது3 ஹொத3ர ஹொஸமெளெய ||33

கெ1ளதி3யர கெலகொத்தி தானெ
மெளெய ஹொக்களு பா3கெ3 ஸெளெ நடு3
ப3ளுகெ குசபா4ரத3லி மேலுது3 ஜாரெ முடி3 கெத3ரெ
ஜலஜமுகி2 பெ3மரிடலு கொரளின
லலித தே3காவளிக3ளல்லா
ட3லு ஸெரக3னளவடி3ஸி நிந்த3ளு ப3ளலி பி3ஸுஸுய்து3 ||34

எலெ ஸரோருஹக3ந்தி4 நீனென
கொ3லிது3 மனத3லி ஹிடி3வெனெம்பீ3
சலவிதே3தகெ மாணு நாவம்ப3ரத3 பக்ஷிக3ளு
நிலுகுவவராவல்ல ப3ரிதே3
ப3ளலதி3ரு தா ப3ந்த3 பரியனு
திளுஹுவெனு நினகெ3ல்லவனு கேளெந்து3தா3 பக்ஷி ||35

நளினமுகி2 நளசக்ரவர்த்திய
ப3ளிய வாஹனவாகி3 தானிஹெ
நொலிது3 ஸலஹுவனென்ன பரம ப்ரீதிவசனத3லி
இளெகெ3 நளகூப3ர ஜயந்தர
செலுவ மத3னன ரூபரேகெ2ய
ஹளிவுதா3 நள ந்ருபன நிஜஸெளந்த3ர்யதா3டோ1ப1 ||36

நின்ன ரூபிகெ3 ஸலுவுதெள3 நள
நுன்னதத3 ஸெளந்த3ர்ய ஜக3தொ3ள
கி3ன்னு நா ஸரிகா3ணெ நிமகீ3ர்வரிகெ3 ஸமனஹுது3
என்னலா நுடி3கே3ளி ஹம்ஸெகெ3
தன்ன ஶிரவனு பா3கி3 கு3ணஸம்
பன்னெ நுடி3த3ளு நாசி நஸு நகெ3யிந்த3 வினயத3லி ||37

பரம கு3ண நிதி4 பக்ஷி பேள் பா3
ஹிரனு பாதகி மத3னனெலெ நி
ஷ்டுரதொ3ளெஸெயலு புஷ்பபா3ணதி3 நொந்து3தெ3ன்னொட3லு
கருணரஸ தா4ரெயலி தாபவ
பரிஹரிஸபே3கெந்து3 நீனா
த4ரணிபதி நள ந்ருபகெ பி3ன்னயிஸெந்த3ளிந்து3முகி2 ||38

பரர து3க்க2வ பரிஹரிஸி மிகெ3
பரரிகு3பகாரார்த்த2வெஸக3லு
பரம புண்யவிதெ3ந்து3 பேள்வரு பிரியராத3வரு
பரம பா4ந்த3வ நீனெக3னெ ஸ
த்கரிஸு விரஹதி3 நொந்த3வள கரெ
கரெகெ3 கு3ரிமாட3தி3ரு ஸலஹெந்த3ளு ஸரோஜமுகி2 ||39

ப3லித3 விரஹாக்3னியலி நொந்தெ3னு
ப3ளலிதெ3னு தனு பா3டி3 தாபதி3
நலுவு ஹிங்கி3து ப3வணெ ஹெச்சிது த்ராணவெளதா3ய்து
ஹலவு மாதே1னின்னு நள ந்ருப
திலகனென்னய பதியலா பூ4
தளத3 புருஷரு பிதன ஸம கேளெந்த3ளிந்து3முகி2 ||40

அரஸ கேளா ஹம்ஸெ தருணிய
கருணத3ளதெய கண்டு3 தா ப3ந்
தி3ருவ கார்யத3 ஹத3னு லேஸாய்தெந்து3 மனதொ3ளகெ3
ஹருஷ மிகெ3 கொண்டா3டி3 ஸதியனு
கரெது3 நுடி3து3து3 நினகெ3 நளபூ4
வரன பதியனு மாள்பெனஞ்சதி3ரெந்து3தா3 ஹம்ஸெ ||41

அந்தரங்கத3 பு3த்3தி4யனு த3ம
யந்திகெ3ல்லவனருஹி தருணிய
ஸந்தவிட்டலல்லிந்த3 களுஹிஸிகொண்டு3 பே3க3த3லி
முந்தளர்து3 மிகெ3 தன்ன பா3ந்த4வ
ஸந்ததியனொட3கொண்டு3 நிஷத4ன
சிந்தெயனு பரிஹரிஸபே3கெந்தை3தி3தா ஹம்ஸெ ||42

ஆக3 நளபூ4வரன த3க்ஷிண
பா4க3 பு4ஜ நயனங்க3ளது3ரிது3
வாக3 கேளித3னித3ர ப2லவேனெந்து3 பூ4ஸுரர
போ4க3ஸுக2த3ர்ஷனத3 ப2லவிந்
தீ3க3லஹுதெ3னலா ஸமயதி3 ஸ
ராக3த3லி நடெதந்து3தா3 ந்ருபனெடெ3கெ3 கலஹம்ஸெ ||43

ப3ந்த3 ஹம்ஸெய கண்டு3 முக2களெ
யிந்த3லரித3னு ந்ருபதி மனத3லி
இந்து3முகி2 தனகொ3லித3 ஹத3னஹுதெ3ந்து3 ஹருஷத3லி
மந்த3க3மனெய கண்டி3ரே வி
நெந்து3 நுடி3த3ளு ஸதிய ப3கெ3யே

னெந்து3 பெ3ஸகொ3ளெ நகு3த ப3ளிகிந்தெந்து3தா3 பக்ஷி ||44

மானவாதி4ப கேளு மனத3னு
மானவனு பி3டு3 கு3டி3ய கட்டிஸு
நீனெளஸிதி3ஷ்டார்த்த2ப2ல ஸித்3தி4ஸிதுதி3ன்னேனு
மானநிதி4 நீ முன்ன மாடி3த3
னூன ஸுக்ருதத3 ப2லவோ நின்னனெ
த்4யானிஸுவளனவரத மன பே3ரில்லவா ஸதிகெ3 ||45

ஆ தளோத3ரி நின்ன மேலண
ப்ரீதியிந்தொ3லித3ந்தரங்க3தி3
காதரிஸுதிஹளங்க3ஜன உபடளதி3 கடு3னொந்து3
தா4துகு3ந்தி3ஹளா தருணி மன
ஸோது ஹம்ப3லிஸுவளு நள ந்ருப
நாதனே பதியெந்து3 நம்பி3ஹெனெந்த3ளிந்து3முகி2 ||46

எலெ ந்ருபதி த3மயந்தியனு நின
கொ3லிஸி ப3ந்தெ3னு பா4ஷெ ஸந்து3து3
லலனெயனு நீ மது3வெயாகி3ந்தெ3ன்ன களுஹெனலு
ப3ளலிதிரி நமகோ3ஸுக3வே ப3லு
ஹளுவத3லி தோளலிதி3ரி கஷ்டவ
ப3ளஸிதி3ரி ஸாகின்னு க3மயிஸியெந்து3 பீ3ள்கொட்ட ||47

கேளு பாண்ட3வதனய ராஜம
ராள தெரளிது3த3த்த நளபூ4
பாலனித்தலு ப3ந்து3 ஹொக்கனு தன்ன நக3ரியனு
ஆளுமந்தி3ய களுஹி மனதி3 வி
ஶால விரஹத3 தாபத3லி மிகெ3
கேளமேள விநோத3 விப4வவனுளித3னா ந்ருபதி ||48

அத்தலா த3மயந்தி நளனொளு
சித்தவிட்டளு ந்ருபகெ3 விரஹவு
ஹொத்திதாகெய மேலெ இர்வரிகா3ய்து ஸந்தாப
சித்தஜனு பாதகனு விரஹவ
ஹொத்திஸித3னிப்3ப3ரிகெ3 மத3னன
ஹெத்தவனு வரபுரத3ரஸ சென்னிக3ராய கருணிஸித3 ||49

****

மூன்றாம் ஸந்தி

ராஜிஸுவ வர பீ4மபுரத3லி
ராஜ நளந்ருப மது3வெயாகி3 ஸ
ராஜதேஜதி3 ப3ந்து3 ஹொாக்கனு புரவ ஸதிஸஹித ||

கேளு த4ர்மஜ நளன ரூபனு
கேளலீ ஹத3னாய்து ஸதிகெ3 ந்ரு
பாலனங்க3வு கோ3சரிஸலெந்த3ஹுதோ3 விரஹாக்3னி
நாலகெ3கெ3 த்3ரவவில்ல மஞ்சத3
மேலெ மலக3லு ப3லித3வஸ்தெ2ய
ஹேளலின்னேனரஸ த3மயந்திய மனோவ்யதெ2ய ||1

லலனெ நித்3ராங்க3னெயனுளித3ளு
ஹொலபு3த3ப்பித3 மனதி3 ஸதியரு
ஸுளியெ நள ந்ருப ப3ந்த3னிதோ3 எந்தெ3னுத களவளிஸி
நிலுகி நோடு3வளொம்மெ காணதெ3
ஹலுபு3வளு மத்தொம்மெ கண்ட3த3
கெ1ளதி3யரு தம்மொளகெ3 தாவாலோசிஸித3ரல்லி ||2

விரஹ ப3லி3து3து3 ஸுதெகெ3 நாவித3
நரஸக3ருஹவெவெந்து3 கெ1ளதி3ய
ரிரதெ3 ப3ந்த3ரு பீ4ம ந்ருபகி3ந்தெந்த3ரீ ஹத3ன
வர கவிக3ளந்தி3னலி த4ரணீ
ஶ்வரன கைவாரிஸலு கேளிது3
தருணி விரஹகெ தனுவ தெத்திஹளெந்த3ரப3லெயரு ||3

கேளித3னு நஸுநகு3த பீ4ம ந்ரு
பால தன்னாத்மஜெய யெளவன
தே3ளிகெ3யனாலிஸுத வரனாரெந்து3 சிந்தெயலி
ஓலக3கெ நடெதந்து3 ப3ரெஸித3
நோலெக3ள களுஹித3னு த4ரணீ
பாலகர ப3ரஹேளெனுத ஹோயிஸித3னு ட3ங்கு3ரவ ||4

ஹரித3ரரஸாளுக3ளு தி3க்குக3
ளரஸுக3ள நக3ரவனு இத்தலு
புரவ ஶ்ருங்க3ரிஸித3ரு பீ4ம ந்ருபால நாக்3ஞெயலி
த1ரிஸிதரு ப4ண்டா3ரத3லி நவ
ப4ரிதவாத3 ஸுவஸ்துக3ள வி
ஸ்தரிஸி கட்டித3ரக3லத3லி வைவாஹ மண்டபவ ||5

ஹொளெவ த3ண்டத3 கம்ப3க3ள பு
த்த2ளிய ஸாலின மேலுகட்டின
தளிர தோரணதோரணத3 லோவெக3ள அரளெலெய
ப3ளிய முத்தின ஸரத3 பவளத3
பி3ளிய சௌரிய மேலுக3ட்டின
ஹொளஹு மிகெ3 ரசிஸித3ரு ஸதிய விவாஹமண்டபவ ||6

ஓரணத3 பீ3தி3க3ள ஸாதி3ன
ஸாரணெய கத்துரிய மிகெ3 ப
ந்னீர சளெயத3 பரிமளத3 குங்குமத3 காரணெய
தோரணத3 தளிகெ3க3ள க4ன ஸிங்
கா3ரவெஸெயுவ கேரிகேரிய
வாரனாரியரிந்த3 ஸந்த3ணிஸிது வித3ர்ப்ப4புர ||7

மாளவாந்த்4ர களிங்க3 கோஸல
சோள மத்ஸ்ய வராள கொங்கண
கௌ3ள குந்த1ள மக3த4 ப3ர்ப3ர பாண்ட்3ய கர்ணாட
லாள வங்க3 ஸுராஷ்ட்ர கு1ரு நே
பாள கூ4ர்ஜர ஸிந்து4 மரு பாஞ்
ஜாள மொத3லாத3கி2ள த4ரணீபாலரைதி3த3ரு ||8

த4ரணீவலய தி3க3ந்தத3வனீ
ஶ்வரரு பூ4ஸுர ஸித்3த4 வித்3யா
த4ரரு ஸுஜனரு மல்ல ஸசிவரு மகு1டவர்த4னரு
பரம புருஷரு பண்டி3தரு கவி
வரரு நட கா3யகரு வித்3யா
த4ரரு தெ3ய்வக்ஞருக3ளக3ணிதராகி3 நெரெது3து3 ராய கேளெந்த3 ||9

ஆ ஸமயத3லி நாரத3னு ஹரி
வாஸுதே3வாயெம்ப3 வீணெய
பா4ஸுரத3 கரக3ளலி நுடி3ஸுத முனிக3ளொக்3கி3னலி
வாஸவன ஸபெ4கெ3ய்தரலு ஸந்
தோஷதி3ந்தி3தி3ரெத்3து3 க4ன ஸிம்
ஹாஸனதி3 குள்ளிரிஸி கைமுகி3தெ3ந்த3னமரேந்த்3ர ||10

எத்தணிந்தை3தந்தி3ருர்வியோ
ளுத்தமரு த4ரணீஶரலி நெரெ
ஸத்யத4ர்ம ஸுஶீலராருண்டல்லி கு3ணவேனு
சித்தவிஸி முனினாத2யெனக3த3
பி3த்தரிஸி பேளெனலு ஸுரமுனி

சித்தத^{3}லி நஸு நகு^{3}த நுடி^{3}த^{3}னு பாகஶாஸனகெ^{3} ||11

அமரபதி கேளவனியலி பூ^{4}
ரமணருண்டு அனேகரவரொளு
நிமகெ^{3} பேள்வெ வித^{3}ர்ப்ப^{4}புரபதி பீ^{4}ம ந்ருபதனுஜெ
கமலமுகி^{2} த^{3}மயந்திகெ^{3}ய்வன
ஸமதளஸெ சித்ததி^{3} ஸ்வயம்வர
கமித ப^{3}ல ந்ருபரெய்தி^{3} ப^{3}ருதிதெ^{3} த^{4}ரணியக^{3}லத^{3}லி ||12

அல்லி நெரெத^3 ஸமஸ்த த^{4}ரணி
வல்லப^{4}ரனேனெம்பெ^{3} பட்டண
வெல்ல நெரெது^{3}து^{3} தே^{3}ஶதே^{3}ஶாந்தரத^3 யாசகரு
நில்லதை^{3}தருதிதெ^{3} விவாஹவ
நல்லி நோடு^{3}வெவெனுத முனி கர
பல்லவத வீணெயலி ஹம்ஸவனேரி ஹொரவண்ட ||13

அரஸ கேளமரேந்த்^{3}ரனா முனி
வரன வசனவ கேளி ஹெச்சித^3
விரஹத^{3}லி கரெஸித^{3}னு ஸதியரிகெ^{3}ந்த^{3}னீ ஹத^{3}ன
பரமஸதி த^{3}மயந்தியளனுப
சரியத^{3}லி எனகொ^{3}லியெ மாடெ^{3}ந்
து^{3}ருதரத^3 வஸ்துக^{3}ளனித்தப^{3}லெயர பீ^{3}ள்கொட்ட ||14

தரிஸி ஏரித^3 தி^{3}வ்யரத^{2}வனு
கரெஸித^{3}னு யம வருண வாய
வ்யரு ஸஹித ஹொரவண்டனு அமராவதியனமரேந்த்^{3}ர
த^{4}ரெகி^{3}ளிது^{3} ப^{3}ரெ முந்தெ^{3} மார்க்க^{3}தி^{3}
ஸ்மரன ரூபின நைஷத^{4}ன கண்
ட^{3}ரு மனோராக^{3}த^{3}லி காணிஸிகொண்ட^{3}ருசிதத^{3}லி ||15

நளினமித்ரன தேஜத^{3}வொலிளெ
கி^{3}ளிவ மஹிமர கண்டு^{3} ரத^{2}தி^{3}ந்
தி^{3}ளிது^{3} நள ந்ருப ப^{4}க்தியலி கைமுகி^{3}து^{3} நிந்தி^{3}ரலு
தளித ஹருஷானந்த^{3}த^{3}லி ப^{3}ர
ஸெளெது^{3} பி^{3}கி^{3}யப்பித^{3}ரு ராயன
செலுவனீக்ஷிஸி நலிது^{3} கொண்டா^{3}டி^{3}த^{3}ரு மனவொலிது^{3} ||16

குஶலவே நள ந்ருபதி பா^{3}ரை
ஶஶிகுலோத்^{3}ப^{4}வ நின்ன பிதனீ
வஸுதெ^{4}க^{3}தி^{4}பதி வீரஸேனனு பரமஸக^{2}னெமகெ^{3}

ஒஸெது3 பே3டு3வ கார்யவிது3 ப4ர
வஸதி3 ப3ந்தெ3வு நமகெ3 ப2ல ஸி
த்3தி4ஸிது1 உபகாரார்த்த2 நின்னிந்தா3க3பே3கெந்த3 ||17

கரிக3மன சித்தவிஸு நாவே
நரரு நிமக3ந்தரவெ ஸாகந்
திரலி நிம்ம பதா3ப்3ஜ தருஶனவாது3தி3ந்தி3னலி
ஹருஷ மிகெ3 நமகே3னு புத்3தி4ய
கருணிஸுவிரத3 மாள்பெனெனெ ஶசி
யரஸனா நுடி3கே3ளி நகு3திந்தெந்த3னா ந்ருபகெ3 ||18

பூ4தளதொ3ளிஹ ஸதியரலி ரூ
பாதிஶயெ த3மயந்தியெனலா
மாதினலி மனவொலிது3தெ3னக3வளல்லி நீ போகி3
ஆ தளோத3ரிகு3சித வசன
ப்ரீதிபூர்வகதி3ந்த3 ஸதியள
நீ திளுஹியனுகூலெயனு மாடெ3ந்த3னமரேந்த்3ர ||19

ஈத பித்ருபதியமரபதி தா
நீத வருணனு வாயுவீதனு
மாத என்னிஸு மாடு3 நமகு3பகாரவனு நீனு
ஈ ததுக்ஷணத்3ருஷ்ய வரவனு
ப்ரீதியிந்தொ3லிதி3த்தெவிந்தி3னொ
ளா தளோத3ரியொலிவ ஹத3னனு மாடு3 ஹோகெ3ந்த3 ||20

கேளிதா3 மாதினலி சிந்தெய
தாளித3னு சித்தத3லி நள ந்ருப
லோலலோசனெ தன்னனெ பதியெந்து3 ப4ஜிஸிஹளு
ஆ லதாங்கி3ய மேலெ பரம வி
ஶால மனவிஹுதி3ன்னு ஶிவஶிவ
பா3லகிய பெ3ஸகொ3ளலு நாலகெ3யெந்து1 தனகெ3ந்த3 ||21

எந்து3 மனத3லி மருகி3 வினயதொ3
ளெந்த3னெலெயமரேந்த்3ர நிமகா3
மந்த3க3மனெயனொளகு3 மாடெ3ந்தெ3னகெ3 பேள்விரல
ஹிந்து3க3ளெத3ரெ மனகெ க2தி நிம
கி3ந்து3 பா3ரதெ3 பி3ட3து3 லோகதி3
இந்து3முகி2யர கு3ணவ திளியலஸாத்4ய கேளெந்த3 ||22

ஆ யுவதியரு கார்யக3ள நெரெ
பீ3ய மாள்பரு குடில வித்3யதி3
மாயெக3ள ஹண்ணுவரு நித்யதி3 ஹுஸியனாடு3வரு
காயவளித3ரு அந்தரங்க3வ
பா3யபி3ட3ரன்யாவாடு3வ
ராயதாக்ஷியரந்த3வித்3 ஸுரராஜ கேளெந்த3 ||23

கபடவனு பி3ட3ராத்மபு3த்3தி4யொ
ளுபமெகா3ணதெ3 நுடி3து3 ஹொளெவரு
சபல சித்ததி3 மனவ வஞ்சிஸி மாதனாடு3வரு
குபிதவளவட3தா3ப்தரொட3வெய
நபஹரிஸி ஸாஹஸவ மெரெவரு
நிபுணியரிகி3து3 ஸஹஜகு3ணவமரேந்த்3ர கேளெந்த3 ||24

ஸாவிகெ3ணிஸரு மனதி3 ஸத்யவ
பா4விஸரு ஹுஸியொலுமெதோ3ருவ
ராவ பரியலி ஹ்ருத3யகொ3ட3த்3 ந்ருதக3ளனாடு3வரு
வாவெவர்தனவில்ல ஸத்யகெ
பாவகன முட்டுவரு ஸதியர
நாவ பரியலி நம்ப3ப3ஹுதை3 எனுத ஹொரவண்ட ||25

நலவு ஹிங்கி3த3 மனதி3 ந்ருப மா
ர்ப3லவனல்லியெ நிலிஸி ப3ருதிரெ
தளித ரத்னப்ரபெ4ய ஸாலின ஸௌத4 பங்க்திக3ள
ஹொளெவ கலஶவ கோபுரத3 கொ
த்தளத3 ஸாலின கோண்டெயனு கண்
ட3லகு4பு4ஜப3ல ந்ருபதி ஹொக்க வித3ர்ப்ப4 பட்டணவ ||26

அரமனெய பா3கி3லிகெ3 ப3ரலி
த்தெரத3 வேதி3கெக3ளலி பட்டுப்3க3ட1
ருருதரத3 கைது3க3ள காஹின தா3ரவட்டத3லி
இரலு கண்டா3 தருணியரு ஸஞ்
சரிஸுதிஹ ஸட3க3ரவ நளபூ4
வரன த்3ருஶ்யத3 ரூபினலி ஔஹொக்கனரமனெய ||27

ஆக3லா த3மயந்தி சித்ரத3
பா3கி3லுப்பரிகெ3யலி ரத்னத3
தூகு3 மஞ்சத3 ஹாஸினலி குள்ளிரலு கெ3ளதி3யரு
ஆ க3ருவெயோலக3தொ3ளிருதிரெ
பொக3ணெயனெஸுகெ3யலி நளசரி

தாக3மத3 கத2னக3ள தானாலிஸுத சித்தத3லி ||28

ப3ந்த3ரல்லிகெ3 ஸுரப களுஹித3
மத3க3மனெயரகி2ள வஸ்துவ
தந்து3 காணிகெகொ3ட்டு கைமுகி3தெ3ரகி3 நிந்திரலு
ப3ந்த3 ஸதியர நோடி3 நீவெ
ல்லிந்த3 ப3ந்தி3ரி நிம்ம ஹத3னே
நெந்து3 பெ3ஸகொ3ளெ வினயதி3ந்த3ரு ஹித3ரு மானினிகெ3 ||29

தாயெ கேளமரேந்த்3ர நிம்ம நி
ஜாயதத3 செலுவிகெய கேளிது
காயஜன ஶரஹதிகெ3 நொந்து3ரெ களுஹித3னு நமகெ3
ஆயத3த3 பூ4ஷணவ தோடு3
ஸுரராயனிகெ3 ஸதியாகு3 மர்த்யத3
ராயரஸ்தி2ரரவர நெச்சதி3ரெந்த3ரா ஸதிகெ3 ||30

பத3வி யாவுது3 லோகத3லி ஸுர
பத3வியல்லதெ3 பே3ரெ மிக்கின
பத3வியுண்டே தாயி பா4விஸி நோடு3 சித்தத3லி
ஸத3ரவே நரஜன்மத3வரிகெ3
ஒத3க3லரியது3 புண்ய நினகி3து3
ஸுத3தி கருணிஸு மாதனெந்த3ரு நகு3த ரம்பெ4யரு ||31

அலர பரிமளதெ3டெ3கெ3 தும்பி3க3
ஹொலிது3 போபந்த3த3லி லோகதொ3
ளலரு விக1ஸிதவாகி3 ஹோஹுதெ3 தும்பி3யித்தெ3டெ3கெ3
ஸலெ தவகதி3ந்த3மரபதியெடெ3
கொ3லிது3 நீ போபந்தெ ஸுரபதி
நலுவினிந்த3லி நின்ன ப3ளிகெ3ய்து3வனு புண்யவலா ||32

எனலு கேளித3ளா நுடி3ய ஸுர
வனிதெகெ3ந்த3ளு சித்தவெனகொ3
ப்3ப3னலி ஸிலுகிது மரளிபொடெ3 கமலாக்ஷக3ளவல்ல
அனிமிஷாதி4ப தனகெ3 தேவாங்
க3னெயரிருதிரெ மனுஜஸதி பா
வனவெ ப3ரிதெ3 து3ராஸெ தனகே3கெந்த3ளிந்து3முகி2 ||33

மரளித3ரு ஸுரஸதியரித்தலு
ப3ருதெ நள ந்ருபதிலக தா மன
ஹருஷத3லி நிஜரூப தாள்த3னு ராஜதேஜத3லி

அரஸனிரெ த3மயந்தி கண்ட3
ச்சரிய மத3னனோ நளனோ நளகூ
ப3ரனோ ஜயந்தனோ எனெ விஸ்மயகொ3ண்ட3ளா தருணி ||34

எந்து3 பரிதோஷத3லி நாரீ
வ்ருந்த3 ஸஹிதிதி3ரெத்3து3 வினயதி3
நிந்து3 கரக3ள முகி3து3 ஸிம்ஹாஸனதி3 குள்ளிரிஸி
தந்து3 முக்தாப2லக3ளனு முத3
தி3ந்த3 காணிகெயித்து ஸதியர
ஸந்த3ணிய கெலகொத்தி நுடி3த3ளு மது4ரவசனத3லி ||35

ஆரு நீவெல்லிந்த3 ப3ந்தி3ரி
காரணவிதே3னம்ம ராஜ
த்3வாரத3லி நீவ் ஹொக்க ஹத3னேனில்லி கண்டு3னொண
ஸேரலம்மது3 நீவகா4ட3த3
வீரதி ஸௌந்த3ர்யரெனெ நள
பூ4ரமண நஸுநகு3த நுடி3த3னு ஸதிகெ3 வினயத3லி ||36

தருணி கேலமரேந்த்3ரனட்டித3
சரனு தா மிகெ3 நின்ன ரூபனு
ஸுரமுனிபனருஹித3ரெ கேளித3னிந்த்3ர விரஹத3லி
கரகி3 மத3னன ஶரஹதிகெ3 மன
மருகி3 ப3ந்தி3ஹனில்லிகா3தங்
க3ரஸியாகெ3னெ கேளி முக2தி3ருஹித3ளு த3மயந்தி ||37

ப3ல்லவரு நீவதி4கரெம்மொளு
ஸல்லதீ3 நுடி3யேதகிது3 ஶசி
வல்லப4ன மாதேனு ஸாகந்திரலி எனகி3ன்னு
வல்லப4னு நள ந்ருபதியல்லதெ3
நல்லருண்டே1 ஜக3தி3 நீவ் ஸுர
ரல்ல நிம்மபி4தா4னவேனெந்த3ளு ஸரோஜமுகி2 ||38

தூ3தரலி குலகோ3த்ரகள நீ
நேதகரஸுவெ தருணி இந்த்3ரனு
க்2யாத புருஷனு ப3யஸுவுது3 க்ருதபுண்ய நினகி3ன்னு
பூ4தளத நரரதி4கரே ஸம்
ப்ரீதியேகவரல்லி பி3டு3 புரு
ஹூதனனு கைவிடி3து3 நீ ஸுகி2யாகு3 நடெ3யெந்த3 ||39

இளெய மர்த்யரு நாகனிளயரி
க3ளவெயந்தவரெல்ல நுடி3யலு
குலகி3ரிகெ3 நொரஜந்தரவெ நீ நோடு3 சித்தத3லி
நள ந்ருபன ப3யஸுவடெ3 நினக3வ
நொலிவனே தா4த்ரீஷரொளக3
க்3க3ளனெ ஸாகெந்தெ3னலு கனலிது3 நுடி3த3ளா தருணி ||40

மானவாதீ4ஶ்வரரொளகெ ஸனு
மானவுள்ளவ ஸத்யஸந்த4 நி
தா4னி ஹிமகரவம்ஶபாவன ஸார்வபௌ4மனலெ
ஆ நரேந்த்3ரகெ3 ஸரியே மனுமுனி
தா3னவாமரரின்னு நிமகீ3
ஹீனவ்ருத்திய மாததே3வகெந்த3ளு ஸரோஜமுகி2 ||41

நிஷத4பதியே பதியெனுத பா4
விஸிதெ3னாதன கருணவென்னலி
பஸரிஸித3ட3து3 லேஸு லேஸல்லதொ3டெ3 நள ந்ருபகெ3
அஸுவ தெருவெனு எனகெ3 ப2ல ஸி
த்3த4ஸலிதே3 ஸங்கல்பவெந்தா3
ஶஶிவத3னெ கம்ப3னிய மிடி3த3ளு நக2த3 கொனெயல்லி ||42

கரகி3தந்த:கரண ந்ருபதிகெ3
ஸரசிஜாக்ஷிய த்3ருட4வ கண்ட3னு
கருணலதெ குடி3தோ3ரிதாக்ஷண நுடி3த3னா ஸதிகெ3
ஸரஸிஜானனெ கேளு தானே
த4ரணீபதி நளனெனலு லஜ்ஜிஸி
ஶிரவ நஸுபா3கி3த3ளு மத்திந்தெ3த3ளா ந்ருபகெ3 ||43

நாக1னிளயரு குடிலவித்3யரு
நேக மாயாவித3ரு த4ரெயொளு
ப்ராக்ருதரு நாவ் நிம்ம நம்பு3வ பரியதெ3ந்தெனகெ3
ஸாகு மன நம்பு3வரெ ஹ்ருத3யத3
ஜோகெயலி குருஹெனகெ3 தோரென
லா கமலலோசனெகெ3 நுடி3த3னு ந்ருப நித3ர்ஶனவ ||44

வனஜ முகி2 நின்னநந்தரங்க3த3
மனவ காணுவ ப3கெ3யொளானிந்
தி3னலியனிமிஷனெந்து3 பேளிதெ3னித3ர தப்பேனு
மனத3 ஸம்ஶயவேனு ஹம்ஸெய
நினகெ3 களுஹிதெ3 ராயபா4ரதி3

வனிதெ நீனித3 திளிது3 நம்பு3வுதெ3ன்ன நீனெந்த3 ||45

நளனெனலு தனு புளகஜலத3லி
முளுகி3 ஹொம்பு1ளிவோ கி3 தன்னய
கௌதி3யர மரெகொ3ண்டு3 ஹருஷத3 ஹ்ருத3யபீ4தியலி
தொலகி3த3ளு ந்ருபனித்த புரவனு
களெது3 ப3ந்த3னு மனத3 விரஹதி3
ப3ளலுதிஹ தே3வேந்த்3ரனித்3தெ3டெ3கா3கி3 வஹிலத3லி ||46

ப3ந்து3 ப4யபீ4தியலி நள ந்ருப
நிந்த்3ர மாருத யம வருணரிகெ3
வந்தி3ஸுத த3மயந்தி பேளித3 மாத விவரிஸலு
ஒந்து3 நின்னலி குடிலவில்லர
விந்த3 வத3னெயரிந்த3 கேளிதெ3
வெந்து3 ஸந்தெயிஸித3ரு ப4யகொ3ண்டி3ஹ ந்ருபாலகன ||47

நளினமுகி2யர கபடசித்தவ
திளியலாரிகெ3 ஸாத்4ய கேளை
நள ந்ருபதி நமகா3கி3 ப3ளலிதெ3யெனுதலுபசரிஸி
ஒலிது3 பூ4ஷணவித்து களுஹித3
ரிளெய வல்லப4னல்லி தாவ் த
ம்மொளகெ3யாலோசிஸித3ரா இந்த்3ர யம மாருதனு ||48

லலனெயொல்லிவுத3கின்னு ஹத3னிது3
ஹலவு மாதேனெந்து3 நால்வரு
நளன ரூபனு தாள்தரித்தலு த4ரணீவல்லப4ரு
நலிது3 ப3ருதிரெ ஸ்வர்க்க3 மர்த்யா
வளிய ஜன ஸுர ஸித்3த4 கின்னர
ரொலிது3 கு3ஹ்யக க3ருட3 க3ந்த4ர்வாதி3 ஸுரரல்லி ||49

நெரெது3த3க3ணித3தரஸுக3ளு கரி
துரக3 ரத2 பாய்து3ளத3 ஸந்த3ணி
மெரெவ ஶங்க2 ம்ருத3ங்க3 தம்ப3ட பே4ரி நிஸ்ஸாள
அருபி3தல்லி வித3ர்ப்ப4புரபதி
த4ரிஸலாபனெ ஹர மஹாதே3
வரஸ ப3ண்ணிஸலரியெ நெரெத3 மஹாமஹீஸுரர ||50

அவர பரியலி கரெது3 வினயதொ3
ளவரவர மரியாதெ3 மேரெயொ
ளவரவர ஸத்கரிஸி குள்ளிரிஸித3னு பீ4ம ந்ருப

அவரவரிகு3சிதோபசாரதொ3
ளவரவர மன்னிஸுதலிர்த3னு
பு4வனபதிக3ளனேகரனு ஸபெ4யொளகெ3 கேளெந்த3 ||51

ஒந்து3 கடெ3யலி தாள மத்3த3ளெ
யொந்து3 கடெ3யலி ஸரஸ ந்ருத்யக3
ளொந்து3 கடெ3யலி ஸாரதர ஸங்கீ3த ஸாஹித்ய
ஒந்து3 கடெ3யலி க3த்3யபத்3யக3
ளொந்து3 கடெ3யலி தர்க்கஶாஸ்த்ரக3
ளொந்து3 கடெ3யலி ஹாஸ்யதி3ந்தி3ருதிர்து3தா3ஸ்தா2ன ||52

இத்தலா த3மயந்திகெ3ண்ணெய
நொத்தித3ரு ஶோபா4னக3ள பா
டு3த்த கெ3லித3ரு திகு3ர மிகெ3 விவிதோ4பசாரத3லி
உத்தமாங்க3னெக3ளவடி3ஸெ நலி
யுத்த ஸதியரு மஜ்ஜனத3 மனெ
க3த்யதி4க ஹருஷத3லி த3மயந்தியனு கரெதொ3ய்து3 ||53

பெ3ரஸித3ரு பன்னீர ஹொங்கொ3
ப்பரிகெ3யலி மொகெ3மொகெ3து3 நாரிய
ரெரெத3ரங்க3னெக3மள சந்த3ன க3ந்த4பரிமளதி3
தருணியரு லேபிஸித3ரரஸிகெ3
வரது3கூலாப4ரணக3ள ஶ்ருங்
க3ரிஸித3ரு த3மயந்தியொப்பித3ளதி4க தேஜத3லி ||54

மட3தி3யரு ப3ளஸித3ரு ஸுத்தலு
ஹட3ப சாமர கி3ண்டி3யொளிக3
தொ3ட3னிரலு ப3ந்த3ளு ஸிதாப்3ஜகெ லக்ஷ்மியந்த3த3லி
எட3ப3லதொ3ளிஹ கஞ்சுகிக3ளு
க்3க3டி3ஸெ பாயவதா4ரினலி முங்
கு3டி3ய ஸதியர க3ட3ணத3லி நடெ3தந்த3ளிந்து3முகி2 ||55

குடி3தெக3ங்க3ள ஸிரிமுடி3ய ப3ட3
நடு3வ ஸெளெவதி பெ3ட3கி3னலி ஹொங்
கொ3ட3த3 மொலெ வையாரது3டு3கெ3ய ஸிரிய ஸட3க3ரத3
தோட3த ஜணஜண ரவத3 மெல்லடி3
யிடு3வ க3மனத3 ப4ரதி3 கிரு பெ3ம
ரிடு3த ப3ந்த3ளு ஸகி2யரொட3னெ விவாஹமண்டபகெ ||56

அவனிபதி நிஜகுவரிகெ3ந்த3னு
விவித4ரதுனத3 மகுடவர்த்த4ன
பு4வனபதிக3ளனேகவிதே3லா ஸிம்ஹபீட2த3லி
யுவதி நோடி3த்தெரதொ3ளிஹ ந்ருப
நிவஹத3லி நீ ஹாய்கு மனவி
த்3த3வன கொரளிகெ3னுத்த கொட்டனு புஷ்பமாலிகெய ||57

ப3ந்த3ளா த3மயந்தி ந்ருபஸபெ4
க3ந்து3 ஹொக்களு கெ3ளதியரு முத3
தி3ந்த3 தோரித3ரல்லி இவரிவரெந்து3 விவரிஸுத
முந்தெ3 ப3ரெ கைகம்பி3யர ப3லு
ஸந்த3ணிய கெலகொத்திஸுதலிர
லிந்து3முகி2 நோடி3த3ளு லஜ்ஜாப4வதொ3ளவனிபர ||58

மாளவாதி4பனீஷ மக3த4 ந்ரு
பாலனீதனு மத்ஸ்ய கு1ரு நீ
பாலனீதனு கோஸலான்வயனீத ப3ர்ப3ரனு
சோளனீதனு ஸிந்து4ராஜனு
நீலனீத களிங்க3 குந்த1ள
பா1லகன நோடி3த்தலமரேஶ்வரன ஓலக3வ ||59

என்னனொலிதி3ஹளெந்து3 கெலப3ரு
ஸன்னெமாடி3த3ளெந்து3 கெலப3ரு
க3ன்னதி3ந்தீ3க்ஷிஸுதலித்3த3ரு கெலரு ஹுப்3பி3னலி
ஸன்னெதோ3ரிதளெந்து3 கெலப3ரு
பி3ன்னணதி3 மிகெ3 ஓரெ நோட1த3
கண்ணினிந்தீ3க்ஷிஸித3ளெண்டா3டி3த3ரு கெலகெலரு ||60

பா3ய பி3ங்கத3 ஸவினுடி3யனா
ராயராடி3த3ரல்லி கமலத3
ளாயதாம்ப3கி நளன ரூபின நால்வரிகெ3 கண்டு3
மாயவிது3 தானரியெனிவர நி
ஜாயதவனெந்தெ3னுத முரிதா3
வாயுக3தியலி ப3ந்து3 ஹொக்களு தன்ன மந்தி3ரவ ||61

கண்டுபேக்ஷிஸி ப3ந்த3ளங்க3னெ
மண்ட3லாதி4பரெல்லரனு அத3
கண்டு3 பீ4ம ந்ருபால த1னுஜெய ப3ளிகெ3 நடெ3தந்து3
அண்ட3லெது3 பெ3ஸகொண்டொ3ட3ந்தா3
க2ண்ட3லன மாயெக3ள விவரிஸெ

சண்டபு3த்தி4யனுள்ள ந்ருப சிந்திஸித3 பா4ரதிய ||62

வாணி நீரஜபாணி ப்3ரம்மன
ராணி பன்னக3வேணி ஸுக்ருத
ஶ்ரோணி ஸுரனிகுரம்ப3வந்தி3தெ ஸத்யஸஞ்சாரி
வாணி ஸ்த்ரீகுலரன்னெ வரகீ3
ர்வாணி ரக்ஷிஸு ரக்ஷிஸெந்தா3
க்ஷோணிபதி கைமுகி3து3 பே3டி3த3னா ஸரஸ்வதிய ||63

நெனெயலாக்ஷண ப3ந்த3ளல்லிகெ3
வனஜனாப4ன ஸொஸெ ஜக3த்பா
வனெ ஸுரார்ச்சிதெ தே3வி ப4க்தாஶ்ரிதஜனாதா4ரெ
ஜனப நீனிந்தி3னலி என்னனு
நெனெத3 ஹத3னேனெனலு பத3யுக3
வனஜகானதனாகி3 பி3ன்னயிஸித3னு பா4ரதிகெ3 ||64

நிக3மனுதெ கீ3ர்வாணி ரக்ஷிஸு
முகு3த3ரனு கருணத3லி நோடு3த
லக3ணிததி3 அரஸுக3ளு நெரெதி3ரெ திளியலரிதெ3மகெ3
மக3ள மன விக3டி3ஸிது நால்வரு
பெ3க3டு3கொலிஸித3ரெனலு பா4ரதி
நகு3த நுடி3த3ளு கரெது3 த3மயந்தியளனுபசரிஸி ||65

தே3வ மாயவிதீ3க3 கேளெலெ
தே3வி இந்த்3ரன ப4ஜிஸெனலு ஸம்
பா4வனீயர ஸபெ4கெ3 ப3ந்தெ3ரகி3த3ளு ப4க்தியலி
தே3வகுலஸம்ப4வரு ரக்ஷிஸி
நீவு மக3ளெந்தெ3ன்ன பா4விஸி
பாவனரு தரளெயனு பதிகரிஸெந்3தளிந்து3முகி2 ||66

க4ளிலனே ப்ரச்சன்னவேஷவ
களெது3 யம பவமான வருணரு
ப3ளிக ஸுரபதி மெச்சி த3மயந்தியனு கொண்டா3டி3
நள ந்ருபன கரெஸித3ரு ஹூவின
மளெய கரெத3ரு தே3வது3ந்து3பி4
மொளக3லரஸன கொரளிகி3ட்டளு புஷ்பமாலிகெய ||67

ஆ ஸமயத3லி பீ4ம ந்ருப ஸந்
தோஷத3லி கரெஸித3னு முனிக3ள
ஸேஸெத3ளித3ரு ஸதிபதியரிகெ3 ஹரஸி அக்ஷதெய

பூ4ஸூரர மததி3ந்த3லா த4ர
ணீஷ தா4ரெயனெரெத3னல்லி வி
லாஸதி3ந்த3 பாடி3த3ரு முத்தெயிதெ3யரு ஶோப4னவ ||68

மங்க3ளாரதியெத்தித3ரு தே3
வாங்க3னெயரவனிபகெ3 த4ரெயொளு
துங்க3விக்ரமனாகெ3னுத ஹரிஸித3ரு முனிவரரு
ஹிங்க3த3மரேந்த்3ரனு மனோஹர
த3ங்க3வஸ்த்ராப4ரணவித்து ஸு
ராங்க3னெயரொட3கூ3டி3 களுஹிஸி கொண்ட3னுசிதத3லி ||69

அரஸ கேளு விவாஹஸமனந்
தரதொ3ளைத3னெய தி3னத3லி கொ
ப்பரிகெ3யலி தும்பி3த்3த3 பன்னீரனலி குங்குமவ
பெ3ரஸி ஹொய்யாடி3த3ரு உப4யத3
தருணியரு ஓகு1ளிய பரிமள
ஹொரெது3த3வனீதளவ ஸூரனிகுரும்ப4 நலிதா3டெ3 ||70

அரஸ கேளை தன்ன பா4ந்த4வ
த4ரணிபர மந்த்ரிக3ள முனிமு
க்2யர ஸுகா3யக பண்டி3தர பூ4ஸூரர யாசகர
ஹருஷ மிக3லாத3ரிஸித3னு கரி
துரக3 வஸ்த்ராப4ரணதி3ந்து3ப
சரிஸி பீ4ம ந்ருபாலனவரவருக3ள பீ3ள்கொட்ட ||71

அளியனனு மன்னிஸுத மக3ளிகெ3
ஹொளெவ மணிபூ4ஷணவ பெட்டிகெ3
க3ளனு க3ஜ ரத2 துரக3 பாதா3தி3க3ள லலனெயர
ப3ளுவளியனித்தவனிபதி நிஜ
ப3லஸஹித மாடி3த3னு பயணவ
நுலிவ மங்க3ள பாட2கர ஸந்த3ணிய ரப4ஸத3லி ||72

வர முஹூர்த்ததொ3ளேரித3னு மணி
கிரணது3ன்னத ரத2வ நளபூ4
வரனு நிஜஸதி ஸஹித ஹொக்கனு நிஷத4 பட்டணவ
மொரெவ ஶங்க2 ம்ருத3ங்க3 பே4ரிக3
ளுருபி3 த4ந்த4ணிரெனலு மிகெ3 மோ
ஹரிஸிதா1 நிஸ்ஸாளததி க4னவாத்3ய கோ4ஷிஸலு ||73

ப3ந்து3 ஹொக்கனு மந்தி3ரவ ந்ருப
வ்ருந்த3 நலியலு ஸகல ஜன ஸஹி
தந்து3 ஸிம்ஹாஸனகெ ப3ந்த3னு ஸசிவரொக்3கி3னலி
இந்த3முகி2 த3மயந்தியொட3னா
நந்த3த3லி ஸாம்ராஜ்யவாளித3
நந்து3 வரபுரத3ரஸ சென்னிக3ராய கருணத3லி ||74

***

__நான்காம் ஸந்தி__

மருகெ3 புருஜன ஜூஜினலி பு
ஷ்கரகெ3 ராஜ்யவ ஸோது நளபூ4
வரனு நிஜஸதி ஸஹித ஹொரவண்டனு வனாந்தரகெ ||

கேளிதை ராஜேந்த்3ர த4ர்ம ந்ரு
பால நைஷத4னதுள ஸம்பத3
தே3ளிகெ3யனேனெம்பெ3 ஸப்த த்3வீபதவனிபர
மௌளிக3ளு ந்ருபனங்க்4ரி கமலவ
நோலகி3ஸுதிஹுத3வன கீர்த்தி ச
டாளிஸிது தைஜக3வனவனீபால கேளெந்த3 ||1

இந்தெஸெவ ஸம்பத்தினலி பூ4
காந்த நளசக்ரேஶனலி த3ம
யந்தி படெ3த3ளு புத்ரக1ன வரபுத்ரியோர்வளனு
ஸந்தஸதொ3ளிரலா வித3ர்ப்ப4 பு
ராந்தரதி3 நெரெத3கி2ள ஜன பூ4
காந்தரொட3னைதந்து3 ஹொக்கரு தம்ம நக3ரிக3ள ||2

ஸூரபனாக3 வித3ர்ப்ப4புரவனு
தெரளுதமராவதிகெ3 தி3க்பா
லரு ஸஹித நலவிந்தெ3 த3மயந்திய சரித்ரெயனு
ஹருஷமிகெ3 கொண்டா3டு3தைதரு
திரலு மார்க்க3தி3 கண்ட3ரா கலி
புருஷனனு குடிலாத்மகன நிஸ்ஸார ஹ்ருத3யனனு ||3

குருளு ஜுஞ்ஜுரு தலெய தக்3கி3த3
கொரள கெங்க3ரிக3ண்ண மோரெய
கரகு க3ட்3ட3த3 கெஞ்சுமீஸெய மலினவஸனத3லி
நெரெத3 வீர கராள ப4டரி
த்தெரதொ3ளுக்கின தேரினலி கலி

புருஷ காணிஸிகொண்ட^{3}னமரேஷ்வரன நஸு நகு^{3}த ||4

ஆரு நீ ஜம்பா^{4}ரியோ இவ
ராரு யம வருணாத்^{4}யரோ ஸஞ்
சாரவெத்தலு நிமகெ^{3}யெனலமரேந்த்^{3}ர நஸு நகு^{3}த
தோரஹத்ததொ^{3}ளெந்த^{3} நளனிகெ^{3}
நாரி த^{3}மயந்தியனு மது^{3}வெய
தா^{4}ரெயெரெயிஸி பந்தெ^{3}வெனெ க^{2}திகொ^{3}ண்ட^{3} கலிராய ||5

அனிமிஷரு நீவதி^{4}க பலரா
வனிதெயனு கைகொள்ளலாரதெ^{3}
ஜனப நள ந்ருபகி^{3}த்து ப^{3}ந்தி^{3}ரெ ஹரமஹாதே^{3}வ
எனகெ^{3} நேமிஸி களுஹி நிம்மய
மனத^{3} ப^{3}யகெய ஸலிஸுவெனு கே
ளெனலு ஸுரபதி நஸு நகு^{3}த கலிபுருஷகி^{3}ந்தெந்த^{3} ||6

லேஸனாடி^{3}தெ^{3} கலிபுருஷ நின
கீ^{3}ஸு பௌருஷவுண்டெ நமகி^{3}
ந்னா ஸரோருஹக^{3}ந்தி^{4}யலி மனவில்ல நள ந்ருபதி
ஆ ஸமஸ்த ந்ருபாலரலி ஸ
த்^{3}பூஷணனு ஶௌர்யன்னதனு கம
லாஸனனிக^{3}ளவல்ல நின்னலி ஹரிவுதே^{3}னெந்த^{3} ||7

எனலு க^{2}திகொ^{3}ண்டெ^{3}ந்த^{3} கேளெலெ
அனிமிஷாதி^{4}ப என்னனரியா
தி^{3}னபனிதி^{3}ரலி தமத^{3} கா^{3}வளியே மஹாதே^{3}வ
எனகெ^{3} ஸரியாரின்னு தஹெனா
வனிதெயனு குஹகத^{3}லி நளபூ^{4}
பனனு கெடி^{3}ஸியெ கானனகெ களுஹுவெனு நோடெ^{3}ந்த^{3} ||8

ஹரி ஹர பி^{3}ரம்மாதி^{3} தே^{3}வரு
நரருரக^{3} ஸுர யக்ஷ கின்னர
க^{3}ருட^{3} க^{3}ந்த^{4}ர்வாதி^{3} ஸுமனஸரெல்லரனு பி^{3}ட^{3}தெ^{3}
ஹுருளுகெ^{3}டி^{3}ஸுவெ ஸாகு நள பூ^{4}
வரன மாதேனின்னு லோகாந்
தரதொ^{3}ளெதுரில்லெனகெ^{3} நீவேனரியிரே எந்த^{3} ||9

நிமகெ பௌருஷவில்ல நளனா
க்ரமிஸிகொண்ட^{3}னு ஸதிய புருஷா
த^{4}மரு நிமகி^{3}ன்னேகெ கூடி^{3} வடுவேஷவனு நமகெ^{3}

கமலமுகி2யனு நிமகெ3 பட்டத3
ரமணியனு மாடு3வெனு எந்து3
த்3ப்4ரமிஸி நுடி3த3னு க3ர்வத3லி கலிபுருஷ ஸுரபதிகெ3 ||10

கேளி கிவி முச்சித3ரு ஹரஹர
பா4ளலோசன எனுத ஸபெ4யலி
கூளனாடி3த3 நுடி3கெ3 ஸுரபதி கனலி க2திகொ3ண்டு3
பீ3ளுமாதுக3ளேகெ நினகி3து3
நீளமேக4ஶ்யாமனிகெ3 ஸம
பாளியெனிஸுவ நள ந்ருபகெ3 எரடெ3ணிஸுவுதெ3 எந்த3 ||11

ப3வணெயேகெ ஹிமாம்ஶுகுல ஸம்
ப4வனு ஸுஜனாதா4ர ந்ருபகுல
நிவஹதொ3ளு விக்2யாத நித்யோதா3ர நிர்மளனு
இவகெ3 வரவித்தெவு ஸதா3 நெனெ
த3வர பாதக ஹரிவுதி3ன்னா
பு4வனபதிகெ3ணெயாரு லோகதொ3ளெந்த3னமரேந்த்3ர ||12

ஹிடி3யெ சலவனு ஹிடி3த3 பளிகத3
பி3டெ3னு மதவென்னல்லி நிஷத4ன
நடு3விக3ட்டதெ3 மாணெ மாதாட3தி3ரி நீவெனலு
மிடு3கித3ரு கடுபாபியிவ தா
பி3ட3னெனுத மனனொந்து3 ஸுரபதி
தடெ3யதை3தி3த3னமரபுரக3வனீஶ கேளெந்த3 ||13

இளித3னவனீதளகெ க2ளகுள
திளகனெந்த3னு தன்ன ப4டரிகெ3
நள ந்ருபன கட்டுவட3ஸாத்4யவிதெ3னகெ3யாதனலி
ஒலிதி3ஹளு ஜயவது4 ஸுஶீலதெ
நெலஸிது3து3 து3ஶ்ஶீல து3ர்கு3ண
ப3ளஸத3ரஸனெனுத்த ஹொக்கனு நிஷத4 பட்டணவ ||14

மல்லிகெ3ய வன ஸம்பிகெ3ய ப3ன
வெல்ல கேதகி குஸுமமய மெளெ
யெல்ல ருத்3ராக்ஷிக3ளு ஸரஸீருஹத கொளக3ளவு
பெ3ல்லவத்தக3ளிக்ஷு த்3ராக்ஷிக
ளெல்ல கர்ஜூராதி3 வஸ்துக3
ளல்லதி3ல்ல வ்ருதா4 நெலனில்ல நளன ராஜ்யத3லி ||15

இல்லவென்னரு பே3டி3த3ரெ பி3ட3
ரல்லி பாடி3ன பந்த2க3ள நுடி3
யில்லவ நருதவனாட3ரக்3க3த3 ஸத்ய நிர்மளரு
எல்லரொளக3திஹிதரு க்ரோத4க3
ளில்லதி3ஹ ஸத்3த4ர்மஜீவிக3
ளல்லி மெரெத3ரு ஸுஜனரா நள ந்ருபன ராஜ்யத3லி ||16

பதியரிகெ3 வஞ்சிஸரு ஸதியரு
ஸுதரு பித்ருக3ள நுடி3க3ளனு தா
வதிக3ளெயராசார வர்ணாஶ்ரமத3 த4ர்மத3லி
மதியுதரு ஹரிப4க்திபா4வ
வ்ரத நியம நிஷ்டெ2யலி ஜனஸ
ம்மததொ3ளொஸெதொ3ப்புவரு நைஷத4 ந்ருபன ராஜ்யத3லி ||17

அல்லி திருகி3த3 பீ3தி3பீ3தி3க3
ளல்லி புரஜனவரியத3ந்திர
லல்லி மாயாரூபினிந்த3 பிஶாசனந்த3த3லி
ஸல்லலித1 ஶிவ விஷ்ணுப4க்திரி
கெ3ல்ல நயவித3னாகி3 குஜனர
நெல்ல காடு3வ ப3ந்த3னரமனெகா3கி3 கலிராய ||18

முரிது3 நோடி3த3னல்லி தெங்கி3ன
மரக3ளுன்னத விவித4வ்ருக்ஷத3
ஹொரிகெயலி கண்கெ3ஸெவ நக3ரோத்3யான வீதி4யலி
உருதரதொ3ளிஹ அர்க்கபத்ரத3
தருவினக்3ரதொ3ளிர்த3 ப3ஹுதி3ன
வரஸ கேள் கலிபுருஷனித்தலு ராஜப4வனத3லி ||19

கரெஸித3னு நளந்ருபதி முனிமு
க்2யரனு பூ4ஸுரவர்க்க3வனு ஸ
த்கரிஸி ஜப தப ஹோம யக்ஞாதி3க3ளனனுகொ3ளிஸி
ஸுரர ஸந்தர்ப்பணெயொளிருதிஹ
நரஸனனுதி3ன பூர்வஜன்மாந்
தரத3 ப2லவத3னரியெ ப3ந்து3து3 காலக3தி ந்ருபகெ3 ||20

ஒந்து3 தி3வஸதொ3ளாக3 ந்ருபனிகெ3
ப3ந்து3த3ல்பாசமன காலதொ3
ளந்து3 ஶுத்3தா4சமனவில்லதெ3 நிந்து3 நீர்குடி3யெ
இந்து3 தனகி3தெ3 ஸமயவெந்தா3
நந்த3த3லி கலிபுருஷ ராயன

ஸந்தி4ஸித3 விதி4வஶவ தப்பிஸலார ஹவணெந்த3 ||21

கபட பூ4ஸர வேஷத3லி நி
ஷ்கபட நளபூ4வரன கெடி3ஸுவ
யுபமெயனு தா நெக3ளி ப3ந்த3னு புஷ்கரன ஹொரெகெ3
நிபுணனெந்த3னு நினகெ3 நளபூ4
மிபனு ஸக2னெனெ கேளி ப3ந்தி3ஹெ
நபயஷகெ1 ஹெத3ரதி3ரு நினக3ஹுதகி2ள ஸாம்ராஜ்ய ||22

ப3ல்லெயா நீனென்ன லோகக்கெ
ப3ல்லித3னு தா கலிபுருஷ நள
நல்லி த்3யூதவனாடி3 கெ3லிஸுவெ நின்ன நெத்தத3லி
ஒல்லெனெனதி3ரு ஸகலராஜ்யத3
வல்லப4ன மாடு3வெனு நடெ3 ஹுஸி
யில்ல நிஷதன கி1த்து பி3ஸுடு3வெ நம்பு3 நீனெந்த3 ||23

நம்பி3த3னு லேஸாகி3 பா4ஷெய
நிம்பு3கொண்டு3து3 ஹ்ருத3ய புஷ்கர
நெம்ப3 க2ள ஸந்தோஷத3லி கலிபுருஷனொட3கொ3ண்டு3
அம்பு3ஜாக்ஷன களெகெ தா ப்ரதி
பி3ம்ப3னெனிஸுவ நளன ப3ளிக3தி
ஸம்ப்3ரமதொ3ளைதந்த3ரிப்3ப3ரு ராயனோலக3கெ ||24

மிஸுனி ரத்னப்ரபெ4க3ளலி ரஞ்
ஜிஸுவ மண்டபதொ3ளகெ3 ராஜ
ப்ரஸர ஸஹிதவனீஶனித்தனு ஸிம்ஹபீட2த3லி
ஶஶிமுகி2யரெட3ப3லதி3 கைவா
ரிஸுத ஸிதசாமரவ சிம்மலு
நஸு நகு3த கைமுகி3து3 புஷ்கரனெந்த3னா நளகெ3 ||25

அரஸ கேளீ விப்ரனதி பா4
ஸுர ஸுதேஜதொ3ளெஸெவ நெத்தவ
நெரட3 காணிகெகொ3ட்ட நனகி3த3ரல்லி மனவாய்து
ஹரவு ஹாஸங்கி3க3ளனாடு3வெ
விரதெ3 ஸோதவனாவனாக3லி
த4ரெயனுளிது3 வனாந்தரகெ தெரளுவுது3 ஸதிஸஹித ||26

த4ரணிபதி நினகி3னிது சித்தகெ
ஹருஷவாகி3ரலின்னு மனத3லி
கொரதெதோ3ரலு மாணு இது3 பார்த்தி2வர ப1ந்த2 கணா

து4ரகெ பே3ண்டெகெ3 ஜூஜெகெ3ந்த3டெ3
கரெத3டோ3ஸரிஸுவுது3 நீதியெ
நிருதவிது3 சித்தயிஸு எந்த3னு ந்ருபகெ3 கைமுகி3து3 ||27

மேதினீபதி கேளு ஸஜ்ஜன
ஸாது4 ப3ல்லனெ நளன ஹ்ருத3யவ
நா து3ராத்மன நுடி3ய கைகொண்டா3டி3த3னு ந்ருபதி
பே4த3த3லி கலிபுருஷ மாரோ
பாதி4யலி புஷ்கரன ஜூஜின
வாத3தி3ந்த3ரெக3ளிகெ3யலி கெ3லிஸித3னு வஸ்துக3ள ||28

து3க3னு பஞ்சக பா3ரவெரடி3
த்திகெய பே3டி3த3ட3ல்லி பீ3ள்வுது3
விக3ட3 புஷ்கர ந்ருபனு கெ3லித3னு ஹலகெ3யொந்த3ரலி
ப3கெ3ப3கெ3ய ரத்னக3ள த4ன தா4
ன்யக3ள க3ஜ ரத2 துரக3 மொத3லா
த3க3ணித ஸுவஸ்துக3ள ஸோதனு ந்ருபதி புஷ்கரகெ3 ||29

ஆடி3த3னு ஜூஜினலி ந்ருப ஹோ
கா3டி3த3னு ராஜ்யவனு கோஶவ
கேடு3க3ர கை மேளவிஸிது3து3 தெ3ய்வக3தியிந்த3
பா3டி3தரஸன வத3ன ஸபெ4யலி
நோடி3த3ரு ஸஜ்ஜனரு மருகி3த3
ராட3லேனத3னரஸ ஸோத1னு விதி4ய க4டனெயலி ||30

தீரிதின்னேனவனிபதி ப4ண்
டா3ரவஸ்து ஸுவஸ்துவெல்லவு
ஸோரிதெனகி3ந்தி3னலி ப1ணவேனின்னு பேளெனலு
பூ4ரமண சிந்திஸித3 மனத3லி
நாரியளனோட்3ட3வெனு ஸோதிஹ
தா4ரிணிய நெரெ கெ3லுவெனென்னுத தன்ன மனதொ3ளகெ3 ||31

அரஸனாப்த புரோஹிதனு மன
ஹருஷவளிதெ3ய் தந்த3னந்த:
புரவ ஹொக்கனு ராஜவத3னெய ஸபெ4கெ3 தா ப3ந்து3
தருணியர மேளத3லி ஶோபி4ப
பரமரத்னத3 பீட2த3லி தா
ஹருஷமிகெ3 ரஞ்ஜிஸுவ ஸதியள கண்டு3 கைமுகி3து3 ||32

தாயி பி3ன்னஹவிந்து3 நிம்மய
ராய ஸோதனு ஜூஜினலி நி
ர்தா3யத3லி புஷ்கரனு கெ3லித3னு ஸகலராஜ்யவனு
நோயலாக3து சித்தத3லி நெரெ
பீயவாது3து3 ஸிரியு இன்னித3
ராயதவ நீவ் ப3ல்லிரெந்த3னு விப்ர கைமுகி3து3 ||33

கமலமனத3லி மஞ்ஜு ஸுரிதா3
க்ரமத3 ப3கெ3யலி ஸதியளிகெ3 முக2
கமல பாடி3து நுடி3ய கேளுத மனத3 சிந்தெயலி
கமலனாப4ன கருண கவசவு
ஸமெத3ராரேகு3வரு ஹரஹர
குமதி புஷ்கரனிந்து முனித3னெ எனுத மருகி3த3ளு ||34

கமலமுகி2 நள ந்ருபகெ3 ராஜ்ய
ப்4ரமணவாயிதெ எனுத ஸதி பூ4
ரமணனெடெ3கெ3ய்தந்து3 கண்டு3 காந்தனிங்கி3தவ
தமத3 ராஹுக்3ரஹவு ஸொங்கித3
த்3யுமணியந்திரெ கண்டு3 தை4ர்யதி3
கமலமுகி2 கைமுகி3து3 பி3ன்னயிஸித3ளு நிஜபதிகெ3 ||35

ஶஶிகுலாம்பு3தி4சந்த்ர ரிபு ந்ருப
நிஶித பா4ஸ்கரதேஜ நிமகீ3
வ்யஸன தோரிகெ ஜூஜினலி ஶிவஶிவ மஹாதே3வ
பி3ஸருஹாக்ஷன கருணவிது3 ஸோ
லிஸித3னீ புஷ்கரனு இது விதி4
வஶவலா தப்பேனு ஸாகின்னெந்த3ளிந்து3முகி2 ||36

லலனெயாடி3த3 நுடி3கெ3 ஸபெ4யவ
ரளலி பைத3ரு புஷ்கரனெ கே
ளலவோ பா3ஹிர ஸாகு தெகெ3 சாரிக3ளனெந்தெ3னுத
ஹொலபு3த3ப்பித3 ஹுல்லெ பே3ட3ன
ப3லெகெ3 பி3த்3த3ந்தாகெ3 நள ந்ருப
திலகனெந்த3னு மனத3 து3கு3ட3தி3 தன்ன நிஜஸதிகெ3 ||37

தருணி கேளபஜயத3 நாரிய
ஸெரக3 ஹிடி3தெ3னு ராஜ்யலக்ஷ்மிய
பரிகி3த்துளுஹிதெ3னு தே3ஹவனித3கெயஞ்ஜதி3ரு
தருணி நீ கானனதி3 கி3ரி3க3
ஹ்வரக3ளலி பி3ட3தெ3ந்து3 தொளலுவெ

ஹரஹராயெந்தெ3னுத ஸதியனு நோடி3 பி3ஸுஸுய்த3 ||38

சித்தவிஸு ஶஶிகுலஶிரோமணி
ஹெத்தவரு ஸதிஸுதரு மனெ மனெ
வார்த்தெ பா3ந்த4வ த4ரணிபர போ4கை3கஸம்பத3வு
நித்யவல்ல ஶரீரஸுக2க3ள
நித்யவெம்பு3வ திளியுதீ1 நிஜ
ஸத்யவனு கைஹிடி3து3 ஸலஹெந்த3ளு ஸரோஜமுகி2 ||39

சிந்தெ பே3டெ3ந்த3ரஸனனு ஸதி
ஸந்தவிட்டளு நீதியலி த3ம
யந்தி நிஜமந்தி3ரகெ ஸரியலு கண்டு3 புஷ்கரனு
இந்து1 ஜூஜலி ஸோது திருகி3
ந்னெந்து ராஜ்யதி3 நிலுவிரெனெ பூ4
காந்த வனவாஸக்கெ நிஜஸதி ஸஹிதலனுவாத3 ||40

தளித மணிபூ4ஷணக3ளெல்லவ
களசி பி3ஸுடனு கு3ருவினங்க்4ரி
நளினமுகி2ஸஹிதெரகி3 ஹொரவண்டனு நிஜாலயவ
ப3ளிகலைதி3த3ரகி2ளபுரஜன
ஜலத3 கண்க3ள தா4ரெயலி கா3
வளி மஸகி3 மிகெ3 ஶோகரவ தும்பி3து3து3 பட்டணவ ||41

ஸாகு கம்ப3னிக3ளலி நனெத3ரு
ஊளிக3த3 பரிஜனரு மந்த்ரிக3
ளோலக3த3 ஸாமந்த ஸசிவரு மல்ல கா3யகரு
பா3லெயரு பா3லகரு புரஜன
ஜாலவெல்லவு ஶோகத3லி க்ஷிதி
பாலனரஸிய கண்டு3 மருகி3து மந்தி3 கோ3ளிடு3த ||42

மனதி3 முன்னவெ திளிது3 ந்ருபஸதி
தனயரனு ரத2தொ3ளகெ3 தந்தெ3ய
மனெகெ3 களுஹித3ளாப்தரொட3னெ வித3ர்ப்4ப4 பட்டணகெ3
ஜனப கேளித்தலு மஹாரோ
த3னதி3 பட்டணவெல்ல மருக3லு
வனிதெ பதியொட3னைதி3த3ளு நிஜபா4வ ஶுத்3தி4யலி ||43

ஏனனெம்பெ3னு ஜீய லோகத3
மானினியெ த3மயந்தி ஸத்ய
ஞானியல்லா ஸதியரிகெ3 கு3ரு பதிவ்ரதாகு3ணதி3

மௌனத3லி பதியங்க்4ரிகமல
த்4யானத3லி மனஸந்து3 க4னஸதி
கானனகெ க3மிஸித3ளு வரபுரத3ரஸனாக்3ஞெயலி ||44

***

<u>ஐந்தாம் ஸந்தி</u>

அட3வியலி பதி களெது3பி3டெ3 ப2ணி
யொட3லிகி3ளியதெ3 முந்தெ3 கரிக3ள
படெ3கெ3ரகி3 த3மயந்தி ஹொக்களு சைத்3ய நக3ரியனு ||

கேளு குந்தீதனய நள ந்ருப
பீ3ளுகொட்டனு புரவனல்லிம்
மேலெ நடெ3த3ரு பயணக3தியலி ஹலவு யோஜனவ
ஹேளலேனத3னவர விதி4யனு
தாளிகெ3க3ளொணகி3த3வு ஸதியள
காலொடெ3து3 ஸுரிவருணஜலத3லி ப3ட்டெ கெஸராய்து ||1

எளெய பா3ளெய ஸுளியு அனலன
ஜலத3 ஹொல்லுலி நொந்த3வோல் கடு3
ப3ளலித3ப3லெய கண்டு3 ந்ருப மருகி3த3னு மனதொ3ளகெ3
லலித ஹேமத3 தூகு3மஞ்சத3
ஹொளெவ மேல்வாஸினலி மலகு3வ
லலனெகீ3 விதி4 ப3ந்து3தே3 ஹாயெனுத பி3ஸுஸுய்த3 ||2

மருக3லின்னேகரஸ பி3டு3 விதி4
ப3ரெத3 ப3ரெஹவ தப்பிஸலு ஹரி
ஹரவிரிஞ்சாதி3க3ளிக3ளவே நம்ம பாடே3னு
ஹரெவுதா3க்ஷண தும்பு3வுது3 கோ3
சரிஸுவுது3 ஸிரி நித்யவேனித3
நரியத3வனே நோயலேகெந்த3ளு ஸரோஜமுகி2 ||3

நுடி3ய கேளுத மனதி3 மிடு3குத
பொட3விபதி ஸதிஸஹித க4னகோ4
ரட3வியலி ப3ருதிரெ ஜக3ன்மோஹனத3 பக்ஷிக3ளு
பொட3விகி3ளியலு கண்ட3பேக்ஷிஸி
பிடி3வெனெந்து3ரவணிஸி ந்ருப ஹ
ச்சட3வ பீ3ஸித3ட3த3னு கொண்டோ3ய்து3வு நப4ஸ்த2ளகெ ||4

மூகி3னலி பெ3ரளிட்டு முகுடவ
தூகி3த3னு நஸூ நகு3த நிந்தி3ர
லாக3 ஸூசிஸித3வு நிரந்த3ர ராஜ்யபோ4க3வனு
பே3க3தி3ந்த3 பரிஹரிஸிகொண்ட3வ
ரீக3வாவித3னரிதி3ரெந்து3 ஸ
ராக3தி3ந்த3லி மாயவாத3து3 பக்ஷியுக3ளக3ளு ||5

த4ரணிபதி கேள் நிஷத4பதி கலி
புருஷ மாயவ ப3ல்லனே மன
மருகி3 நிர்வாணத3லி நிந்திரலாக3 ஸதி கண்டு3
ஹரஹரா எனுதாக3 ஸீரெய
ஸெரக3னரிதி3த்தளு ந்ருபாலகெ3
ஶிரவ நஸுபா3கி3த3னு நாசிகெயாக3லிந்தெந்த3 ||6

த4ரெய ந்ருபரிகெ3 நிஷத4புரபதி
யரமனெய பா3கிலின ஸுமுக2வு
தொ3ரகலது3 தா புண்யவெம்பீ3யரஸுதன நமகெ3
ஹரெது3தெ3ல்ல ஸமஸ்த ராஜ்யத3
ஸிரிகெ3 பா3ஹிரனாகி3 ஸதியள
ஸெரக3னுடு3வந்தாய்தெ ஹரஹரா எனுத பிஸுஸுய்த3 ||7

த4ரெய ஸம்பத3த3ஷ்ட போ4க3வ
பரிஹரிஸி நிஜபுத்ரமித்ரர
தொரெது3 நம்பி3த3 ஸதிய கோ4ராரண்ய மத்4யத3லி
ஹிரிது3 ப3ளலிஸி நோயிஸிதெ3 கேள்
தருணி என்னவோலாரு பாபிக3
ளிரதெ3 நீ ஹோகி3ன்னு தந்தெ3ய மனெகெ3 நடெ3யெந்த3 ||8

இனியனாடி3த3 நுடி3கெ3 அங்க3னெ
கனலி நுடி3த3ளு ஷோகத3லி நீ
நினிது முனிதா3டு3வரெ ஸாகின்னாரு க3தியெனகெ3
அனுதி3னவு நா நிம்ம பத3யுக3
வனஜவனு ப4ஜிஸுவுத3 தொரெதீ3
தனுவ ஸைரிஸலாபெனே ஹேளெந்த3ளிந்து3முகி2 ||9

நெளலு தனுவின ப3ளியொளல்லதெ3
சலிஸுவுதெ3 தா பே3ரெ நிம்மடி3
நளினத3லி ஸுக2து3க்க2வல்லதெ3 பே3ரெ க3தியுண்டெ
ஹளுவவே ஸாம்ராஜ்ய நிம்மடி3
நெளலினலி தானிருவெனல்லதெ3

நிளயவே நனக^{3}ட^{3}வியெந்தெ^{3}ரகி^{3}த^{3}ளு பத^{3}யுக^{3}கெ ||10

எனுத ஸுரித^{3}ளு கண்ணினலி கம்
ப^{3}னிய நுடி^{3}த^{3}ளு பெ^{3}ரளினலி மு
ந்னினலி மாடி^{3}த^3 கர்மப^{2}லவித^{3}கேன மாடு^{3}வுது^{3}
எனகெ^{3} சிந்திஸலேகெ நீனிந்
தி^{3}னலி நிர்மல சித்தத^{3}லி கா
நனவ ஸஞ்சரிஸுவெனு நிம்மொடனெந்த^{3}ளிந்து^{3}முகி^{2} ||11

ஶோகவேகெ^{1}லெ தருணி பாரெந்
தா^{3} கமலலோசனெய தோளினொ
ளெளகி பி^{3}கி^{3}யப்பித^{3}னு ஸெரகி^{3}னொளொரஸி கம்ப^{3}னிய
ஜோகெயலி குள்ளிரிஸி தொடெ^{3}யொள
னேக ப்ரீதியொளெந்த^3 நீனவி
வேகியே பி^{3}டு^{3} மனத^3 து^{3}கு^{3}ட^{3}வனெந்த^{3}னா ந்ருபதி ||12

எந்து^{3} ஸதியள ஸந்தவிட்டர
விந்த^{3}னாப^{4}த்^{4}யானத^{3}லி ப^{3}ரெ
முந்தெ^{3} கோ^{4}ராரண்யவெஸெது^{3}து^{3} க^{4}னப^{4}யங்க^{1}ரதி^{3}
ஸந்த^3 க^{2}க^3 ம்ருக^{3}வல்லி நெரெதி^{3}ரெ
ப^{3}ந்து^{3} ஹொக்கரு கானனவனர
விந்த^{3}ஸக^2 ஹொத்^{3}தி^{3}த^{3}னு மெல்லனெ பஶ்சிமாம்பு^{3}தி^{4}ய ||13

லோககதி^{4}பதி நளன ராணிகெ^{3}
ஶோக பர்பி^{3}த^3 தெரதி^{3} கத்தலெ
லோகவனு முஸுகிது^{3}து^{3} ப^{4}ரணிய முச்சுவந்த^{3}த^{3}லி
பீ^{4}கரத்^{4}வனிக^{3}ளிகெ^{3} ஹெத^{3}ரித^3
ளா கமலலோசனெய கண்டு^{3} வி
வேக^{1}நிதி^{4} ஸந்தயிஸி பி^{3}கி^{3}யப்பிதனு தோபிரிது^{3} ||14

தருணியஞ்ஜதி^{3}ரஞ்ஜதி^{3}து விதி^{4}
ப^{3}ரெத^3 ப^{3}ரெஹவிதெ^{3}னுத வ்ருக்ஷத^3
தரகெ^{3}லெய ஹாஸினலி மலகி^{3}ஸி ஸதியனிக்ஷிஸுத
வரரதுன மஞ்சத^{3}லி பவடி^{3}ஸி
பரம ஸுக^{2}விஹ ஸதிகெ^{3} விதி^{4}யிது^{3}
ஹரஹராயெனுதரஸ கம்ப^{3}னிதும்பி^{3}த^{3}னு மருகி^{3} ||15

எல்லரோபாதி^{3}ய பதிவ்ரதெ
யல்லவீத^{3}மயந்தி பி^{3}டு^{3}வவ
ளல்ல தன்னனு தருணி காணத^3 கடெ^{3}கெ^{3} தெரளித^{3}ரெ

அல்லி தந்தெ3ய மனெகெ3 ஹோகு3வ
ளில்லி தானிரெ பி3டளெனுத மன
த3ல்லி யோசிஸி நித்3ரெகெ3ய்ஸித3னா மஹாஸதிய ||16

மரெது3 மலகி3த3ளவள மக்3கு3ல
ஸெரக3 மெல்லனெ ஜாரிஸூதலா
க3ரஸ வஸனவ கொண்டு3 மலகி3த3 ஸதியனீக்ஷிஸூத
மருகி3த3னு மனதொ3ளகெ3 ஹரிஹரி
வர ஜக3த்பதி அட3வியலி எ
ச்சரிஸதெ3 தானெந்து3 போகு3வெனெனுத பி3ஸூஸூய்த3 ||17

எட3தி3யக3லித3 ப3ளிக ஹத்திண்
ட1டி3ய தாண்டு1வ மரளி நிஜஸதி
யெடெ3கெ3 திருகு3வ சந்த்ரபி3ம்பா3னனெயனீக்ஷிஸுவ
அட3ஸி ப3ரெ து3க்க2த3லி மெல்லடி3
யிடு3த ஸதியனு நோடி3 மனது3
க்3க3ட3த3 ஶோகதி3 நடெ3த3 நள ந்ருபனொந்து3 யோஜனவ ||18

மருகு3வுது3 மனவொம்மெ கங்க3ளு
மரளி நோடு3வுதொ3ம்மெ ஸதியள
யிரத3 காணதெ3 களவளிகெ பீ3டா3து3து3 ஹ்ருத3ய
கரகி3தரஸன தை4ர்ய சித்ததி3
முரிது3த3க்3க3த3 மஹிமெ ஶோகத3
ஹோரிகெ3யலி காதரிஸி நடெ3த3னு ந்ருபதி கேளெந்த3 ||19

கருணெதோரதெ3 ந்ருபதி ஸதியள
தொரெது3 பி3ஸூடனு வனதொ3ளகெ3 ஹூலி
கரடி3 ம்ருக3து3படளவ தானின்னெந்து ஸைரிபளு
மொரெய லாலிஸி நோள்பெனெந்து3ரு
தரத3 ப்ரேமதி3 ப3ந்து3 ஸதிகெ3
ச்சரிஸுவந்த3தி3 தரணி தலெதோ3ரித3னு பூர்வத3லி ||20

நளினமுகி2 மையுரித3 நித்3ரெய
திளிது3 மெல்லனெ நோடி3த3ளு எட3
ப3லவனீக்ஷிஸி பதிய காணதெ3 ப3லித3 மூர்ச்செயலி
மலகி3த3ளு மைமரெது3 நிமிஷகெ1
திளிது3 காணதெ3 காதுரதி3 ஹம்
ப3லிஸி ஹலுபித3ளல்லி கி3ரி தரு நிகர மத்4யத3லி ||21

ஹா ரமண நள ந்ருபதி ஹா ரண
தீ4ர ஸத்3கு3ணஹார ரிபுஸம்
ஹார நித்யோதா3ர நிர்மள ஸத்யஸஞ்சார
கோ4ர கானனதொ3ளகெ3 நம்பி3த3
நாரியனு பி3ஸுட3வரெ தனகி3
ந்னாரு க3தி முக2தொ3ரெனுத ஹலுபி3த3ளு த3மயந்தி ||22

பொட3விகி3ளிவெனோ ஹாய்து3 பாவக
நொட3ல ஹோகு3வெனு காளகூடத3
மடு3வினொளு முளுகு3வெனு பாஸர மேலெ பீ3ளுவெனோ
அட3ஸிதா3பத்தினலி க3ரளவ
குடி3வெனோ தானெனுத ஸதி பா3
ய்பி3டு3த கானனதொ3ளகெ3 திருகி3த3ளப3லெ ஶோகத3லி ||23

காணிரே அரஸஞ்செக3ளெ நீவ்
காணிரே நிஜபதிய ஶுக பிக
காணிரே ம்ருக3 பக்ஷிக3ளெ நளசக்ரவர்த்தியனு
காணிரெ தருலதெக3ளினியன
காணிரெ நீவெந்து3 ஶோகதொ3
ளேண லோசனெ ஹலுபித3ளு ஹலவங்க3த3லி பதிய ||24

முடி3கெத3ரி ஹுடியொளகெ3 ஹொரளுத
லோட3லனீடா3டி3க3ளு த4ரெயொள
க3ட3வி பாலாகெ3ந்து3 படெ3த3ளு தன்ன நிஜஜனனி
மட3தி3யரு தன்னந்தெ லோகதொ3
ளொட3ல தெத்தவருண்டெ ஶோகதி3
பொடவிபதி முக2தோ3ரெனுத ஹம்ப3லிஸித3ளு பதிய ||25

மானவாதி4ப கேளு ப3னத3லி
மானினிகெ3 மத்தொந்து3 கண்டக
ஹானி ப3ந்து3த3னேனனெம்பே3னு பதிகெ3 பா3ய்பி3டு3த
கானனத3 ப3ளிவிடி3து3 ப3ரெ ஸு
ம்மானத3லி தரகெ3லெய ஹக்கெய
மௌனத3லி உரகே3ந்த்3ரனித்3த3னு ப3லித3 நித்3ரெயலி ||26

தரணெ காணதெ3 ப3ருத மெட்டித3
ளுரக3பதியனு கோபத3லி மிகெ3
ஸுரிவ க3ரளதி3 ரௌத்3ரவனு ரூபினலி பாலகிய
தருபி3 ஹிடி3து3து3 தவகத3லி ஹிம
கரம நுங்கு3வ ராஹுவினவோல்

அரஸ கேளங்க3னெய விதி4யனு ஹேளலேனெந்த3 ||27

ஹா ரமண நள ந்ருபதி தன்னன
தா3ரிகொ3ப்பிஸி களெதெ3 ஹரிஹரி
க்ரூரஸர்ப்பன பா3ய்கெ3 தாத்துதெ3னெ ஜக3ன்னாத2
ஆரிகொ3ரலுவெனின்னு ப்ராணவ
நாரு காவவரகட பி3டி3ஸை
வாரிஜாக்ஷ முகுந்த3 ஸலஹெந்தொ3ரலித3ளு தரளெ ||28

ஶைலஶிகரதொ3ளிர்து3 கேளித3
பா3லகிய ஶோகவனு பி3ல்லின
கோலுகா3ரனு கரத3 க2ட்க3த3 ஶப3ரனைதந்து3
ஆ லதாங்கி3ய பிடி3து3 நுங்கு3வ
காலபு4ஜக3ன கண்டு3 நிஜ கர
வாளத3லி க2ண்டி3ஸித3னஹியனு பி3டி3ஸித3னு ஸதிய ||29

ஹாயெனுத ஸூரருலியெ ஹாவின
பா3யொளகெ3 ஸிலுகிர்த3 கமலத3
ளாயதாக்ஷிய பி3டி3ஸித3னு ஸந்தெயிஸித3னு ஸதிய
ராய கேளை ராஹுவின க1ட1
வாய சந்த்3ரன ஸெளெவவோலரி
தா3யித1ப3லெகெ மூர்ச்செ திளிது3து3 ஶப3ரமந்த்ரத3லி ||30

ப3ந்து3 கெந்தா3வரெய கொளத3லி
மிந்து3 நிந்தி3ரெ ஶபரனெந்த3னு
இந்து3முகி2 நீனெனகெ3 ஸதியாகெ3னலு க2திகொ3ண்டு3
இந்தெ3னகெ3 அஸுவித்து ஸலஹித3
தந்தெ3யல்லவெ நீனு கேளு பு
ளிந்த3 முளித3ரெ ஶபிஸுவெனு ஹோகெ3ந்த3ளிந்து3முகி2 ||31

தருணி கோபிஸி நுடி3யெ ப4யத3லி
ஶிரவ பா3கி3 புளிந்த3னத்தலு
மரளித3னு த3மயந்தி மனத3லி பதிகெ3 ஹம்ப3லிஸி
மரளுவளு ப3னதொ3ளகெ3 பூ4பன
நரஸி காணதெ3 ப3யல ந்ருபவ
ளுரவணிப கண்ணீரினலி நடெ3தந்த3ளிந்து3முகி2 ||32

அரஸ கேளாஶ்சர்யவனு ஸதி
ப3ருதிரலு கானனதி3 நெரெதி3ஹ
மருளு ப3ளக3வு பூ4தபே4தாளக3ளு தொலகி3து3வு

ஶரப4 மொல காடா3னெ ஸிம்ஹக3
ளிரதெ3 ஜாரிது3வல்லி ஸதியள
பரமபாதிவ்ரத்ய மஹிமெகெ3 ந்ருபதி கேளெந்த3 ||33

முந்தெ3 கண்ட3ளு ஹொளெவ தாபஸ
வ்ருந்த3வனு கண்ணீர ஸுரிஸுத
ப3ந்த3வளனுரெ கேளித3ரு முனிவரரு கருணத3லி
இந்து3முகி2 நீனாரு இல்லிகெ3
ப3ந்த3 ஹத3னேனெனலு ஶோகதி3
நொந்து3 நுடி3த3ளு முனிக3ளிகெ3 கைமுகி3து3 வினயத3லி ||34

ஏனனெம்பெ3னு தன்ன புண்யத3
ஹானியனு சித்தவிஸி கருணதி3
மானநிதி4க3ளு ப3ல்லிரே நளசக்ரவர்த்தியனு
ஆ நரேந்த்3ரன மட3தி3 தா மு
ந்னேன நோந்தெ3னோ பதியக3லி க4ன
கானனகெ கு3ரியாதெ3னெந்த3ளு தருணி பி3ஸுஸுய்து3 ||35

பூ4தளவ நள ந்ருபதி த்3யூததி3
ஸோது புஷ்கரகி3த்து ஸத்யத3
நீதி தப்பதெ3 ப3ந்3து3 ப3னத3லி தன்னனக3லித3னு
தா4துகு3ந்தி3தெ3 பதிய காணதெ3
பீ4தியலி நிம்மடி3ய கண்டெ3னு
பூ4தத3யெ நிமகு3ண்டலா ஸலஹெந்த3ளிந்து3முகி2 ||36

நனெது3த3ந்த:கரண கேளுத
முனிக3ளெந்த3ரு தாயெ ஶோகதி3
கனலி கங்கெ3ட3பே3ட3 நிஜபதி ராஜ்யஸிரிஸுதரு
நினகெ3 ப3ந்த3பரின்னு யோக3த3
மனத3லரிதெ3வு நாவு அஞ்ஜதி3
ரெனுத பேளியத்3ருஶ்யவத3ரு முனிக3ளொக்3கி3னலி ||37

ஆ தருணி பெரகா3கி3 கனஸின
ரீதியாய்தகடகட மௌனி
வ்ராதவெத்தலு ஸரிது3தோ3 விஸ்மயவலாயெனுத
ஆ தளோத3ரி பதிய காணதெ3
காதுரதி3 ப3ருதிரலு கண்ட3ரு
நூதனத3 பே3ஹாரிக3ளு தொளலுவ நிதம்பி3னிய ||38

ஆரிவளு வனலக்ஷ்மியோ ஸுர
நாரியோ மாராங்க3னெயொ மத3
நாரி ஸதியோ ஸரஸதியோ வேணு ஸுரமானினியோ
ஆர வனிதெயோ மாயரூபின
பூ4ரிபூ4தவோ திளியலரிதி3வ
ளாரெனுத ப4யகொ3ண்டு3 ஓடி3த3ரல்லி ப3ணஜிக3ரு ||39

நோடி3த3ளு த3மயந்தி பீ4திய
லோடு3திஹ பீ3டி3கெய வைஶ்யர
ஹேடி3தனவனு கண்டு3 நஸுனகு3தல்லிகெ3ய்தந்து3
ஓட3லேதகெ நிமகெ3 உபஹதி
மாடு3வலு தானல்ல ஜக3கதி3
ரூடி4ஸித3 நள ந்ருபன ஸதி தானெந்த3ளிந்து3முகி2 ||40

வீரஸேனன தனய நள ந்ருப
தா4ரிணியனுரெ ஸோது கார்யத3
காரணதி3 நடெ3தந்த3னட3விகெ3 தன்னனக3லித3னு
தா3ரிதப்பிதெ3னில்லி நிம்மனு
ஸேரிதெ3னு பரதே3ஶி தனகொ3ந்
தூ3ர தோரிரெ நீவெனுத தும்பி3த3ளு கம்ப3னிய ||41

தாயெ நிம்ம பதா3ப்3ஜத3ர்ஶன
வாயிதெமகி3ந்தி3னலி த4ன்யரு
ஈயவஸ்தெ2கெ3 தந்து3தே3 விதி4 நிம்மனெனுதெரகி3
நோயதி3ரி இதெ3 சைத்3யபுரவெந்
தா3 யுவதியொட3கொ3ண்டு3 ப3ருதிரெ
தோயஜாப்தனு பஶ்சிமாம்பு3தி4கி3ளித3னொலவினலி ||42

ஹக3லு ஸவெது3து3 ஹொம்பி3ஸிலு நெரெ
தெ3கெது3த3திவேக3த3லி கத்தலெ
பி3கி3து3த3வனீதளவ பெட்டிகெ3 முச்சித3ந்த3த3லி
ஸுகு3ணெ த3மயந்திக3ள நோட3லு
ஸொக3ஸி ப3ந்த3னிமிஷரவோல் தா
ரெக3ளு மூடி3து3வம்ப3ரதி3 ப்ரஜ்வலிப காந்தியலி ||43

அவனிபதி கேள் வைஶ்யகுலஸம்
ப4வரு ஹாய்கித3ரலி கூடா3
ரவனு பி3ட்டரு பா1ளெயவ மலகி3த3ரு ராத்ரியலி
அவதி4 பந்து4த3னேனனெம்பெ3னு
கவிது3 காடா3னெக3ளு மடு3விகெ3

தவகதி3ம் நீரடி3ஸி ப3ந்து3து3 கி3ரிக3ளந்த3த3லி ||44

முரிது3 தருக3ளனிடு3த மெளெக3ள
நொரஸி முட்டுத கோடி3னலி ப3லு
மொரடி3க3ள கித்திடு3த ஸொண்டி3ல தூகி3 மத3வேரி
கரிக3ளைதரெ கண்டு3 பீ4தியொ
ளிரதெ3 ஹாய்த3ரு கெலவு தை4ர்யதொ3
ளுருபி நிந்த3ரு ஸப3ளத3லி ஹொக்கிரிது3 காதி3த3ரு ||45

தொளிது3வு மத3கரிக3ளவரனு
ஸீளி ஹாய்துவு கெலர மும்மொனெ
யாளு கவிது3து3 ஹொக்கு காதி3த3ரதுள பு4ஜப3லரு
தாளப3ல்லரெ கெலரு கரிக3ள
தாளிகி3தி3ரெ முரிது3 ஹாய்த3ரு
ஹேளலேனத3னரஸ தெகெ3தோ3டி3த3ரு தெ3ஸெதெ3ஸெகெ3 ||46

தரஹரிஸி நிலலரிது3 கரிக3ள
உருபு3 க4னவிட்டணிஸி கொலுதிதெ3
ஹரணவனு ஹோகா3ட3லேகெந்து3ளித3 படுப4டரு
தெரளிதல்லியத3ல்லி வாணி
ஜ்யரு முரிது3 ப3ரெ காணுதா வை
ஶ்யரக3தி4ப சிந்திஸித3 ஹத3னேனெந்து3 மனதொ3ளகெ3 ||47

அம்ம கேளீ மத3க3ஞ்ஜக3ளு
நம்ம கொலுதிவெ ஹத3ன காணெனு
நம்மனே நெரெ நம்பி3 ப3ந்தி3ரெ இத3கெ க3தியேனு
நிம்மனில்லிகெ3 தந்து3தே3 விதி4
பொ3ம்மப3ரெஹவ மீருவவரா
ரம்ம லோகதொ3ளெந்து3 மருகி3த3 வைஶ்யகுலதிலக ||48

ஜனனவே வரபீ4மராயன
மனெயொளகெ3 நள சக்ரவர்த்தியெ
இனியனக்3க3த3 விரஸேனனெ மாவனாகி3ரலு
வனதொ3ளிப4கரிக3ளிகெ3 தா நிஜ
தனுவ தெரபே3கெம்ப3 காரண
தனகி3ரலு நீவேன மாடு3விரெந்த3ளிந்து3முகி2 ||49

எனுத கண்ணெவெ பி3கி3து3 மனத3லி
நெனெத3ளச்யுதனங்க்4ரி கமலவ
வனஜனாப4 முகுந்த3 ஸலஹெனெ கரிக3ளாக்ஷணகெ

வனகெ மரளிது3வவரனெல்லர
வனிதெ ஸந்தெயிஸித3ளு தெ3ய்வவ
நெனெத3 ப4க்தரிகு3ண்டெ ப4யவெலெ ந்ருபதி கேளெந்த3 ||50

களெத3ரந்தி3ன ராத்ரியனு ரவி
பெ3ளகி3த3னு பூர்வாத்3ரியலி ஸந்
த3ணிஸி நடெ3த3ரு முந்தெ3 கண்ட3ரு சேதி3பட்டணவ
ஹொளெவ ஹேமத ஸெளத4க3ள தள
தளிப நெரெயுப்பரிகெ3க3ள கண்
டொ3லிது3 மன ஹருஷத3லி ஹொக்கரு ஸதிஸஹித புரவ ||51

ரஸத3 லேபத3 மிஸுனியோ மலின
வஸனத3லி ஹுது3கி3ர்த3 ரத்னவோ
நஸித3 மேக4தொ3ளெஸெவ சந்த்3ரன பி3ம்ப3த3ந்த3த3லி
ஶஶிவத3னெ ப3ருதிரலு புரஜன
பொஸெது3 நோடி3து3த3ல்லிக3ல்லிகெ3
பி3ஸஜமுகி2யவளாரெனுத பெ3ரகா3ய்து ஜனனிகர ||52

நுடிகெ3 ஶுகபிக நலியெ மிகெ3 ஸெளெ
நடு3 ப3ளுகெ வ்ருத்தஸ்தனகெ ஸோ
ர்முடி3ய பா4ரகெ கொரளு கொங்கலு மெல்லடி3யனிடு3த
குடி3தெக3ங்க3ள நோட கார்முகி3
லொடெ3து3 மிஞ்சுவ மிஞ்சினந்த3தி3
ஸட3க3ரதி3 ப3ருதிர்த3ளங்க3னெ ஹொளல பீ3தி3யலி ||53

ஹேமது3ப்பரிகெ3யலி ந்ருப ஸதி
காமினியரோலக3தொ3ளொப்புத
தாமரஸ த3ள நயனெ த3மயந்தியனு தாவ் கண்டு3
ஈ மஹாஸதி யாவளோ ஸு
த்ராமனரஸியோ எனுத கரெஸித3
டா3 மஹிளெ ப3ந்த3ளு ந்ருபாலன ஸதிய ஸன்முக2கெ1 ||54

தாயெ நீனாராவ தே3ஶத3
ராயனரஸியிதே3னு நினகீ3
ப்ராயத3லி களெகு3ந்தி3 மாசிஹுதே3னு பேளெனலு
ஆ யுவதி கண்ணீரினலி பொ
ராய ஶோகத3லெந்த3ளா தர
ளாயதாக்ஷிகெ3 தன்ன வ்ருத்தாந்தவனு பி3ஸுஸுய்து3 ||55

க்ஷிதியனெல்லவ ஸோது ஜூஜலி
பதி ப3னகெ ப3ந்தெ3ன்னனக3லித3
மதிவிகளதனதி3ந்த3 திருகு3த ப3ந்தெ3 நிம்மடி3கெ3
ஹிதவராரனு காணெ நீவே
க3தியெனகெ3 பரதே3ஶியனு பர
ஹிதவெ புண்யவு ரக்ஷிஸெந்த3ளு நள ந்ருபன ராணி ||56

நுடி3ய கேளுத சைத்3யபூ4பன
மட3தி3 நூபுர ப2லிருக4லிரென
லடி3யிடு3த ப3ந்த3ப்பி ஸெரகி3னொளொரஸி கம்ப3னிய
பி3டு3 வ்யதெ2ய வரபூ4ஷணங்க3ள
தொடு3 து3கூலவனுடு3 ஸுமால்யவ
முடி3கெ3 ஸேரிஸு தருணியெந்த3ளு சைத்3ய ந்ருபனரஸி ||57

தே3வி நிம்முபசாரவே ஸம்
பா4வனெயலா நமகெ3 பே3ரி
ந்னாவ பூ4ஷணவேகெ1 தே3ஸிக3ராவு நிம்மடி3ய
ஸேவெயலி தானிஹெனு ஹீனவ
நாவு ப3ளஸுவரல்ல தன்னனு
காவ கத3னனு நீவெ ப3ல்லிரியிந்த3ளா ஸதிகெ3 ||58

எனலு நஸுநகு3தெந்த3ளா மா
நினிகெ3 தம்மிந்தா3க3துபஹதி
நினகெ3 பேளெவு ஹீன கெலஸவ சிந்தெ பே3டி3ன்னு
தனகெ3 மக3ளு ஸுனீதியாகெய
மனெயொளிரு ஸைரந்த்4ரிதனதி3ந்
த3னவரத நீனெந்து3 நேமிஸி களுஹித3ளு மனெகெ3 ||59

சேதி3பூ4பன மட3தி3 தன்ன ஸ
ஹோத3ரிய ஸுதெயெந்து3 ப3ல்லளெ
மேதி3னியொளிவளார ஸதியெந்த3ரியதா3கெ1யனு
ஆத3ரிஸி ஸலஹித3ளு மக3ளோ
பாதி3யலி த3மயந்தியனு மன
பே4த3வில்லதெ3 கருணதி3ந்த3ங்க3னெய ந்ருபனரஸி ||60

மனத3 த3கெ3யட3கி3து1 ஸுனீதிய
மனெயொளித்3த3ளு பே4த3வில்லதெ3
அனுதி3னதொ3ளாஹார நித்3ராங்க3னெய தாணுளிது3
வனஜனாப4ன கருணத3லி ப3ந்
தி3னியனெந்தி3கெ3 முக2வ தோருவ

னெனுத சிந்திஸுதிர்த்த3ளா வரபுரத3 சென்னிக3ன ||61

***

ஆறாம் ஸந்தி

இந்து3வத3னெயனக3லி தா மன
நொந்து3 கார்கோடகன தெ3ஸெயலி
ப3ந்து3 ஹொக்கனு நிஷத4பதி ருதுபர்ண நக3ரியனு

கேளு குந்திதனய நிஷத ந்4ரு
பாலனித்தலு மரெது3 மலகி3த3
பா3லகிய பி3ட்டட3வியலி ஹொரவண்டனா வனவ
காலவாவன கேளு மாட3து3
ஶூலபாணியெ ப3ல்ல நள பூ4
பாலகன விதி4யேனனெம்பெ3னு ப3ந்த3னட3வியலி ||1

வனிதெ மலகி3ஹளோ அதை4ர்யதி3
நெனெவளோ தை3வனு நித்3ரெய
கனஸ கண்டே3ளுவளோ காணதெ3 ஹலவ ஹம்ப3லிஸி
கனலி விதி4யனு பை3வளோ கம்
ப3னிய ஸுரிவளோ ஶோகத3லி நிஜ
தனுவ பி3டு3வளோ காந்தெயெந்திஹளெனுத நடெ3தந்த3 ||2

ஸுதர பரரெடெ3கி3த்து நம்பி3த3
ஸதிய தந்த3ட3வியலி மலகி3ஸி
மதிவிகளனாதெ3னு புராக்ருத கர்மப2லவைஸெ
க்ஷிதியொளாருண்டென்னவோல் நிஜ
ஸதிகெ3 தப்பித3 பா3ஹிரனு எந்
த3திஶயத3 ஶோகத3லி நடெ3த3னு ஶிவஶிவாயெனுத ||3

லோகதொ3ளக3க்3க3ளெய மஹிபர
நேகரவளொளகா3ரனொல்லதெ3
நூகி தன்னனெ ஒலிது3 கைகொண்ட3ளு ஸரோஜமுகி2
ஆகெயக3லித3 பாதகனு தா
நேகெ த4ரெயொளு ஶிவஶிவாயெந்
தா3 கமலலோசனெகெ3 மருகி3த3னரஸ கேளெந்த3 ||4

ஈ பரியொளதி1 ஶோகதி3ந்த3 ப்ர
ளாபிஸுவ நள ந்ருபதி ஹெச்சித3
தாபத3லி கடு3னொந்து3 ப3ளலுத தன்ன மனதொ3ளகெ3

ஶ்ரீபதிய நெலெகொ3ளிஸி ஹ்ருத3யத3
தாபதொ3ளு ப3ருதிரலு முந்தெ3 ஸ
மீபத3லி ஹுதவஹன மஹிமெய கண்ட3னவனீஶ ||5

ஏனனெம்பெ3னு ந்ருபதி கிச்சின
ஹானியனு ப3னதொ3ளகெ3 சலிஸுத
பா4னுமண்ட3லவட3ரெ முஸுகி1த3 ஹொகெ3ய ஹொரளியலி
கானனவனெடெ3கொ3ண்ட3 த3ள்ளுரி
கா3னலாபுதெ3 தருனிகர வை
மானிகரு நட3னடு3கெ3 பெ3ந்து3து3 ஸகல வனபூ4மி ||6

பி3தி3ர மெளெ த4க3த4கி3ஸெ க4ன ஹெ
ப்3பி3தி3ரு ச2டச2டரெனலு உரியொளு
கத3ளிக3ளு ஸிமிஸிமிஸெ தருக3ளனுருஹி மெளெக3ளனு
க3த3க3தி3ஸெ கு3ஹெக3ளலி ம்ருக3ததி
பெ3த3ரி ஹாய்து3வு பக்ஷிஸங்கு1ல
உது3ரிது3வு க3ரிஸஹித பெ3ந்தா3 வனத3 மத்4யத3லி ||7

தெகெ3து3 ஹாய்து3வு ஸிம்ஹ ஶார்தூ3
லக3ளு கரிக3ள ஹிண்டு3 நானா
ம்ருக3க3ளக3ணித பெ3ந்து3 பி3த்3த3வு நிமிஷமாத்ரத3லி
சிகி3து3 ஹாய்து3வு கண்ட3பே4யண்
ட3க3ளு மொத3லாத3கி2ள ம்ருக3ப
க்ஷிக3ளு கெடெ3து3வு கிச்சினொளக3வனீஶ கேளெந்த3 ||8

ப்ரளயகாலதி3 ஸுடு3வ வட3பா3
நளனொ எனலா வனவ ஸுடு3தலி
ஸுளிஸுளியுதாஹாரகொ3ளுதிரலல்லி த3னியாய்து
ஸிலுகிதெ3னு பாவகனொளக1ட1க1ட1
அளிவெ ஹா ந்ருபகுலஶிரோமணி
ஒலிது3 பி3டி3ஸை ஸுக்ருத நினக3ஹுதெ3ந்து3தா3 நினத3 ||9

அ3கலா த3னிகே3ளி ந்ருபதி ஸ
ராகதி3ந்த3வெ ப3ந்து3 ஹொக்கனு
கூகி3த3வராரெனுத ப3ருதிரெ கண்ட3னுரக3பதி
போகு3திதெ3யென்னஸுவு ஸலஹு ஷ
டா3க3மக்3ளு ந்ருபாலயெனலா
போ4கி3யனு கண்ட3ரஸ நீனாரெந்து3 பெ3ஸகொ3ண்ட3 ||10

உரக3பதி கார்கோடகனு தா
னரஸ கேளீ ப3னதொ3ளிருதிரெ
பரம ரிஷி ப3ந்தெ3ன்ன தாகி3த3னந்து3 பீ4தியலி
கரெது3கொட்டனு ஶாபவனு ஸஞ்
சரிஸத3ந்திரெயெனகெ3யிது3 பரி
ஹரிஸலெந்தி3கெ3 முனிப கருணிபுதெ3ந்தொ3டி3ந்தெந்த3 ||11

இரலிரலு காலாந்தரகெ பூ
வரனு நள ந்ருபனில்லிகெ3ய்து3வ
த4ரணீபன கரகமல ஸோங்க1லு ஶாபவிது3 ப3ளிக
பரிஹரிபுதெ3னெ முனிய வசனதி3
ப3ரவ ஹாருத்திரலு ப3ந்தெ3
கருணதி3ந்த3க்3னியனு பரிஹரிஸெந்த3னுரக3பதி ||12

கருணத3லி ந்ருப பீ4திகொ3ள்ளதெ3
உரக3பதியனு தெகெ3யுதனலன
உரிய தப்பிஸி கொளத3 தீரகெ தந்து3 பரிசரிஸெ
கரவிடி3து3 த4ரணிபன கச்சித3
டு3ரவணிஸி விஷவேரெ ந்ருபதிய
பரமதேஜத3 தே3ஹ கெட்டிது விக்ருதரூபாகி3 ||13

தொட்3ட3 ஹொட்டெய கூ3னு பெ3ன்னின
அட்3ட3 மொரெய க3ண்டு3 மூகி3ன
தொ3ட்3ட3 கைகாலுக3ள உது3ரித3 ரோமமீஸெக3ள
ஜட்3டு3 தே3ஹத3 கு3ப்ஜுகொ3ரலின
கி3ட்3ட3 ரூபின ஹரகு கட்3ட3த3
ஹெட்3ட3னாத3 குரூபிதனத3லி ந்ருபதி விஷதி3ந்த3 ||14

மாரனாகாரத3 ந்ருபாலக
க்ரூர ரூபாத3னு புராக்ருத
மீரலாரளவெந்து3 நுடி3த3னு தன்ன மனதொ3ளகெ3
தோரயாணிகவெந்து3 பிடி3த3ரெ
பூ4ரி கெண்ட3விதா3ய்து ஶிவஶிவ
க்ரூரஜந்துக3ளொட3னெ ஸக2தன ப2லிஸிதெனகெ3ந்த3 ||15

முன்ன மாடி3த3 கர்மப2லவிது3
பெ3ன்ன பி3ட3தி3ரலுரகபதி கே
ளின்னு நோயலதே3கெ தானே பாபியாதெ3னல்ல
பன்னகா3ரித்3வஜன க்ருபெ தன
கி3ன்னு தப்பித3 ப3ளிக லோகதொ3

ளின்னு ஸைரிஸலார வஶவெந்தெ3னுத மருகி3த3னு ||16

ஏகெ ந்ருபதி வ்ருதா2 மனோவ்யதெ2
காகப3ளஸலு பே3ட3 நீனவி
வேகியே ஸாகின்னு நினகு3பகாரவஞ்சதி3ரு
லோக நின்னனு காணத3ந்திர
பே3கெனுதலேரிஸிதெ3 க3ரளவ
நேக உபகாரங்க3ளஹவத3ரிந்த3 நினகெ3ந்த3 ||17

க3ரளவிது3 ஸர்வாங்க3த3லி ஸஞ்
சரிஸுதிஹ பரியந்த ரிபுக3ள
ஶர ஜலாக்3னி பு4ஜங்க3 ரோராதி3க3ள ப4யவில்ல
நிரதவிது3 வஜ்ராங்கி3 பே3டி3
ந்னரஸ சிந்திஸபே3ட3 காய்த3
ஹொரகெ3 தானிது3 பே3ரெ ப4ய பே3டி3ன்னு நினகெ3ந்த3 ||18

ஜனிப கேளை த4ரெகெ3 ருதுப
ர்ணனு மஹாராஜேந்த்3ர கு3ண நிதி4
இனகுலாம்பு3தி4 சந்த்3ரனாதன புரவயோத்4யெயது3
நினகெ3 ப3ஹுத3க்ஷ ஹ்ருத3யவு ஆ
தனலி நீனவக3ஷ்வ ஹ்ருத3யவ
நனுகொ3ளிஸு ஸாகின்னு சிந்திஸபே3ட3 ஹோகெ3ந்த3 ||19

பொட3விபனனோலைஸு வாகெ4ய
பிடி3து3 பா3ஹுகனெம்ப3 நாமதி3
நடெ3ஸு ரத2வனு ஹீனவ்ருத்தியத3ல்ல நினகி3ன்னு
பி3ட3தெ3 முன்னின ரூபு பே3கா
த3டெ3 நெனெவுதா3 பக்ஷிக3ள ஹ
ச்சட3வனீவுவு த4ரிஸலட3கு3வுதீ3 குரூபிதன ||20

நின்ன ஹவணே பூர்வத3லி பி4
க்ஷான்னவனு பே3டி3த3னு பஶுபதி
பன்னகா3ரித்4வஜனு காய்த3னு பஶுக3ளட3வியலி
உன்னதைஶ்வர்யப்ரத3னு ஶத
மன்யு ப3னத3லி நவெயனே ஸா
கின்னு மனனோயதி3ரு சித்தயிஸெந்த3னுரக3பதி ||21

பரமஸத்ய வ்ரததொ3ளா பு
ஷ்கரன கெ3லிது3ன்னதத3 ராஜ்யத3
ஸிரி மிக3லு ஸாம்ராஜ்யவாளுவெ நின்ன ஸஹிஸஹித

வரவனித்தெனு நினகெ3 எந்து3ப
சரிஸி கார்கோடகனு நள ந்ருப
க3ருஹூதாக்ஷண மாயவாத3னு ராய கேளெந்த3 ||22

ப3லித3 சிந்தெய மனத3 து3கு3ட3த3
நள ந்ருபதி கானனதி3 ப3ருதிரெ
மலெது1 தொலக3த3 து3ஷ்டம்ருக3க3ள கண்டு3 நஸூ நகு3த
ஹலவு கி3ரிகு3ஹெ க3ஹ்வரங்க3ள
களெது3 முந்த3ண ஜனபத3ங்க3ள
ப3ளிவிடி3து3 நடெ3தந்த3னலஸதெ3 ஹலவு யோஜனவ ||23

ஹரிவ நதி3க3ள வனதடாகத3
வரகுஸூம மல்லிகெ3ய ஜனக3ள
புரத3 ப்ராந்ததொ3ளெஸெவ கெந்தா3வரெய கொளக3ளனு
உருதரத3 பானீய ஶாலெய
மரக3ளிந்த3தி மெரெவ ராஜ்யவ
த4ரணிபதி ஸந்தஸதி3 நோடு3த ப3ந்த3னாயெடெ3கெ3 ||24

நக3னகி3ப கோடாவளிய ஹொாக3
ருகு3வ ஹேமத3 கொத்தளங்க3ள
க3க3னவனு சும்பி3ஸுவ தெனெக3ள ஸாலுரத்னக3ள
ஸொாக3ஸுவாள்வேரிக3ள ஸூத்திரி
வக3ள கா4தவனாரு ப3ல்லரு
பி3கி3த3 வஜ்ரகவாடவெஸெது3து3 தி3க்குதி3க்கினலி ||25

ஹொாளெவ மிஸுனிய ரத்னனிசயத3
நெலெனெலெய ஸௌதா4க்3ரத3லி ப்ர
ஜ்வலிப ஹேமத3 கலஶக3ள ரவிசந்த்3ரஶாலெக3ள
லலனெயர நானா வினோத3த3
ஹலவு கோ3புர ஶிக2ரத3க3ணித
நெலெய வர்ணிஸலரித3யோத்4யாபுரவு ரஞ்ஜிஸிது ||26

அரஸுக3ளு பூ4ஸுரரு மிகெ3 வை
ஶ்யரு சதுர்த்த4ரு நாக3ரீகத3
புரஜனரு ஸந்தணிஸிதக3ணித ராஜவீதி4யலி
கரி துரக3 ரத2 பாயத3ள கோ3
சரிஸிதங்க3டி3 நவவிதா4னதி3
மெரெவயோத்4யாபுரவ கண்ட3னு தூகி3த3னு ஶிவர (ஶிரவ?) ||27

ப3ந்து3 ஹொக்கனு புரவ மெரெவதி1
சந்த3வனு நெரெனோடி3 மனதொ3ள
க3ந்து3 கொண்டா3டி3த3னு ருதுபர்ணன மஹாஸிரிய
தந்து3தே3 விதி4 தன்னனில்லிகெ3
மந்த3பா4க்3யனு தானெனுத மன
நொந்து3 நெனெத3னு வரபுராதி4ப சென்னகேஶவன ||28

***

ஏழாம் ஸந்தி

மக3ள காணதெ3 பீ4ம ந்ருப மூ
ஜக3வ பே4தி3ஸி சைத்யபூ4பன
நக3ரத3ல்லிரெ கண்டு3 கரெஸித3 தன்ன நிஜஸுதெய

கேளு த4ர்மஜ ரத்ன நிர்மித
தா3லயத3 ஸொப3கி3னலி ஒலக3
ஶாலெயலி ருதுபர்ணனித்3த3னு ஸிம்ஹபீட2த3லி
ஸால மகுடத3 ந்ருபரு பூ4ஸுர
ஜால மந்த்ரி புரோஹிதரு கு3ண
ஶீலருன்னத ஸதியரிந்தெ3ஸெதி3ர்து3தா3ஸ்தா2ன ||1

இது3 ஸமய தனகெ3ந்து3 நள ந்ருப
முத3தி3 வேஷவ தாள்து3 ஹரியந்
த3த3லி ப3ந்த3னு ஸபெ4ய கண்ட3னு ந்ருபகெ3 கைமுகி3து3
ஸத3மலாஸ்தா2னத3லி ரிபுப4ட
கத3னகலிக3ளு ஜேயெனலு நய
ஹ்ருத3யத3லி பி3ன்னயிஸித3னு ருதுபர்ணபூ4பதிகெ3 ||2

அவனிபதி கேள் நிம்ம பத3கம
லவனு ப4ஜிஸுவெ ஜீய சித்ததி3
ஸவடி3னுடி3 தனகி3ல்ல பா3ஹுகனெம்பு3த3பி4தா4ன
பு4வனதொ3ளு தானஶ்வகுலஹ்ருத3
யவனு ப3ல்லெனு ஶாகபாகதி3
ஸவிகொ3ளிப வரவித்3யெ தனகு3ண்டெ3ந்த3னவ நகு3த ||3

ஸூபகாரதொ3ளக்3க3ளனு கடு3
ரூபினவ தானல்ல சித்ததி3
காபுருஷனென்னதி3ரு நோடா3 தன்ன பௌருஷவ
பூ4ப முங்கெ3ய்க3ங்கணகெ குல
தீ3ப கன்னடி3யேகெ தரிஸு ப்ர

தாபவாஜியனெந்து3 பி3ன்னயிஸித3னு நஸு நகு3த ||4

பொட3விபதி ருதுபர்ண பா3ஹுக
நுடி3த3 வசனகெ மெச்சி மனது3
க்3க3ட3த3 தேஜிய தரிஸி கொட3லேரித3னு பீ3தி3யலி
மட3த3 ஸன்னெகெ3 குணிது3 ரவெகா3
லிடு3த ஜோட3ணெயிந்த3 ஹயவடி3
க3டி3கெ3 சிம்மிது வாயுவேக3தொ3ளரஸ கேளெந்த3 ||5

கரத3 வாகெ4ய ஸடி3ல பி3டெ3 நி
ப்3ப3ரத3 க3மனதொ3ளைதி3த3வனியொ
ளுரவணிஸி கெந்தூ4ளி முஸுகிது3த3ம்ப3ரவ பி3ட3தெ3
த4ரணி தல்லணிஸிது3து3 க3க3னதி3
ஸுரரு கொண்டா3டி3த3ரு ராவுத
நரஸனஹுதோ3 பா4பு பா4பெந்து3து3 ஸமஸ்தஜன ||6

முருஹி ஹிடி3யலு மட3த3 ஸன்னெகெ3
திருகி3ததிவேக3த3லி ஹயவோ
ஸரிஸி கிருபெ3யரிட3லு நிலிஸுத வாருவவனிளிது3
கரவ முகி3யலு நருபதி மெச்சுத
தரிஸி கொட்டனு பூ4ஷணங்க3ள
ஹிரிது3 ஸம்ப3ளவித்து நிலிஸித3னரஸ பா3ஹுகன ||7

ஜனப கேள் பா3ஹுகனு வாலா
க்2யனலி ஸக்2யவ பெ3ளெஸுதாதன
நனுதி3னவு கூடி3ர்த3னொந்தா3னொந்து3தி3ன ராத்ரி
வனஜமுகி2 த3மயந்தியொளு சும்
ப3ன ஸரஸ ஸல்லாபதி3ந்தி3ஹ
கனஸ கண்டெ3ச்சரதி3 காணதெ3 ஸதிகெ3 ஹலுபி3த3னு ||8

ஹா தருணி நளினாக்ஷி நயஸு
ப்ரீதிபூர்வகதி3ந்த3 கனஸலி
மாதுதோ3ரிதெ3 ப3ந்து3 நன்னலி கருணதி3ம் நீனு
தா4துகு3ந்தி3தெ3னக1ட1 அஸுரா
ராதி ப3ல்லனெனுத்த மனத3லி
காதரிஸி நிஜஸதிகெ3 ஹலுபி3த3 மத3னனெஸுகெ3யலி ||9

விகளவனு வாலாக்2ய கேளிது3
பகபகனெ நகு3தெந்த3னெலெ பா3
ஹுகனெ ஹலுபு3வுதே3னு காந்தெகெ3 தக்க பொ3ந்தெ3யனு

அக1ட1 நீனதி செலுவனே பா3
லகி நினகெ3 தக்கவளோ லோகதி3
மகரகேதன மருளனெந்த3பஹாஸ்ய மாடி3த3னு ||10

எந்து3 ஹாஸ்யவ மாடி3த3வனொட3
நெந்த3னா பா3ஹுகனு பூர்வதொ3
ளந்து3 ப்3ராஹ்மணனொப்3ப3 நிஜஸதியக3லி என்னொட3னெ
னொந்து3 நுடி3த3னு விரஹத3லி அத3
நிந்து3 கனஸலி கண்டு3 ப்4ராந்தியொ
ளெந்த3ட3து3 தப்பேனு ஸதிஸுதரில்ல தனகெ3ந்த3 ||11

அரஸ கேளா புரதொ3ளொப்3ப3ரி
க3ரியத3ந்த3தி3 நளனிரலு பூ4
ஸுரர மத1த3லி கேள்த3 பீ4ம ந்ருபாலனீ ஹத3ன
த4ரெயனெல்லவ ஜூஜினலி பு
ஷ்கரகெ3 ஸோது நள ந்ருபனட3விகெ3
தெரளித3னு ஸதிஸஹித1வெனெ ஹொரளித3னு ஶோகத3லி ||12

ஹா மக3ளெ த3மயந்தி நிஷத4 ஸ
நாமனனு கைஹிடி3து3 பா3ளுவ
நேமவனு பி3ஸுட1ட3விக3ட்டிதெ3 விதி4 விகர்மப2ல
பீ4ம ந்ருபனுத3ரத3லி ஜனிஸி வி
ராமவாது3தெ3 நின்ன ஸிரிமுக2
தாமரஸவனு காணெ தோரெந்த3ரஸ ஹலுபி3த3னு ||13

மக3ளெ மோஹத3 ஸுதரனாரிகெ3
தெகெ3து3 பி3ஸுடெ1 நிராஶியலி ஈ
பகெ3கெ3 தந்து3தெ3 விதி4யு நின்னனு ஹரமஹாதே3வ
ஹோக3லுப3ஹுதே3 கானனதொ3ளிஹ
ம்ருக3க3ளிந்தே3னாத3ளோ பதி
யக3லித3னோ பே4தாள நுங்கி3தோ எனுத ஹலுபி3த3னு ||14

ப3ட3வருத3ரதொ3ளுதி3ஸி ஸுக2வனு
படெ3யலொல்லதெ3 ப3ந்து3 நீனீ
பொட3விபதியுத3ரத3லி ஸஞ்ஜனிஸுவரெ எலெ தாயெ
கி3ட3மெளெக3ளாரண்யத3லி தனு
விடி3து3 ஸைரிபுரெந்து3 மக3ளே
ஸுடு3 தனுவனித3னெந்து3 மருகி3த3ளவள நிஜஜனனி ||15

ஸதிபதிக3ளீ பரிய ஶோகோ
ந்னதிய ஸைரிஸலாரதா3 மா
ருதன ஸக2னொளு புகு3வெவெந்து3ரவணிஸி நடெ3தரலு
க்ஷிதிப கேளிந்த3வரு ப3ருதிரெ
மதியுதனெ சிந்தெயனு பி3டி3 பதி
வ்ரதெகெ3 ஹானியெ ஸுக2தொ3ளிஹளெந்து3து3 நபோ4னிதத3 ||16

எந்த3 வாக்யவ கேளி பூ4ஸுர
வ்ருந்த3த3லி முனியோர்வ நுடி3த3னு
ஸந்த3 பரமானந்த3 ஜ்யோதிர்மயன வாக்யவிது3
இந்து3முகி2 த3மயந்தி நள ந்ருப
ரெந்தி3கு3 ஸுக்ஷேமிக3ளு நீ
விந்து3 களுஹிஸி சரர பே4தி3ஸலெந்த3னா முனிப ||17

எனலு முனிபன மாதினலி அர
மனெகெ3 ப3ந்து3 விஶால சிந்தெய
மனத3லிரெ இனனிளித3னஸ்தாம்பு3தி4கெ3 வஹிலத3லி
ஜனபனா ராத்ரியலி நித்3ராங்
க3னெயனுளியலு பூர்வஶைலதி3
தி3னப தலெதோ3ரித3னு ஹரெது3து3 ரஜனியாக்ஷணகெ ||18

அரஸ கரெஸித3னாப்தரனு பூ4
ஸுரரிகெ3ந்த3னு நீவு கருணதி3
த4ரெயொளெல்லிஹளென்ன ஸுதெ த3மயந்தி நள ந்ருபர
இரவ காம்பு3து3 கண்டு கரெதந்
த3ரிகெ3 கொடு3வெனு த4ரெயொளர்த்த4வ
நிருதவெந்து3பசரிஸி களுஹித3 பீ4ம ந்ருபனவர ||19

ஹரித3ரரஸாளுக3ளு பஶ்சிம
ஶரதி4 த3க்ஷிண ஶரதி4 பூர்வத3
ஶரதி4யுத்தர கு1ரு நரேந்த்3ரர ஸீமெ பரியந்த
புரக3ளலி வனவீதி4யலி த
த்3கி3ரிக3ளலி நானா தி3க3ந்ததொ3
ளரஸி காணதெ3 முந்தெ3 நடெ3த3ரு ஹலவு தி3வஸத3லி ||20

புரனக3ர பீ3தி3க3ள மத்4யதி3
நெரெத3 ஸபெ4யலி மார்க்க3த3லி ஸஞ்
சரிஸுவவரனு கண்டு3 கேளுத ப3ந்த3ரல்லல்லி
இரவ காணதெ3 ப3ளலி சிந்திஸி
மருகு3தவனீஸுரரு பே4தி3ஸு

திரலு மூவரு பே3ரெ ஹொக்கரு சைத்ய நக3ரியனு ||21

அல்லி வார்த்தெய கேளித3ரு பூ4
வல்லப4ன க்ரதுஸமயவெந்த3வ
ரெல்ல க3மிஸலு கண்டு3 மூவரு கொடு3தவரொட3னெ
நில்லதை3தி3த3ரரமனெகெ3 தம
க3ல்லி த3க்ஷிணெ த்ருப்திபோ4ஜன
வெல்ல ஸிகப3ஹுதெ3னுத ஹொக்கரு யக்3ஞமண்டபவ ||22

ஜனபனவனீஸூரர மந்த்ரத3
லனிலஸக2னாராதி4ஸலு ந்ருப
தனுஜெயாத3 ஸுனீதியொளு த3மயந்தி பா4விஸுத
வனிதெயிரெ கண்ட3னு ஸுதே3வனு
மனதொ3ளனுமானிஸித3னீ மா
நினி மஹாஸதியெனுத விஸ்மயகொ3ண்ட3 மனதொ3ளகெ3 ||23

முகி3லு முஸிகித3 சந்த்3ரபி3ம்ப3வோ
பக3லொளெஸெவ ஸுதீ3பகாந்தியொ
ளொகெ3யொளெஸகி3த3 சித்ரப்ரதிமெயொ ஹேளலேனவள
உகி3து3 பி3ஸுட விபூ4ஷணத3 மை
லிகெ3ய ஸீரெய மலினத3னு களெ
தெ3கெ3து3 கைக3ல்லத3லி நிந்தி3ரெ கண்ட3னா ஸதிய ||24

இது3 பதிவ்ரதத4ர்மவஹுதீ3
ஸுத3தி தொரெதி3ஹளெல்லவனு ந்ருப
வது4வ காணிஸிகொம்பெ3னெந்து3 ஸுதே3வ நடெ3தந்து3
ஹத3னிதே3னெள தாயெ நிம்மய
வத3னகமலவு பா3டி3 கடு3மா
ஸிது3டி3கெ3யலிஹுதே3னு காரணவெனுதலிந்தெந்த3 ||25

இந்து3வத3னெ வித3ர்ப்ப4பட்டண
தி3ந்த3 ப3ந்தெ3னு தானு பூ4ஸுர
வந்த்3யனென்னபி4தா4ன கேளு ஸுதே3வனெம்பு3வுது3
இந்து3 நிமனு நோட3 களுஹித3
தந்தெ3 பீ4ம ந்ருபாலனாதன
நந்த3னிகெ3 தா ஸக2னு சித்தயிஸென்ன பி3ன்னபவ ||26

க்ஷிதிப பீ4ம ந்ருபாலனாதன
ஸதிஸுதரு பா3ந்த4வ ஸஹோத3ர
ரதிஶயரு நிம்மய குமாரரு குஶலரிந்தி3னலி

க்ஷிதியனக3லுத நள ந்ருபதி நிஜ
ஸதிஸஹித வனகைதி3து3த3 கே
ளுதலி நிம்மவரெல்ல ஶோகாப்3தி4யலி முளுகி3ஹரு ||27

கோ4ரதரஶோகவனு ஸைரிஸ
லாரதா3 ஸதிபதிக3ளிப்3ப3ரு
ஸோருதிஹ கம்ப3னிக3ளலி கரெதெ3ம்ம களுஹித3ரு
தா4ரிணியலரஸூதலி ப3ந்தெ3வு
வாரிஜானனெ நிம்ம கண்டெ3வு
ஸேரிதெ3ம்மய புண்யவெந்து3 ஸுதே3வ கைமுகி3த3 ||28

வனிதெ கேளுத ஶோக ஜலத3லி
நனெது3 பு3த4குலதிலகனனு பா3
ரெனுத மன்னிஸி தன்னவரனடி3க3டி3கெ3 பெ3ஸகொ3ளலு
வனிதெ நோடி3த3ளா ஸுதே3வன
ஜனனிக3ருஹலு ப3ந்த3ளா வி
ப்ரனனு நீவாரெனலு நுடி3த3னு ப3ந்த3 ஸங்க3திய ||29

கேளு தாயெ வித3ர்ப்ப4பதி பூ4
பாலனாத்மஜெ பதியொட3னெ த
ந்னாலயவனுளிது3 வனகைதி3த3ளெனலு ந்ருப கேளி
தாளலாரதெ3 நோடி3 கரெதர
ஹேளி களுஹலு ப3ந்தெ3னில்லிகெ3
பா3லெ த3மயந்தியள கண்டெ3னெனுத கைமுகி3த3 ||30

கேளி ஶிவஶிவயெனுத ஶோகவ
தாளி தெகெ3த3ப்பித3ளு மக3ளெ வி
டாளிஸிதெ1 ஸிரி ராஜ்யஸம்பத3வீமஹாவ்யதெ2ய
பா4ளத3லி விதி4 பரெ3த3னீ ஜன
பால நள ந்ருபனெத்த ஸரித3னோ
காலக3தியிந்தாயிதே ஹாயெனுத மருகி3த3ளு ||31

பா3லெ பி3டு3 ஶோகவனு பீ4ம ந்ரு
பாலனரஸிகெ3 தங்கி3 தா த
ந்னாலயதி3 கடு3னொந்தெ3 மக3ளே ஸாகு நம்மொட3னெ
பேளதி3ஹரெ ஸுனந்த3னெகெ3 ஸம
பாளி நீனெமகெ3ந்து3 தள்கிஸி
பாளிஸித3ளதி கருணத3லி த3மயந்தியனு ஜனனி ||32

கி1ரிய தந்தெ3 ஸுபா3ஹு மருகி3த3
வரகுவரி த3மயந்தி நின்னய
புருஷனில்லதெ3 சிந்தெயிந்தெ3ல்லவனு நீ தொரெது3
கரகி3 கந்தி3தெ3 மக3ளெ தானிந்
தரிதுதி3ல்லவ நின்ன புருஷன
கரெஸி கொடு3வெனு நானு சிந்திஸபே3ட3 நீனெந்த3 ||33

தரளெ பா3ரெந்தெ3னுத கண்ணினொ
ளொரெவ கம்ப3னிக3ளனு ஸெரகி3னொ
ளொரஸி த3மயந்தியனு மன்னிஸி ப3ந்த3னோலக3கெ
கரெஸித3னு பூ4ஸுர ஸுதே3வன
நிருத மணிபூ4ஷணக3ளிந்து3ப
சரிஸி களுஹலு ப3ந்த3 பீ4ம ந்ருபாலனோலக3கெ ||34

அரஸ கேளு வித3ர்ப்ப4பதி மன
மருகு3திரலா ஸமயத3லி பூ4
ஸுர ஸுதே3வனு ப3ந்து3 கைமுகி3தெ3ந்த3னீ ஹத3ன
தருணி த3மயந்தியனு கண்டெ3னு
ஹருஷ மிக3லா சைத்யபுரத3லி
வரஜனனி சிக்கம்மனல்லிஹளெந்த3னா விபு3த4 ||35

கண்டு3 மாதாடி3தெ3னு ஸதியள
மண்டெ3 மாஸிதெ3 மலின வஸனதெ3
க3ண்ட3னக3லித3 சிந்தெயலி முக2பா3டி3 தே3ஹவனு
த3ண்டி3ஸித3ளன்னத3லி ம3ன முரி
கொ3ண்டு3தா3 ஸதிகி3னியனனு நெரெ
கண்டு3 ஹேளுவவராரெனுத மருகு3வளு மனதொ3ளகெ3 ||36

கேளுதரஸன வத3னகாந்தி வி
ஶாலவாது3து3 மனதி3 ஹருஷவ
தாளி பொம்புளிவோகி3 பீ4ம ந்ருபால கரெஸித3னு
பா3லெயர தன்னாப்த ஸசிவர
மேளத3லி நிஜஸுதெய கரெத1ர
ஹேளி ரத்னாப4ரணக3ளனித்தவர களுஹித3னு ||37

ப3ந்த3ரல்லிகெ3 சைத்3ய ந்ருபதிய
நந்து3 காணிஸிகொண்ட3ரவரனு
மந்தி3ரத3 ஸுக்ஷேமவனு கேளித3ரெ ஹேளித3ரு
இந்து3முகி2 த3மயந்தியனு களு
ஹெந்து3 பீ4ம ந்ருபால ஹருஷதொ3

ளிந்து3 நிமகு3டு3கொ3ரெ3க3ளனு களுஹித3னு கேளெந்த3 ||38

அரஸ கேளு ஸுபா3ஹு பூ4பதி
கரெஸித3னு மந்த்ரிக3ள பீ4மன
புரகெ பயணவ மாடி3த3னு த3மயந்தியனு கரெது3
தருணி நீ நம்மல்லி திங்க3ளு
ஹொரெதெ3 தே3ஹவ கஷ்டத3ல்லிந்
து3ருதரத3 ப்ரேமத3லி கொட்டனு ஸகல பூ4ஷணவ ||39

தரிஸித3னு த3ண்டி3கெ3யொளகெ3 கு
ள்ளிரிஸி ஸதியர க3ட3ணத3லி மந்
தி3ரவ ஹொரவண்டரஸனேரித3 க3ஜத3 கந்த4ரவ
மெரெவ நானா வாத்4யரப4ஸதி3
கரி துரக3 காலாள ஸந்த3ணி
யுரவணிஸெ நடெ3தந்து3 ஹொக்க வித3ர்ப்ப4பட்டணவ ||40

தூ3தரைதி3த3ரொஸகெ3யலி ஜன
ஜாத நலியலு ப3ந்து3 பே3க3தி3
பூ4தளேந்த்3ரகெ3 கைமுகி3து3 த3மயந்தி ப3ந்3தளெனெ
மாத கேளித3னத3னு பல ஸங்
கா3தலைதந்த3வர கண்ட3தி
ப்ரீதியிம் தக்கயிஸி கரெதந்த3னு நிஜாலயகெ ||41

அவனிபதி கேளா புரதொ3ளு
த்ஸவவனத3னேனெம்பெ3னந்தி3ன
தி3வஸதொ3ளக3ரமனெயொளா த3மயந்தியனு ஜனனி
தவகதி3ம் பி3கி3யப்பித3ளு பா3ந்
த4வரு ஸந்தோஷிஸித3ரனிப3ரு
யுவதியரு நிஜதனயராலிங்கி3ஸித3ரங்க3னெய ||42

மக3ன நோடி3த3ளிந்த்3ரஸேனன
தெகெ3து3 தக்கயிஸித3ளு கரெத3ளு
மக3ள சந்த்ராஸ்யளனு தொடெ3யொளகி3ட்டு மமதெயலி
மொக3வனீக்ஷிஸி மொலெக3ளலி தொரெ
து3கு3வ ஹாலின ஜனனி மிகெ3 நீ
ரோகு3வ கண்ணீரினலி ஸந்தெயிஸித3ளு நிஜஸுதர ||43

கந்துபிதனொலுமெயலி த4ரணீ
காந்த பீ4ம ந்ருபால பா3ந்த4வ
ஸந்ததியனாத3ரிஸி களுஹித3னவரனுசிதத3லி

ஸந்ததவு நிஜபதியனக3லித3
சிந்தெயலி மனகு3ந்தி3த3ளு த3ம
யந்தி நெனெயுதலிர்த3ளா வனபுரத3 சென்னிக3ன ||44

***

<u>எட்டாம் ஸந்தி</u>

ஸுரர து3ந்து3பி4 மொளகெ3 த4ரணீ
ஸுரருலியெ முரஹரன கருணதி3
தருணி த3மயந்தியளனொட3கூ3டி3த3னு நள ந்ருபதி ||

கேளிதை3 ராஜேந்த்3ர த4ர்ம ந்ரு
பால தொரெத3ளு ஸகல விப4வ
தூ4ளி முஸுகித3 முடி3ய மாஸித3 வஸனக3ள நோடி3
கேளித3ளு பூர்வோத்தரவ பூ4
பாலனவனியனுளிது3 நின்ன வ
நாலயதொ3ளெந்தக3லித3னு ஹேளெந்த3ளா ஜனனி ||1

கபடத3லி புஷ்கரனு ராஜ்யவ
நபஹரிஸித3னு ஜூஜினலி நள
ந்ருபதி ஸோதாரண்யகைதி3த3னொந்து3 வஸ்த்ரத3லி
குபிததி3ம் ப3ரெ முந்தெ3 பக்ஷிக3
ளுபமெயலி கொண்டொ3ய்தெ வஸனவ
க்ருபணதனத3லி தன்ன ஸீரெயொளொய்த3னர்த்த4வனு ||2

மரெது3 மலகி3தெ3 ராத்ரியலி எ
ச்சரிஸதெ3 ந்ருப தெரளித3னு கா
தரிஸி கம்ப3னியொளகெ3 ப3ந்தெ3னு சைத்3யனக3ரியலி
கருணி சிக்கம்மனலி திங்க3ளு
ஹொரெதெ3னீ தே3ஹவனு இல்லிகெ3
கரெஸிதி3ரி நீவெனுத கம்ப3னிது3ம்பி3த3ளு தரளெ ||3

ஏனனெம்பெ3னு தன்ன புண்யத3
ஹானியனு எலெ தாயெ லோகத3
மானினியொளாருண்டு என்னவோல் தொளலி பளலித3ரு
தா3னவாமரரொளகெ3 காணெ ஸ
மானரனு நள ந்ருபகெ3 இன்னித3
கேன மாடுவெனெனுத கம்ப3னிது3ம்பி3த3ளு தருணி ||4

ஆரிகெ^{3}ரடெ^{3}ணிஸிதெ^{3}னொ ஹிரியர
கா^{3}ருகெ^{3}டி^{3}ஸிதெ^{3}னோ வ்ருதா^{2} மு
ந்னார நோம்பிக^{3}பாரவிக்^{4}னவ மாடி^{3} கெடி^{3}ஸிதெ^{3}னோ
ஆரனளலிஸிதெ^{3}னோ தபோவ்ரத
ரார பரெதெ^{3}னோ தன்ன நிஜ ஸம்
ஸாரவீதெரனாய்து^{3} ஶிவஶிவயெனுத மருகி^{3}த^{3}ளு ||5

க்ஷிதியொளெல்லிஹனோ வரஸ்த்ரீ
ரதிகெ^{3} மனஸோதனோ தபஸின
வ்ரதவ கைகொண்ட^{3}னோ த^{3}னுஜர ப^{3}லெகெ^{3} ஸிலுகித^{3}னோ
விதளகிளித^{3}னோ செலுவினமரா
வதிகெ^{3} நடெ^{3}த^{3}னோ தொரெது^{3} நளபூ^{4}
பதிய காணெனு தனகெ^{3} க^{3}தியேனெந்த^{3}ளிந்து^{3}முகி^{2} ||6

பதிவிஹீனெகெ^{3} ஸலுவிதே^{3} ஸு
வ்ரத ஸுபோ^{4}ஜன ஸௌக்^{2}ய ஸுக^2 ஸங்
க^{3}திக^{3}ளுண்டே தாயெ பா^{4}விஸி நோடு^{3} சித்தத^{3}லி
ஸதியரிகெ^{3} பதிதெ^{3}ய்வவெந்தா^{3}
ஶ்ருதி வசனவாடு^{3}வுது^{3} தனகா^{3}
பதியனக^{3}லித^3 ப^{3}ளிக க^{3}தியல்லெந்த^{3}ளிந்து^{3}முகி^{2} ||7

த^{4}ரெயொளெல்லிஹனோ விசாரிஸி
கரெஸிகொடு^{3} எலெ தாயெ என்னய
புருஷனில்லத^3 ப^{3}ளிக பி^{3}டு^{3}வெனு தனுவனெந்தெ^{3}னலு
மருகி^{3}த^{3}ளு மக^{3}ளெந்த^3 மாதிகெ^{3}
கரகி^{3} கம்ப^{3}னிதொ^{3}டெ^{3}து^{3} தன்னய
புருஷனொட^{3}னிந்தெ^{1}னலு பீ^{4}ம ந்ருபால சிந்திஸித^3 ||8

அரஸ கேளு வித^{3}ர்ப்ப^4 பூ^{4}பதி
கரெஸித^{3}னு பூ^{4}ஸுரரனவரிகெ^{3}
பரமவஸ்துவனித்து களுஹித^3 நிஷத^4 பதியிரவ
ஶரதி^{4}மெரெயொளெல்ல பே^{4}தி^{3}ஸி
கரெது^{3} தாரெனலவரு பருதிரெ
கரெஸித^{3}ளு த^{3}மயந்தியவரொட^{3}னெந்த^{3}ளீ மாத ||9

நள ந்ருபதி நிஜராஜதேஜவ
நுளிது^{3} தா ப்ரதிரூபதா^{3}ளிஹ
நிளெயொளக்^{3}க^{3}த^3 ஸபெ^{4}யொளகெ^{3} நீவெம்பு^{3}தீ^{3} நுடி^{3}ய
ஹளுவத^{3}லி ஸதியுட்ட ஸீரெய
ஸெளெயுத^{3}ர்த்த^{4}வ கொண்டு^{3} நாரிய

களெது3 ஹோத3வருண்டெயெனலுத்தரவ பேளுவனு ||10

ஆ நுடி3ய தந்தெ3னகெ3 நீவனு
மானவில்லதெ3 பேளெனுத ஸ
ந்மானதி3ந்த3 பீ3ள்கொட்டளங்க3னெ தெரளித3ரு ப3ளிக
மானவேந்த்3ரர ஸபெ4ய நோடி3 நி
தா4னிஸுத நானா தி3க3ந்த
ஸ்தா2னத3லி நக3ரிக3ள பே4தி3ஸுதைதி3த3ரு பத2வ ||11

இளெயமரரல்லலல்லி கி3ரிவன
க3ள நிரீக்ஷிஸி கெலவு ருஷிக3ள
நிளயக3ள நோடு3த்த கானனக3ளெது3 பே3க3த3லி
ஜலதி4 மேரெய மத்4யத3லி பூ4
வளயவெல்லவ ஶோதிஸுத தனு
ப3ளலிகெய பா4விஸதெ3 நடெ3த3ரு முந்தெ3 பத2விடி3து3 ||12

முந்தெ3 ப3ருதிரெ கண்ட3ரொப்3ப3ன
ஸந்த3 யாசக பூ4ஸுரனனெ
ல்லிந்த3 ப3ந்தி3ரெயெனலயோத்4யா நக3ரதி3ந்தெ3னலு
குந்த3த3ல்லி விஶேஷவேனுண்
டெந்தெ3னலு பேளித3னு முக2வஹு
தி3ந்த3 விப்ரன மாதினிந்தை3தி3த3ரயோத்4யெயனு ||13

மருதி3வஸ ருதுபர்ண முனிமு
க்2யரு ஸஹிதலோலக3தொ3ளிரெ கண்
ட3ரு மஹாஸபெ4யொளகெ3 ஹொக்கரு நிந்து3 கை நெக3ஹி
ஹிரியரிதெ3 ஸாமாஜிகரு ஸ
ச்சரிதரிதெ3லா கேளி நீவெந்
து3ருதரவ க3ம்பீ4ர வாக்யதொ3ளெந்த3னா விப்ர ||14

ஹளுவத3லி ப3ந்த3லஸி மலகி3த3
குலஸதிய வஸனதொ3ளக3ர்த்த4வ
களெது3கொண்டொ3ய்த3க3லி போத3வருண்டெ ராத்ரியலி
இளெயனாளுவ ந்ருபர ஸத்யத3
பளகெகி3து3 லேஸல்லவெனெ மன
வளுகி1 நஸுனகெ3யிந்த3 நுடி3த3னு ஒலிது3 பா3ஹுகனு ||15

க்ஷிதியமரரெல்லிந்த3 ப3ந்தி3ரி
ஸதியனக3லித3 பா3ஹிரனு அவ
பதியெ ஸாகந்திரலி பி3டு3 ருதுபர்ணனோலக3தி3

அதிஶயத3 நுடி3கே3ள்தி3வகடா
ஸதிகெ3 வஞ்சனெயல்லவது3 நிஜ
பதிகெ கொரதெயதெ3ந்து3 ஸூசிஸி நுடி3த3 விப்ரரிகெ3 ||16

ஈதனாரு குரூபி நைஷத4
நீதனோ ஸபெ4யொளகெ3 தானீ
மாதனாட3லதே3கெ ஸம்ஶயவெனுத மனதொ3ளகெ3
தூ3தராலோசிஸுத ப3ந்த3ரு
பூ4தளாதி4ப பீ4ம ந்ருப ஸஞ்
ஜாதெயனு கண்டெ3ரகி3 கைமுகி3தெ3ந்த3ரீ ஹத3ன ||17

தே3வியரு சித்தயிஸுவுது3 பு4வ
நாவளிக3ளெல்லவனு நோடி3து3
நாவு முந்தெ3யித1ரலு கண்டெ3வயோத்4ய நக3ரியனு
பூ4வரன ருதுபர்ணராயன
ஸேவெயல்லி குரூபியோர்வனு
ஜீவஸக2னாதங்கெ3 பா3ஹுகனெம்ப3 நாமத3லி ||18

துரக3 நிகரத3 ஶிக்ஷெயலி மந்
தி3ரத3 பா3ணஸிதனத3 கெலஸதி3
நெரெ நிபுணனெந்தெ3னிஸி கொண்டி3ஹ ந்ருபன ஸபெ4யொளகெ3
பஶுட2விஸி நீவெந்த3 மாதனு
வரஸபா4மத்4யத3லி நுடி3ய
ல்கிரதெ3 தானீ மாதனெந்த3னு நகு3த பா3ஹுகனு ||19

ஸதிகெ3 வஞ்சனெகெ3ய்த3 பதி தா
மதிவிகளனந்திரலி பூ4ஸுர
பதியெ கேளா ஸதிகெ3 ப4ங்க3வ பதிகெ3 கொரதெ கணா
பதிவ்ரதவனாசரிஸுவளு நிஜ
பதிய கு3ணதோ3ஷக3ளனெணிபளெ
க3திகெ3 காரண ஸத்யவெ தனகெ3ந்த3னவ நகு3த ||20

பதிய தப்பெணிஸுவ ஸதி பதி
வ்ரதெயெ த4ரணிய பாலிஸுவ ஜன
பதிய நிந்தி3ஸுவாத ஸேவகனே நிதா3னிஸலு
பிதன வாக்யவனதிக3ளெவவனு
ஸுதனெ கு3ருவின மாதனெணிஸத3
பதித பாதகி ஶிஷ்யனே தானெந்த3 பா3ஹுகனு ||21

எனலு தலெதூ3கி3த3ளு ஈ மா
தினலி ஸம்ஶயவில்லதி3ஹுதெந்
தெ3னுத கம்ப3னிது3ம்பி3த3ளு த3மயந்தி மனதொ3ளகெ3
இனியனஹுதா3தன பரீக்ஷெகெ3
நெனெயபே3கெந்த3னுவனெந்தா3
வனிதெ தந்தெ3யனுக்3ஞெயலி கரெத3ளு ஸுதே3வனனு ||22

இளெயமர பா3ரெந்து3 விவரவ
திளுஹி பயணவ மாடி3 களுஹலு
ஹொளல ஹொரவண்டனு ஸுதே3வனு ஹலவு யோஜனவ
களெது3 ப3ருதிரெ முந்தெ3 கண்ட3னு
லலித ரத்னப்ரபெ4ய கோ3புர
ஹொளெவயோத்4யாபுரவனீக்ஷிஸி ஹொக்கனவனந்து3 ||23

இட்ட ப2ணெயொளகெ3ஸெவ மட்டிய
தொட்ட ஹொஸ யக்ஞோபவீதத3
கட்டியிருகித3 கக்ஷபாளத3 பெ3ரள ஜபஸரத3
உட்ட தோ4த்ரத3 ப3ளலுக3ச்சிய
ஸ்ருஷ்டிக3ச்சரி ரூபினலி பர
மேஷ்டியந்த3தி3 ப3ந்த3னா ருதுபர்ணனோலக3கெ ||24

ஆரு நீவெல்லிந்த3 ப3ந்தி3ரி
தூ3ரதே3ஶத3 ஹிரியரிளெயொளு
காரணவதே3னிருவுத3ல்லி விஶேஷவேனெனலு
பூ4ரமண கேளவனியலி ஸஞ்
சாரிஸுத ப3ந்தே3வு வித3ர்ப்ப4கெ
பூ4ரி ந்ருபரைதருதலிதெ3 சதுரங்க3 ப3லஸஹித ||25

தே3ஶதே3ஶத3 யாசகரு த4ர
ணீஶருன்னத துரக3 க3ஜ ரத2
பூ4ஸுரரு மந்த்ரிக3ளு தெ3ய்வக3ளுரு ஸுகா3யகரு
பா4ஸுரத3 தேஜத3லி ஜன ஸந்
தோஷத3லி நடெ3தருதலிதெ3 பர
வாஸுதே3வனே ப3ல்ல த3மயந்திய ஸ்வயம்வரவ ||26

ஶயனத3லி மலகி3த3 ஸதியனட3
வியலி நள ந்ருபனக3லி ஹோத3னு
நயவிஹீனளிகா3கி3 ரசிஸித3ரா ஸ்வயம்வரவ
பயண நிமகு3ண்டீக3ளெனெ ந்ருப
ப3யஸி ஹெண்ணின மோஹத3லி வா

ஜிய வருத2கெ ஹூட3 ஹேளித3 கரெஸி பா3ஹுகன ||27

ஹைஹ ஹஸாத3வெனுத்த வந்தி3ஸி
பா3ஹுகனு மந்தி3ரகெ ப3ந்து3 வி
வாஹவுண்டே மரளி த3மயந்திகெ3 ஜக3ன்னாத2
ஈ ஹத3னவாரிந்த3லாது3தோ3
த்3ரோஹியாத3 த3மயந்தி இது ஸந்
தே3ஹவாகி3தெ3 எனுத சிந்திஸி ப3ந்த3னரமனெகெ3 ||28

லாயதொ3ளகு3த்தமத3 தேஜிய
நாய்து3 ஹொடித3 ரத2கெ ஸேரிஸி
வாயுவேக3த3 தேர நிலிஸித3 தந்து3 ந்ருபனெடெ3கெ3
ராயனேரலு கரி துரக3 ரத2
பாயத3ள ஸந்த3ணிஸிது3து3 நெல
பா3யபி3டெ3 ஹொரவண்ட ந்ருப க4னவாத்3ய ரப4ஸத3லி ||29

ஜனபனெந்த3னு பா3ஹுககெ3 மா
நினியனீக்ஷிஸபே3கு நில்லது3
மனவிதொ3ந்தெ3 தி3னகெ நடெ3ஸு வித3ர்ப்ப4புரவரகெ3
எனலு நக்கனு மனதொ3ளகெ3 த
ந்னினியளிகெ3 விதி4 ப3ரெ3த3னே ஶா
ஸனவ மீருவராரெனுத மருகி3த3னு நள ந்ருபதி ||30

கரத3 வாகெ4ய ஸடி3ல பி3டெ3 மும்
ப3ரிது3 சிம்மிது3வடி3க3டி3கெ3 ரத2
துரக3 ஹாய்து3து3 தேரு முந்த3கெ பவனவேக3த3லி
ப4ரதொ3ளைதரெ ந்ருபன ஹச்சட3
த4ரெகெ3 பீ3ளலு ஸாரதி2யனெ
ச்சரிஸித3னு ருதுபர்ணனித3கின்னேனு ஹத3னெனுத ||31

ஜீய சித்தயிஸூரவணிஸி நி
ர்தா3யத3லி ஹிந்து3ளிது3த3ம்ப3ர
வாயுக3தியலி தா3டி ப3ந்தெ3வு ஹலவு யோஜனவ
ஹோயிதா மாதெகெ நடெ3யெனெ
ராய மெச்சித3 ஸாரதி2ய பி3ரு
தா3யகனு நீனெந்து3 கொண்டா3டி3த3னு பா3ஹுகன ||32

முந்தெ3 கண்ட3னு ப3ருதலட3வியு
ளொந்து3 தாரெய மரனனத3ரொளு
ஸந்த3 ப2லபர்ணங்க3ளெணிஸதெ3 ஸூத பேளெனலு

இந்தெ3னகெ3 மதிதோ3ரத3வனிப
குந்த3தெ3னகி3த3 பேளு நீனென
கெ3ந்தொ3டா ஸாரதி2கெ3 லெக்கவனருஹித3னு ந்ருபதி ||33

இளிது3 ரத2வனு ப3ந்து3 வ்ருக்ஷத3
ப3ளிகெ3 நிந்தா3 ஶாகெ2க3ளலிஹ
ப2லத3 பர்ணங்க3ளெணிஸித3னா பத்3மஸங்க்2யெயலி
ஒலிது3 லெக்கவ கண்டு3 தா மன
நலிது3 நள ந்ருப புஷ்கரன தா
கெ3லுவ ஹத3னாய்தெனுத ப3ரெ கலிபுருஷனிதி3ராத3 ||34

எலெ ந்ருபாலக நின்ன ஸத்யத3
நெலெயனீக்ஷிஸபே3கெனுத ப3ந்
த3ளிஸிதெ3 ஹிரிதா3கி3 நோயதி3ரின்னு சித்தத3லி
தொலகி3தெ3னு இந்தி3னலி ஶூப4 மங்
க3ளகரவு நினக3ப்புதெ3னலா
நள ந்ருபதி க2திகொ3ண்டு3 ஶாபவ கொட3தெ3 மன்னிஸித3 ||35

மானவாதி4ப கேளு லோககெ
தீ3னஜனபா3ந்த4வனு நள ந்ருப
கானனதொ3ளவனத்த களுஹிஸி ப3ந்து3 ரத2வேரி
ஆ நரேந்த்3ரங்க3ஷ்வ ஹ்ருத3யவ
தானருஹி ஆதனலி படெ3த3னு
ஸானுராக3தி3 பூ4ருஹத3 ஹ்ருத3யவனு நிமிஷத3லி ||36

கரத3 வாகெ4ய கொண்டு3 ந்ருபகெ3
ச்சரிஸி நூகித3 தேஜிக3ளு ஹுங்
கரிஸி மன முங்கொண்டு3 ஹாய்து3து3 பி3ட்டு ஸூடியலி
ப4ரத3 க3மனவனேனனெம்பெ3னு
நெரெத3 ஜனவல்லல்லி நிந்து3து3
த4ரெயொளீ ஸாரதி2கெ3 ஸரியாரரஸ கேளெந்த3 ||37

துரக3 ஹேஷாரவத3 கா3ளிய
த4ரது4ரத3 சேத்க்ருதிய ஸாரதி2
யுரவணெய ரத2த3ச்சுக3ள ஜுங்கார நாத3த3லி
ப4ரதி3 கெந்தூ4ளிடு3த ப3ரலா
புரஜனரு ஸந்த3ணிஸி நோட3லு
சரிசரரு ப3ந்த3ரு வித3ர்ப்ப4 ந்ருபாலக3ருஹித3ரு ||38

ப3ந்த3னீ ருதுபர்ணனெனுதா
நந்த3 மிகெ3 கரெஸித3னு ஸசிவர
மந்தி3யனு களுஹிஸலு கரெதந்த3ரு நிஜாலயகெ
ஸந்த3ணிய பரிஹரிஸி ந்ருப முத3
தி3ந்த3 பே3ரரமனெயொளுலுபெக3
ளிந்த3 யோத்4யாபதிய ஸத்கரிஸித3னு பீ4ம ந்ருப ||39

கேளித3ளு த3மயந்தி வார்த்தெய
தாளித3ளு ஹருஷவனு மனத3லி
பாலலோசனனிந்த3 ப2லிஸிது புண்யவெனகி3ந்து3
பா3லெ கேளெனகி3ந்து3 ஶோக
ஜ்வாலெ பரிஹரவாய்து மங்க3ள
தே3ளிகெ3யு பஸரிஸிது ஶுப4கரவெந்த3ளிந்து3முகி2 ||40

கி2ன்னனாத3னு சித்தத3லி ருது
பர்ண பூ4ஸுரனெந்த3 மாதின
பி3ன்னணகெ மருளாகி3 ப3ந்தெ3னு மூட4னாதெ3னலா
பி4ன்னவில்லதெ3 கொண்ட3 நாசிகெ
கி3ன்னு ஹத3னேனெனுத கு3ண ஸம்
பன்ன மருகி3த3 தன்ன மனத3 து3ரந்த சிந்தெயலி ||41

ஓலக3வனித்தனு வித3ர்ப்ப4 ந்ரு
பால கரெஸித3 மந்த்ரி பா3ந்த4வ
ஜாலவனு ருதுபர்ண ப3ந்த3னு பா3ஹுகனு ஸஹித
ஸாலமணி பீட2த3லி குள்ளிரெ
பா3லெயர ஸங்கீ3த ந்ருத்யத3
கேளமேளதி3 ரஞ்ஜிஸிது பூ4பாலனாஸ்தா2ன ||42

நாரியர மரெகொ3ண்டு3 ஸபெ4யலி
ஸாரதி2ய குப்ஜாவதாரவ
நோரெக3ண்ணினொளீக்ஷிஸுவ த3மயந்தி மனதொ3ளகெ3
அரிவனு நள ந்ருபன ஹோலுவ
சாருசின்ஹெக3ளில்ல தோர்கெ1 வி
காரவாகி3தெ3 ரூபெனுத சிந்திஸித3ளிந்து3முகி2 ||43

ஒரெதொ3ரெது3 நோடி3த3ளு ஸூதன
ஸிரிமொக3த3 காந்தியனு களெகு3ந்
தி3ருவ காயவ கப்பினிந்து3து3ரிர்த3 ரோமத3லி
பரிகிஸல்கீ ரூபு கைகொண்
டி3ருவனே நள ந்ருபதி ஶிவஶிவ

முரஹரனு தா ப3ல்லனெந்து3ம்மளிஸித3ளி தரளெ ||44

ஹரெது3தோ3லக3வல்லி நிஜமந்
தி3ரகெ ப3ந்தா3லோசிஸுத மிகெ3
தருணியர களுஹிஸலு ப3ந்த3ரு பா3ணஸின மனெகெ3
இரவ கண்ட3ரு பாகத3லி கை
கருணவனு நெரெ ஸூபகாரன
பரிய ஹொகளுத பந்து பின்னயிஸிதரு பாமினிகெ ||45

தாயெ சித்தயிஸின்னவன கர
ணாயதனவேனெம்பெ லோகத
ஸ்த்ரீயரொளகின்னில்ல ரசிஸுவ ஷாகபாகதலி
மாயவனு மிகெ திளியலரியது
பாயதி3ந்தீ3க்ஷிஸலு ஸகல ர
ஸாயனவு பரிபக்வவாகி3தெ3 பேளலரிதெ3மகெ3 ||46

தா3தி3யரு பா3ஹுகன கு3ணக3ள
பே4தி3ஸித3ரொந்தொ3ந்து3 ப3கெ3ய த
ளோத3ரிகெ3 பி3ன்னயிஸெ நிஸ்சயிஸித3ளு த3மயந்தி
ஆத3ட3வ நளனஹுது3 கு3ணத3லி
பே4தி3ஸுவெனின்னொம்மெ எனுத வி
நோத3தி3ந்தா3டு3வ குமாரர கரெஸித3ளு தருணி ||47

தரளரிகெ3 நீரெரெது3 காஞ்சன
வர து3கூலவனித்து தி3வ்யா
ப4ரண பூ4ஷிதராத3 தனயர தா3தி3யர கைலி
பிடி3து3 களுஹலு பா3ணஸின மந்
தி3ரவ பா3கி3ல முந்தெ3 பி3டெ3 ஸஞ்
சரிஸி ஸுளிதா3டு3வர கண்ட3னு ந்ருபதி ஹருஷிஸுத ||48

தரளரனு பிடி3தெ3த்தி தொடெ3யொள
கி3ரிஸி முத்3தா3டி3த3னு நோடு3த
ஸுரிவ கம்ப3னிக3ளலி பா3ஹுக மருகு3திரலந்து3
மரெய ஜாலந்த்4ரத3லி கண்ட3ளு
தருணி நள ந்ருபதினீதனஹுதெ3ந்
து3ருதரத3 ப்ரேமத3லி ப3ந்த3ளு ஜனனியரமனெகெ3 ||49

தாயெ ஸம்ஶயவில்ல நைஷத4
ராயனீதனு ஸூதனல்ல வி
டா3யத3லி ப3ந்தி3ஹனு நோடு3 குரூபி வேஷத3லி

ராயரொளக்3க3க3ளெய நள ந்ருப
மாயவனு தோரிஹெனு இவன நி
ஜாயதவ தா ப3ல்லெ கரெஸெந்த3ளு ஸரோஜமுகி2 ||50

த4ரணீபதியனுமததொ3ளாதன
கரெஸித3ளு ந்ருபனரஸி பா3ஹுக
நிரதெ3 ப3ந்த3னு ராஜமந்தி3ரத3ல்லி குள்ளிரலு
தரளெ மாஸித3 ஸீரெயலி க3ர
க3ரிகெ தப்பித3 சிலுவினலி நிந்
தி3ரலு கண்ட3னு ஸரிய தலெபா3கி3த3னு லஜ்ஜெயலி ||51

ஹிமகரான்வயதிலக வஸுதா4
ரமண புண்யோத3ய ஸுபா4ஷித
விமலகு3ண சாரித்ர ஸன்னுத ஸத்யஸஞ்சார
குமதி புஷ்கர முனித3னீ வி
க்ரமத3ரித்3ரதெ ப3ந்து3தே3 ஸா
கமித பு4ஜப3ல பாலிஸெந்த3ளு பதிகெ3 த3மயந்தி ||52

முன்ன மாடி3த3 கர்மப2ல ருது
பர்ணனலி ஸேவெயனு மாடு3வு
து3ன்னதிகெயலி ப3ந்து3தே3 மிகெ3 ஸார்வபௌ4மரிகெ3
தன்ன புண்யத3 ஹானி தானித3
கின்னு ப3ளலுவுதே3னு கு3ண ஸம்
பன்ன ரக்ஷிஸு ஸதியனெந்தெ3ரகி3த3ளு பத3யுக3கெ ||53

துருப3 ஹிடி3தெ3த்தித3னு ஸதியள
ஸுரிவ கம்ப3னிதொ3டெ3து3 நுடித3னு
ப3ரிதெ3 சிந்திஸலேகெ மானினி பி3டு3 மனோவ்யதெ2ய
அரியத3வளேம் நீனு லோகத3
ஸரஸிஜாக்ஷியரெல்லரிகெ3 நீ
கு3ருவலா ப3ரிவென்ன ப3யஸலு பே3ட3 ஹோகெ3ந்த3 ||54

வினயஹீனரு தானு மனத3லி
நெனெது3 தப்பித3 நிர்த3யனு கா
னனதி3 நின்னனு பி3ஸுடு களெ3த3 து3ராத்ம பா3ஹிரன
நெனெவரே பி3டு3 மருளெ நினகி3ந்
தி3னலி மாள்ப புனஸ்ஸ்வயம்வர
மனகெ ஸரிப3ந்த3வன நீனொலிஸெந்த3னா ந்ருபதி ||55

எனலு கர்ணங்க3ளிகெ3 ஸப3ளத3
மொனெக3ளிரித3ந்தாகெ3 ஸதி க
ண்ணினலி தும்பி3த3ளுத3 கவனு ஹரஹர ஶிவாயெனுத
எனகெ3 இன்னு புனஸ்வயம்வர
மனதொ3ளுண்டே நீவு ப3ரபே3
கெனுத வார்த்தெய கல்பிஸிதெ3 கேளெந்த3ளிந்து3முகி2 ||56

நம்பி3தெ3னு லேஸாகி3 மனதொ3ள
கி3ம்பு3கொண்டு3து3 விக்ருதரூபின
டொ3ம்பி3யேகிது3 ஸகல த4ர்ம விசாரவந்தரிகெ3
அம்பு3ஜாக்ஷன ரூபினலி ப்ரதி
பி3ம்ப3வல்லதெ3 நீவு ப3யலா
ட3ம்ப3ரவ நுடி3யேகெ ஸாக்ஷினெந்த3ளிந்து3முகி2 ||57

நடெ3யுதெட3ஹித3 பட்டதா3னெய
பிடி3து3 கொல்லுவருண்டெ நம்பி3த3
மட3தி3யல்லவெ தானு பி3ரு நுடி3யேகெ நள ந்ருபதி
அட3வியலி கடு3னொந்து3 தே3ஹவ
பி3ட3தெ3 உளுஹிதெ3னின்னு ப்ராணத3
கொ3ட3வெயின்னேகெனுத கம்ப3னிது3ம்பி3த3ளு தரணி ||58

நோயெ நொந்தி3ஹ ஸதியனாட3லு
ந்யாயவேனிது3 நினகெ3 கேளெலெ
ராய நிம்மனு நோடெ3 களுஹிதெ3 சரர தி3க்கினலி
மாயரூபித3 காணலாரதெ3
பா3ய பி3டு3திரலின்னயோத்4யெய
ராயனலி நூதனத3 ஸாரதி2யெனலு கேளிதெ3னு ||59

ஆக3 பூ4ஸுரபதி ஸுதே3வன
பே3க3லட்டிதெ3 நிம்ம ப3ளிகெ3 ஸ
ராக3தி3ந்து3த்தரகெ ப்ரத்யுத்தரவ பேள்தி3ரலு
ஈக3லிது3 ஸம்ஶயவெ தானத3
காகி3 கரெஸி ஸ்வயம்வரவ நிம
கா3கி3 பேளிதெ3னித3ர தப்பேனெந்த3ளிந்து3முகி2 ||60

ஜனனுதனெ கேளாதி3யலி யௌ
வனவ நினகொ3ப்பிஸிதெ3னல்லதெ3
தனுமனோவாக்காய கர்மங்க3ளலி தானெரட3
நினகெ3 நெனெத3வளல்ல நீனே
நனகெ3 க3தியெந்தி3ஹுத3னரியா

ஜனப ரக்ஷிஸு கைபிடி3து3 ஸலஹெந்த3ளிந்து3முகி2 ||61

இத3கெ யம வருணானிலேந்த்3ரனு
மத3னஜனகனெ ஸாக்ஷியெனெ மே
க4த3லி நுடி3த3னு வாயு நள ந்ருபனொட3னெ ஸத்யவனு
சதுர கேள் த3மயந்தி லோகத3
ஸுத3தியே திளி லோகபாவனெ
இத3கெ ஸம்ஶயவேகெ பாலிஸு ஸதிய நீனெந்து3 ||62

பவனனாடி3த3 நுடி3ய கைகொண்
ட3வனிபதி பி3ன்னயிஸித3னு கை
தவகத3லி கலியிந்த3 நொந்தே3னு நிம்ம த3ருஶனதி3
ப3வணெ ஹிங்கி3 க்ருதார்த்த2னாதெ3னு
பி3வியொளின்னெனுத பக்ஷிய
ஹவண மனத3லி நெனெயெ ப3ந்து3து3 தி3வ்யமய வஸன ||63

த4ரிஸித3னு நளனா து3கூலவ
பரிஹரிஸிதா3 ரூபு முன்னின
பரமதேஜத3 தி3வ்யதனுவினொளெஸெது3 ரஞ்ஜிஸலு
ஸுரர து3ந்து3பி4 மொளகெ3 மல்லிகெ3
யரள மளெ ஸூஸித3ரு க3க3னதி3
ஸுரஸதியரக்ஷதெய தளித3ரு ஹரஸி நள ந்ருபகெ3 ||64

ஸுரரு கொண்டா3டி3த3ரு யம பா4
ஸ்கர விரிஞ்சாதி3க3ளுலியெ வர
தருணி ப3ந்தெ3ரகி3த3ளு பதியங்க்4ரியலி த3மயந்தி
ஹருஷத3லி பி3கி3யப்பித3னு பூ4
ஸுரரு ஸம்ப்4ரமிஸித3ரு வரபுர
த3ரஸ சென்னிக3ராய ஸலஹித3னவர கருணத3லி ||65

***

<u>ஒன்பதாம் ஸந்தி</u>

கத3னத3லி புஷ்கரன ப3லவனு
ஸதெ3து3 ஜூஜிம் கெ3லிது3 ராஜ்யவ
முத3தி3 பாலிஸுதிர்த்த3னா ஸதிஸஹித நளந்ருபதி

கேளு பாண்டு3குமார நளபூ4
பாலனப்4யுதயவனு மங்க3ள
தே3ளிகெ3யனேனெம்பெ3 த3மயந்திய மஹோத்ஸவவ

லீலெயலி மஜ்ஜனவ மாடி3 து3
கூலமணி பூ4ஷணவ த4ரிஸி ச
டா3ளிஸுவ காந்தியலி ஸிம்ஹாஸனதி3 குள்ளிர்த3 ||1

ஈதனாரு பிதாமஹனோ புரு
ஹூதனோ மன்மதனோ லக்ஷ்மி
நாத2னோ சந்த்3ரமனோ ஶங்கரனோ மஹாதே3வ
ஈதனே நள ந்ருபதி பூ4 வி
க்2யாதனெல்லிந்தி3ல்லி ப3ந்த3னு
போது முஜரே எனுத கொண்டா3டி3து ந்ருபஸ்தோம ||2

ப3ந்து3 கண்டு3து3 நிகி2ள புரஜன
வந்து3 காணிகெகொ3ட்டு முத3த3லி
ஸந்த3ணிஸெ ருதுபர்ண ப3ந்த3னு மந்த்ரி ஜனஸஹித
ஸந்த மணிகாஞ்சன ஸுவஸ்துவ
தந்து3 ஸமுக2தொ3ளிரிஸி வினயதி3
நிந்து3 பி3ன்னயிஸித3னு கரக3ள முகி3து3 நள ந்ருபகெ3 ||3

ஸோமகுல ந்ருபஸார்வபௌ4ம ஸ
நாம மங்க3ளனிளய ஜித ஸங்
க்3ராம தீ4ர விரோதி4ஸாமஜஸிம்ஹ த3யஶீல
தாமஸனு மதிகே3டி3 மானவ
பாமரன கு3ணதோ3ஷவெணிஸதெ3
ப்ரேமதி3ந்தொ3லிதெ3ன்ன நீ ஸலஹெந்து3 கைமுகி3த3 ||4

ரூடி4யலி நா நிம்மனரியத3
மூட4மதியவிவேகி துரக3வ
ஹூடிதா3க3லெ ரத2கெ ஆதி3யொளரிதெ3னே தானு
மாடி3த3பராத4க3ளனொந்த3னு
நோட3லாக3து3 சித்தத3லி க2ய
கோ2டி3யில்லதெ3 ஸலஹபே3கெந்தெ3ரகி3த3னு பத3கெ ||5

ஈ பரியொளெனலா ந்ருபன ஸந்
தாபவனு பரிஹரிஸி நள ந்ருப
தா பிரிது3 மணிபூ4ஷணங்க3ளனித்து நஸு நகு3த
கோபவெனகி3ல்லெந்தயோத்4யா
பூ4பனனு மன்னிஸுவ ஸமயதி3
தாப ரஸ நொட3கொ3ண்டு3 ப3ந்த3னு ஒலிது3 மைத்ரேய ||6

ப3ந்த3 முனிக3வனீஶ சரண
த்3வந்த்3வத3லி சாசித3னு மகுடவ
நந்து3 பிடெ3தெ3த்தித3னு நஸுனக3த3ல்லி குள்ளிர்த3
எந்த3னெலெ நள ந்ருபதி நினகெ3 மு
குந்த3னொலுமெயு ஆவ காலதி3
ஸந்தி3ரலு இன்னாவுத3ரிதி3ல்லெந்த3னா முனிப ||7

கலிபுருஷனிந்தா3து3த3பஹதி
லலனெ புத்ரரனக3லி கஷ்டவ
ப3ளஸிதெ3யலா நொந்து3 ஸத்யவ பி3ட3தெ3 ஸஞ்சரிஸி
ஸுலப4னாதெ3 குலாங்க3னெய வ்ரத
ப2லத3 புண்யோத3யதி3 நிஜஸிரி
ப2லிஸிதி1ன்னீ லோகத3லி நினகா3ரு ஸரியெந்த3 ||8

ஹரிய நெலெகெ3டி3ஸித3னு பரமே
ஶ்வரன பி3க்ஷவனெத்திஸித3 ஸர
ஸிருஹப4வ தா ஶிரவ போகா3டி3த3னு பூர்வத3லி
கருணஹீனனு நின்ன ஸோங்கலு
தெரன காணதெ3 ஹலவு தி3ன கா
தரிஸி சலத3லி தொ3டசிபி3ட்டனு மனத3 பீ4தியலி ||9

எல்ல ந்ருபரந்தல்ல லக்ஷ்மி
வல்லப4ன ப்ரதிபி3ம்ப3 நின்னலி
நில்லப3ல்லனெ கலிபுருஷனதி பே3க3 தெரளித3னு
ஸல்லலித ஸாம்ராஜ்யவத3விந்
தெ3ல்ல நினக3ஹுதெ3ந்து3 த4ரணீ
வல்லப4ன ஸத்கரிஸி கொண்டா3டி3த3னு மைத்ரேய ||10

எந்து3 ஹரஸித3னவனிபகெ3 முத3
தி3ந்த3 மந்த்ராக்ஷதெக3ளலி முனி
வ்ருந்த3 ஸந்தோஷிஸிது ந்ருப ஸிம்ஹாஸனதொ3ளிரலு
இந்து3வத3னனெயராரதிய நல
விந்த3லெத்தித3ரல்லி ஸதியரு
ஸந்த3ணிஸி பாடி3த3ரு ஶோபா4னவனு மனவொலிது3 ||11

உதி3து3வு கஹளெக3ளு ஶங்க2வு
நாதி3ஸிது பே4ரி ம்ருத3ங்க3 வி
நோத3தி3ம் ரஞ்ஜிஸிது நானா வாத்3யர4பஸத3லி
மேதி3னீஶ்வரராக3 முய்க3ள
நோதி3ஸித3ரவனிபகெ3 ஸதிகி3

ன்னைதெ3தன மிக3லெந்து3 ஹரஸிது முனிவதூ4னிகர ||12

அரஸ கேளு வித3ர்ப்ப4பதி முனி
வரரனுபசரிசித3னு த4ரணீ
ஸுரரிகி3த்தனு கோ3 ஹிரண்ய ஸுவஸ்து தா3னவனு
கரெஸி கொட்டனு ந்ருபதிக3கி2லா
ப4ரணக3ள கரி துரக3 ரத2வனு
புரஜனர ஸந்தெயிஸி களுஹித3னகி2ள பா3ந்த4வர ||13

ஹரெது3தோ3லக3வல்லி யாசக
வரரு கொண்டா3டி3த3ரு த4ரணீ
ஶ்வரரு களுஹிஸிகொண்டு3 ஹொாக்கரு தம்ம நக3ரிக3ள
மருதி3வஸ ருதுபர்ண நள ந்ருப
கெ3ரகி3 களுஹிஸிகொண்ட3யோத்4யா
புரவ ஹொாக்கனு சைத்யபூ4பதி மரளித3னு புரகெ ||14

இந்து3முகி2 த3மயந்தியொட3னா
ந3ந்த3த3லி நள ந்ருபதி மாவன
மந்தி3ரதி3 தானொந்து3 வத்ஸரவித்து விப4வத3லி
முந்தெ3 நம்மய நிஷதபுரிகா3
விந்து3 க3மிஸலு பே3கெனுத தா
நந்து3 பீ4ம ந்ருபாலனொட3னாலோசிஸித3 ஹத3ன ||15

த3ண்டு3 நடெ3யலி நிஷத4புரிகா3
ப4ண்ட3 ந்ருப புஷ்கரன மாதே
நண்ட3லெது3 ப2லவில்ல ஸாகின்னேளியெந்தெ3னுத
மண்ட3லாதி4பனெனலு பூ4பர
தண்ட3வெத்3து3து3 கூடெ3 ப4டரு
த்3த3ண்ட3 கைது3வ கொண்டு3 நடெ3த3ரு நளன ஸன்னெயலி ||16

துரக3 ஹல்லணிஸிது3து3 ரத2 மோ
ஹரிஸி தெரளிது ஸங்க3ரகெ மத3
கரிக3ளிட்டணிஸிது3து3 காலாளிரதெ3 ஸந்த3ணிஸெ
நெனெது3த3க3ணித ஸைன்யஸாக3ர
மொரெவவோல் க3ம்பீ4ரபே4ரிக3
ளுரவணிஸெ ஹொாரவண்ட நள ந்ருபனரஸ கேளெந்த3 ||17

துரக3சய வெண்ட1ணிஸி ஹூடி3த3
வரரத2கெ ப3லவந்து3 கைது3வ
த4ரிஸியேரித3னரஸ மங்க3ளவாத்4ய ரப4ஸத3லி

தெரளிதல்லி மஹாரத2ரு ஸங்
க3ரகெ முஞ்சுவ ப4டர க3ட3ணதி3
து4ரகெ நடெ3த3ரு முந்தெ3 ஸாருத கௌ3ருக3ஹளெயலி ||18

இது3 கணா நளனந்து3 வனவா
ஸத3 பயணவாத3ல்லி மக்கள
பது3ளதி3ந்தே3ரிஸி வித3ர்ப்ப4கெ களுஹி பி3ட்ட ரத2
க3த3க3தி3ப நவரத்ன நிசயதொ3
ளுதி3ஸி மெரெவ ஸுவர்ண கலஶவ
மத3ன நெலெவீடெ3னிஸி மெரெது3து3 வரவரூத2வது3 ||19

ஹொளெவ ஸிந்த4த3 ஸால ஜல்லரி
க3ள பதாகத3 சித்ர சமரா
வளிக3ளிந்த3லி தா4துகு3ந்தி3து3தப்4ரதள முஸுகி2
உலிவ மங்க3ளபாட2கர கள
களிகெ மிகெ3 ஹெப்3ப3ல ச2டா3ளிஸெ
நெல பிரி3யலைதந்து3 பி3ட்டுது3 நிஷத4 நக3ரியலி ||20

தா3ளியிட்டரு ஹரிது3 தி3க்கின
மொலெயவரஞ்ஜித3ரு மும்மொனெ
யாளு கவிது3து3 ஹிடி3த3ரக்3க3த3 ஸெரெய ஸூரெக3ள
கேளித3னு புஷ்கரனு நிஷத4ன
தா3ளி ப3ருதிதெ3 க2திய ப4ரத3லி
காளக3கெ நள ந்ருபதி ப3ந்த3னெனுத்த முளிதெ3த்3த3 ||21

ஆக3லித3கேனீக3 ராஜ்யவ
நீகி3த3ளலினொளொம்மெ கத3னகெ
தாகி3த3னு தப்பேனு பரஹேளெம்ம ஸைனிகர
ஈக3லீதன கடி3து3 ஸெரெக3ள
பே3க3 ஹிடி3யெந்தெ3னுத நிஜப3ல
ஸாக3ரவ நெரஹித3னு களுஹித3 தன்ன த3ளபதிய ||22

ஹரிகெ3 க2ட்க3 கடா2ரி தோமர
பரஶு முத்க3ர குந்த ப3ல்லெஹ
பரிக4 சக்ர த்ரிஶூல கக்கட3 பி4ண்டி3வால சய
ஸுரகி3 ஸப3ள முஸுண்டி3 மொத3லா
து3ரதரத3 கைது3க3ள படுப4ட
ருரவணிஸி தாகி3த3ரு ரிபுமோஹரவனனுகொ3ளிஸி ||23

ஹொக்கராஹவதொ3ளகெ3 மொனெய
ல்லிக்கலிஸி ப3ரெ கண்டு3 மஜரே
சிக்குக3ளிரா எனுத ஹொய்த3ரு பெ3ரஸி படுப4டர
இக்கித3ரு ஸூரகி3யலி கரிக3ள
திக்கி திவித3ரு தேருக3ள முரி
தி3க்கி பரிக4தொ3ளொரஸித3ரு காலாள மொத3லிஸி ||24

இட்டணிஸி ப3ரெ தேஜிக3ள நெரெ
கட்டி க2ண்டி3ஸி ப4டரனா பெ3
ந்னட்டி கடி3த3ரு பெ3ரஸி ப3ஹ ப3லு வீர நாயகர
ஹொட்டுகு3ட்டித3ரருணஜல ஸா
லிட்டுத3வனியொளமம நெரெ ஜக3
ஜட்டிக3ளு காதி3த3ரு ரணத3லி ஸூரரு பெரகா3கி3 ||25

ஸாரதி2யனெச்சரிஸி ரதி2கரு
தோரித3ரு கைகு3ணவ ஸரளின
ஸாரத3லி ரிபுப4டர தலெக3ள தரித3ரல்லல்லி
காரித3ரு ரகுதவனு தேரின
வாருவங்க3ளு முக்3கி3து3வு ரண
தீ4ரரெச்சாடி3த3ரு கா3யதொ3ளொரலிதுப4யப3ல ||26

கெடெ3த3 தலெக3ள ஸிடி3த3 ஹுப்3பி3ன
கடி3த3 தோள்க3ள நெக்3கி3தெ3லுக3ள
உடி3த3 தொடெ3க3ள மிது3ள க2ண்ட3த3 ஹரித3 கருளுக3ள
ஒடெ3த3 நெத்திக3ளிந்த3 ரகுதத3
மடு3 ஹரியெ தரஹரிஸலாரதெ3
படெ3 முரிது3 ப3ரதிரலு கண்ட3னு கா2தியொளு நளனு ||27

கரெது3 ஸாரதி2க3ருஹித3னு பு
ஷ்கரன ப3ல கைமீரி ப3ருதிரெ
திருஹு தேஜியனித்தலிவதி3ரனொரஸி பெ3ன்னினலி
கருள தெகெ3வெனெனுத்த சாபகெ
திருவனேரிஸி ஸரளினலி பொ3
ப்3பி3ரியெ த4ரெ தல்லணிஸிதவனீபால கேளெந்த3 ||28

முரித3 ப3ல ஸம்வரிஸிகொண்டு3து3
மொரெவ கஹளாரவத3 ஸன்னெயொ
ளுருபி3தா ப3லதொ3ளகெ3 பெ3ரஸிது நளன பரிவார
அரஸனா ஸமயத3லி ஹூடி3த3
ஸரள கென்னெகெ3 ஸேதி3 பி3டெ3 க

த்தரிஸி பி3ஸுடுது3 ரிபு ந்ருபர ஶிரக3ளனு க2ண்டி3ஸுத ||29

இளெ ஸரளமயவாய்து கெண்ட3த3
மளெ கரெது3தெ3னெ புஷ்கரன ப3ல
தொ3ளகெ3 பி3த்3து3த3னேகரிபு ந்ருப ஸைன்யஸாக3ரவு
மலெத1வர ஶிரக3ளனு க2ண்டி3ஸி
தலெய செண்டா3டி3த3ரு ரதி2கரு
ப3லுகு3து3ரெ காலாளு நெக்3கி3து நளன ஶரஹதிகெ3 ||30

தெரஹுகொ3ட்டொளொகி3ஸி ஸதெ3த3னு
ப3ரஸிடி3லு ப3டி3வந்தெ ரிபுப3ல
முரிது3 நிந்து3து3 கா3யவடெ3த3ரு வீரபடுப4டரு
ஹுரியொடெ3து3 மைதெ3கெ3து3 ஸலெ கை
முரியெ கைது3வ பி3ஸுடு படெ3 மொக3
தி3ரஹுலெச்சனு ஹொரச்சித3னு புஷ்கர சதுர்ப3லவ ||31

கா3ளி முரிதெள3கித3டெ3 க4னமே
கா4ளி நிலுவுதெ3 நிஷத4பதிஶர
ஜாளத3லி கடி3வடெ3து3 பி3த்3த3ரு ராயராவுதரு
ஆளு முரிது3து3 கண்ட3 முக2த3லி
ஹேளலேனானவர விதி4யனு
ஸோலத3லி மனகு3ந்தி3 ஹாய்து3ரு பி3ட்ட மண்டெ3யலி ||32

ஆரு ஸாஸிர தேருக3ளு ஹதி3
நாரு ஸாஸிர கரிக3ளிப்ப
த்தாரு ஸாவிர துரக3 காலாளொந்து3 லக்ஷத3லி
ஸேரிதந்தகபுரிகெ3 ஸரளின
ஸாரத3லி ரிபுஸேனெ முரிது3து3
ஆரு ப3ல்லரு மிக்க ஸேனெயனரஸ கேளெந்த3 ||33

மரன ஹுத்தவனேரித3ரு ஸங்
க3ரதி3 கைது3வ பி3ஸுடு ஸலெ மை
மரெது3 தேஜியனிளிது3 ராவ்தரு கொரள ஸலஹெனுத
கரவ முகி3த3ரு ஜோத3ரரு மை
மரெது3 கத3னத3 காயத3லி நொந்
தொ3ரலி பா3யலி பெ3ரளனிட்டுது3 வைரி பாயத3ள ||34

முரிது3 ப3ருதிதெ3 ஜீய ப3ல நில
லரிது3 நம்மது நள ந்ருபாலன
ஶரஹதிகெ3 நெரெ முக்3கி3 கெடெ3து3து3 தாருதட்டினலி

தரஹரவ நா காணெ நீ மொ
ஹரகெ க3தியேனெனலு புஷ்கர
ப4ரதி3 கோபதொ3ளந்து3 கெரஸித3னாக3 நிஜப3லவ ||35

அரஸ கேளரமனெகெ3 ப3ந்த3னு
உருதரத3 கைதுக3ள தரிஸியெ
து4ரவிஜயரிகெ3 கரெஸிகொட்டனு சாபமார்க்க3ணவ
கரிதுரக3 காலாளு நெரெது3து3
மொரெவ வாக்3யத3 ரபஸத4லி ஸங்
க3ரகெ பணயவ மாடு3திர்த்த3னு ந்ருபதி கேளெந்த3 ||36

தெகெ3து3 ஹிந்த3கெ நிஷத4பதி கா
ளக3தி3 ஹிடி3ஸித3 த4ர்மக3ஹளெய
விக3ட3 புஷ்கரனித்த கோபாக்3னியலி க2திமஸகி3
ஹகெ3கெ3 ஜயவாய்திந்தி3னலி தா
ஹோகுவெனஹிதர முரவெனெனெ கை
முகி3து3 பி3ன்னயிஸித3னு வரமந்த்ரீ ஷ புஷ்கரகெ3 ||37

அரிப4யங்கர நைஷத4ன ஸங்
க3ரதி3 கெ3லுவவராய தே3வா
ஸுரரு நிலலரித3ரஸ மிக்கின நரர பாடே3னு
மருளுதன பே3டி3ன்னு ந்ருபனனு
கரெஸி ஸந்தி4ய மாடி3 ஜூஜின
மருவலகெ3யலி கெ3லுவுது3சிதவிதெ3ந்த3னா மந்த்ரி ||38

வீரஸேனன தனய நிஷத4ன
ஸேரிஹளு ஜயலக்ஷ்மீ ஸேனா
பா4ரத3லி ருதுபர்ண சைத்3ய வித3ர்ப்ப4 மொத3லாத3
பூ4ரி ந்ருபரோலைஸுதிதெ3 ஸரி
யாரு ஸங்க்3ராமத3லி நளனலி
மீரி கைமாடி3த3ரெ தப்பது3 மரண நினகெ3ந்த3 ||39

எனலு கேள்தா3 மாதினலி பந்
த3னு நளன கண்ட3னு மஹீபதி
எனகெ3 நிம்மலி கத3னவேதகெ ஸாகத3ந்திரலி
ஜனபதிக3ளீக்ஷிஸலி மரு ஜூ
ஜினலி நிபுணரு நாவு நிம்மலி
மனகெ1 ஹருஷிதவாக3லாடு3வெனெந்த3 நஸு நகு3த ||40

எலவோ கேளின்னாது3தா3க3லி
கலஹகஞ்ஜுவெ நீனு ஜூஜின
ப3ளகெயலி ப3ல்லித3னு நம்மனு கரெத3 தப்பேனு
கலஹவாக3லி ஜூஜராக3லி
கெ3லுவெ நின்னனு குடிலஹ்ருத3யத3
நெலெய ப3ல்லேனு நினகெ3 மனவொலிது3த3னு மாடெந்த3 ||41

அரஸ கேளா புஷ்கரனு த
ந்னரமனெகெ3 கரெதந்த3னா கலி
புருஷனிந்த3லி முன்ன கெ3லித3க்3க3ளிகெ3யலி ந்ருபன
பிரிது3 தா கெ3லப3ல்லெனெந்தா3
ப்தரனு கரெஸித3னோலக3தி3 கு
ள்ளிரலு தந்த3ரு ஸாரிகள3னிரிஸித3ரு ஸம்முக2தி3 ||42

நள ந்ருபதி நீ கெ3லிதோ3டீ3 பூ4
லலனெயனு தா பி3டு3வெ ஸோத1ரெ
ப3ளிக த3மயந்தியனு நனகொ3ப்பிஸுவுதெ3ந்தெ3னலு
இளெயொளிஹ பூ4ருஹவ ஹ்ருத3யத3
நெலெய ப3ல்லக்3க3ளிகெ3யலி தா
கெ3லுவெனெந்தொ3ப்பித3னு மனத3லி தை4ர்யபரனாகி3 ||43

ஹொடித3ரு ஸாரிக3ள நெத்தவ
நாடி3த3ரு மனனலிது3 கா2டா3
கா2டி3யலி து3க3 பா3ர இத்திக3வெம்ப3 ரப4ஸத3லி
பே3டி3த3ரெ பீ3ளு3வுது3 தா3யத3
ரூடி4 ஜளுபிஸெ ஹளெவ தா3ளத3
ரூடி4க3ச்சரியாகெ3 நள ந்ருப கெ3லிது3 பொ3ப்3பி3ரித3 ||44

கி2ன்னனாத3னு புஷ்கரனு ஹரு
ஷோன்னதிய பீள்கொட3லு கு3ண ஸம்
பன்னனேரித3 ரத்னஸிம்ஹாஸனவ நள ந்ருபதி
பன்னகா3ரித்4வஜன க்ருபெ நின
கி3ன்னு ஸித்திஸலெந்து3 முனிஜன
ருன்னததி3 கொண்டா3டி3 ஹரஸித3ரெல்ல த4ரணீபன ||45

தே3வது3ந்து3பி4 மொளகி3து3து3 தி3வி
ஜாவளிக3ளப்4ரத3லி ஸந்தி4ஸி
ஹூவினலி மளெக3ரெத3ராக3 ந்ருபாலனங்க3த3லி
கோவித3ரு ஸுஜனாவனீமரு
ஸேவிஸலு த4ரெ நலியெ ந்ருப ரா

ஜீவலோசனனந்தெ ஸிம்ஹாஸனதி3 ரஞ்ஜிஸித3 ||46

ப3ந்து3 கண்ட3ரு புரஜனரு நல
விந்த3 காணிகெகொட்டு ஸூரகுல
வ்ருந்த3 நலியலு மந்த்ரிபா3ந்த4வரெல்ல கைமுகி3து3
வந்தி3ஸுத குள்ளிரலு ஸபெ4யலி
தந்த3ராரதிக3ளனு ந்ருபக3ர
விந்த3முகி2யரு ஹருஷதி3ந்தெ3த்தி3தரு மனவொலிது3 ||47

நலவு ஹிங்கி3த3 புஷ்கரன மன
வொலிது3 மன்னிஸி கரெது3 நள ந்ருப
கலிபுருஷனிந்தாது3து3பஹதி நின்ன தப்பேனு
ஹலவ ஹம்ப3லிஸதி3ரு நின்னலி
சலவு நமகி3னிதில்ல முன்னவோ
லிளெய பாலிஸு நம்ம நீனோலகி3ஸு ஹோகெ3ந்த3 ||48

எனலு லஜ்ஜிதனாகி3 புஷ்கர
வினயத3லி தானெரகி3 நிம்மடி3
வனஜதெ3டெ3க3பராதி4யாதெ3னகா3வ க3தியஹுது3
ஜனப ஸலஹு க்ருதக்4னனனு ஸ
ஜ்ஜன ஶிரோமணி நீனு கு3ணஹீ
னனனு க்ருபெயலி ரக்ஷிஸெந்தெ3ரகி3த3னு பத3யுக3கெ ||49

தனுவ ஸைகெ3டெதி3ஹனனெப்3பி3ஸி
ஜனபனெந்த3னு பூர்வப2ல ஸஞ்
ஜனிஸிதித3கின்னாரு மாடு3வுதே3னு எனுதவன
வினயவசனகெ மெச்சி கொட்டனு
கனகமணி பூ4ஷணக3ளனு காஞ்
சனவரூத2வனித்து மன்னிஸி களுஹித3னு மனெகெ3 ||50

கரெஸித3னு பா3ந்த4வர மந்த்ரீ
ஶ்வரர வித்3வாம்ஸர ந்ருபாலர
கரணிகரனாப்தரனு ஹிரியர வீர படுப4டர
வரஸசிவ ஸாமந்த மல்லர
தருணியர நட கா3யகர ஸூஜ
னரிகெ3 மன்னிஸி கொட்டனுடு3கோ3ரேக3ள மஹீபால ||51

கனகரத்ன ப்ரபெ4ய ஸிம்ஹா
ஸனதொ3ளொப்பித3னுப4ய பார்ஶ்வதி3
வனிதெயரு சிம்மித3ரு ஸிதசாமரவனா ந்ருபகெ3

ஜனபதிக3ளிக்கெலத3லி மந்த்ரி
ஜன புரோஹித மல்ல கா3யக
வனிதெயர க3ட3ணத3லி மெரெது3து3 ந்ருபதியாஸ்தா2ன ||52

சிந்தெ ப3லிது3 வித3ர்ப்ப4த3லி த3ம
யந்தி கௌதி3யரொட3னெ நுடித3ளு
பந்தத3லி புஷ்கரன கெ3லித3னோ ஸோதனோ ந்ருபதி
கந்துபிதன க்ருபாவலோகன
வெந்திஹுதோ3 தனகெ3ம்ப3 ஸமயதொ3
ளந்தரிஸதை3தந்த3ரல்லிகெ3 நளன மந்த்ரிக3ளு ||53

தாயி பி3ன்னஹவிந்து3 நம்மனு
ராயனட்டித3 நிம்ம ப3ளிகெ3 நி
ராயஸதி3 புஷ்கரன கெ3லித3னு ஸகலராஜ்யவனு
ந்யாயத3லி கைகொண்டு3 நிம்மனு
ப்ரீயதி3ம் பரஹேளித3னு கம
லாயதாம்ப3கி பிஜயமாடெ3ந்தெ3ரகி3த3ரு பத3கெ ||54

கேளி ஹருஷிதெயாத3ளவரிகெ3
பாலிஸித3ளாப4ரண வஸ்துவ
லோலலோசனெ ப3ந்து3 தந்தெ3கெ3 நமிஸி வினயத3லி
நாளெ பயணவ மாடி3 நிஷத3 ந்ரு
பாலனல்லிகெ3 தன்ன களுஹெனெ
பா3லகிய நுடி3கேளி தெகெ3த3ப்பித3னு பீ4ம ந்ருப ||55

தெகெ3ஸித3னு ப4ண்டா3ரத3லி ப3கெ3
ப3கெ3ய வஸ்துவ ஸுப4டரிகெ3 ஜக3
ஜகி3ப ஹொன்னாயுத4வ நவரத்னக3ள தோடி3கெ3க3ள
ஸுகு3ணியரு மொத3லாத3 பரிவா
ரக3ளிகி3த்தனு பயணத3லி தே
ருக3ள ஶ்ருங்க3ரிஸித3ரு பி3ருதி3ன ஸிந்த4க3ள நெக3ஹி ||56

பிகு3ஹனேரிஸி ஹயக3ளனு ரெஞ்
செக3ள ஹம்மித3ரானெயலி ஸ
த்திகெ3க3ளனு ப3ல்லயிஸித3ரு மேலெஸெவ களஶத3லி
ஸொாக3ஸுதோருவ ப4டர நெரெ கை
து3க3ள ஹொரஹின ந்ருபர ப3ளியலி
நெக3ஹி பீ3ஸுவ சௌரிக3ள ஸம்ப்4ரமதொ3ளொத3கி3த3ரு ||57

மணிரத2ங்க3ள நடு3வெ ஸுளிவந்
த3ணத3 ஸாலின மத்4யத3லி உர
வணிப மத்தக3ஜங்க3ளலி மாவுதர களகளத3
குணிவ3 தேஜிய ராவுதர ஸந்
த3ணிக3ளலி சதுரங்க3 ப3லவி
ட்டணிஸி நடெ3து3து3 ஸாலுஸத்திகெக3ள விடா3யியலி ||58

நாரியர ஸந்த3ணியு நெரெது3து3
தேரினலி கெலரந்த3ணதி3 கெல
ரேரித3ரு வாஜிக3ள க3ஜகந்த4ரத3 க3த்3து3கெ3ய
ஸேரி நடெ3த3ரு முந்தெ3 க4னக3ம்
பீ4ரவாத்3யத3 ரப4ஸ தானது3
போ4ரிட3லு ஹொரவண்டளங்க3னெ ஸகல விப4த3லி ||59

ப3ந்த3ளா த3மயந்தி தே3வ மு
குந்த3 ரக்ஷிஸுயெனுத தன்னய
நந்த3னர ஸஹிதேரித3ளு மணிமய வரூத2வனு
ஹிந்தெ3 முந்தி3க்கெலத3 நாரீ
வ்ருந்த3 நடெ3யலு மனத3 ஹர்ஷா
நந்த3த3லி நடெ3தந்து3 ஹொக்களு நிஷத4பட்டணவ ||60

நோடு3திர்த3ரு புரஜனரு நெலெ
மாட3து3ப்பரிகெ3யலி மிகெ3 கரு
மாட3தெ3டெ3யலி ஸௌத4க3ள ஜாலந்த்4ர ஶிக2ரத3லி
நோடு3வர தா நோடி3 நஸுனகு3
தாடு3வர ந்ருத்யத3லி கா3னவ
பாடு3வர கண்ட3ல்லி நலியுத ப3ந்த3ளரமனெகெ3 ||61

பா3கி3லலி ரத2விளிது3 ப3ளிக ஸ
ராக3தி3ந்தொ3ளஹோகு3திரலு ப
ண்யாங்க3னெயராரதியனெத்திதரதுள விப4வத3லி
போ4கி3 ஶயனவ கருண நிமகு3ண்
டாகி3 ஸுகி2யாகெ3ந்து3 ஹரஸித3
ராக3 முனினிகுரும்ப3வக்ஷதெ தளித3ரங்க3னெகெ3 ||62

ஹரகெக3ள கைகொளுத ஸதி ப3ந்
த3ரமனெய ஹொக்களு ந்ருபாலன
சரணகமலகெ நமிஸி படெ3த3ளு பதிய சித்தவனு
அரஸ கேளை நிஷத4பதி நிஜ
தருணி ஸுதரொட3கூ3டி3 மங்க3ள

கரெதொ3ளொப்பித3 ஸகலதே3வாமரரு கொண்டா3டெ3 ||63

பரம புண்யோத3யனு ஸத்கு3ண
ப4ரித ஸத்யஸுபா4ஷிதனு ஸங்
க3ர ஸுதை4ர்யனு நித்ய நிர்மல நிக3மகோவித3னு
அரஸுகுல பாவனனு நள பூ4
வரனு ஸிம்ஹாஸனதி3 ரஞ்ஜிஸி
த4ரெயனாளித3 வரபுரத3 சென்னிக3ன கருணத3லி ||64

முனிகுலாம்பு3தி4சந்த்3ர ரோமஶ
முனிப விஸ்தரிஸித3னு நள பூ4
பன சரித்ரெய கேளி தலெதூ3கி3த3னு யமஸூனு
மனகெ ஹருஷான3ந்த3வாய்தெலெ
முனிப நிம்மடி3 கருணத3லி இந்
தெ3னகெ3 பலிஸிது புண்யவெந்தெ3ரகி3த3னு சரணத3லி ||65

தே3வமுனிக3ளு நீவு நம்மனு
பாவனவ மாடி3தி3ரி நமகி3
ந்னாவுத3ரிது3ண்டின்னு பார்த்த2ன ஹத3னவேனரியெ
ஆ விவரவெனகி3ன்னு திளுஹெனெ
தே3வனக3ரியொளிந்த்3ரனலி கா3ண்
டீ3வி ஸுஸ்தி2ரனரஸ சிந்திஸபே3ட3 நீனெந்த3 ||66

எலெ யுதி4ஷ்டிர கேளு லோகத3
லலனெயர பரியல்ல நால்வரு
செலுவெயரு கு3ணஶீல ஸம்பன்னெயரு பு4வனத3லி
நளினமுகி2 த3மயந்தி ஸீதா
லலனெ த்3ரௌபதி3 சந்த்3ரமதி கோ
மலெயரச்யுதனச்சு மெச்சின ராஜவனிதெயரு ||67

நினகெ3 பட்டத3 மஹிளெ த்3ரௌபதி3
வனிதெயர ஸாம்ராஜ்ய ஸம்பத3
வினிது ஸதியிந்தா3கு3வுது3 காம்யக3ளு ஸித்தி3புது3
ஜனப சிந்திஸபே3ட3 நாளின
தி3னதி3 ப3ஹ நின்னனுஜனர்ஜுன
மனத3 சிந்தெய பீ3ளுகொடு3 ஸுகி2யாகு3 நீனெந்த3 ||68

ஹரனு நிமகெ3 ஸஹாய தே3வா
ஸுரரு நிமகொ3ள்ளித3ரு லக்ஷ்மி
வரனு நிமகி3ன்னந்தரங்க3த3 பரமஸக2னிரலு

மருக³லேகின்னாவுத³ரிதெ³லெ
த⁴ரணிபதி ஸாகின்னு ராஜ்யத³
ஸிரி நினகெ³ ப³ந்தபுது³ ரிபுஸம்ஹாரவஹுதெ³ந்த³ ||69

எந்து³ பு³த்³தி⁴ய பேளி முனி யம
நந்த³னன பீ³ள்கொண்டு³ தாபஸ
வ்ருந்த³ ஸஹிதல்லிந்த³ ஹொரவண்டனு நிஜாஶ்ரமகெ
அந்து³ யமளரு தௌ³ம்ய த்³ரௌபதி
ஸந்த³ முனிஜன ஸஹித யமஸுத
ப³ந்து³ ஹொக்கனு பர்ணஶாலெயனதி⁴க ஹருஷத³லி ||70

ஈ கதெ²யனாலிஸுவ ஜனரிக³
நேக ஸுக²ஸாம்ராஜ்யபத³விய
நா கமலலோசனனு வரபுரத³ரஸ பாலிஸுவ
லோகபாவன நளன கதெ²ய நி
ராகரிஸித³வரதி⁴க நரகத³
லோகவாளுவரெந்து³ ரோமஶ நுடி³த³னரஸங்கெ³ ||71

மேதி³னியொளீ புண்யசரிதெய
நாத³ரிஸி ப³ரெதோ³தி³ கேளுவ
ஸாது⁴ஸஜ்ஜனராத³வரிக⁴ஹுத³கி²ள கைவல்ய
வேத³கோ³சர கிருஷ்ண வரபுர
தா³தி³கேஶவனமர வந்தி³த
நாதி³னாராயணனு ஸலஹுவனகி²ள ஸஜ்ஜனர ||72

<u>ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து.</u>

***